

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

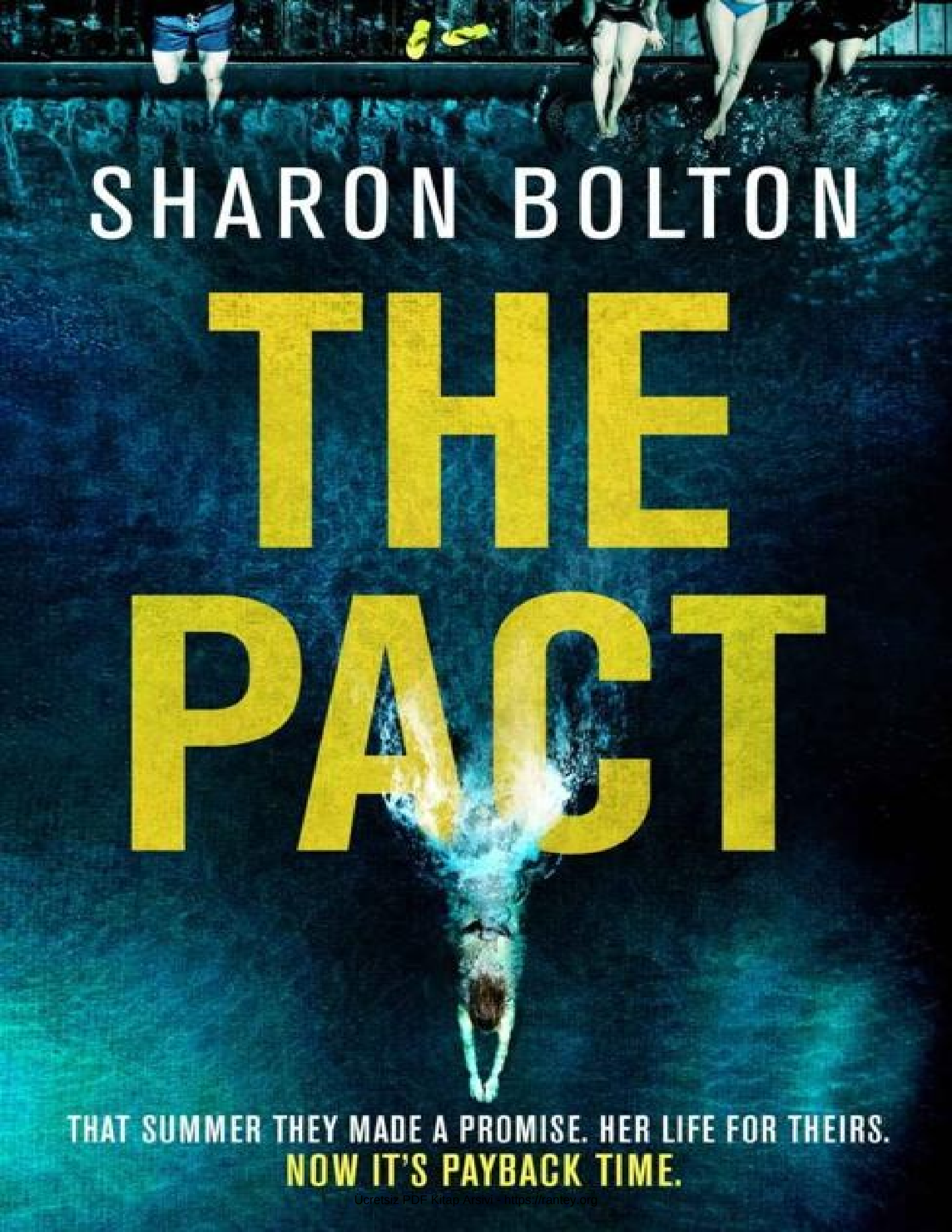
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SHARON BOLTON

THE PACT

THAT SUMMER THEY MADE A PROMISE. HER LIFE FOR THEIRS.
NOW IT'S PAYBACK TIME.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Magdalen College School, Oxford, 2020 sınıfı için:
Karanlık bir yıl oldu ama siz yıldızsınız ve daha da parlak bir şekilde
parlayacaksınız.

THE PACT

SHARON BOLTON

T
R
A
P
E
Z
E

İçindekiler

İthaf	
Başlık	
Sayfası 1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
İkinci	
Bölüm	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	

[26](#)
[27](#)
[28](#)
[29](#)
[30](#)
[31](#)
[32](#)
[33](#)
[34](#)
[35](#)
[36](#)
[37](#)
[38](#)
[39](#)
[40](#)
[41](#)
[42](#)
[43](#)
[44](#)
[45](#)
[46](#)
[47](#)
[48](#)
[49](#)
[50](#)
[51](#)
[52](#)
[53](#)
[54](#)
[55](#)
[56](#)
[57](#)
[58](#)
[59](#)

[60](#)

[61](#)

[62](#)

[63](#)

[64](#)

[Teşekkür Credits](#)

[Telif Hakkı](#)

Birinci Bölüm

1

O yazı düşündüklerinde, ağızlarında nehrin acı tadını ve sıcak tenlerinde bira köpüğünün sıçramasını hatırlıyorlardı; öğleden sonra başlayan ve gece gökyüzü doğuda soluklaşırken sona eren günleri hatırlıyorlardı.

Üniversite Parklarındaki kestane ağaçlarının altında geçirdikleri uzun öğleden sonralarını ve ortaçağ kulelerinin akşam güneşi altında dönüştüğü özel pembe altın tonunu hatırlıyorlardı. Magdalen Köprüsü'ndeki steampunk dükkanını keşfettiklerini ve ayın geri kalanında göz alıcı vampirler gibi giyinerek, yabancı değişim öğrencilerinin eğlencesi - ve zaman zaman da telaşı - için akşam karanlığı çökerken kaldırımlarda yürüdüklerini hatırlıyorlardı.

Reading ve Kamyon Festivallerindeki toz bulutlarının burun deliklerini siyaha boyadığını ve uyuşturucu satıcılarının acımasız mırıldanmalarını hatırlıyorlardı: 'Kokain ister misin? Mala ihtiyacınız var mı? Cevap her zaman evetti ve asla fiyat sormalarına gerek yoktu.

O yaz ne umudun ne de vaadin değil, kesinliğin zamanıydı: onlar seçilmiş kişilerdi, dünya onlara aitti ve henüz yeni başlayan hayatları uzun ve altın olacaktı.

Ne kadar da yanılmışlar.

Kaçınılmaz olarak, o yaz her gün Talitha'nın Oxford'un birkaç mil dışındaki Elizabeth döneminden kalma ucube evinde son buluyordu. Tal'in babası nadiren etrafta oluyordu ve annesi onları hiç rahatsız etmiyordu - çoğu zaman orada olduğundan emin değillerdi - ama buzdolabı (evde yaşamayan) temizlikçi sayesinde her zaman doluydu, havuz evindeki barı kimse kontrol etmiyordu ve yakındaki Thame'deki Domino's Pizza gece yarısına kadar teslimat yapıyordu.

Çoğunlukla dışarıda kalıyor, havuz evinde ya da göl kenarındaki dairesel, kurşun çatılı çardakta akşamdan kalmalıklarını uyuyarak atıyor, güneş doğarken uyanıyor ve ebeveynlerine varlıklarını sürdürdükleri konusunda güvence vermek için eve gidiyorlardı. Günü kendi yataklarında uyuyarak geçirdiler ve saat dörtte yeniden başlamaya hazırdılar. Ve bütün yaz boyunca, son A seviyesinden beri böyle olmuştu.

Daniel'in sınavıydı: Latince, 4 Haziran'da. (İyi geçtiğini düşünüyordu ama bunu asla bilemezsiniz, değil mi?)

Sonuçların açıklanmasından önceki gece, şehirde geçirdikleri bir akşamın ardından tekrar Tal'in evinde toplandılar. Xav havuzun kenarına oturmuş, ayaklarını suyun içine sokmuş, Amber da onun yanına uzanmıştı.

"Kendimi hasta hissediyorum," diye mırıldanarak başını onun omzuna yasladı.

Talitha, "Sakın havuza kusma," diye uyardı. 'Geçen sefer annem filtreleri temizletmek zorunda kaldı. Bir daha olursa bana ödetir.

Terastan onlara doğru yürüyen Felix, devasa pışmış toprak kapların ve efsanevi yaratık heykellerinin arasından geçerek, sağ elinin yayvan parmaklarında bir tepsi içki tutarak geldi. Okulu bitirdiğinden beri uzamış olan saçları, sağ omzunun üzerinde asılı duran ay gibi gümüş renginde parlıyordu. Rahat, yuvarlanarak yürüyüşü onun bir atlet olduğunu ele veriyordu ve daha yakından bakıldığında, aşırı gelişmiş sağ kolu ve omzu, büyük kalçaları ve gövdesindeki hafif bükülme bir kürekçiyi düşündürebilirdi. Dış mekân güvenlik ışıkları o yanlarından geçerken devreye girerek Felix'in kendi ışığını yarattığı izlenimini veriyordu.

"Kızgın değilim. Felix yaklaşırken Amber iç çekti. "Yani yarın için kendimi kötü hissediyorum.

"Bugün," diye düzeltti Daniel şezlongundan. Çocukların en küçüğü ve en az atletik olanıydı, kızlar konusunda hiçbir zaman iki arkadaşı kadar başarılı olamamıştı ama yine de yüzü mükemmeldi. Diğerleri gizlice birbirlerine Dan'in eşcinsel olup olmadığını sormuşlardı. Xav'a ya da Felix'e aşık olmadığı sürece bu çok iyi olurdu elbette, çünkü o zaman, bilirsiniz, garip olurdu.

'Okul kapıları altı saat sonra açılıyor' - saatine baktı - 'on yedi dakika beş saniye. Dört. Üç.'

Amber ona, "Kapa çeneni," dedi.

"Manhattans? Felix tepsiyi Dan'e uzattı. "İki shot burbon, bir shot tatlı vermut ve biraz canlandırmak için bir tutam portakal acısı.

Felix on sekiz yaşına giren ilk kişiydi; diğerleri onun kimyaya olan sevgisini göz önünde bulundurarak ona bir kokteyl seti almışlardı ve o da tutkuyla kokteyl yapmaya başlamıştı.

Talitha ikram edilen içecek tepsisine başını salladı; gruptan

Her zaman en az içen oydu. Bir keresinde, o ortalıkta yokken bu konu hakkında konuşurken, diğerleri bunun sorumluluk duygusundan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etmişlerdi - ne de olsa neredeyse her zaman onun evindeydiler. "Hayır," diye alay etmişti Felix. "Verebileceğimiz herhangi bir zarar umurunda bile değil - sadece kontrolün kendisinde olduğunu hissetmeyi seviyor.

Terasın ışıkları söndü, havuzdan gelen turkuaz renkli parıltı dışında bahçe karanlıkta kaldı ve beş çift göz, ay ışığı kadar solgun ince figürün dipteki fayansların üzerinde süzülüşünü izlemeye koyuldu. Megan'ın kıyafeti narin bir pembeydi ve çıplak yüzüyormuş izlenimi veriyordu.

"Bana mı öyle geliyor yoksa son zamanlarda garipleşti mi? Felix grubun altıncı ve en tuhaf üyesini izlemek için havuzun kenarına çömeldi. Suyun içinde neredeyse hiç görünür bir itici güç olmadan hareket etmesinde biraz doğaüstü bir şey vardı.

Amber, "Bu Megan, o her zaman tuhaftır," dedi.

"Evet, ama normalden daha fazla.

"Çok sessizdi," dedi Daniel. "O *her zaman* ," diye ısrar etti Amber.

Megan yüzeye doğru süzüldü. Takla atıp ayağa kalkmadan bir saniye önce kalçalarının tümsekleri ve kürek kemikleri görüldü. Havuz ışığında turkuaza dönen teninden aşağı su akıyordu. Biraz denizkızına benziyordu, eğer denizkızlarının kısa, gümüş sarısı saçları olsaydı. Belki de bir siren? Evet, Megan sessiz anlaşılmazlığıyla denizkızından çok siren gibiydi.

Daniel ona, "Altı saat on beş dakika," diye seslendi.

"Gürültüyü azaltın," diye yakındı Talitha. 'Eğer annemi uyandırırırsak, bizi yatağa gönderir.

"Evet, Dan, kapa çeneni. Amber aceleyle havuzun basamaklarına doğru yürüdü. "Teolojide başarısız olduğumu biliyorum. Megan'a bir havlu uzattı ve arkadaşının vücudunun görünmemesi için havluyu yüksekte tuttu. Muhtemelen iyi niyetliydi ve kendi vücudunu Xav'ın Megan'ın çıktığını göremeyeceği şekilde konumlandırmamıştı.

Felix, 'Kimse ilahiyatta başarısız olamaz,' dedi. Xav, 'B aldığını kastediyor,' dedi.

'Adil oyun, bu bir başarısızlık olurdu. İlahiyatta.'

Amber orta parmağını Felix'e doğru salladı.

"Yatağa gitmeliyiz. Megan kıyafetlerini şezlongun üzerinde bıraktığı yere doğru yürüdü ve onları giymeye başladı. "Biz farkına bile varmadan yarın olacak.

"Bu yapmamız gereken son şey. Amber tekrar Xav'ın yanına uzanarak yüzünü onun boynuna yasladı. "Bunu olabildiğince ertelemek istiyorum.

"Siz ikiniz seks yapabilirsiniz," dedi Felix. 'Bu iki ya da üç dakika sürer.

Daniel kıs kıs güldü. Muhtemelen Megan da gülümsedi ama bunu iyi sakladı.

Daniel, "Eğer herhangi birimiz notlarımızı alamazsak, Cumartesi günü Tal'in evine gidemeyebiliriz," dedi.

"Ne? Xav, Amber'ın omzunun üzerinden yukarı baktı.

'Eğer notlarımızı alamazsak, temizliğe gitmek zorundayız. Bunu Sicilya'da yapamayız.

"Sicilya'da telefonlarımız var. Talitha'nın sesi küstahça çıkmıştı.

"Ben sadece - bilirsiniz - bir B planı oluşturmak için burada olmamız gerektiğini söylüyorum.

Kadehini çoktan boşaltmış olan Felix ayağa kalktı. 'Biz B planı yapan insanlar değiliz,' diye açıkladı. 'Hepimiz notlarımızı alacağız. Ve zamanı nasıl geçirebileceğimizi biliyorum. Dan, ne kadar kızgınsın?'

Dan sağ elini uzattı, avuç içi düzdü, bir o yana bir bu yana sallıyordu.

"Araba kullanabilir misin? Felix sordu.

"Hayır. Megan şezlongdan başını kaldırdı.

"Aramızda bunu yapmayan tek kişi o," dedi Felix. "Hadi ama Dan, tarihe tek tavuk olarak geçmek istemezsin.

Megan adım atmadı. "Bırakacağımızı söylemiştik.

"Son şansın. Felix boş bardağındaki kirazı çıkardı ve . 'Yarın ve Cuma günü hepimizin aile işleri var. Cumartesi sabahı .

"Döndüğümüzde yaparım. Dan şezlonga uzandı ama gözleri açık ve tetikte kaldı.

Felix başını salladı. 'Zamanım olmayacak. Ben Amerika'ya gidiyorum, Tal ise Eylül sonuna kadar Mafya Adası'nda kalacak.

Tal, "Büyükbabamın önünde "Mafya Adası" dersin, ertesi sabah yüzüstü havuza düşersin," dedi.

Felix ona doğru yürüdü. "Bu da benim ne demek istediğimi kanıtlıyor.

Tal uzun boyluydu ama herkes Felix'in yanında cüce kalıyordu. Göz teması kurmak için bir adım geri çekildi. "Ve cenazende, senin çok bilmiş bir bok çuvalı olduğunu da methiyene ekleyeceğiz.

"Hadi," Felix onun ellerini tuttu ve onu arabaya doğru çekiyormuş gibi yaptı. "Gerçek bir eğlence için son şans.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi Megan. "Hepimiz ayıktık.

Felix, Megan'a karanlık bir bakış attıktan sonra, "Sana tuhaflaştığını söylemiştim," diye mırıldandı.

"," dedi Amber.

Felix ona, 'Asla ayık değilsin,' dedi. 'Hadi çocuklar, en fazla bir saat sürer - Dan resmen bir yetişkin olacak.

Daniel, "Ben geçmedim," diye itiraz etti.

Sanki bu bir şeyi gibi. "Sorun değil Memur Bey, Karayolları Kanunu'ndaki her kuralı çiğnediğimi biliyorum, birkaç kanundan bahsetmiyorum bile, ama bakın, işte ehliyetim. Şimdi iyi miyiz?"

Amber ayağa kalktı. 'Kafamı dağıtmaya ihtiyacım var. Sen burada kal Megan. Ben de seninle geleceğim Dan.

"Ya hepimiz gideriz ya da hepimiz

kalırız," dedi Felix. Xav ayağa kalktı.

"Ben varım.

Talitha, Megan ve Dan arasında keskin bir bakış gidip geldi; Talitha ilgisizmiş gibi davranarak omuz silkti. Sonra sıkıntılı görünen Daniel ayağa kalktı ve Megan da onu takip etti. O zamanlar, Felix ve Xav bir konuda anlaştıklarında, o şey gerçekleşirdi. İşler böyle yürüyordu.

O yaz bir sırları vardı. Nadiren de olsa, yıllar sonra bu konu hakkında konuştuklarında, nasıl başladığını ya da kimin fikri olduğunu asla tam olarak anlayamadılar. Belki de başlangıçta hiçbiri gerçekten bunu yapmaya niyetli değildi; belki de sadece hakkında konuşulacak eğlenceli bir şeydi. Hayal edilebilecek en havalı cesaret; basit ama bir o kadar da acayip, heyecan verici derecede tehlikeli. Hiçbiri konuşmanın ne zaman gerçeğe dönüştüğünü, bunun gerçekten olacağını ne zaman fark ettiklerini söyleyemedi. Tek bildikleri, bir an Talitha'nın evindeki havuzun etrafında oturuyor olduklarıydı

Bir sonraki seferde ise saatte 80 mil hızla M40'ta yanlış yöne gidiyorlardı.

2

İlk seferinde saat sabahın üçüydü. Direksiyonda Felix vardı - tabii ki o vardı - ve başka araba görmemişlerdi. İki dakikadan biraz fazla sürmüştü, çünkü Felix orta şeritten aşağıya doğru manyak gibi sürüyordu. İlk dakika geçtikten sonra, hiçbiri konuşmazken, hepsi gözleri ve ağızları açık bir şekilde karanlığa bakarken, A40 M40'a dönüşmüştü. Felix sert bir fren yapıp arabayı üç yüz otuz derecelik bir dönüşle döndürerek yedinci kavşağın çıkış yoluna ulaşmadan önce bir mil daha hızlanmışlardı. İki dakikalık aptalca ve anlamsız bir riskten sonra tekrar kanunun sağ tarafına geçmişlerdi.

Araba - Felix'in annesinin VW Golf cabriolet'i - yüksek, sevinçli bir gürültüyle patlamıştı. Gülmüşler, çığlık atmışlar ve birbirlerine sarılmışlardı. Hiçbiri kendini daha önce bu kadar canlı hissetmemişti. O gece uyumadılar; şafak sökene kadar içtiler ve konuştular. Bununla kıyaslanabilecek hiçbir uyuşturucu yoktu; yaşadıkları sürece bir daha asla böyle hissetmeyeceklerini biliyorlardı. Bu bir geçiş töreni olmuştu; olasılıklara karşı bahse girmişler ve kazanmışlardı. İşaretlenmişlerdi, özeldiler.

Ama en saf yüksekliğin bile etkisi geçiyordu ve Xav'ın da bunu yapmak istemesi meselesiydi. Xav, Felix kadar şanslı değildi. Saatte seksen milin biraz üzerinde bir hızla M40'a ulaştığında, yolcu koltuğunda oturan Felix karşı şeritteki bir arabanın arka lambalarını görmüştü. Araba biraz önlerindeydi ama ona doğru yaklaşıyorlardı.

"Arabayı durdur, geri dön! Amber çığlık atmıştı.

'Hayır, yavaşla. Yoldaki bir virajda arkalarında olduğumuzu düşünebilirler,' dedi Daniel.

'Işıklarınızı kapatın. Bizi göremeyecekler. Felix sürücü koltuğuna doğru eğildi ve farları kapattı.

Gece karanlıktı, bulutlarla kaplıydı ve ay yoktu; siyah bir boşluğa doğru hızla ilerliyorlardı. Amber çığlık attı ve Xav ışıkları tekrar açtı.

"Siktir et," dedi ve gaza bastı. Hız göstergesi saatte seksen beş mile çıktı, doksan, doksan iki. Xav direksiyonun üzerinde öne doğru eğildi, sanki arabanın daha hızlı gitmesini ister gibiydi. Diğerleri donup kaldılar, sessizleştiler, hep birlikte sollarına döndüler ve karşı anayolda büyük kırmızı bir salon olan arabaya yetiştiler.

Arabadaki tek yolcu olan sürücü bir an için onları görmedi, sonra içgüdüğü onu uyardı ve onlara doğru baktı. Uzaklara baktı, dikiz aynasını kontrol etti, sonra tekrar arkasına baktı. Yüzü kuşkuyla çarpılmıştı.

Felix sağ elini kaldırdı ve el salladı.

Megan arkada sıkışmış, rahatsız pozisyonundan, "Sollama," diye seslendi. "Onunla aynı seviyede kal.

"Neden?" Xav hâlâ üzerinde kambur duruyordu. 'Eğer öne çekersen, numaramızı görür.

"İleride ışıklar var," dedi Talitha. "Bir şey bize doğru geliyor. "Kahretsin,"

Xav direksiyonu sağa, iç tarafta olması gereken yere kırdı. Şerit. Kendi yollarından onlara doğru gelen ışıklar yerden yüksek, geniş aralıklı ve güçlüydü; ağır yük taşıyan bir aracın ışıklarıydı.

"Zamanınız var," dedi Felix, sesi gerginlikten boğuklaşmıştı. "Kavşak yaklaşıyor.

Xav fren yaptı, karşı şeritteki araba ilerledi ve onlara doğru gelen ışıklar büyüdü. Tekerleklerin asfalt üzerindeki uğultusunu, tiz ve öfkeli bir korna sesi böldü. Arabanın içindeki hava onunla birlikte yankılanıyor gibiydi.

"Kavşak," diye tersledi Felix, arka yüzünde okunamayan tabela ağaçların ve çitlerin arasında görünür hale gelince. Xav arabayı döndürdü. Çok hızlı gidiyorlardı, metal çarpışma bariyerine doğru ilerliyorlardı. Amber çığlık attı. Talitha kollarını başının etrafına doladı. Son saniyede Xav arabayı rotasına geri çekti ve otoyoldan çıktılar.

Aradan bir ay geçti ve bu iki macera hakkında başka bir şey söylenmedi, ama sonra Felix ve Talitha bir gece kadınların silahlı kuvvetlere girmesine neden asla izin verilmemesi gerektiği konusunda tartıştılar. Felix'e fiziksel cesaretleri yoktu. haksız olduğunu kanıtlamak için

Talitha bunu yapacağını neredeyse kesinlikle bildiği halde otoyol numarasını tekrarlamakta ısrar etmişti. Bir kez daha Felix'in annesinin arabasına dolmuşlardı - altısını birden alabilecek kadar büyük olan tek arabaya. Felix yolcu koltuğuna oturmuş, en küçükleri Megan ise Daniel'in kucağına kıvrılmıştı. Bu zamana kadar sadece şoför değişmiş, herkes kendi yerini almıştı.

Talitha yedinci kavşakta otoyoldan çıkana ve A329'un kenarında bir otoyol devriye arabası görene kadar her şey olaysız geçmişti. Paniklemiş ve arabayı durdurmuştu.

"Çekil," dedi Felix. 'Eğer yapmazsan, buraya gelecek. Kımıl da.

"Ya bizi gördüyse? Talitha'nın yüzü korkudan bembeyaz olmuştu. "Ya bizi kenara çekerse?

"Eğer sen hareket etmezsen, o kesinlikle edecek.

Talitha duraktan uzaklaşmıştı. Arabadaki herkes polis aracını izlemek için dönmüştü ama o olduğu yerde kalmıştı. Böylece üç kez paçayı kurtarmış oldular.

Amber sarhoştü; bu kadar basitti. Ama Amber kendi sırasını almakta ısrar etmeden önce bile, üç dakikalık yolculuğun er ya da geç hep birlikte yapacakları bir şey olduğu konuşulmayan bir anlaşma haline gelmişti. O gece başka bir araç görmemişlerdi, ki muhtemelen iyi de olmuştu, çünkü Amber'in zamanında tepki veremeyeceği neredeyse kesindi.

Megan, onları şaşırtacak şekilde, direksiyon başındaki en havalı kişi olduğunu kanıtlamıştı. Bir Pazar sabahının erken saatlerinde, A40 girdiğinde farların neredeyse üzerine geldiğini görmüştü. Diğerlerinin tepki vermesine fırsat kalmadan, direksiyonu sağa kırarak bankete girmiş, cayır cayır yanarak durmuş ve farlarını söndürmüştü.

"Eğilin, hepiniz," diye tıslamıştı başını direksiyonun üzerine bırakırken.

Diğer araba hızla geçip gittikten sonra motoru yeniden çalıştırdı ve onları otoyoldan çıkarmak için iç şeritte saatte seksen mil hızla ilerledi.

Tal'in evine döndüklerinde, 'İşte bu,' dedi. 'Az önce çok şanslıydık. Bunu tekrar riske atmayacağız.

Sarsılmışlardı, hepsi aynı fikirdeydi ve bu konudan bir daha bahsedilmedi. Ta ki

Bu gece.

Ve şimdi, her şeyden sonra, Daniel'daydı.

Sabah saat üçü çok geçmeden Talitha'nın köyünden kuzeye doğru giden B yolu bomboştu. Arabanın üstünü açarak gittiler çünkü Amber'ın hâlâ midesi bulanıyordu ve gece havası hanımeli kokuyordu, ki bu iyiye işaret gibi görünüyordu ve pislik saçıyordu, ki bu da değildi.

Daniel yavaş ve kötü sürüyordu, hızlanması dengesizdi, direksiyonda aşırı dengeleme yapıyordu. Dere üzerindeki küçük tümsek köprüde neredeyse duvara çarpıyordu.

"Dikkat . Felix her zamanki gibi yolcu koltuğundaydı.

Daniel, "Bu arabaya alışık değilim," diye yakındı.

London Road kavşağına yaklaştıklarında Felix, "Tamam," dedi. 'Durdurulduğumuzda ne yapacağımızı hepimiz biliyoruz. Tal'in evine geri dönüyorduk. Daniel yoldan emin değildi ve kayboldu. Hepimiz biraz sinirliydik ve konsantre olamıyorduk. "Hepimiz çok üzgünüz ve bunu bir daha asla yapmayacağız memur bey."

"Bunu yapmak zorunda değilsin Dan," dedi Megan. Kimse cevap vermedi. "Herkes emniyet kemerini taktı mı? Xav sordu.

'Sıkı tutun Meg,' dedi Talitha.

Daniel kavşaktan sağa dönüp onları A40'a götürecek olan ara yola girerken Felix, "Hiç tereddüt etme, doğruca orta şeride gir," dedi. "Biraz hıza ihtiyacın var.

Daniel arabayı saatte otuz mil hıza çıkardı; yoldaki viraj keskindi, önce güneye, sonra güneydoğuya sapıyordu. Doğru rota - yasal olarak izin verilen tek rota - Oxford'a giden A40'ta neredeyse tam bir daire çiziyordu. Güneydoğu ucunda anayol ikiye ayrılıyordu; bir yön A40'a girerken, diğer yön trafiğin A40'tan çıkmasına izin veriyordu.

Tüm araçların sola dönmesi gerektiğini gösteren siyah-beyaz şeritlerin ardından anayolun sağ tarafını çevreleyen girilmez işaretleri belirdi. Hangi yöne gitmeleri gerektiği daha açık olamazdı. Daniel tiz bir inilti çıkardı.

"Sinirlerine hakim ol. Felix öne doğru oturdu, sanki Daniel'ın etrafından girmek üzere oldukları anayolu görmek ister gibiydi.

"Tanrım, bu kısımdan nefret ediyorum. Amber yüzünü Xav'ın omzuna gömdü; Talitha öne doğru oturdu ve Felix'in koltuk başlığının arkasına sıkıca tutundu.

"Ve git," diye seslendi Felix en kritik anda. Araba sağa döndü, girilmez işaretlerini geçti ve A40'ın yanlış anayoluna girdi. İlerideki çift şeritli, ışıksız yol temizdi.

"Tanrı'ya şükür, Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Talitha.

"Biraz hıza ihtiyacın var," diye uyardı Felix. Araba saatte otuz milin biraz üzerinde bir hızla ilerliyordu. 'İki buçuk mil, hepsi bu. Ayağını yere basarsan üç dakikadan az sürer.

Daniel çenesini sıktı, gözlerini kırpmadan gaza bastı ve hız göstergesi saatte kırk mil, elli, elli beşe çıktı. Şeritleri ayıran aralıklı beyaz çizgi yanıp sönerek geçti.

"Arkada bir şey yok," diye seslendi Megan.

"Acele etmeliyiz. Felix parmaklarını gösterge paneline vuruyordu.

"Yeterince hızlı değil Dan. Xav'ın sesi gerginlikle gerilmişti.

Daniel beceriksizce üst vitese geçerken vites kutusu çılgık attı. "Bir tilki var. Tilkiye dikkat et!" Amber Daniel'ın elini tuttu.

Omuz.

"Tanrı aşkına Amber," diye tersledi Talitha.

"Ben iyiyim, ben iyiyim. Daniel direksiyonu orta refüje en yakın şeride kırdı.

Xav, 'Otoyol yaklaşıyor,' dedi.

"Bunu bir daha asla yapmayacağım," diye inledi Talitha.

"Neredeyse geldik," dedi Felix. 'Yapabildiğin zaman orta şeride geç.

Dönüş daha kolay olacak.'

Belki de yoldaki viraj hepsini gafil avlamıştı. Bir an her yer karanlıktı, sonra kör edici ışıklar onlara doğru hızla geliyordu. Birdenbire başka bir araba belirmişti.

Amber çılgık attı.

"Sert omuz! Felix bağırdı.

Fren hidroliğinin keskin kokusu arabayı doldururken, ani ivme kaybıyla hepsi öne doğru savruldu. Felix direksiyonu Daniel'ın elinden çekip aldı ve araba sert bir şekilde sağa doğru savruldu. Olması gereken

Yeterince.

Ama diğer araba sanki önlerine kocaman bir ayna düşmüş gibi onların hareketlerine . Ondan bir metre uzaktaydılar. Daniel donup kalmıştı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Felix direksiyonu geri çekti. Araba sallandı ve onlara bağııyor gibiydi. Frenlerin gıcirtısını, korna sesini duyabiliyorlardı. Işık arabanın içine doldu ve dehşete düşmüş yüzlerini aydınlattı. Bir anlık bir sessizlik oldu, sonra diğer araba gitti ve anayolda hareketsiz kaldılar. Dünya dönmeyi bırakmıştı.

3

Küçük inleme sesleri geceyi doldurdu ve bunların arabanın motorundan geldiğini fark etmeleri bir anlarını aldı, çünkü motorun parçaları kendilerine yapılan muameleyi protesto ediyordu. Farların çektiği bir güve ön cama çarptı ve ağır sessizlikte onun nazik, sitemkâr gümbürtüsünü duyabildiler. *Ne yaptın sen?* Sanki onlara diyor gibiydi. *Sen ne yaptın?*

"Kahretsin. Felix başını ellerinin arasına aldı ve parmaklarının arasından konuştu. 'Git buradan Dan. Şimdi.

"Biz ona çarpmadık," dedi Daniel. 'Şu araba. , değil mi? Biri bana kaçırdığımızı söylesin.'

"Kaza yaptı," diye fısıldadı Megan, sanki yeterince yumuşak söylerse doğru olmayabilirmiş gibi. "Bir ağaca ya da başka bir şeye çarptı.

Diğerlerinin hiçbirisi kımıldamadı.

"Dan, buradan gitmeliyiz. Felix Daniel'in omzunu tuttu. 'Arabadan çık. Ben sürerim.'

Daniel Felix'in titremesine direnmedi. Gevşemiş, tepkisizleşmişti. Xav sürücü koltuğuna doğru eğildi. 'Dan, burada kalamayız. Başka bir şey gelecektir.'

Talitha yavaşça Felix'in elini Daniel'den çekti. "Dan, lütfen," dedi. "Burada kalırsak hepimiz öleceğiz.

Daniel kontağı açtı. Hiçbir şey olmadı. "Tekrar, tekrar yap," diye bağırdı Felix.

İkinci kez motor çalıştı. Daniel arabayı sert bankete doğru sürdü ve durdu. "Ne halt sen? Felix söyledi. "Buradan çıkmamız gerek. Arabayı yanık lastik kokusu kaplamıştı. Gece sessizdi.

Amber, 'İyi olup olmadıklarına bakmalıyız,' dedi.

"Aklını mı kaçırdın sen? Felix karşılık verdi. Bunun için aşağı ineceğiz. Dan,

Anahtarları ver.'

Xav, "Amber haklı," dedi. "Kontrol etmeliyiz.

Dan dikiz aynasına bir kez baktı ve gözlerini sımsıkı yumdu. Diğer anayolda bir araç otoyola girdi ve hızla uzaklaştı.

"Ben iniyorum. Megan arabanın yan paneline oturabilmek için kendini yukarı itti. Bacaklarını salladı.

Yavaşça hareket eden, gözleri tam olarak odaklanamayan ve uzuvları kararsız olan Xav kapısını açtı. Diğer tarafta Talitha da aynısını yaptı.

"Yemin ederim, eğer dışarı çıkarsanız sizi burada bırakırım," diye uyardı Felix. "Meg, içeri gir.

"Ben giderim," diye gönüllü oldu Xav. "Beni geride bırakmasına izin verme. Yine de hareket etmedi.

Daniel hepsini şaşırtan ani bir hareketle sürücü kapısından dışarı çıktı ve anayolun aşağısına bakarak durdu. Fırsatını bulan Felix dışarı fırladı ve arabanın ön tarafına doğru koştu. Ancak sürücü koltuğuna ulaşamadan Xav öne doğru uzandı ve kontak anahtarını kaptı. Sonra, sonunda, arabadan indi. Amber kayarak karşıya geçti ve onu takip etti. Diğer tarafta Talitha dışarı çıktı.

Altısı da küçülmüş bir halde, yarattıkları yıkıma bakıyorlardı.

Diğer araba, beyaz bir Vauxhall Astra, otuz metre ötedeydi. Arka tekerlekleri hâlâ banketin üzerindeydi ama ön tarafı çalılıkların arasında kaybolmuştu. Farları bir bitki yığınının ve bir ağacın gövdesini aydınlatıyordu.

Ağaç onları suçluyor gibiydi, sanki gözlerini acıyla inlediğini duyacaklardı. Sonra sessizlik, hurdaya dönmüş arabanın içinden gelen çığlık sesiyle bozuldu. İnce, tiz, dehşet dolu.

"Sanırım bu bir-" Amber cümlesini tamamlayamadan durdu. Xav Astra'ya doğru ilerledi.

"Anahtarları ver," diye talep etti Felix. "Xav, ver şu lanet anahtarları. Xav onu görmezden gelerek bir adım daha attı. Megan da öyle yaptı.

Kaza yapan arabanın farlarında bir hareket belirdi; zorlukla görülebilen, belirsiz, yukarı doğru sürüklenen bir şey. Çıglıklar kesildi ve yerini cama vuran çekiş sesleri aldı.

Xav cep telefonunu çıkardı.

"Ne halt sen? Talitha talep etti. "Yardıma ihtiyacımız var.

Elini onun elinin etrafına sararak telefonu kapattı. "Acil servisi arayamayız.

"Dan arabayı geri çevirebilir," dedi Xav ona. 'Doğru yolda gittiğimizi ve bir kaza olduğunu söyleyeceğiz. Nasıl olduğunu bilmiyoruz.

Amber, 'Dan sınırı aştı,' dedi. "Hapse girecek.

"Şart değil. Xav Talitha'ya doğru çekildi. 'Ve sadece kısa bir süre için. Elden bir şey gelmez. Bundan kurtulamayız.

"Duman," diye fısıldadı Megan. 'Kaputtan duman çıkıyor. Yanıyor.

"TAMAM, TAMAM. Felix ilerledi ve ellerini teslim olmuş gibi havaya kaldırarak onlara doğru döndü. 'Planımız şu. İyi olduklarından emin olduktan sonra arabaya geri döneceğiz. En yakın telefon kulübesine gideceğiz ve oradan bir ambulans çağıracağız. İsimlerimizi vermeyeceğiz.'

"Onları bırakamayız," dedi Megan.

Felix elini uzattı, Megan irkilerek uzaklaşınca gözleri karardı. "Muhtemelen iyilerdir. Bir arkadaşından diğerine baktı. 'Sadece bir çarpma. Bize çarpmadılar. Xav, sen ve ben, şimdi gidip kontrol edeceğiz. TAMAM MI?"

Xav gözlerini Astra'dan ayırmadan başıyla onayladı.

"Kontağı kapat," dedi Talitha. 'Bunu yapmak zorundasınız. Kıvılcımlara neden olan şey kontaklıdır.

"Her şey yoluna girecek, çocuklar. Her şey yoluna girecek. Felix elini Xav'ın omzuna koydu. 'Arabaya geri dön ve bizi bekle. Dan, arkaya geç. Bizi eve ben bırakacağım.

Felix ve Xav arabaya doğru yürürken Daniel ve kızlar oldukları yerde kaldılar. Mesafenin yaklaşık yarısını kat etmişlerdi ki Astra'nın kaputunda parlak bir alev baloncuğu belirdi.

Talitha feryat etti. Bir saniye sonra Astra'nın benzin deposu patladı.

4

Gece sanki biri projektörleri yakmış gibi değişmişti. Bir ısı duvarı onlara çarptı ve hem Felix hem de Xav içgüdüsel olarak geri adım attılar. Bir asır gibi gelen bir süre boyunca kimse kıpırdamadı ve sonra iki çocuk birlikte hareket ederek dönüp kendi arabalarına doğru koşmaya başladılar. Xav Felix'e arabanın anahtarlarını fırlattı; Felix sürücü koltuğuna atladı.

"Ne yapıyorsunuz? Gidemez miyiz?" diye feryat etti Amber.

Talitha Amber'ı yakaladı ve arabanın içine fırlattı. O kadar hızlı takip etti ki iki kız arka koltukta bir et ve uzuv yığını oluşturdu. Felix uzaklaşırken önce Daniel, sonra da Megan arabaya atladı. Çıkış yoluna sapmadan önce sert banket boyunca yüz metre sürdü.

A329 kavşağı açıktı. Felix sola döndü ve birkaç dakika içinde Talitha'nın evine giden köy yollarına geri döndüler. Dünya garip bir şekilde normal görünüyordu, sanki korkunç bir şey olmamış gibi.

Vardıklarında taş konak karanlıktaydı ve bu en azından iyi bir şeydi. Henüz yalan söylemeye başlamalarına gerek yoktu. Arabadan indiler, yavaşça, kaskatı, sanki vücutları son bir saat içinde yaşlanmış gibi; sanki dik durmak, ileriye doğru yürümek, normal konuşmak onları aşmış gibi. İçgüdüleriyle hareket ederek, küçük ve hasarlı bir sürü gibi, havuz evine doğru ilerlediler. Megan son anda geri çekildi, dikkati suyun parıltısına takılmış gibiydi, ama Felix onun elini tutup içeri girmesi için ikna ettiğinde karşı koymadı.

Karanlıkta oturup beklediler, ancak muhtemelen hiçbiri ne beklediklerini söyleyemedi.

Sonunda Xav konuştu. 'Bundan kurtulamayacağız. Bizi bulacaklar.

"Onları bıraktığımıza inanamıyorum. Amber'ın makyajı gözyaşı lekeleriyle kaplanmıştı. Yüzünden küçük su damlacıkları akıyor ve durma belirtisi göstermiyordu.

'Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu,' dedi Felix. 'Araba yukarı çıktığında

öyleydi.'

Amber gözlerini ona dikti. "Polisi aramalıydık.

Felix sesini alçak tuttu, alışılmadık derecede nazikti. 'Zamanında varamazlardı. Ne kadar çabuk gördünüz. Tam oradaydık ve hiçbir şey yapamadık.

Talitha, 'Polis şimdiye kadar orada olur,' dedi. 'Yoldaki bir sonraki araba onları aramış olacak. Şimdi büyük bir olay olacak. Yine de yapabilecekleri bir şey yok. Bir araba patlar, o kadar.

"Geri dönüp ," dedi Amber. "Aklını mı kaçırdın sen? Talitha tersledi.

"Polisi aramamız gerek. Xav uzandı ve Amber'ın elini tuttu. 'Er ya da geç bizi bulacaklar. İtiraf etmezsek daha kötü olacak.

"Cinayetten içeri gireceğim. Dan odanın bir köşesine büzülmüş, yere oturmuş, kollarını dizlerine dolamış, sanki kendini saklamaya çalışıyordu. 'Direksiyonda ben vardım. Benim adıma karar veremezsin.

"Hepimiz suçluyuz," dedi Amber. 'Hepimiz bunu yapmayı kabul ettik.

Daniel, "Yasalar bunu böyle görmüyor," diye karşı çıktı. 'Sürücü sorumludur.

Talitha, "O haklı," dedi.

"Onlara söyleyeceğim," dedi Daniel. 'Onlara hepinizin bunu yaptığını söyleyeceğim. Ben şanssızdım, hepsi bu.

"Şanssız değildin, seni danganak," diye tersledi Felix. 'Beceriksizdin. Sana söylediğimde emniyet şeridinden gitseydin, onları kaçırmış olacaktık.

Daniel eliyle burnunu sildi. Karanlıkta bile üzerindeki parıltıyı görebiliyorlardı. "Lanet olası tekerleği tuttun - buna sen sebep oldun!

"Kes ," dedi Xav. 'Sakin kalacağız. Bunu birlikte çözeceğiz.

"Polise gidemeyiz," dedi Daniel.

'Bizi bulacaklar,' diye ısrar etti Xav. 'Bu gece o arabada biri öldü. Kimsenin bunu duymak istemediğini biliyorum ama gerçeklerle yüzleşmeliyiz. Biri öldü. Tanrı'ya sadece bir kişi olması için dua ediyorum ama-'

Amber, 'O arabada bir çocuk vardı,' dedi.

Bir anlık dehşet dolu bir sessizlik oldu ve sonra Xav onun elini bıraktı.

"Bu hiç yardımcı olmuyor Amber.

"Duyduğumuz çılgık bir yetişkine ait değildi.

"Amber, lütfen yapma.

Talitha, "Bakın çocuklar, olanları değiştiremeyiz," dedi. 'Keşke yapabilseydik ama yapamayız. Bir plan yapmak zorundayız.

"Hiçbir şey söylemiyoruz," dedi Felix. 'Hiç tanık yoktu. Ya da hiç tanık kalmadı. Kalpsiz göründüğüm için üzgünüm ama odaklanmamız gerekiyor. Bizden başka kimse ne olduğunu bilmiyor ve ben tüm geleceğime bir hiç uğruna veda etmeyeceğim.

Amber onlara 'Otoyolun diğer tarafındaki araba,' diye hatırlattı. 'Yedinci kavşakta birleşen. Bizi görmüş olmalılar.

"Bunu bilmiyoruz. Felix'in sesi yükseliyordu. 'Araba geçip gittiğinde patlamamıştı. Hepimiz hâlâ arabamızın içindeydik. Otoyolun o kısmında hiç ışık yok. Hiçbir şey görmemiş olabilirler. Ya da bir şey gördüklerini sandılar ama ne olduğunu anlayamadılar. Plakamızı almış olma ihtimalleri sıfır.

"Bir şey görmüş olmalılar," dedi Daniel. 'Polis olaya iki arabanın karıştığını bilecektir.

'Biz çarpmadık. Arabamızda iz kalmayacak.'

"Bizi bulacaklar," diye ısrar etti Xav. 'Bu artık bir şaka değil. Birisi öldürüldü. Polis her şeyini soruşturmaya harcayacaktır. Ne olduğunu öğrenene kadar rahat etmeyeceklerdir.

Amber sesli bir şekilde ağlamaya başladı. Talitha ayağa kalktı. "Annemi bulmaya gidiyorum," dedi. "Bunu yapamam.

Daniel fayansların üzerinden sıçrayarak kalktı ve ondan önce kapıya gitti. "Bekle," dedi. 'Sadece birkaç dakika daha. Bunu çözebiliriz. Bir yüzden diğerine baktı ve diğerlerine zamanın son birkaç saat içinde akıp gittiğini ve Daniel'ın yıllar öncesinden hayal meyal hatırladıkları çocuğa dönüştüğünü gördü; küçük ve utangaç, spor sahasında beceriksiz, kendisinden daha büyük ve havalı çocuklar onu inek olarak etiketler diye sınıfta zekasını göstermekten çekinen.

"Gerçekten ayık olan mı?" diye devam etti ve sesi de kırılmadan önceki zamana gerilemiş gibiydi. 'Eğer sürücü sınavını geçmiş ve alkollü olmayan biriye, o zaman tek yapmamız gereken doğru yolda gittiğimizi ve bunun bir kaza olduğunu söylemektir. Belki de

Birinin ehliyetinde birkaç puanla kurtulabiliriz. Eğer hep birlikte hareket edersek. "Birimizin senin yerine suçu üstlenmesini mi istiyorsun? Felix bir adım attı

Daniel'a yaklaştı, omuzları dikleştirdi, parmakları sanki yumruk yapmak üzereymiş gibi seğiriyordu.

"Bu senin fikrindi! Daniel bağırdı. 'Ben yapmak istemedim. Sen ve Xav'dan başka kimse yapmak istemedi. Yaptığınız şey için suçu üstlenmiyorum.

Felix bir adım daha yaklaşarak parmağıyla Dan'ın yüzünü işaret etti. 'Direksiyonda sen vardın, serseri. Bunu yapmaman için sana yalvaran masum yolcular olduğumuzu söyleyebiliriz.

"Seni lanet olası pislik. Daniel kendini Felix'e doğru fırlattı. Kendisinden birkaç taş daha hafifti ama dengesini kaybeden Felix bir sandalyeye takıldı ve iki çocuk da duvara çarptı. Gafil avlanan Felix sersemlemiş bir halde yatarken Dan iri çocuğun kafasına ve omuzlarına birkaç yumruk indirdi. Xav ve Talitha onları ayırmak için koştu. Çok uzun sürmedi. İki çocukta da kavga edecek yürek yoktu. Yüzleri kızarmış, terlemiş bir halde sandalyelere çöktüler.

"Bizim için şey bitti, değil mi? Konuşurken Felix'in artan rengi soldu.

'Yargılanan sadece Dan olsa bile - üzgünüm Dan, ama gerçeklerle yüzleşsek iyi olur - hepimiz suç ortağıyız. Hepimiz bir kaza mahallini terk ettik.

Bunu takip eden sessizlikte, birden fazla kişi parlak ateş balonunu tekrar gördü, patlayan ıslığı yüzlerinde hissetti.

Talitha, 'Herkes bizden nefret edecek' dedi.

Amber, 'Hiçbir üniversite bizi kabul etmez,' dedi. "Bütün gazeteler yazacak. "Neden?" Xav etrafına bakındı. 'Bu bir trafik kazasıydı. Onlar olur

her zaman. Hepsi haberlere çıkmıyor.

'Gerçekçi ol, Xav. Biz All Souls'un en kıdemli kaymakam ekibiyiz,' dedi Talitha. 'Megan okul müdürü, Tanrı aşkına. Hepimizin Oxbridge'de yeri var ya da ona yakın. Dünyanın geri kalanı bizim gibi insanları aşağı çekmeye bayılıyor. Kendinizi kandırmayın - gazeteler bununla bayram edecek.

"Babam koltuğunu kaybedebilir," diye mırıldandı Amber. Babası Buckingham milletvekiliydi.

"Her şeyi mahvettik. Talitha da gözyaşlarının eşiğinde gibiydi.

Hiçbiri onu daha önce ağlarken görmemişti.

Felix diğerlerinin ona doğru koşmasını engellemek istercesine ellerini kaldırdı.

'Şart değil,' dedi. 'Bu gece arabada sadece birimizin olması gerekiyor. Bunun bir kaza olduğunu, bir hata yaptığını söyleyebilir. Bir planımız vardı, hatırladın mı? Yaptığımız şey bu. Ona sadık kalırız. Tek bir sürücü hata yaptı ve korkunç bir kaza oldu.

"Bana öyle bakma," dedi Daniel. "Seni cezasız bırakmayacağım.

Odada neredeyse hiç fark edilmeyen bir hareket vardı ama nasıl olduysa diğer dördü - Felix, Xav, Talitha ve Amber - Daniel'in etrafında bir çember oluşturmuştu. Kapana kısılmış bir hayvan gibi bir yüzden diğerine bakıyor, kaçmak için çaresizce bir yol arıyordu.

Megan kapının yanındaki koltuğundan, kara gözleri kocaman açılmış, bakıyordu.

"Bunu bir düşün, Dan. Felix'in sesi sakın, hareketleri yatıştırıcıydı. 'Birimiz bu gece olanların bedelini ödemek zorunda. Bundan kaçış yok. Ama hepimiz değil. Sen hâlâ gençsin. Sicilin temiz. Örnek bir öğrencisin. Muhtemelen bir ya da iki yıl yatarsın. Belki de almazsın. Belki de kamu hizmeti ile kurtulursun. Ne olursa olsun, bunu telafi edeceğiz.'

Daniel gözlerinde nefrete benzer bir şeyle Felix'e baktı.

"Ne öneriyorsun? Talitha sordu ve Daniel ona acı dolu bir bakış fırlattı.

"İşte böyle oldu," dedi Felix. 'Hepimiz burada takılıyorduk ve Daniel gitti. Yarın için gergindi ve evde tek başına olmak istiyordu. Anneme sormadan onun arabasını aldı, çünkü geri dönmek için başka bir yolu yoktu. Kafası karıştı, çünkü yorgundu, biraz sarhoştı ve çok deneyimli bir sürücü değildi ve yanlış bir dönüş yaptı. Diğer araba patlayınca panikledi ve eve doğru sürdü.

"Bunu duyduğuma inanamıyorum," diye başladı

Daniel. 'Sus, Dan. Bırak bitirsin,' dedi Megan.

"Sabah ilk iş olarak buraya gelir ve bize ne yaptığını anlatır.

Talitha, "O zaman bir saatten kısa bir süre içinde burada olabilecek olan babamı ararım," dedi. "Dan'in yerine geçmeyi kabul ediyor - edecek Dan, bundan eminim - ve ikisi karakola gidiyorlar.

Daniel'ın yüzünden yaşlar akıyordu. "Hayır. Bunu yapmayacağım.

Talitha, 'Babam seni kurtarabilir bile,' dedi. "O çok zeki, herkes öyle söylüyor.

"Hapse gireceğim. Bu . Hayat bitti. Neden bedelini ödeyen tek kişi ben olayım? Neden?"

'İyi durumda olan, sana göz kulak olabilecek, her şey bittiğinde ihtiyacın olanı almanı sağlayabilecek beş arkadaşının olması, yan hücrede hapis yatan beş olmasından daha iyi değil mi? Felix söyledi.

Daniel başını ellerinin arasına aldı. "Yapmayacağım. Bunu yapmayacağım. "Kura çekebiliriz," diye önerdi Xav.

Daniel başını kaldırıp baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Felix haklı," dedi Xav. 'Suçu hepimizin üstlenmesi aptalca. Neden altı kişinin hayatını mahvedelim? Sadece birimizin bunu yapması gerekiyor. Asıl soru, hangimizin?"

Kimse konuşmadı.

"Hepimiz eşit derecede suçluyuz," dedi Xav. 'Hepimiz bunu yaptık. Birisi yaralandığında herhangi birimiz sürücü koltuğunda olabilirdik. Bir fikrin var mı Tal?"

"Ciddi değil misin? Felix söyledi.

"Neden olmasın? Daniel talep etti. 'Sen olabilecekken birimizin tenekeyi taşımaya pek hevesli değil misin?"

'Sen bir . Kazaya sen sebep oldun, ben değil. "Ben yaparım," dedi Megan.

Diğerleri Megan'ın orada olduğunu unutmuş olabilirlerdi, döndüklerinden beri çok sessizdi. Kapının yanındaki açılır kapanır sandalyesinde, kollarını vücuduna sarmış, gözleri yerde, doğal olmayan bir şekilde hareketsiz görünüyordu.

"Ne demek istiyorsun? Felix söyledi.

Yukarı baktı. "Araba kullandığımı söyleyeceğim.

Hepsi onun derin bir nefes almasını izledi. Gözlerini kapattı ve bir saniye ya da daha uzun bir süre boyunca neredeyse taşa dönüşmüş gibiydi. Sonra kara gözleri açıldı ama diğerlerinin göremediği bir şeye sabitlendi.

"Yalnız olduğumu söyleyeceğim," diye devam etti. "Sizinle takılmaktan bıktığımı, yarın için gergin olduğumu ve eve gitmek istediğimi söyleyeceğim.

"Bu senin eve dönüş yolun değil. Felix yavaşça, neredeyse şüpheyle konuştu.

"Peki neden annemin arabasını aldın?

Bir uzun duraklama daha. "Hepinizden gerçekten ama gerçekten bıkmıştım," dedi sonunda. "Tam bir pislik gibi davranıyordunuz.

Gözleri Felix'inkileri tutuyordu.

"Kavşakta kafam karıştı," dedi Megan. "Belki de üzgündüm, olması gerektiği gibi konsantre değildim ve diğer arabayı gördüğümde yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Birkaç saniye daha sessizlik.

"Neden?" dedi Xav. "Bunu neden yapasın ki?" "İstiyorsa bırak yapsın," dedi Daniel.

"Sen ve Felix haklısınız," dedi Megan. "Herkesin hayatının mahvolması aptalca. İçimizden biri diğerlerini kurtarabilir. Her zaman sahip olabileceğimiz en iyi arkadaşlar olduğumuzu söyledik. Şimdi bunda ciddi olduğumuzu gösteriyoruz.

"Bunu yaptığına inanamıyorum," dedi Xav.

"Birimiz yapmak zorunda ve Dan yeterince güçlü değil. Alınma Dan ama bence bunu kanıtladın.

"ne var? Felix söyledi.

Megan ayağa kalktı. "İşin püf noktası şu ki, hepiniz bana borçlu olacaksınız. Bana hayatlarınızı borçlusunuz, çünkü yapmak üzere olduğum şey onları kurtaracak. Kabul ediyor musunuz?

"Evet," dedi Daniel.

"Meg," diye başladı Amber, "emin değilim-" "Ne istiyorsun? Felix söyledi.

"Tal," dedi Megan. "Sen bizim yasal beynimizsin, git biraz kağıt ve kalem getir.

Tal oturduğu yerden yarı yarıya kalktı. "Ama, ne-

"Sadece yap. Dan, onunla git. Yatak odasında bir kamera var. Genellikle yatağının başucundaki dolapta tutuyor. Şarjının dolu olduğundan emin ol ve onu da getir.

Talitha ve Daniel birbirlerine gergin bir bakış atarak havuz evinden ayrıldılar.

"Neyin peşindesin? Felix sordu.

Megan ona, "Seni hapisten uzak tutmak için," dedi. "Dan'in bunu yapmasından yeterince mutluydun. Şimdi sorunun ne?

Felix ağzını açtı.

"Hayır, kapa çeneni," diye durdurdu Megan onu. "Düşünmem gerek.

Önce saniyeler, sonra dakikalar geçti. Amber yüzünü Xav'ın omzuna gömdü, Felix yırtıcı hayvanların aç oldukları ama aynı zamanda korktukları avlarını izledikleri gibi Megan'a baktı. Megan gözlerini dışarıdaki suya dikmişti. Sadece bir kez, o da sadece bir saniyeliğine, Xav ile göz göze gelmek için arkasını döndü.

Diğerleri geri döndü; Daniel elinde kamera, Talitha'nın elinde bir pano, birkaç sayfa kâğıt ve bir kalem vardı. Kimse konuşmadı. Megan'ı bekliyorlardı.

Talitha'ya, 'Sana söylediklerimi yaz,' dedi.

Talitha oturdu.

Megan ona, "Tarih ver," dedi. 'Bugünün tarihi. Ağustos'un on yedisi Perşembe ve saati de yaz, sabah üç otuz beş.

"Tamamdır. Talitha'nın eli gözle görülür bir şekilde titriyordu.

Tamam, şimdi şunu yazın. "Aşağıda imzası bulunan bizler, bu sabah erken saatlerde V112 HCG plakalı VW Golf ile seyahat ediyorduk. Yaklaşık olarak saat sıfır-üç-on sularında A40 otoyolunun güneydoğu yönündeki şeridine girdik. Yolun otoyola dönüşmesinden kısa bir süre sonra, karşı yönden gelen S79 THO plakalı bir Vauxhall Astra ile çarpışmaktan kıl payı kurtulduk."

"Numarayı nasıl aldın? Amber sordu.

"Eidetik bir hafızam var. Tal, devam et. "Astra bizim eylemlerimiz düştü ve yangın çıktı. Yolculara yardım edemedik."

Tal yazmayı bıraktı ve kramptan kurtulmak istercesine elini sıktı.

"Arabayı Dan'in kullandığını söylemeliyiz," dedi Felix.

"Kapa çeneni," diye tersledi Daniel.

"Bu kolektif sorumlulukla ilgili," dedi Megan. Neredeyse bitti, Tal. "Eylemlerimizin potansiyel olarak tehlikeli olduğunu bilerek hareket ettik. Bu bir meydan okumaydı, daha önce beş kez yaptığımız bir şeydi, her birimiz direksiyonda bir sıra aldık. Kazanın sorumluluğunu müştereken ve tamamen üstleniyoruz."

"Sayfanın sonuna geliyorum," dedi Talitha. "Altı

imza için yer var mı? Megan sordu. "Hemen hemen.

"Hepimiz imzalıyoruz," dedi Megan.

"Bunu neden yapıyoruz? Felix, kağıt kendisine uzatıldığında şöyle dedi. "Bununla ne yapmayı planlıyorsunuz?"

Megan ona, "Onu güvende tut," dedi. "Sadece kalırsam kullanacağım. "Neden? Felix'in yüzü taş kesilmişti. "Bunda ne var?"

"Eğer bunu sizin için yaparsam, hepiniz bana borçlu olacaksınız. Suçu ben üstleneceğim ama hepiniz bana bir iyilik borçlu olacaksınız, hapisten çıktığımda bu borcunuzu ödeyebileceksiniz. Ya da daha erken. Kısaca ne zaman istersem."

Felix'in gözleri kısıldı. "Ne tür bir iyilik?" "Ne istersem."

Felix, "Bunu kabul etmiyorum," dedi.

Megan gergin bir gülümseme verdi. "O zaman anlaşma iptal.

"Ne tür bir iyilik?" diye sordu Xav. "Ne istiyorsun? Para mı?"

Megan bunu düşünüyor gibiydi. "Belki," dedi. "İşte şartlarım. Hepiniz birer iyilik yapmayı kabul ediyorsunuz. Ne istersem, ne zaman istersem. Eğer içinizden biri vazgeçerse, geri kalanınızı da bu işe bulaştırır.

"Başka bir deyişle, bizi taşaklarımızdan yakaladınız," dedi Felix.

Megan, "Anlaşmanın benim tarafımı o kadar çok seviyorsun ki, benim yerime geçiyorsun," dedi.

Talitha, "Şimdi iyiliklerin ne olduğu konusunda anlaşmamız gerekiyor," dedi. "Yani, benden annemi öldürmemi isteyebilirsiniz.

"Anneni her zaman sevmişimdir. Megan gülümsedi. "Senden Felix'i öldürmeni isteyebilirim.

Felix'in kafası bir surattan diğerine geçti. "Ne oluyor lan?" "Şaka yapıyorum. Eğer ölürsen, yeminini nasıl kurtaracağım?" "Meg, bu sen değilsin," dedi Xav. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Hiçbirinizin beni gerçekten tanıdığından emin değilim," dedi Megan. "Okul müdürü olduğum için beni küçük grubunuza aldınız ama asla sizden biri olmadım.

Amber, "Bu doğru değil," dedi ama sesinde hiçbir inandırıcılık yoktu ve gözlerini karo zeminden ayırmadı.

Her neyse. Bu gece şöyle oldu. Her zamanki gibi takılıyorduk ve ben sizden biraz sıkıldım ve huysuzlandım. Saat üç civarı Felix'in annesinin arabasını çalarak gizlice kaçtım. Bu beni son görüşünüz oldu.

Felix kağıda adını karaladı ve Daniel'e uzattı.

tek kelime etmeden imzaladı. Amber imzaladı, sonra Xav.

"Yarın sabah," diye devam etti Megan, "planlandığı gibi okula gideceksin. Eğer biri sana nerede olduğumu sorarsa, bilmeyeceksin. Bir saat kadar sonra annemi ara ve evime git. Tal, haber gönderdiğimde babanın gelip beni temsil etmesini istiyorum.

"Bu benim iyiliğim mi?

Megan'ın gözleri parladı. 'Hayır, değil. Ve bundan kurtulmasına izin verme. Yaptır ona.'

Kâğıt Megan'a geri verildi. Kendisi de imzaladı, sonra Talitha'ya geri verdi.

'bir arada durun,' dedi. "Tal, onu.

Diğerleri kendilerine söyleneni yaptılar. Megan birkaç fotoğraf çekti, sonra filmi makineden çıkardı ve cebine soktu. Elini Felix'e uzattı.

"Anahtarlar," dedi. Adam anahtarları ona verdi.

'Yarın için iyi şanslar,' dedi. 'Hepinize mutlu hayatlar dilerim. Beni unutmayın.

"Meg, bekle. .' Amber ona doğru bir adım attı ama Felix onu omzundan .

"Xav, benimle arabaya kadar yürü," dedi Megan.

Xav grubun etrafına son bir kez umutsuzca baktı ve sonra Megan'la birlikte havuz evinden ayrıldı.

5

' . . ve muhtemelen bu sabahki yoğun saat boyunca da öyle kalacaktır. Son olarak, Thame'deki yedinci kavşak ile Oxford'daki sekizinci kavşak arasındaki M40'ın kuzeye giden anayolu, sabahın erken saatlerinde meydana gelen ölümcül araba kazasının ardından yeniden açıldı. Polis, bir anne ve iki küçük çocuğunun çarpışmada hayatını kaybetmesinin ardından görgü tanıkları için çağrıda bulunuyor. Kurbanlardan hiçbirinin ismi açıklanmadı ve şu aşamada kazaya başka bir aracın karıştığı düşünülmüyor. Şimdi stüdyodaki David Prever'a dönüyoruz.

Xav arabanın radyosunu kapattı ve kalbinin mutlaka kanaması gerektiğini hissetti; başka hiçbir şey bu kadar acı veremezdi. Yanında Amber sessizce hıçkırıyordu.

Saat sabahın sekiz kırk beşiydi. Güneş şehrin antik taşlarına altın rengi ışıklar saçıyordu ve gökyüzü parlak bir maviydi, çizgi film bulutları ve kâğıt kesiği gibi buhar izleriyle doluydu. Xav dünyanın hiç bu kadar karanlık görüldüğünü hatırlamıyordu. Hayatı o sabahın erken saatlerinde sona ermişti ve şimdi zombi gibi, onun soluk bir benzerinin içinde tökezleyerek ilerliyordu.

Amber, "Sana arabada bir çocuk olduğunu söylemiştim," diye mırıldandı. "Sana söylemiştim.

İki çocuk, diye düşündü Xav. *Dün gece iki çocuk öldü, bizim sayemizde.*

Otopark her geçen saniye daha da kalabalıklaşıyordu ve ılık yaz havası Xav'ın içindeki çalkantıdan tamamen uzak ve tamamen tercih edilebilir bir gerginlikle ağır görünüyordu. Oh, sınav sonuçlarından başka endişelenecek bir şey olmaması. Eşlik eden ebeveynler endişelerini gizlemeye çalışmadılar, birbirlerine sokuldular, beyaz yüzlü, birbirlerine evet, bundan korkuyorlardı ve hayır, daha kolay olmadı ve okulun kapıları açmasını ve bitmesini dilediler.

Birbirlerine ve hatta kendilerine karşı asla dürüst olamadıkları için konuşmadıkları şey, çocuklarının eğitimine yatırdıkları muazzam miktarlardaki paraydı.

Hepsi de birkaç dakika içinde yatırımlarının karşılığını alıp almadıklarını öğreneceklerinin acı bir şekilde farkındaydı.

Okuldan ayrılanlar yarım ağızla şakalaşarak inandırıcı olmaya çalıştılar ama tıpkı anneleri ve babaları gibi gözleri sürekli yemek odasının kapısına kayıyordu. Xav direksiyonun arkasındaki koltuğundan içerideki insanları görebiliyordu: yemek servisi görevlileri, yer gösterici, ofisi yöneten kadın; hatta pembe takım elbisesi içinde ustayı bile görmüştü ama kapılar kilitliydi ve saat dokuza kadar da öyle kalacaktı.

"Ben bunu yapamam.

Yanında Amber titriyordu. Yüzü hâlâ dün geceki makyajın izlerini taşıyordu ve kapalı alanda aldığı nefes ekşiydi. Onunkinin de öyle olacağını tahmin ediyordu.

"Amber, kendini tutmalısın. Sonuçlarımızı alacağız, sonra Tal'in evine dönüp konuşacağız.

Yapamam. *İki çocuk*. Yapamam, Xav.'

Xav o sabah ilk kez yalnız olmayı dilemiyordu. Kendi kafasının içindekilerle zar zor başa çıkabiliyordu ve Amber'ı sakın tutmak onu aşabilirdi. On iki saat önce hayatının mükemmel olduğunu nasıl bilemezdi?

"İşte buradalar. Talitha Mini'sini otoparka sürüp kalan birkaç yerden birine geri geri girerken bir an rahatladığını hissetti. Felix yolcu koltuğundaydı, Daniel da arkada. İndiklerinde üçü de bok gibi görünüyordu. Daniel sanki ayakta duracak gücü yokmuş gibi arabanın kapısına yaslandı ama Felix doğruca Xav ve Amber'a doğru ilerledi.

"Radyoyu açtın mı? Xav yeterince yaklaştıklarında sordu.

Felix başıyla onayladı. "Hiç fark etmez. Xav gibi o da sesini alçak tuttu. 'İki çocuk, yirmi çocuk, şu anda bu konuda bir şey yapamayız. Önemli olan, başka bir aracın olaya karıştığını düşünmemeleri. İkinizden biri Megan'la konuştu mu?

"Telefonuna cevap vermiyor. Amber burnunu sümkürdü. "Açmayacağını söyledi.

Felix etrafına gergin bir bakış attı. 'Evet, ama şimdi durum farklı. Eğer diğer sürücünün kontrolü kaybettiğini düşünürlerse, başka kimseyi aramazlar.

Meganın itiraf etmesine gerek yok. Onu bulmak zorundayız.'

"Onu tekrar arayacağım. Xav Megan'ın numarasını çevirdi. Bir saniye sonra, "Hiçbir şey yok," dedi.

"Saat kaç? Daniel sordu.

"Sekiz kırk beş," dedi Talitha ona. "On beş dakika içinde içeri girmemiz gerekiyor.

Felix, "Arabayla evine gideceğim," dedi. 'Polise gitmesini engellemek için hâlâ zaman var. Xav, arabayı alabilir miyim?'

"Geleceğim-" diye başladı Xav.

"Xav, hayır. Amber onun eline yapıştı.

Söylemek istediği şeyi ısırarak söyleyen Xav arabasının anahtarlarını teslim etti. Felix gümüş rengi Peugeot 205'e atladı ve hızla çıktı.

Felix'in uzaklaşmasını izlerken Xav, "Artık çok geç," dedi. "Şimdiye kadar polise gitmiştir.

Onu arabaya kadar geçirdiğinde vazgeçirmeliydi. Bekle, biraz zaman ver, bakalım ne olacak demeliydi. Ama kızın ona söylediği şeyle bir yana savrulmuştu.

İki personel, spor öğretmenleri, aynı sempati gülümsemesiyle kalabalığın arasından ilerlediler. Bunların hepsini daha önce defalarca görmüşlerdi.

"Oh, Tanrı aşkına, hadi ama. Talitha sanki açtıracakmış gibi yemek odasının kapısına baktı. "Hadi şu işi bitirelim.

"Umurumda değil," dedi Xav. 'Elimde ne olduğu gerçekten umurumda değil. Eğer başarısız olduysam da umurumda değil.

Bir bakıma, sanki sınav başarısızlığı bir gece önce yaptıklarının bedeli olabilirmiş gibi, neredeyse öyle olmasını umuyordu. Yine de yapmamıştı; sınavları her zaman kolay bulmuştu.

Amber kollarını onun beline doladı ve Xav derin bir nefes aldı, çünkü onu üzerinden atma dürtüsü neredeyse ezici geliyordu.

"Amber, kendini toparlamalısın," diye tersledi Talitha. "Gözyaşları içinde içeri giremezsin.

Kendi düşüncelerini dile getirmek zorunda kalmadığı için Tal'e minnettar olan ve aynı düşüncelerden dolayı suçluluk duyan Xav, kız arkadaşına sarıldı. 'Söyleyeceğiz

Sinirlerim bozuldu,' dedi. "O zaman rahatla.

Daniel, "Ya da ilahiyatta başarısız olursa dehşete düşer," dedi.

6

Zamanında gelmişti, gelmek zorundaydı. Henüz erkendi; henüz bir şey yapmış olamazdı. Kaza kötüydü, başka türlü davranmaya çalışmayacaktı ve önümüzdeki haftalarda Amber ve Dan'i yakından takip etmesi gerekecekti, muhtemelen Xav'ı da, ama Megan henüz telefon etmediği sürece bunu atlatacaklardı.

Felix Megan'ın teraslı sokağının köşesini dönüp tek sarı çizginin üzerinde durduğunda, daha önce onun evine hiç girmediğini fark etti. Dışarıda geçirdiği bir geceden sonra onu bıraktığı birkaç seferde, dışarı atlaması için ön kapının önünde durmuştu. İçeri hiç davet edilmemişti ve bildiği kadarıyla diğerlerinden hiçbiri de davet edilmemişti.

Yaya olarak evine doğru yola çıktıktan birkaç saniye sonra polis arabasını gördü.

Çift park etmiş, mavi ışıkları diğer yol kullanıcılarını uyarmak için yanıp sönen araç Megan'ın evinin hemen önündeydi. İşte o zaman çok geç kalmıştı. Felix neredeyse topuklarının üzerinde dönecekti ama sağduyusu onu ilerlemeye devam ettirdi. Birkaç metre daha yaklaşınca bir çekicinin bir aracı yük kasasına kaldırdığını gördü. Birkaç metre daha yaklaşınca çekilmek üzere olanın annesinin arabası olduğunu fark etti. (*'Bir park cezası daha alırsan Felix, seni sigortadan çıkarırım - bu sefer ciddiylim.'*) Felix annesinin sesini kafasının içinde yüksek sesle duydu ve duymazdan geldi. Arabasının çekilmesi şu anda sorunlarının en küçüğüydü.

Daha da yaklaştığında kaldırımında arabanın kaldırılmasını izleyen üniformalı polisi görebiliyordu. Felix kendisini bekleyen son birkaç adımı attı.

"Affedersiniz," polis memurundan arabanın yüklenmesini yöneten sarı yelekli adama baktı. Tekerleklerin etrafına ağır zincirler sarılmıştı ve iki vinç benzeri kaldıraç arabayı yerden kaldırmaya hazırlanıyordu. 'Bu benim arabam. Neler oluyor?

Sarı yelekli adam memura soru sorar gibi baktı, memur da başıyla devam etmesini işaret etti.

"Bana isminizi söyleyebilir misiniz, efendim?" diye sordu polis memuru. "Bu araba Bayan Elizabeth O'Neill adına kayıtlı.

Asansörler zıpladı, zincirler sıkılaştı.

O benim annem. Bu onun arabası, gerçekten. Benim kullanmama izin veriyor. Ben Felix O'Neill.'

"Peki buraya mı park ettin?

Sakin. Endişelenmesi gerekiyordu ama çok da endişelenmemeliydi, henüz değil.

"Hayır. Felix gözlerini yerden birkaç santim yüksekte duran arabaya dikti. "Dün gece arkadaşşıma ödünç verdim. Yani, ödünç verdim sayılır. Megan'ın ön kapısına doğru baktı. "İçeride mi? Onu bulmaya geldim. Okulda olması gerekiyor.

Memur not defterine bir göz attıktan sonra, "14 Warren Road'dan Megan Macdonald olabilir mi?" diye sordu.

"Bu doğru. Felix tekrar Megan'ın ön kapısına, dışarıda iki bisikletin zincirlendiği parmaklıklara baktı. "Neler oluyor? Bir şey mi oldu?

Memurun homurdanarak itiraz etmesine aldırmayan Felix, Megan'ın evine doğru yürüdü. Kapıyı itip açarken ve kapıya sertçe vururken, kendi kendine iyi gittiğini, şimdiye kadar bir adım bile yanlış yapmadığını, sadece böyle devam etmesi gerektiğini söyledi.

Ön bahçe olarak kullanılan dar araziye doğru baktı: çakıl taşları, kırık bir saksı, aradan çıkan birkaç yabani ot.

Bir el omzuna indi. Polis onu takip etmişti. 'Sakin ol, evlat. İçeride kimse yok, bunu olarak söyleyebilirim. Şimdi, Bayan Macdonald'ı en son ne zaman gördünüz?

Dün gece. Ne oldu? Yaralandı mı?' Felix yolun yukarısındaki çekiciye doğru baktı. "Arabanın hasar görüp görmediğini anneme söylemem gerekiyor. Gidip ne olduğuna bakabilir miyim?"

Polis memuru elini kaldırarak Felix'in sokağa geri dönmesini engelledi. "Dün gece saat kaçta Bayan Macdonald'a arabanızı ödünç verdiniz?

Felix düşünür gibi yaptı, sonra başını belli belirsiz salladı. "Bilmiyorum.

Biliyorum.'

"Saat on mu? On bir mi?"

Sokağın aşağısında, annesinin arabası kamyonun kasasına doğru kaldırılırken havada sallanıyordu. İnsanlar izlemek için toplanmıştı, çoğunlukla çocuklar, ama kapı önlerinde bir ya da iki yetişkin vardı. Annesi onu öldürebilirdi. Her şeyin ötesinde, bir daha asla arabasını sürmesine izin vermezdi. Şu anda bunun bir önemi yoktu - şu anda hiçbir şeyin önemi yoktu - ama yine de tuhaftı, aklına sürekli ... öncesine ait düşünceler geliyordu.

"Hayır, daha sonra," dedi. 'Son emirlere kadar Lamb and Flag'deydik.

Polis memuru bir karar vermiş gibiydi. "Bay O'Neill, benimle karakola gelmenizin iyi bir fikir olacağını düşünüyorum.

Panik, Felix'in içinden güçlü bir ruh gibi geçti. "Neden? Yani, yapamam. Okulda olmak zorundayım. Bugün sonuç günü. İkimiz de orada olmalıyız, ben ve Megan. Gözlerine yaşlar dolduğunu hissetti ve onları kırpmaya çalışmadı.

Memur bir an düşünür gibi oldu, sonra başını salladı ve geri çekilerek Felix'in yolundan çekildi. "Pekâlâ," dedi. 'Git ve sonuçlarını al. Bilgilerinizi aldık. Sizinle sonra konuşuruz.

Okulun müdürü - uzun boylu, zayıf, dikenli, gri saçlı bir kadın - kollarını iki yana açtı.

'Benim en , ' dedi. ", canlarım.

Bunun beklendiğini bilen Talitha, Amber, Xav ve Daniel öne çıktılar ve ustanın onları grup halinde kucaklamasına izin verdiler.

"Seninle gurur duyuyorum," dedi, bir saniye sonra onları serbest bıraktığında. "Beş As," dedi Xav'a. "Mükemmel. Elini Amber'ın omzuna koydu. "Ve sen de, tam As.

"Teolojide bile," Xav tepki vermeyen Amber'a baktı. Amber içine kapanmış, gözleri odağını kaybetmiş ve otuz dakika önce kapılar açıldığından beri hiç konuşmamıştı. İnsanlar sinir bahanesini ancak bu kadar uzun süre kabul edebilirdi. Onu oradan çıkarmak zorundaydı.

Ancak etraflarında, okulun yemek salonundaki toplantı bir partiye dönüşüyordu. İki yüz ya da daha fazla kişi yüksek sesle konuşuyordu,

Heyecan ve rahatlama doluydu. Saat dokuzda kapılar açıldıktan sonraki ilk yirmi dakika boyunca, okuldan ayrılanlar zarflarını almak için sıraya girerken ve ebeveynler salonun diğer ucunda beklerken gergin bir sessizlik hüküm sürmüştü. Yavaş yavaş, daha fazla zarf açıldıkça, okuldan ayrılanlar sonuçları birbirleriyle, ebeveynleriyle ve onları zaten tanıyan ama yine de sevinmiş gibi öğretmenleriyle paylaştıkça, gürültü seviyesi artmış ve iki grup birbirine karışmıştı.

Her birkaç saniyede bir, resmi fotoğrafçı zafer ve rahatlamanın küçük anlarını yakalarken bir ışık parlaması belirdi.

Efendinin gözleri bir yüzden diğerine kaydı. "Burada anne babanız yok mu?" dedi. "Umarım onlara söylemişsinizdir.

Xav, 'Tal'in evinde kaldık,' diye açıkladı. 'Hepimiz sonuçları telefonla bildirdik. Çok heyecanlandılar.

"Ve haklı olarak öyle. Efendinin yüzü düştü. "Megan nerede? Kaçtı mı? Ve Felix de. Altınızla bir fotoğraf çektirecektim ama bu şartlar altında belki de O iyi mi, biliyor musun?"

"Megan'ı görmedik," dedi Talitha hemen. 'Bizimle gelmedi. Felix onu aramaya gitti.

"İşte orada. Xav, direksiyonunda Felix'in bulunduğu arabanın otoparka girdiğini görmüştü.

'Hmmm,' dedi usta. 'İzninizle, millet. Ben en iyisi ...'

Cümlesini bitirmeden salonun ön tarafındaki, elinde neredeyse boş bir kutuyla bir öğretmenin - Bay Sparrow, Latince - oturduğu masaya doğru yürüdü. O ve Bay Sparrow birkaç saniye konuştuktan sonra ikisi de gruba dönüp baktı.

Görüşmeden, içgüdüleriyle hareket ederek, dördü insan kalabalığından biraz daha uzaklaştı.

Talitha, 'Megan'dan bahsederken yüzünü gördün mü? Bir şeyler biliyor.

"Daha çok erken," dedi Xav. "Gelemez.

"Tekrar aramalıyız," dedi Daniel. "Hayır,"

diye karşı çıktı Talitha. "Felix'i bekleyin.

Felix ve efendi aynı onlara ulaştılar. Kadının yüzü sıkıntılıydı, adamınki ise okunamıyordu.

"Megan'ı en son ne zaman gördünüz?" diye sordu usta. "Bu sabah ondan haber alan oldu mu?"

"Az önce onun evinden geldim. Felix gözlerini efendinin gözlerinden ayırmıyor, diğerlerine bakmıyordu. "Cevap yok.

En iyi yalancı o olacaktı; Xav bu bilgiyi ileride kullanmak üzere sakladı.

"Dün gece bir süre bizimle birlikteydi," diye ekledi Daniel. "Sonra eve gitti.

Usta belli belirsiz başını salladı, konuşacak gibi oldu ama sonra uzaklaştı.

"Bir var," dedi Talitha. "Oh, öyle mi

dersin," dedi Xav.

Başka bir şey demek istiyorum. Megan için endişeleniyor ama nasıl endişelenebilir ? Polis çoktan iletişime geçmediyse?

"Aptalca bir şey yapmadığını mı düşünüyorsun? Daniel söyledi. "Yani Megan?

"Ne oldu? Xav Felix'e söyledi. "Onu gördün mü? Felix

başını salladı. "Burada görmedim. Hadi, gidelim.

Talitha hatırladığında neredeyse kapıya varmışlardı. "Felix, sonuçların.

Felix masaya doğru yürürken ve Bay Sparrow tarafından kendisine zarf verilirken beklediler. Onlara doğru yürürken zarfı açtı ve yüzünde bir değişiklik olmadı. Bu sırada çoğu insan ayrılıyordu; gençler kutlama yapmak için şehre, ebeveynler evlerine ya da işlerine dönüyordu.

"Dört As," dedi Felix onlara ulaştığında.

"dostum," diye gülümsemeye çalıştı Xav ama başaramadı.

Daniel, "Hiçbirimiz hiçbir dersten A'dan aşağı not almadık," dedi. "Bizler "en iyilerin en iyisiyiz", tamam mı?

'Yaşasın biz,' dedi Talitha.

O anda bir flaş onları kör etti. Resmi fotoğrafçı onlara yetişmiş ve o an ölümsüzleşmişti.

7

Böyle olmaması gerekiyordu. Şu anda şehirde olmaları, ana caddede dans etmeleri, Eagle and Child'a, Turf Tavern'e ya da teknik olarak alkol alabilecek yaşta olsalar da alkolü iyi kullanamayacakları neredeyse kesin olan çocuklara şampanya ikram eden şehir merkezindeki barlardan birine gitmeleri gerekiyordu. Telefonları sürekli tebrik telefonlarıyla çalıyor olmalıydı. Bu onların anıydı, hayatlarının geri kalanının ilk günü, zaferleriydi.

Göz temasından ve arkadaşlarının ebeveynlerinin, küçüklüklerinden beri tanıdıkları ve muhtemelen son kez sarılmanın güzel olacağı anne ve babaların iyi niyetli sorularından kaçınarak salondan sıvışmak zorunda kalmamalıydılar; onları tebrik etme girişimleri - aptal inek onlara dekoratif havai fişekli bir pasta bile yapmıştı - alay etmekten başka bir şey gibi görünmeyen hizmetçiden bile kaçınarak Talitha'nın evine geri dönmek zorunda kalmamalıydılar.

'Hepimiz harikaydık,' dedi Talitha ona. 'Bu çok güzel, teşekkür ederim. Bunu havuza götürebilir miyiz?

Onu yaralı ve şaşkın bir halde geride bırakıp yaralarını sarmak ve bir sonraki hamlelerini planlamak için inlerine çekildiler. Tabii bir planları varsa.

Felix telefon görüşmesini bitirdi. "Şehir barınağına götürülmemiş," dedi diğerlerine. "Anneme o kadarını söylediler. Şu anda polis gözetiminde. Ne zaman geri alabileceğini söyleyemiyorlar. Çok öfkeli.

"Arabada hiçbir şey bulamayacaklar. Talitha havai fişeği pastadan çıkardı, kokladı ve köşeye fırlattı. "Bizi olanlarla ilişkilendirecek bir şey yok.

Amber, 'DNA'mız bunun içinde olacak,' dedi.

'Her zaman giriyoruz. Bunun hiçbir anlamı yok'.

"Megan'ın nerede olduğunu öğrenmeliyiz," dedi Daniel. 'Nerede olduğunu ve ne söylediğini. Annesinin numarasını bilen var mı?

"Xav, sana ne söyledi? Dün gece onu arabaya kadar geçirdiğinde?" diye sordu Felix.

Geri döndüklerinden beri Xav sohbete hiç katılmamıştı. Alışılmadık bir sessizlik içinde, dirseklerini dizlerine dayamış, gözlerini lamine zemine dikmiş oturuyordu. "Hiçbir şey," dedi. Sanki sonuçlara ulaşma çabası onu yıpratmıştı; elinde hiçbir şey kalmamıştı.

"Bir şey söylemiş olmalı," diye ısrar etti Felix. "Nereye gittiğini söyledi mi?"

"Ev. Kısa bir süre yukarı baktı. "Eve gideceğini söyledi.

"Onu takip etmeliydik," dedi Felix diğerlerine. "İmzaladığımız mektup ve filmle ne yaptığını bilmemiz gerek. Eğer polis evini arıyorsa, onları bulacaktır.

"Megan aptal değil," dedi Talitha. "Onları ortalıkta bırakmış olamaz.

"Nerede o zaman? Felix'in dikkati hâlâ Xav'ın üzerindeydi. "Onları nereye saklamış olabilir?"

"Ne bileyim ben? Xav dedi ki.

"Neden sen? Amber ona sordu. "Neden arabaya kadar onunla yürümeni istedi? Ben onun en iyi arkadaşı mıyım?"

Talitha homurdandı. Amber ona döndü, "Ne? Kendini öyle mi sanıyorsun?"

Xav ayağa kalktı. "Neden ben bilmiyorum," dedi Amber'a. "Belki Dan bir damla olduğu, sen ağlamadan duramadığın, Tal bir sürtük olduğu ve her şey Felix'in suçu olduğu içindir. Belki de ben beş boktan daha azıyım.

Bir sessizlik çöktü, sanki Xav hepsinin bildiği ama sakladığı bir gerçeği dile getirmişti; ortak ayrıcalıklarının kendini beğenmiş bir kabullenişinden başka bir şeyle bir araya gelmediklerini, hiçbirinin özellikle iyi, kesinlikle iyi insanlar olmadıklarını.

Yine de çok çalışmışlar, yetkili kişilere karşı kibar ve saygılı davranmışlar, hayır kurumlarını desteklemişler ve okula zaman ayırmışlardı. Dün gecedan önce hiçbir yasayı çiğnememişlerdi, çünkü kimse reşit olmadan içki içmeyi, birkaç eğlence amaçlı uyuşturucuyu ve alkollü araç kullanma sınırının üzerinde araba kullanmayı saymıyordu. Melek olmayabilirlerdi ama yeterince iyi insanlardı ve bu tür şeyler onlar gibi insanların başına gelmezdi.

Amber, "Uyanacağımı düşünüp duruyorum," dedi.

"Polis. Daniel ayağa fırladı ve koşmaya hazır görünüyordu. "Polis burada.

Havuzlu evin pencereleri yola bakıyordu ve bir polis arabası evin ön kapısına yakın bir yere park edilmişti. Üniformalı iki polis memuru arabadan çoktan inmiş ve havuzun etrafından onlara doğru yürüyorlardı. Birkaç dakika sonra beşi de Oxford Şehri Polis Karakolu'na doğru yola çıkmıştı.

8

"Megan'a bir şey mi oldu?"

Kırkılı yaşlarının başında, zayıf, sarı saçlı, pembe gömlekli ve kravatıyla aynı tonda gözlüklü bir adam olan dedektif Xav'a sertçe göz kırptı ve "Bunu neden sordunuz?" dedi.

Xav yerinde duramıyordu. Küçük, penceresiz görüşme odasına girdiğinden beri sandalyesinin yerini yarım düzine kez değiştirmiş ve vücudunun her yerinde bir kaşıntı hissetmişti. Sanki Talitha'nın havuzunun etrafındaki çimenlere dadanan karıncalar polis arabasına binmiş ve sorguya katılmaya karar vermişlerdi.

Masanın üzerinde başıboş bir ataş bulmuş ve onu üç parçaya ayırmıştı. Fondan renklere düşkün olan dedektif, cebindeki anahtarları şingirdatmayı bırakmasını istemişti bile. Xav sinir bozucu davranıyordu; daha da kötüsü, çok fazla şey ele veriyordu. Bunu biliyordu ama yine de duramıyordu. Şu anda sağ ayakkabısının topuğu karo zemine vuruyordu ve bunu daha önce yaptığını hiç hatırlamıyordu.

"Bu sabah okula gelmedi. Çok hızlı konuştuğunu fark etti ve için bilinçli bir çaba sarf etti. "Felix onu bulmaya gittiğinde evinde değildi ve dün gece ödünç aldığı araba çekiliyordu. Bir şeyler olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yok.

Xav'ın annesi elini uzatıp oğlunun dizine koydu ve hafif bir baskı uyguladı. Topuk vuruşunu durdurmak için kendini zorladı. Annesinin elini tutmayı bu kadar çok istemesi onu korkutmuştu.

On sekiz yaşına birkaç hafta - doğum günü Ağustos ayının sonuna kadar değildi - Xav grubun teknik olarak hâlâ çocuk olan tek üyesiydi. Bu, görüşmede bir ebeveyninin ya da vasisinin kendisiyle birlikte oturmasına izin verildiği, hatta beklendiği anlamına geliyordu. Ona bir avukat da önerilmişti. "*Bakalım nasıl gidecek,*" demişti annesi.

Dedektife şimdi 'Üzgün,' dedi. 'Bu çok zor oldu

Oğlum ve arkadaşları için zaten sabah oldu ve bunun üzerine Megan'ın başına bir şey gelmiş olabileceğini öğrenmek çok rahatsız edici.

Xav annesinin sakın tavrına, sessiz otorite havasına hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Hiçbir şey onu korkutmuyor gibiydi. Kırklı yaşlarının ortalarında bile çok güzeldi ve görünüşü temas kurduğu insanları etkilemekten asla geri kalmıyordu. İnsanlar çok çekici olanların yanında farklı davranırlardı; bunu annesinde görmüştü ve son birkaç yıldır doğrudan yaşıyordu.

"Megan iyi bir mı?" diye sordu dedektif Xav'a, kibarca başını sallayıp annesine gülümsedikten sonra.

"Hepimiz Megan'ı çok seviyoruz," dedi annesi, Xav konuşmaya fırsat bulamadan. "Ve doğal olarak endişeliyiz.

"Megan burada, karakolda, soruşturmamızda bize yardım ediyor. Dedektif Xav'ı dikkatle izliyordu. "Yaralı değil ama bu sabah erken saatlerde bir trafik kazasına karıştığına inanmak için nedenlerimiz var.

"Başka kimse yaralandı mı? Xav'ın annesi sordu.

"Xavier, bize dünü anlatmanı istiyorum," dedektif. "Altınızın buluştuğu andan itibaren başlayın.

Tamam, bunu yapabilirdi. Mümkün olduğunca gerçeğe bağlı kal, diye uarmıştı Talitha, Megan bir gece önce onları terk ettikten sonra. Bu şekilde hikâyeleri birbirini tutacaktı. Konuşmaya başladı, sesinin güvenle yükseldiğini hissediyordu. Altısı saat dörtte Üniversite Parkı'nda buluşmuştu. Kızlar yemek getirmişti, erkekler ise Pimm's ve limonata. Frizbi oynamışlar, konuşmuşlar, oturup serinlemişlerdi, kaderin tüm hayatlarının üzerine bir yangın çıkarıcı cihaz yerleştirdiğinden ve zamanlayıcının geri sayıma başladığından habersizdiler. Huzursuzdular, sonuçlarla ilgili sinirleri gerilmişti, Port Meadow'a yürümüşlerdi ama o zamana kadar hava soğuktu, köprüden atlamak için çok soğuktu, bu yüzden vazgeçip Lamb and Flag'e gitmişlerdi.

"Barda ne kadar kaldınız?" diye sordu dedektif.

Xav'ın annesi, "Sekizden kısa bir süre önce benimle konuştu," dedi. "Akşam yemeği için eve gelip gelmeyeceğini öğrenmek istedim. Hayır dedi ve arka planda çok fazla gürültü duydum. Ona nerede olduğunu sordum. Kendisinin ve diğerlerinin Lamb'da olduğunu söyledi.

"Teşekkür ederim.

"Sadece yardımcı olmaya
çalışıyorum. "Devam et,
Xavier.

Xav, 'Kapanana kadar Lamb'deydik ve sonra Park End'e gittik' dedi.

"Park End Caddesi'ndeki gece kulübünden mi bahsediyorsun? Orada ne kadar kaldınız?"

Xav annesine hızlı bir bakış attı. Diğerleriyle birlikte şehrin gece kulüplerine girebilmek için aylardır sahte bir kimlik taşıdığını bilmiyordu. "İçeri giremedik," dedi. 'Dan ve ben spor ayakkabısı giyyorduk ve kıyafet kurallarını kısıtlıyorlardı. Onun yerine Tal'in evine gittik.

Dedektif yere baktı ve Talitha'nın adresini okudu. Xav doğruladı.

"Orada ne kadar kaldınız?"

İşte bu noktada senaryoya sadık kalması gerekiyordu. 'Amber, Tal, Felix, Dan ve ben gece kaldık,' dedi. "Havuzdaydık, sonra da hava soğuyunca havuz evine geçtik. Uyuyakalmış olmalıyım çünkü uyandığımda Megan gitmişti.

Dedektif tepki verdi: kaşları kalktı ve sandalyesinde geriye yaslanarak Xav'a değerlendirici bir bakış attı.

Kahretsin, diye düşündü Xav. Yanlış anlamışım.

9

"Bizi daha ne kadar tutmayı planlıyorsunuz?"

Barnaby Slater QC, ellili yaşlarının sonlarında uzun boylu, sıırım gibi bir adam, titreyen kızının yanındaki sandalyede dimdik oturuyordu. Rahat ama zaten hiç rahat görünmezdi. Talitha onu takım elbiseden başka bir şey giyerken kaç kez gördüğünü bir elin parmakları kadar sayabildiğiyle övünmeyi severdi. Tamamen şaka yapmıyordu.

"Bugün kızım için olağanüstü bir gün," diye devam etti. 'Harika sınav sonuçları elde etti ve ailesi ve arkadaşlarıyla birlikte kutlama yapmalı.

Küçük bir alanda bile Slater sesini sanki kalabalık bir mahkeme salonunun arka tarafındaymış gibi yükseltiyordu. Her konuştuğunda, ki Slater söz almakta hiç de çekingen davranmamıştı, sorguyu yürüten dedektif polis memuru irkildi.

"Eminim yakında işimiz bitecek. Dağınık kızıl saçlı genç bir kadındı, tedirgin görünmemek için kendini zor tutuyordu. "Lütfen soruya cevap verir misin Tabitha?"

"*Tal-ee-tha*," diye düzeltti Slater onu. "İkinci heceye vurgu yap.

"Arkadaşlarım hâlâ burada mı? Talitha sordu. Arkadaşlarından ayrılmış olmak

Diğerleri onu şaşırtmıştı; birlikte sorgulanacaklarını, birbirlerini kontrol edip anlattıklarını teyit edebileceklerini düşünmüştü ama ne söylemesi gerektiğini hatırlamakta zorlanıyordu. Ve ne söylemeleri gerektiğine karar veren de kendisiydi! Gece yarısına kadar gerçeğe sadık kalın, sonra da muğlak olun. *Hepimiz uyumaya gittik. Megan'ın gittiğini hatırlamıyoruz. Anlaştıkları şey buydu, onlara söylediği şey, değil mi?*

"Sanırım öyle," dedi polis memuru. 'Size tekrar sorayım. Megan dün gece nasıl görünüyordu?"

"Şey, o ... Talitha bir dümen için babasına baktı, ama sen

ne düşündüğünü asla anlayamıyordu. Onu tanımaya başlayalı on sekiz yıl olmuştu ve hâlâ onun memnun mu yoksa kızgın mı olduğunu, kendisiyle gurur mu duyduğunu yoksa hayal kırıklığına mı uğradığını, endişeli mi yoksa tamamen rahatlamış mı olduğunu anlamakta zorlanıyordu. Somut bir bilgi olmadığında, genellikle olumsuz olduğunu varsayıyordu; bu daha güvenli görünüyordu.

"İyiymi sanırım," dedi. 'Biraz sessizdi ama Megan her zaman sessizdir. Ve hepimiz bu sabah için gergindik.'

"Eğer plan geceyi sizin evde geçirmek ve birlikte içeri girmek idiyse neden bu kadar erken ayrıldı sizce?"

Bilmiyorum. Onu giderken gördüğümünden bile emin değilim. Hatırladığım kadarıyla Felix annesinin arabasına ne olduğunu merak ediyordu ve biz de Megan'ın arabayı aldığını düşünmüştük.

"Bunu çok yapar mıydı? Başkalarının arabalarını izinsiz alır mıydı?"

"Hayır. Yani, belki.

"Hangi?"

Talitha babasına döndü. "Baba?"

Talitha'nın babası hareket etmedi, ama mecbur kalmadıkça nadiren hareket ederdi. Sandalyesinde hiç kıpırdamaz ya da başını kaşımazdı. Birden fazla kez, akşamları birlikte olduklarında, Talitha gizlice zaman tutmuş ve tek bir kasını bile oynatmadan ne kadar dayanabileceğini ölçmüştü. Her seferinde, o kıpırdamadan önce sıkılmıştı.

"Soruya cevap ver Tal," dedi ona bakmadan. "Megan senin arabalarını çalmayı alışkanlık haline getirdi mi?"

"Çalmak değildi - Felix aldırmadı.

Sonunda babasının başı döndü ve ona baktı. "Eğer arabayı izinsiz aldıysa, bunu hırsızlık olarak değerlendiririm.

Hayır. Megan'ın kaza için suçu üstlenmesi yeterince kötüydü, Talitha onu hırsızlıkla da suçlamayacaktı. Ama artık bunun bir önemi var mıydı? Megan dikkatsiz araç kullanarak ölüme sebebiyet vermekle suçlanacaksa, araba hırsızlığının ne önemi vardı ki?

"Ee, Talitha?" dedi dedektif. "Felix'in ya da senin arabayı ya da" - notlarına baktı, "Xavier'inkini izinsiz mi aldı?"

"Bilmiyorum. Hatırlayamıyorum. Belki Xav'a sorabilirsin, onunla birlikteydi.

Hayır, bu yanlıştı. Bunu söylememeliydi, bu asla anlatamayacağı hikâyenin bir parçasıydı, Xav'ın Megan'la arabasına kadar yürüdükten sonra

onları kurtarmayı kabul etti.

Dedektif bunu kaçırmamıştı. Sandalyesinde öne doğru eğildi. "Xav dün gece ayrılırken onunla birlikte mi gitti?

"Hayır, hayır, öyle demek istemedim. Birlikte çok zaman geçirdiklerini kastetmiştim.

Genelde. Yani, araba olayını biliyordur.' "Dün gece birlikte vakit geçirdiler mi?" "Belki. Genelde geçirirlerdi.

"Çıkıyorlar mıydı?

"Hayır, Xav Amber'la çıkıyor. Ama içimde hep Megan'ın da ondan hoşlandığına dair bir his vardı. Hiç söylemedi ama bunu anlayabiliyorsun, değil mi? Birlikte dışarı çıktığımızda hep onun yanında oturur ya da onu arardı. O yokken de ondan çok bahsederdi, sanki onun adını anmak için bir bahane arıyormuş gibi.

Babasının derin bir iç çektiğini duydu.

"Amber bunu biliyor muydu?" diye sordu dedektif.

Bu zararlı olamaz, değil mi? Xav-Amber-Megan olayı? Bu güvenli miydi?

"Sanırım Megan'dan çekiniyordu. Megan çok zeki. Ve çekici. Xav ondan hoşlansaydı şaşmazdım.'

Talitha'nın babası boğazını temizledi. "Bunun elimizdeki konuyla ne ilgisi olduğunu bilmiyorum memur bey ve sabah olmak üzere.

Dedektif onu görmezden gelerek, "Megan'ın grubunuzdaki tek kişi olduğunu söylemek doğru olur mu?" diye sordu.

Oh, bu eve çarptı. Dedektif sorduğu için değil ama bu kadar çabuk fark ettiği için.

Talitha, "Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi. "Birbirimizi yıllardır tanıyoruz ama sanırım ancak altıncı sınıfta gerçekten iyi arkadaş olduk.

"Hepiniz ne zaman kıdemli kaymakam oldunuz?" diye sordu dedektif. Talitha babasına bir kez daha bakma riskini göze aldı.

Yine bir cevap alamadı.

"Doğru," dedi, biraz daha sağlam bir zeminde. 'Birlikte çok zaman geçirmek zorunda kaldık. Düzenlememiz gereken yılsonu balosu, ziyaretçi çizelgesi, pek çok hayır işi ve açık günler için otopark görevlerimiz vardı. Çoğu gün okuldan önce buluşmaya başladık ve oradan devam etti.

'Evet. Ama Megan'ın gemişı sizinkinden oldukça farklı? Diğerlerinden? Sence de öyle değil mi?

Talitha tekrar babasına baktı. Hiçbir şey yoktu. Tanrım, onun orada olmasının ne anlamı ?

"Burslu bir kızdı," dedi dedektif. 'Annesi maddi yardım almadan All Souls' Okulu'nun ücretini karşılayamazdı.

Talitha hemen, 'Bu bizim umurumuzda değildi,' dedi. "O bizden biriydi.

Bunu söylerken bile Talitha bunun bir yalan olduğunu biliyordu ve her nasılsa bu, daha önce söylediği ve henüz söylemediği diğer yalanlardan daha çok canını yakan bir yalandı. Daha çok Megan'a ihanet etmiş gibi hissetti.

"Kızımızı insanları değerlerine göre yargılaması için yetiştirdik. Barnaby Slater sonunda konuşmuştu ve bunu çocuğundan ziyade kendi adına yaptığı Talitha'nın gözünden kaçmamıştı.

Polis memuru ona uzun, değerlendirci bir bakış attı. Tekrar Talitha'ya dönmeden önce, "Tabii ki öyle," dedi. "Demek istediğim, Megan hiçbir zaman gerçekten buraya ait olmadığını hissetmiş olabilir mi?

"Bilmiyorum. Hiç böyle düşünmemiştim.'

"Muhtemelen hayır. Ama hiç düşünmediğiniz bir şey Megan için büyük bir olay olabilirdi.

"Ne demek istiyorsunuz memur bey?" diye sordu Tal'in babası.

"Ben sadece Megan'ın kabul edilmek için can attığı bir grup için ne yapmaya hazır olduğunu merak ediyorum.

10

Amber avukatı olmadan sorgulanmayı kabul etmişti - bu işi bir an önce bitirmek istiyordu - ama beş dakika içinde fikrini değiştirme noktasına gelmişti. Belki bir saat kadar gecikmenin faydası olabilirdi, ona düşünmek ve hikâyesini toparlamak için zaman tanıyabilirdi. Öte yandan, şimdi bir avukat isterse suçlu görünecekti, değil mi?

"Bana Megan'dan bahset," diye sordu Rachel.

Rachel onunla konuşmakla görevlendirilen dedektifin adıydı, ancak Amber'ın kendisinden çok daha yaşlı görünmüyordu. Ev boyalı sarı saçları - Amber bunu her zaman anlayabilirdi - özenle toplanmıştı ve çok fazla makyaj yapmıştı. Belki de stajyer ya da onun gibi bir şeydi ve bu iyiye işaret olmalıydı, onu daha deneyimli birinin yanına koymamışlardı. Kutuları işaretliyorlardı; yakında bitecekti. Amber'ın televizyonda gördüğü türden bir görüşme odasında bile değillerdi, onun yerine polis kafeteryasının sessiz bir köşesinde oturuyorlardı. Rachel aslında Amber'a kahve ikram etmişti.

Yine de önlerindeki masada bir kayıt cihazı vardı. Ve açık bir dizüstü bilgisayar.

"Ne bilmek istiyorsun? Amber söyledi.

Rachel gülümsedi. 'Aklınıza ne gelirse. ne zamandır arkadaşsınız?'

Bu doğru gelmiyordu. Rachel neden dün geceyi sormuyordu?

Amber temkinli bir ifadeyle, "Sanırım hepimiz son sınıf kaymakamı olduğumuzda iyi arkadaş olduk," dedi. "Ama birbirimizi All Souls'a başladığımızdan beri tanıyoruz.

Sizin evinizdeydi: Faraday, değil mi? Her sabah ve öğleden sonra kayıt için onu görürdünüz. Bir evde kaç öğrenci var?"

Amber kafasının içinde çalan bir alarm ziline hafif sesini duydu. Bu yüzden

Çok az insan bağımsız okulların işleyişini biliyordu ama Debenhams'da kozmetik reyonunda cumartesi günü çalışıyormuş gibi görünen bu kadın ev ödevini yapmıştı.

"On iki," dedi Amber.

"Altı kız, doğru mu?"

Dört. All Souls'da daha çok erkek var. Eskiden tek cinsiyetliydi.'

'Dört kız ve sen ve Megan onlardan ikisiydiniz. İyi arkadaş olmanızın doğal olduğunu düşünmüştüm.

'Başka arkadaşlarım vardı. İlkokuldan tanıdığım kızlar.

Rachel, "Collingdale Hazırlık Okulu'nun yıllık ücreti yaklaşık on bin pound," dedi.

"Bunun konuyla ne alakası var?"

"Megan, evinin yukarısındaki devlet okulu Chorley Wood'a gidiyordu. All Souls'da burslu okuyan bir kızdı. Bu yüzden mi ondan hoşlanmadınız?"

Bu tamamen yanlış geliyordu, sanki Megan diğerlerinden şikâyetçiydi.

Hayır. Ondan hoşlanıyordum. GCSE'ye kadar matematikte bana yardımcı oldu. O kadar iyi değildim ve geçemezsem altıncı sınıfta kalamazdım. Megan benimle saatler geçirdi ama buna gerek kalmadı. Megan sayesinde B aldım.'

Amber kısa bir süre için, beşinci sınıfta sınavlarını geçmesine yardım etmek için onunla geçirdiği onca zaman için Megan'a gerçekten teşekkür edip merak etti.

'Sen değil de o okul müdürü yapıldığında içerledin mi? Bu pozisyon için seninle görüşüldüğünü biliyorum.

Evet, bunu hiç kimseye itiraf etmemişti ama kesinlikle öyleydi. "Hayır,"

dedi Amber. 'Okul müdürlüğü çok büyük bir sorumluluk. Ben mutluydum kıdemli kaymakam olmak için. Ve herhangi birimize de bu iş verilebilirdi. Efendinin söylediği buydu. Megan şanslıydı. Bunun için onu suçlamıyorum.'

'Sizce bu okulun bir erdem sinyali miydi? Baş kızlarını burslu öğrenci yapmak? Tek ebeveynli bir aileden gelen?"

Amber omuz silkti. "Belki. Muhtemelen.

Rachel gözlerini indirdi ve yazmaya başladı; hızlı yazıyordu. Birkaç saniye geçti.

"Yani, zeki bir kızdı," dedi Amber, "bunu inkar etmek mümkün değil ama sosyal zekası olması gerektiği gibi değildi. Okulda o kadar da popüler değildi.

Rachel yazarken durakladı ve başını kaldırıp baktı. 'Xav'a olan ilgisi aranızda herhangi bir sürtüşmeye neden oldu mu? O senin erkek arkadaşın, değil mi?

"Evet. Peki, ona düşkün olduğunu kim söyledi?

Rachel şaşkın bir yüz ifadesi takındı. "Özür dilerim, Megan ve Xav'ın iyi anlaştığının genel olarak anlaşıldığını sanıyordum.

"Benim tarafımdan değil.

Dedektif biraz daha yazdı. Tekrar durduğunda, "Megan'ın zeki olması hakkında konuşalım," dedi. "Ona Cambridge'de bir yer teklif edildi, doğru mu?

Bu doğru. St Catherine's College. Natsci okumak için.'

"Natsci?

O zamanlar Bayan Ukala her şeyi bilmiyordu. "Doğa bilimleri," diye açıkladı Amber. 'Birleşik Krallık'ta, belki de dünyada en çok talep gören bölümlerden biri. Doğa bilimleri kursuna girmek için iyi olmak zorundasınız.

'Ama sadece notlarını alırsa. Üç A, doğru mu?'

'Megan notlarını almış olacaktı. Hepimiz arasında en az endişelenen oydu. Beş tane A alırdı, hiç şüphesiz.

"Xav gibi mi?

"Evet. Her ikisi de üç fen bilimleri, matematik ve ileri matematik derslerini aldılar. Biz buna "Tam Asyalı Beşli" ya da "Flasian Beşli" diyoruz, çünkü beşini de yapan çoğunlukla Asyalı öğrenciler. Irkçılık yapmıyorum, sadece hepimizden daha zekiler. Xav ve Megan hariç.'

'Zeki bir grupsunuz, değil mi? Hepiniz Tam Asya Beşlisi'ni yapmamış olsanız bile mi?

'Biz iyiydik. Çok çalıştık, iyi öğretmenlerimiz vardı. Şanslıydık.'

Dedektif doğrudan Amber'a baktı. "Peki, Megan'ın neden beklenen A seviyesi notlarına yaklaşmadığını açıklayabilir misiniz?

Amber'ın soruyu algılaması bile bir saniye sürdü. "Ne?" dedi sonunda.

Rachel dizüstü bilgisayarına baktı. "Dört C ve bir B aldı. B matematikten.

Bu bir numaraydı ama Amber bunun nereye varacağını bir türlü kestiremiyordu. "Bu mümkün değil," dedi.

Rachel küçük bir zafer kazanmış birinin kendini beğenmiş gülümsemesini takındı. "Bu sabah erken saatlerde başöğretmeninizle konuştuk. Megan için çok endişeliydi, biz onu aradığımızda evine gitmek üzereydi. Sanırım onun aptalca bir şey yaptığından şüpheleniyordu çünkü kendini ne kadar büyük bir hayal kırıklığına uğrattığını kabullenemiyordu.

Saçmaydı ama son birkaç saat içinde olan her şey içinde Megan'ın başarısızlığını duymak en büyük şok gibi görünüyordu. Sanki dünya bir şekilde tersine dönmüştü ve her şey olması gerekenin tam tersiydi.

"Bana yalan söylüyorsun," dedi Amber. 'Eğer durumu kötü olsaydı bize söylerdi. Bütün yaz onunla birlikteydik. Bir kere bile sonuçları hakkında endişelendiğini söylemedi. Hepimizden daha fazla değil.

Amber konuşurken bile Megan'ın o yaz farklı, daha sessiz ve her zamankinden daha çekingen olduğunu hatırladı. Bir sorun olup olmadığı sorulduğunda sadece omuz silkmiş ve her şeyin tamamen değişmek üzere olmasından dolayı biraz üzgün olduğunu ve arkadaşlarını özleyeceğini söylemişti.

Talitha bir keresinde, "*İkimiz sizinle Cambridge'e geliyoruz, seni aptal yarasa,*" demişti ve Megan'ın gözlerindeki yaş pırıltısını sadece Amber fark etmişti.

Dedektif gülümsedi. "Dediğiniz gibi, Bayan Pike, aslında çok da iyi arkadaş değildiniz, değil mi?"

Dedektif, ellili yaşlarının başında, saçları kafasını terk etmiş gibi görünen, ancak alnından, burun deliklerinden ve kulaklarından mantar benzeri filizler şeklinde yeniden ortaya çıkan iriyarı bir adam, masanın üzerinden Daniel'a doğru bir fotoğraf kaydırırdı.

"Bayan Sophie Robinson. Dedektif sıkılmış gibi yavaşça konuştu. Daniel onun iki kez esnediğini görmüştü ve bunun iyiye işaret olduğunu umuyordu. "Otuz altı yaşında, evli, iki küçük çocuğu var. BİR PRATİSYEN HEKİM. Herkes tarafından sevilen biri. Doğum izninden sonra işe dönmek üzere. Bu resim birkaç aylık. Bebek, Maisie, dokuz aya yaklaşmış olmalı. Bu sabahın erken saatlerine kadar yani. Lily dört yaşındaydı.

Daniel gerçekten de fotoğrafı görmek istemiyordu. Sophie Robinson'ın siyah saçlı olduğunu ve yüzünün sanki çok gülümsüyormuş gibi göründüğünü bilmesine gerek yoktu. Kızlarını sanki rüzgâr onları kollarından çekip çıkaracakmış gibi vücuduna sımsıkı sarmış olduğunu görmesine de kesinlikle gerek yoktu.

Gözlerini kapatmak istedi ama resim onu tuttu, Robinson'ların hayatlarına ayrıntıları küçük, yakıcı füzeler gibi ateşledi. Fotoğraf çekildiğinde hava rüzgârlıydı, çünkü Sophie'nin saçları başının etrafında uçuşuyor ve bir tutamı ağzının köşesine takılıyordu. Ailenin bahçesinin arka planında tek başına duran bir salıncak ve bir tavşan kulübesinin kenarına benzeyen bir şey görebiliyordu. Bir elma ağaçları vardı ama muhtemelen o yıl pek meyve vermeyecekti çünkü rüzgâr çiçeklerin çoğunu uçurmuştu.

Aslında iyi de oldu, çünkü bu sonbaharda onları toplayacak kimse olmayacaktı.

Sophie, Bayan Robinson - Tanrım, bu şarkıyı bir daha asla duyamayacaktı - sağ omzunda bebeğin salyasını akıttığı yerde leke olan puantiyeli bir gömlek giyyordu ve sol kaşının üzerinde küçük bir yara izi vardı. Büyük çocuk dört yaşlarındaydı, kıvrırcık siyah saçları ve parlayan gözleri vardı; bebek ise tombul, buruşuk ve çatık kaşlıydı.

Sophie, Lily, Maisie. Üçünden hangisini duyduklarını merak ediyordu.

Dün gece ılık atıyordu. Elbette bebek değil; hiçbir bebek o kadar yüksek sesle ılık atamaz.

"Küçük kız JR'ye geldiğinde hayattaydı," diye devam etti dedektif, JR, John Radcliffe Hastanesi için kullanılan genel bir ifadeydi. "Kötü yanmıştı ama yaşıyordu. Yaklaşık bir saat yaşadı.

Daniel kazayı radyodan duyduğunu söylemek için ağızını açtı ve tam sırada dedektifin ona ailenin nasıl öldüğünü henüz söylemediğini hatırladı. Robinson ailesinin kendisiyle ne ilgisi olduğunu gerçekten sorması gerekirdi, değil mi, ama belki de çok geç kalmıştı? Avukatının da bunu sorması gerekmez miydi? Görevli avukatı kabul etmek bir hataydı; kendi avukatını bulmasını sağlayacak olan babasını aramalıydı. Diğerleri de tam olarak bunu yapacaktı, bundan emindi. Talitha babasını arayacak, Felix de ailesinin mümkün olan en iyi avukatı bulmasını beklemekte ısrar edecekti.

Onlardan herhangi biri, dün gece anlaşmış olmalarına ve birbirlerine verdikleri sözlere rağmen onu bu işin içine düşürebilirdi. Ve yine de Robinson'ların hayatlarından ayrıntılar onu yeniden yaralamak için ortaya çıkıyordu. iek tarhlarından birinde bir kedi vardı, beyaz yelekli ve kulaklarının uçları beyaz olan siyah bir kedi, kedilerin sahip olduğu o çarpık şekilde yatıyor, tüylerini yalıyor, tamamen bencilce davranıyordu.

Daniel'in konuşmasına fırsat vermeden dedektif, "Bu fotoğrafı kısa bir süre içinde medyaya dağıtacağız," dedi. 'Henüz kurbanların isimlerini aıklamadık. Anlaşılır bir şekilde yıkılmış olan Bay Robinson, tüm aile üyeleriyle iletişime geçmek için biraz zaman istedi. En azından bunu yapabileceğimizi düşündük.

"Bunun mvekkilimle ne ilgisi var? Daniel'in avukatı sordu ve tam zamanıydı.

Dedektif bir parmağını kıllı kulağına soktu ve kaşıdı. "Ah, bahsetmedim mi? Bu sabah erken saatlerde M40 yolunda öldürüldüler. Yedinci kavşaktan hemen sonra. Arkadaşınız Megan Macdonald tarafından.

Megan tarafından değil ama, onun tarafından. Bu onun hatası değildi; Felix direksiyonu tutmuş, elinden çekip almıştı. Zaten her şey Felix'in fikriydi; onu gitmeye zorlamışlardı. İtiraf eden Felix olmalıydı, Megan değil.

"Bay Redman? Buna söyleyecek bir şeyiniz yok mu?"

"Hayır. Yani-" Kendini toparlamak zorunda kaldı. "Neden bahsediyorsun sen? Megan kimseyi öldürmez."

"İtiraf etti. Elimizde imzalı ifadesi var."

"Sana inanmıyorum," diye başardı. "Yani, nasıl?"

Yani, yapmıştı. O ana kadar Daniel bunu yapacağına gerçekten inanmamıştı. Son dakikada fikrini değiştireceğine ve polise gerçekte ne olduğunu anlatacağına inanmıştı. Hatta suçu hiçbir zaman üstlenmek istemediğini, sadece itiraf eden tek kişi olmak ve daha yumuşak bir muamele görmek isteyip istemediğini bile merak etmişti. Bütün gece, diğer dördü uyuklarken, hatta sinir yorgunluğundan uyurken, Daniel senaryo üstüne senaryo düşünmüş, olasılıkları tartmış ve kaçınılmaz olarak boku yediği sonucuna varmıştı.

Şu anda bile, polisin sorgularda her türlü numarayı çevirdiğini bildiği için suskundu. Onu yakalamaya çalışıyor olabilirlerdi. Avukatı bile bu işin içinde olabilirdi, çünkü kabul edelim ki işe yaramazdı.

Dedektif, "M40'ta yanlış yöne doğru gidiyordu," diye açıkladı. "Sekizinci kavşakta, Oxford'a giden A40'a bağlandı ve yanlış yola girdi.

"O bunu yapmazdı.

Megan'a karşı adil olacaktı; onu otobüsün altına atmayacaktı. "O iyi bir sürücüydü," diye devam etti. "Diğerlerinden daha iyiydi. Sınavı ilk seferinde geçti.

"Diğerleri mi?" diye dedektif. "O zaman araba ?" "Hayır. En azından ama henüz sınava girmedim.

Gerçi iki kez denemişti ama diğerleri sadece birini . İlk başarısızlığından sonra ikinci randevusunu gizli tutmuştu. Artık asla geçemeyeceğini fark etti; bir daha asla direksiyon başına geçemeyecekti.

Bunu itiraf etmeliydi, yoksa başka ne konuda yalan söylediğini merak edebilirlerdi. Ya da sadece bir hata yaptığını, aslında 'geçti' demek isterken 'alındı' dediğini söyleyebilirdi. Araba kullanmama kararına babasının çok kızacağını fark etti. Babası hâlâ tek oğlunun bir gün 'malikâne' dediği ama aslında sadece büyük bir çiftlik olan yerin başına geçmesi umudundan vazgeçmemişti.

Tanrım, zihnini odaklamak çok zordu.

Dedektif yine konuşuyordu. "Oxford'a giden A40 onun için en mantıklı yol olurdu," diyordu. 'Doğruca Headington kavşağına iner, çevre yolunu dolaşır ve sonra Iffley Yolu üzerinden şehre girerdi.

"Kulağa doğru geliyor," dedi Daniel.

'Peki, sizce A40'tan sola dönmek yerine sağa dönmesine ne sebep oldu? Sanki bariz gibi - şivronlar, girilmez işaretleri var. Elbette vardı.

Gözlerini kapatırsa onları hâlâ görebilirdi. Daniel omuz silkti. "Hava karanlıktı. Ve geç olmuştu. Yorgun olmalıydı.

Avukat, "Saygısızlık etmek istemem ama müvekkilimin Bayan Macdonald'ı neyin motive ettiğini bilmesi beklenemez," dedi. Kendi itirafına göre, arabada yalnızdı.

Dedektifin gözleri Daniel'ın gözlerinin içine baktı. Biliyordu, Daniel fark etti. Her şeyi biliyordu; haklıydı, bu bir numaraydı ve-

"İçki içiyordu. Bunu söylemek istememişti - ağzından kaçırvermişti.

"Megan mı?

Hepimizin vardı. Saat dörtte parkta başladık. Sonra son siparişlere kadar Lamb and Flag'e gittik. Sonra Talitha'nın evine gittik ve Felix kokteyl yapmaya başladı. Hepimiz sarhoştuk. Amber bir ara kusuyordu.'

Dedektif kaşlarını çattı. "Madem sarhoştunuz, Lamb and Flag'den Talitha'nın evine nasıl geldiniz?

Daniel avukatına baktı.

"Daniel mı? Nasıl?" diye ısrar etti dedektif. 'Biri seni aldı mı? Toplu taşıma mı kullandınız? Taksi mi?'

"Felix ve Xav'ın ikisinin de arabası vardı," dedi Daniel. "Barda fazla içmezlerdi. Hepimizin sarhoş olduğunu söylediğimde, daha sonra Tal'in evinde olduğumuz zamanı kastetmiştim. O zamana kadar tekrar araba kullanmak zorunda kalacağımızı düşünmemiştik.

'Ama Megan yaptı? Nedenini biliyor musun?'

"Uyuyordum. Gittiğini görmedim.'

'Birden fazla kişi Megan ayrıldığında uyuduğunu iddia ediyor. Eğer hepiniz uyuyorduysanız, acaba ne oldu da Megan eve gitme ihtiyacı hissetti?

Daniel'in avukatı konuştu. 'Müvekkilim size uyuduğunu söyledi. Bunu bilmesi mümkün değil.

Dedektif onu görmezden geldi. "Ama sarhoş olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" dedi Daniel'a.

Avukat, 'O da bunu bilemez,' dedi. "Onun kafasının içinde değildi.

"Özür dilerim. Daniel, çok içtiğini söylemiştin.'

"Evet, vardı," dedi Daniel. 'Olan şey bu olmalı. İçkiyi fazla kaçırması, eve gitmesi gerektiğini düşünmüş ve sonra da muhakemesi bozulduğu için kavşakta bir hata yapmış.

Şimdi bunu yapmış, Megan'ı bir anne ve iki küçük çocuğu öldüren sarhoş bir sürücüye dönüştürmüştü. Sarhoş olmak, yorgunken hata yapmaktan çok daha kötüydü. Şimdi onu gerçekten bu duruma düşürmüştü. Ama bu onun fikriydi; bunu o istemişti.

Dedektif bir fotoğraf daha çıkardı ve Daniel'ın yüzüne doğru çevirdi. Teraslı evlerden oluşan bir Oxford sokağını gösteriyordu.

"Bu arabayı tanıdınız mı?" Dedektifin tombul parmağı üstü açık kırmızı bir Golf'ü işaret etti.

"Evet, bu Felix'in. azından annesinin ama Felix kullanıyor.

"Kafamı kurcalayan şeyi söyleyeyim, Daniel," dedektif sandalyesinde arkasına yaslandı. 'Resimdeki diğer iki arabanın sahipleriyle konuştuk - Golf'ün önündeki ve arkasındakiler - ve önceki akşamın erken saatlerinden beri hareket ettirilmemişler. Bu da Megan'ın dün gece eve geldiğinde, ölümcül bir kazaya neden olmuş ve size göre sarhoş olmasına rağmen arabayı çok dar bir noktaya mükemmel bir şekilde park etmeyi başardığı anlamına geliyor.

Dedektif tekrar konuşmadan önce birkaç saniye Daniel'a baktı.

"Sence bunu nasıl başardı?

12

"Megan bu sabah saat dokuzda kan testi yaptırdı," dedi Felix ve avukatı kendilerine atanan dedektif tarafından. Pembe bir gömlek giymiş ve mor bir kravat takmış zayıf bir adamdı. "Kanında alkol izine rastlanmadı.

Felix'in avukatı, annesi yaşlarında bir kadın, başını hafifçe salladı; bunun sessiz kalmak anlamına geldiğine çoktan karar vermişlerdi. Felix, ailesinin ceza hukuku konusunda eğitimli bir avukat bulup görüşmesine katılmasını beklemekte ısrar etmişti. Şimdiye kadar iyi bir fikir gibi görünüyordu; memurla girdiği her tartışmayı kazanmıştı.

"Felix?" diye sordu dedektif.

Avukat, 'Bu bir soru değildi,' dedi.

Tekrar deneyeceğim. Alkolün vücudu nasıl terk ettiği hakkında bildiklerimiz ve ölümcül kaza ile kan testi arasındaki altı saatlik süre göz önüne alındığında, Megan'ın sizin ve bir ya da iki arkadaşınızın deyimiyile arabanızı eve bıraktığında "çok uzakta", "sarhoş" ve "kendinden geçmiş" olması pek olası görünmüyor.

Avukat, "Tekrar ediyorum, bu sizin açınızdan bir sonuç, bir soru değil," dedi.

Dedektif, "Peki, sarhoş olduğuna dair görüşünüzü yeniden gözden geçirmek ister misiniz?" diye sordu.

Felix "Nereden bileyim?" der gibi bir hareket yaptı. "Hesap tutmuyordum," dedi. 'İçkileri ben hazırladım - kimsenin boğazından aşağı dökmedim. Hepimiz sarhoş olduğumuz için onun da sarhoş olduğunu düşündüm. Olmayabilirdi de. Bilmiyorum.

Avukat, 'Sanırım müvekkilim bu soruya cevap verdi,' dedi.

Dedektif soru sormak için kullandığı not defterine baktı. "Kötü sonuç haberinin sürpriz olduğunu mu söylüyorsunuz?

Bu kez Felix'in avukatından tavsiye almaya ihtiyacı yoktu. 'Çok

Doğru. Megan'ın hepimiz arasında en iyisini yaptığına bahse girerdim. "Peki, sizce yanlış giden neydi?"

Gerçekten hiçbir fikri yoktu. Megan'ın neredeyse dahi oluşu, diğerleri gibi onun da her zaman kanıksadığı bir şeydi. "Evde sorunlar mı var?" dedi. "Bize söylemediği bir şey. Dürüst olmak gerekirse tahmin yürütüyorum.

"Bu da hiçbirimize yardımcı olmuyor," diye ekledi avukatı.

Şimdi düşününce, o yaz Megan'da bir tuhafılık olduğunu fark etti; çoğu zaman gergindi, çabuk sinirleniyordu, özellikle de ona karşı. Ve tüm grup içinde ona karşı çıkmaya gerçekten hazır olan tek kişi olmuştu. Bunu görmezden gelmiş, liderlik için kendisine meydan okunabileceğini kabul etmeyi reddetmişti.

"İyi bir sürücü olduğunu söyleyebilir misiniz? Dikkatli miydi?" Dedektif görünüşe göre avukatı görmezden gelmeye karar vermişti.

Felix omuz silkti.

"Kaset için lütfen.

'İyiydi,' dedi. 'Harika değildi. Belki biraz dikkatsizdi.

Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz bir hata olup olmadığını merak etti. Megan aslında oldukça iyi bir sürücüydü ve diğerleri de muhtemelen bunu söyleyecekti.

"Yine de annenin arabasını kullanmasına izin mi verdin?"

Avukat, 'Bayan Macdonald'ın bu sabah erken saatlerde Bay O'Neill'in arabasını onun izni olmadan aldığı zaten tespit edildi' dedi.

"Anahtarlarınızı nerede bıraktınız?" "Neyimi?"

"Arabanızın anahtarları," diye açıkladı dedektif. 'Annenizin Golfünün çalışması için onlara ihtiyacı olduğunu varsayıyorum. Çoğu arabanın ihtiyacı vardır.

Felix avukatına baktı; bu kez hiçbir gelmedi. "Felix?"

"Hatırlayamıyorum. Sana söyledim, sarhoştum.'

'Çoğu insan araba anahtarlarını ceplerinde saklar. Ya sen?'

Sanırım öyle. Kulağa doğru geliyor. Ama hayır, yapamazdım, çünkü o zaman Megan benim haberim olmadan onları alamazdı.

'Seninle konuşmak için Megan'ı beklerken bolca vaktimiz oldu.

Dedektif, 'Avukat gelecek' dedi. 'Ve ona anahtarlarınızı nasıl ele geçirdiğini sorduk. Sizce ne dedi?'

"Müvekkilimin Bayan Macdonald'ın mülakatında ne söylediğini bilmesine imkân yoktur.

Dedektifin gözleri keskinleşerek avukata baktı ve ilk kez onunla eşitmiş gibi göründü. "Eğer ikisi de doğruyu söylüyorsa öyle yapardı," dedi.

"Özür dilerim," dedi Felix. 'Anahtarlarımı ne yaptığımı hatırlayamıyorum. Birkaç tane içtiğimde onları hep ortalıkta bırakıyorum. Onları herhangi bir yerden almış olabilir.

Dedektifin not defterinde bir sayfa, sonra bir sayfa daha çevrildi. Avukat taş suratlı bir şekilde oturuyordu. Felix saate baktı. Neredeyse öğlen olmuştu. Neredeyse iki saattir buradaydı.

Dedektif sonunda, "Yedi Haziran Çarşamba günü erken saatlerde neredeydiniz?" diye sordu.

Bir an için Felix'in hiçbir fikri yoktu ve bunu söylemek için ağzını açmıştı ki, tarihin önemi kafasına dank etti.

"Hiçbir fikrim yok," dedi yine de.

Demek her şey böyle sona ermişti, penceresiz ve köşeleri tozlu pis bej bir odada. Ve hâlâ her şeyin nasıl bu kadar kötü gittiğine dair hiçbir fikri yoktu. Şu anda Lamb'de olmalıydı. Altı kişilik bir masa ayırtmışlardı, şampanyalı kahvaltı kutlamaları için.

Çünkü 7 Haziran Çarşamba, arabasını M40'tan yanlış yöne sürdüğü geceydi; her şeyin başladığı gece. Megan onlara ihanet etmişti.

"Bunu bir düşün. Dedektif Felix'in kafasındaki kargaşadan habersiz görünüyordu. "Ne kadar oldu, dokuz, on hafta önce - yaz tatilinin başları, o kadar da uzun değil.

'Bir günlüğe ihtiyacım var. Evde bırakmıştım.'

Felix ağlamak üzere olup olmadığını merak etti.

"Özellikle, sabah saat iki kırk beş, üç civarında ne yapıyordunuz?

Megan, yapmayacağına dair söz verdikten sonra onları dikmişti.

Dedektif, 'Günlüğünüzü , ' dedi. 'Belki bir tanesi

Aileniz bunu alabilir - onlarla da konuşmak isteriz. Ayrıca yirmi beş Haziran Pazar gecesi nerede olduğunuzu da bilmek istiyorum. . . '

Golf'te, Xav direksiyonda. "On yedinci Temmuz Pazartesi...

Talitha'nın sırası.

"Temmuz ayının yirmi beşinci Salı günü ...

Amber. Bahse girerim kaltak onlara sürücü koltuğundaki kendi macerasından bahsetmemiştir.

"Ve otuz Temmuz Pazar günü.

Felix'in avukatı, "Müvekkilim size zaten bir günlük yardımı olmadan hatırlayamadığını söyledi," dedi. "Bu yüzden bu soruların amacını gerçekten anlayamıyorum.

"Sadede geliyorum.

Felix bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi, ama faremsi dedektif değişmiş, bir şekilde büyümüş, odayı daha fazla kontrol eder hale gelmişti.

"Ve aynı soruları arkadaşlarınıza da soracağımızdan emin olabilirsiniz," diye ekledi. 'İçlerinden birinin hafızası sizden daha iyi olabilir, Bay O'Neill.

İçlerinden biri hepsini içine atacaktı, eğer henüz atmadıysa. Muhtemelen Amber. Ama Megan onlara her şeyi anlattıysa, zaten her şey bitmişti. Felix onu öldüreceğini fark etti. Eğer onları kurtların önüne attıysa, onu bulacak ve öldürecekti. Ne kadar sürdüğü önemli değildi.

Dedektif, "Yirmi beş Haziran Pazar günü erken saatlerde, M40 sekizinci kavşaktaki Oxford servis istasyonunda duran bir kamyon şoföründen bir telefon aldık," diye açıkladı. 'Antwerp'ten gece boyunca araba kullanmış ve biraz temiz havaya ihtiyacı varmış. İstasyonu çevreleyen arazinin kenarına doğru biraz yürüyüşe çıkmış.

Dedektif durup sözlerinin kafasında yer etmesini bekledi.

"Bulunduğu yerin tam karşısındaki A40'a giren ama yanlış yönde ilerleyen farlar görmüş," diye devam etti. 'Kıtadan geldiği için, özellikle de bir sürücü aşırı yorgun olduğunda bunun ne kadar kolay olabileceğinin çok farkında. Bunun büyük bir hata yapan bir Avrupalı olabileceğini düşündü.

Bu bir hata değildi. Direksiyonda Xav vardı. Yolda ters yöne girmiş, saatte altmış mil hızla ilerlemişti.

Dedektif sözlerine şöyle devam etti: "O sırada gereksiz yere endişelenmemiştik. 'Bildirilen herhangi bir kaza olmamıştı. Biz de tanığımız gibi bunun bir hata olduğunu ve şans eseri talihsiz sonuçlar doğurmadığını düşündük. Ancak daha sonra, aynı gece o bölgede M40'ta ters yönde giden bir araba gören bir sürücünden bir telefon daha aldık. Araba bir süre ona ayak uydurmuş ve içinde birden fazla kişi olduğundan eminmiş.

Avukat, "Bunun müvekkilimle ne ilgisi var?" diye sordu.

Dedektif, "O arabada mıydın, Felix?" diye sordu.

"Hayır.

"O arabada kimin olduğunu biliyor musun?" "Nasıl bilebilirim?

"Annenin arabası mıydı?"

"Olamaz.

Dedektif yerde duran ve Felix'in daha önce fark etmediği bir evrak çantasına uzandı ve bir fotoğraf çıkardı.

"İki ihbar olayı biraz daha ciddiye almamızı sağladı," dedi. "Bu yüzden servis istasyonuna yaklaştık ve karşı yoldaki trafiği kaydeden bir CCTV kameraları olduğu ortaya çıktı.

Felix'in avukatı fotoğrafı incelemek için öne doğru eğildi. "Bu çok silik," dedi. "Hangi model arabaya baktığınızı bile anlayamıyorum.

Felix yapabilirdi, ama arabanın tam olarak ne marka olduğunu bilme avantajına sahipti; o sırada arabanın içindeydi. Yine de objektif olarak konuşmak gerekirse, avukatı haklıydı. Fotoğrafta araba, ağaçların karanlık arka planında bir bulanıklıktan başka bir şey olarak görünmüyordu. Tanrı'ya şükür A40'ın o kısmında hiç ışık yoktu ve benzin istasyonunun ışıkları da yanına bile yaklaşmıyordu.

25 Haziran Pazar. Ay yoktu ve gecenin ne kadar karanlık olduğu hakkında konuşmuşlardı. Her zaman hayalperest bir yanı olan Amber, bunun kara eylemler için bir olasılık olduğundan bahsetmişti. Kısa bir süre sonra Xav cesaret edeceğini açıklamıştı; onun sözleri bunu bir cesaret haline getirmişti,

Sonunda hepsine meydan okuyacak bir şey. O ana kadar, Felix'in birkaç hafta önceki kaçamağı tek seferlikti.

"Kayıt numaranız var mı?" diye sordu avukat.

, Felix fark etti. Eğer arabanın plakasını Haziran ayında almış olsalardı, çok daha önce haberdar olurdu. Kısa bir an için, keşke bilselerdi diye düşündü. Xav para cezasına çarptırılırdı, hepsinin başı derde girerdi ama bu olay unutulur giderdi ve bir daha asla riske girmezlerdi.

Dedektif, 'O olayda değil,' dedi. "Ama benzin istasyonunun güvenlik kamerası kayıtlarını inceledik. Biraz zamanımızı aldı ama aynı arabanın sabahın erken saatlerinde A40'a girip yanlış yönde beş ayrı seferde ilerlediğini gösteren görüntüler bulduk.

Beşi de. Bunu her yaptıklarında kasete kaydedilmişlerdi. Bu olasılığı nasıl düşünemediler?

"Ruhsat numaranız var mı?" diye tekrarladı avukat. . Şimdiye kadar çoktan onun için gelmişlerdi.

"Ona geliyorum," dedi dedektif. "Gördüğün gibi Felix, dün gecenin Megan'ın aşırı yorgun ya da sarhoş olması nedeniyle bir kereye mahsus olduğu hikayesine inanmıyorum, çünkü ilk olarak, sarhoş değildi ve ikincisi, o - ya da birisi - bunu çok açık bir şekilde daha önce yapmıştı.

13

Amber ve Xav dar koridorda Megan'ın annesini takip ederken bir telefon çaldı. Megan'ın annesi hızla döndü, gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzü hem endişeli hem de umutluydu.

"Bu Megan olabilir," dedi. "Onu almam gerek. Bir kenarda durarak merdivenleri gösterdi. "Yukarı çık. Üstteki ikinci kapı.

Amber Xav'ın parmaklarını omurgasında hissetti ve onu itti.

"Merhaba! Megan'ın annesinin sesi dar alanda yüksek çıkıyordu. "Meg? Sen misin?"

Sahanlıkta, yıpranmış dört beyaz kapıyla karşılaştılar.

"İkincisi. Xav bu işi bir an önce bitirmek istiyordu; Amber ise başlamak istemiyordu.

Megan'ın evinin ne kadar küçük ve -evet- ne kadar kötü olduğuna şaşırılmamalıydı. Dışarıda birden fazla kez bulunmuş, dar ön kapıyı, sokaktaki çöp bidonlarını, evlerde yer olmadığı için parmaklıklara zincirlenmiş bisikletleri görmüştü. İçerisinin iç karartıcı olmasını beklemesi gerekirdi ama bunu daha önce hiç düşünmemişti. Megan'ın hayatı, çetenin dışındaki hayatı Amber'ın aklına hiç gelmemişti.

Megan'ın odası küçüktü, Amber ve Xav'ın tek kişilik yatak, çalışma masası, sandalye ve Megan'ın palto ve ceketleriyle dolu, gardırop görevi gören portmantonun yanında hareket edebilecekleri alan bile yoktu. Megan'ın okul dışında giydiği kıyafetlerin çoğu şehrin hayır kurumlarından alınmıştı ve Amber bunun sebebinin Megan'ın tarzının keskin, retro ve ilginç olması olduğunu düşünmüştü. Megan'ın yatak odasında Amber bir anda bunun zorunluluktan kaynaklandığını fark etti. Bütün oda 'yeterli değil' diyordu.

Yeni kıyafetler için yeterli para yok. Megan'ın ciltsiz klasikler koleksiyonu için dar kitaplıkta yeterli yer yok. Pencereleri temizlemek ya da duvarları yeniden boyamak için yeterli zaman ya da eğilim yok.

Yatağın üzerinde, Megan'ın kendi eşyaları dışında odadaki tek süs, altısının kaplı mantar bir not panosuydu: nehirde, Port Meadow'da, eski taş binaların önünde. Ortada, kıdemli kaymakamlar olarak atandıktan sonra çekilen resmi portre vardı. Altısı da pırıl pırıl, taze ve biraz da kendini beğenmiş bir şekilde Okul Alanı'na giden beyaz köprülerden ilkinin korkuluklarına yaslanmıştı.

"Am, yatağı kontrol et. Xav çoktan kitaplığa doğru ilerliyor, ciltleri çıkarıyor ve içlerinde sıkışmış olanları gevşetmek için onları sallıyordu. "Acele et.

Amber ince ve biraz yapışkan olan halıya uzandı ve yatağın altında büyük bir zarf, belki de ince bir plastik torba aradı. Ellerini divanla yatağın arasına soktu ve önce yorganı, sonra yastığı salladı. Divanın çekmeceleri Megan'ın okul kıyafetleriyle dolup taşmıştı.

Alt katta boğuk konuşma sesleri kesilmişti. Megan'ın annesi de Megan'ın kendisi kadar zayıftı ve merdivenlerde çok az ses çıkarırdı.

"Am, Tanrı aşkına. Şu tahtanın arkasında.'

Tekrar ayağa kalkan Amber, kapı açıldığında mantar panoyu kaldırmış ve yerine yerleştirmişti. Zamanları kalmamıştı.

"Onu suçladılar. Megan'ın annesi sanki merdivenleri çıkmak onu yormuş gibi kapının pervazına tutundu. "Onu cinayetle suçladılar.

"Ne? Amber göğsünü mendeneye benzer bir şeyin kavradığını hissederken Xav elindeki kitabı bıraktı. Cinayet mi? Kadın neden bahsediyordu? Talitha, şansları yaver gitmezse tehlikeli araç kullanarak ölüme sebebiyet vermekten, işler Megan'ın istediği gibi giderse *de dikkatsiz* araç ölüme sebebiyet vermekten bahsetmişti. Daha ağır olan suçlama en fazla on dört yıl hapis cezası gerektiriyordu ama Megan yaşı ve ilk suçu olması nedeniyle en fazla yedi yıl, muhtemelen daha az hapis yatacaktı.

"Bu nasıl cinayet olabilir? Amber'in sesi sanki başka birine aitmiş gibiydi. "Kimseyi öldürmek istememişti - bu bir kazaydı.

Göz ucuyla Xav'ın masaya yaslandığını gördü. "Bir tanık vardı. Megan'ın annesi yıkılmanın eşiğinde görünüyordu. Alnında sağlıklı bir ter tabakası oluşmuştu. "Şu köprüde, otoyolun üstünden geçen köprüde.

"A329," diye mırıldandı Xav.

"Bu tanık Megan'ın diğer arabaya doğru sürdüğünü söyledi. Ona çarpmak istediğini söylediler.

Doğruydu, ya da öyle sayılırdı. Diğer arabanın yoluna girmişlerdi. Amber, Xav'ın yüzünün kendisinininki gibi bembeyaz olduğunu, ellerinin titrediğini, yutkunurken çenesini sıkıldığını gördü. Dan direksiyonda donup kalmış, hareket edemez hale gelmişti ve Felix direksiyonu tutarak onları bankete yönlendirmeye çalıştı. Ancak diğer sürücü de aynı şeyi yapmış ve kafa kafaya çarpışmaktan ancak Felix onları hızla geri döndürdüğü için kurtulmuşlardı. İzleyen biri için bu, kazaya neden olmak için kasıtlı bir girişim gibi görünebilirdi.

"Bunu daha önce de yaptığını söylediler," diye devam etti Megan'ın annesi. 'Bunu bütün yaz yapıyormuş. Onu görmeme bile izin vermiyorlar.

Xav sanki sersemlemiş gibi yere düşen kitabı aldı ve rafa geri koydu.

"On sekiz yaşında," dedi Megan'ın annesi, sanki bilmeleri mümkün olmayan bir gerçeği açıklıyormuş gibi. 'Bu bir yetişkin. Benim hiçbir hakkım yok. Ona yardım etmek için hiçbir şey yapamam.

"Bir avukatı var mı? Xav söyledi. 'İyi bir tane yani. Tal'in babasıyla konuşabiliriz. Birini tanıyordur.

'Neden, Xav? Neden böyle bir şey yapsın ki? Megan'ın annesi - Amber onun adını hatırlayamıyordu - Amber'dan Xav'a baktı ve sonra tekrar geri döndü. "Onu üzen bir şey mi oldu? İkinizle arası mı bozuldu?

Buraya gelmek büyük bir hataydı. Talitha ve Felix olmalıydı; onlar ne diyeceklerini, hangi yalanları söyleyeceklerini bilirlerdi. Amber'in kafasında hiçbir kelime yoktu ve Xav da aynı şekilde şaşkın görünüyordu.

"Bütün yaz bir şeyler ters gitti," diye devam etti Megan'ın annesi. "Bir şeyler oldu. Erkek sorunu olduğunu düşündüm. Gözleri yine Amber'dan Xav'a kaydı ve sonra tekrar geri döndü. "Sana bir şey söyledi mi?

"Biz de anlayamıyoruz," dedi Xav sonunda ve sesi bir robot gibi çıkıyordu. "Kitabı bulamadık, sizi rahatsız ettiğimiz için özür dileriz.

Megan'ın annesinin nefesi kesildi, sanki odada aniden oksijen azalmış gibiydi. 'Cambridge'e gidecekti,' diye feryat etti. 'Bu nasıl olabilirdi

ne oldu?

Talitha neredeyse yarım saattir havuz evinin penceresinde bekliyordu, nihayet Xav ve Amber geri döndüğünde. Xav'a el sallarken pencereden yansıyan Felix'in kendisine bir içki daha doldurduğunu gördü, oysa bunun iyi bir fikir olmadığını söylemişti. Dan onu Felix'ten bile daha fazla endişelendiriyordu. Karakoldan döndüğünden beri kendi içine kapanmış, zar zor konuşuyor, bilardo ıstakasıyla topları rastgele etrafa vuruyordu, oysa Dan'in daha önce bu oyuna en ufak bir ilgi gösterdiğini hiç bilmiyordu. Ailesine bile neler olup bittiğini anlatmamıştı.

"Şansınız yaver gitti mi? Xav ve Amber havuz evinde onlara katıldığında Talitha sordu.

Amber başını salladı. "Kendimizi topuklu ayakkabı giymiş gibi hissettik.

"Biz tam bir topukluyuz. Xav bir sandalyeye çöktü. 'Annesi tam bir karmaşa içinde ve yanında kimse yok. Başka bir şey daha var çocuklar. Bize söyledi-'

"Yine de bakmana izin verdi mi? Felix hâlâ barın arkasındaydı ve orada daha fazla kalırsa Talitha onu sürükleyerek dışarı çıkaracaktı; Felix'in onun üzerindeki ağırlık avantajı umurunda değildi. "Yatak odasına girdin mi?

Mavi bir top tahtaya çarptı ve Daniel topun yeşil keçenin üzerinden geri sekmesini izledi. Xav ve Amber'ı fark etmemişti bile. Ara sıra gözleri köşede sessizce oynayan televizyona kayıyordu.

Amber, "Yatak odasında değil," dedi. "Dinle, evin içinde başka bir yerde-"

"Başka bir yerde mi? Talitha söyledi.

"Bütün evi arayamayız," diye tersledi Xav. "Ayrıca-" "Annesi isteyken yapabiliriz," diye önerdi Felix. "İçki ister misin, Xav?" "Hayır! Talitha neredeyse bağıırıyordu. "Tanrı aşkına, Felix, hiç kimse içmek.'

"Saçını açık tut. Felix somurtarak şişeyi yere bıraktı. Yine de kendi içkisini bırakmadı, elini sıkıca

sanki Tal bardağı ondan alabilirmiş gibi.

Daniel Talitha'nın sesini yükseltmesi üzerine irkildi, sanki hâlâ akşamdan kalmaydı. "Arabada bırakmış olabilir," dedi.

"Kahretsin, bunu düşünmemiştim. Felix çirkinleşmeye başlamıştı. "Çekici arabayı havada sallarken içeri tırmanmalıydım.

Talitha, 'Eğer arabaya sakladıysa, polis serbest bıraktığında onu alabiliriz,' dedi.

Felix içkisini yudumladı. 'Bize geri vermek için kanıt bulma zahmetine girmedim. Evin içinde bir yerde ve annesi dışarıdayken bakmak zorundayız.

Xav ve Amber anlam veremediği bir bakışı paylaşıırken Talitha, "Riskli," dedi.

'Ortalıkta bırakmak da öyle,' diye cevap verdi Felix. 'Megan'ın fikrini değiştiremeyeceğini bilirsek çok daha rahat uyuyabilirim. O mektup ve fotoğraf olmadan, onun sözüne karşı bizim sözümüz olur.

"Çocuklar!" Xav sesini yükseltti. 'Yapmanız gereken-'

'Sus,' Talitha televizyonun yanına gitti ve sesi açtı.

'Oxford polisi bu gece, Oxford'daki prestijli All Souls' okulunun eski baş kızı olan on sekiz yaşındaki Megan Macdonald'ın üç cinayetle suçlandığını doğruladı.

Megan'ın fotoğrafı ortaya çıktığında havuz evini bir sessizlik kapladı. Okul müdürü olduktan kısa bir süre sonra çekilen bu fotoğrafta, Christ Church Çayırı'ndaki nehrin kenarında, müdürün köpeği Poppy ile birlikte çömelmişti. Ciddi, güzel ve kısa gümüş sarısı saçlarıyla biraz da sinirli görünüyordu; tek ebeveynli bir ailenin burslu kızı, ülkenin en akademik okulunda geçirdiği altı yıl boyunca sadece hayatta kalmakla kalmamış, aynı zamanda orada başarılı olmuş ve zirveye çıkmıştı.

"Megan Macdonald, yıl sonuna doğru yapılması beklenen duruşmaya kadar gözaltında tutulacak," diye devam etti haber spikeri, Megan'ın resmi kaybolurken. "Ve şimdi hava durumu-

Talitha televizyonu kapattı, ellerinin titrediğini görünce şaşırdı; ellerin gerçekten böyle bir şey yaptığını bilmiyordu.

"Cinayet mi? Felix söyledi. "Bu nasıl cinayet olabilir?

Talitha kısık bir , 'Sesimizi alçaltmamız gerekiyor,' dedi. 'Babamın

"Evin içinde ve pencereler açıkken ses taşıyor. Konuşurken terasa baktı, sanki babası dışarıda gizleniyor olabilirmiş gibi. "Daha önce polisin her zaman kendilerine "Bize söylenmeyen ne var?" diye sorduğunu söylemişti. Bunu söylerken bana bakıyordu.

Daniel, "Sence bir şeyden mi şüpheleniyor?" dedi.

"Her zaman bir şeylerden şüphelenir," dedi Talitha. "Bu onun doğasında var.

"Bu nasıl cinayet olabilir? Felix tekrar sordu. "Tehlikeli sürüş demiştin Tal, en kötü ihtimalle. Belli ki kimseyi öldürmek istememiş.

Xav dedi ki, 'O kimseyi öldürmedi. Daniel öldürdü. Daniel'in elleri bılardo ıstakasının etrafında sıkılaştı.

"Yapma. Amber bir elini Xav'ın koluna koydu. "Bir tanık vardı," diye ekledi.

Amber'ın sözlerinin kafasında yer etmesi bir saniye sürdü. "Ne demek istiyorsun? dedi Talitha ve sonra o, Dan ve Felix, Xav'ın ara sıra Amber'ın da katkısıyla Megan'ın annesinden öğrendiklerini açıklamasını giderek artan bir dehşetle dinlediler.

"Bir tanık bizi görmüş olacak. Daniel kaçmaya hazır görünüyordu. "Hepimiz arabadan çıktık. Bu kadar, oyun bitti.

"Şart değil," dedi Xav aceleyle. 'Am ve ben dönüş yolunda konuşuyorduk. Eğer görülmüş olsaydık, şimdiye kadar hepimizi tutuklamış olurlardı.

"Ama-" Daniel edemedi.

"Sanırım haklısın Xav. Talitha sakın kalmak için mücadele ediyordu. "Ama bir tanık büyük bir fark yaratabilir.

O anda kapı açıldı ve Talitha'nın babası kapının girişinde durdu. Hiçbiri onun terastan geçtiğini fark etmemişti. "Hepiniz haberleri gördünüz mü?" diye sordu.

Talitha başını sallayınca Xav, 'Cinayet suçlaması hakkında ne düşündüğünüzü merak ediyorduk. Köprüde bir tanık olduğunu duyduk' dedi.

"Görünüşe göre öyle. Barnaby Slater Xav'a bakmadı bile. "Kavşağı kaçırın bir çift otoyolun üstündeki A329'da yasadışı bir U dönüşü yapıyordu. Yolcu, çarpışmanın eşiğinden dönüldüğünü ve sonra her iki arabanın da durduğunu görmüş; biri anayolda, diğeri kaza yapmış.

"Durdular mı? Xav sordu. "Yardım etmeye çalıştılar mı?

Görünüşe göre değil. Olayın çete bağlantılı olabileceğini düşündüler.

riske atmadılar. Arabayı bir sonraki çıkışa sürdüler ve acil servisi uyardılar.

Talitha gerginliğinin azaldığını hissetti.

"Megan suçlu bulunacak mı? Felix sordu.

"Bunu söylemek için çok erken. Talitha'nın babası Talitha'ya ya da arkadaşlarından herhangi birine bakmak havaya konuşmaya devam etti. "Polisin benzin istasyonundan aldığı kamera kayıtları önemli olacak. Megan'ın o yoldan bir kez kazayla geçtiğini söylerken yalan söylediğini kanıtlıyor.

Talitha babasını, "Kanıtlamıyor, öneriyor," diye düzeltti. "Daha önce de böyle demiştin. Polis kameradaki arabanın Felix'in annesine ait olduğunu kanıtlayamaz ve bunu yapamazlarsa Megan'ın kullandığını da kanıtlayamazlar.

Barnaby burnunun ucuyla kızına baktı. "Yine de, jürinin arabanın annene ait olduğuna ve her seferinde Megan'ın direksiyonda olduğuna inanması için makul bir şans var, Felix," dedi. "Ve eğer jüri onun altı kez kasten hayatları tehlikeye attığına inanırsa, hiç de sempatik olmayacaklar ve bunu bir kaza olarak görmeyecekler. Ceza çok ağır olabilir.

"Ne kadar sert? Amber sordu.

Barnaby omuz silkti. "Hayat. İki küçük çocuktan bahsediyoruz. Şu an ile mahkeme tarihi arasında çok şey olabilir. Polis hepinizle tekrar konuşmak isteyecektir. Cumartesi günü Sicilya'ya gitmeyi kesinlikle unutabilirsiniz.

"Onu görmemize izin verecekler mi? Xav sordu.

"Neredeyse kesinlikle hayır," diye tersledi Barnaby. "Ve eğer yaparlarsa, konuşmanızın tanıklık edileceğini veya kaydedileceğini varsaymalısınız. Hepinizin çok dikkatli olması gerekiyor. Havuz evinde bir solgun yüzden diğerine baktı ve sonunda göz teması kurdu. *Biliyor*, diye düşündü Talitha.

'Önümüzdeki haftalarda birlikte çok fazla zaman geçirmeniz muhtemelen iyi bir fikir değil. Bu arada Tal, annen ve ben akşam yemeğinde bize katılmanı istiyoruz. Beş dakika içinde hazır. Eve giderken dikkatli sürün, geri kalanınız.

Kapı arkasından kapandı.

Sessizliği ilk bozan Amber oldu. Bunu yapamayız. Megan değildi

hatta arabayı sürerken bile.'

"Hiç fark etmez," dedi Felix. 'Üzgünüm ama fark etmez. Eğer itiraf edersek, bu onu kurtarmayacak. Onunla birlikte batacağız.

Daniel, "Felix haklı," dedi.

Amber, 'Sen öyle diyorsun,' diye tersledi. 'Dün gece üç kişi öldü. Bu kadar bencil olduğumuza inanamıyorum.

'Amber, kapa çeneni. Odaklanmak zorundayız,' dedi Felix. 'Hepimizin gitmesine izin vermeleri hiçbir şey ifade etmiyor. Hikâyelerimizi karşılaştırmak, tutarsızlıklar aramak için zamana ihtiyaçları var. Bizimle tekrar konuşmak isteyecekler ve bunu yaptıklarında hata yapma lüksümüz yok.

Xav'a baktı. "Siz ikiniz buraya gelmeden önce, arabanın yolda görüldüğü tarihleri gözden geçiriyor ve ne söylememiz gerektiğini konuşuyorduk.

Talitha araya girerek, 'Bizce belirsiz kalsın,' dedi. 'Bugün ben de öyle yaptım. Bana her randevu sorduklarında, hatırlayamadığımı, muhtemelen sizinle birlikte olduğumu, çünkü yazın çoğunda birlikte olduğumuzu, ama kesin bir şey söyleyemeyeceğimi söyledim.

"Ben de aynısını söyledim," dedi Felix. "Onlara günlüğümü kontrol etmem gerektiğini söyledim. Talitha, 'Gerçeğe mümkün olduğunca sadık kalmalıyız,' dedi. 'Biz

O gecelerde burada olduğumuzu, geriye dönüp düşünme şansımız olduğunu, günlüklere baktığımızı, ebeveynlere sordüğümüzü ve kesinlikle burada olduğumuzu söyleyebiliriz. Gerçek bu, bu yüzden başka türlü davranmaya çalışmamalıyız.

Felix başını sallıyordu. "Buraya geldik, akşam geç saatlerde, muhtemelen barlar kapandıktan sonra, ve sonra takıldık, yüzdük, bılardo oynadık, film izledik. Bir ara uyumaya gittik ve Megan'ın kayıp gittiğini fark etmedik.

"Sanırım bu doğru," dedi Talitha. 'Muğlak ol, hiçbir şey uydurma, çünkü başka biri bununla çelişebilir.

"Her şeyin Megan'a bağlı olduğunun farkındasın," dedi Xav. 'Ne kadar iyi oynadığımızın bir önemi yok, eğer o-'

"Sence sessiz kalır mı? Dan sordu. 'Şimdiye kadar susmuş olmalı, yoksa biz de tutuklanırdık. Ama gelecekte susacak mı?

Talitha, "Bilemeyiz," dedi.

"Megan'ın bunu neden yaptığını sorduklarında ne diyeceğiz? Amber sordu.

"Neden otoyolda arabasını ters yöne sürüp duruyordu? Yani, bu Megan'ın yapacağı bir şey değil."

"Bilmediğimizi söylüyoruz," dedi Felix. 'İkinci bir tahminde bulunmaya çalışmayın, bir bok uydurmayın. Hiçbir fikriniz olmadığını söyleyin.

"Ama bu yaz bir garipti," diye devam etti Amber. "Bugüne kadar, sonuçlarını öğrenene kadar bunu gerçekten düşünmemiştim ama onu rahatsız eden bir şeyler vardı.

"Bunu ben de fark ettim," dedi Xav.

"Çocuklar, bunun bir önemi yok," dedi Felix. 'Önemli olan bilmememiz, o yüzden böyle söylüyoruz.

"Baban ne demek istedi, birlikte çok fazla zaman geçirmemeliyiz mi? Amber Talitha'ya sordu.

Xav, "Suçlu olduğumuzu ima ediyor," dedi. 'Herkes Megan'la en iyi arkadaş olduğumuzu biliyordu. Bizim de itibarımız lekelenecek ve birlikte takıldıkça daha da kötü olacak. Bizi ayırmak istiyor. Ailelerimizin de aynı şeyi yapmasını beklemeliyiz.

"Sen ve ben mi? diye sordu Amber, yüzü dehşet içinde buruşmuştu. "Birbirimizi görmeyi bırakmak zorunda mı kalacağız?

"Deneyecekler," dedi Xav. 'Geri kalanımızın bu işe bulaşmaması için dua edecekler ve eğer suçlamalardan kurtulursak, bir daha bu arkadaşlık grubuyla hiçbir ilgimiz olmamasını isteyecekler.

"Yine de buluşmamızı engelleyemezler, değil mi? Amber söyledi. "Hepimiz on sekiz yaşımızı geçtik, sen bile birkaç hafta içinde.

"Muhtemelen tatilin geri kalanında bunu yapabileceklerini düşünüyorlar," dedi Xav. 'Ekim geldiğinde hepimiz kendi yolumuza gideceğiz zaten.

"Umarız," diye mırıldandı Felix.

Kapı tekrar açıldı ve Barnaby görüldü. Kol saatine dokundu. Grup ayağa kalktı.

Talitha, 'Ben sadece onları , ' diye açıkladı.

"Akşam yemeği masada," diye itiraz etti babası. "Eski arkadaşın Megan'ın bu gece yiyeceğinden çok daha iyi bir ortamda, çok daha güzel bir yemek. Grubun etrafına baktı, soğuk bakışlarıyla her birini tek tek süzdü. "Önümüzdeki günlerde hepimizin bunun üzerinde durmanızı öneririm.

15

Dört ay sonra

beri, periyodik tabloyu ilk keşfettiği ve ona aşık olduğu zamandan beri, Felix hayatındaki insanlara kimyasal elementler atama alışkanlığı edinmişti. Birine bir element, bazen de iki ya da daha fazla elementten oluşan bir bileşik verene kadar onu gerçekten tanıdığını hissetmezdi. Megan'da ise her zaman zorlanmıştı ve bulabildiği en yakın isim bizmuttu. Uzun süredir -yanlış bir şekilde- kararlı olduğu düşünülen bizmut çürüyordu ama sonsuz derecede yavaştı; kimse bunu göremez ya da ölçemezdi ama yüzeyin altında kesinlikle bir şeyler oluyordu. Ve bu Megan'dı, güvenilir okul müdürü, sakin, eşitlikçi, bir takıma liderlik etmek kadar katkıda bulunmakta da iyi olan Megan, zamanın çoğunda tamamen sıra dışı görünüyordu, ancak ara sıra olağanüstü parıltılar gösteriyordu. Aynı şekilde bizmut da donuk, biraz ilgisiz görünüyordu, ama şaşırtıcı güzellikte kırılğan, gökkuşağı renkli yapılar halinde kristalleşiyordu. Felix'in düşüncesine göre, doğru olanı yapmıştı. Bizmut Megan'dı, ya da en azından tüm bunlar başına gelmeden önceki Megan.

Çünkü duruşmasının son birkaç saniyesinde, duruşma salonunun arka tarafındaki koltuğundan

Felix, Megan'ın soğukkanlılığını kaybetmesini izlemek zorunda kaldı. Yargıç cezayı tamamladığında, sanki görünmez bir yumruk midesine inmiş gibi kendi içine doğru kıvrıldı. Ağzını açtı ama çıkardığı her ses mahkemedeki kargaşa tarafından bastırıldı; eğer suçluluk kararı popülerse, ceza evi yıkıyordu.

En az yirmi yıl olmak üzere ömür boyu hapis cezası.

Halka açık galerinin önünde Michael Robinson başını ellerinin arasına aldı. Felix'in yanında oturan Amber da aynı şeyi yaptı ve onun omzuna rahatlatıcı bir kol koyan Xav değil Dan oldu. Amber ve Xav artık bir çift değildi.

Sonra Megan'ın başı yavaşça kalktı ve duruşma başladığından beri on yıl yaşlanmış olabilirdi. Saçları uzamış, gümüş sivri uçları yerini

santimlik koyu kökleri vardı. Her zaman solgun olan yüzü ağarmış, etleri erimiş ve gözleri içe doğru çökmüştü. Cildi ucuz bir kâğıt gibi kabalaşmış, dudaklarının derisi çatlamış ve yarılmıştı. Megan Macdonald, İngiltere'nin en hor görülen genç kadını, sonunda durumunun ciddiyetini kavıyor olabilirdi.

Felix onun gözlerinin yukarıya doğru hareket ettiğini, galeriyi bulduğunu, hatta muhtemelen onu aradığını izledi ve saklanmanın en ufak bir olasılığı olduğunu düşünseydi, koltuğunda küçülebilirdi. Yine de ondan kaçma şansı yoktu; muhtemelen odadaki en büyük kişi oydu.

Bir şeylerin ortaya çıkabileceğini hisseden başlar Megan'ın bakışlarını takip etmeye başladı, belki de annesini arıyorlardı, ama hayır, Bayan Macdonald duruşma başladığından beri salonun karşı tarafındaydı ve şimdi yanında oturan birinin omzuna yığılmıştı.

Megan Xav'a mı bakıyordu? Yan tarafa bakan Felix, Xav'ın yüzünün gergin olduğunu gördü. Mahkeme salonunda Megan' elleri önündeki parmaklığı kavramıştı, sanki üzerinden atlamak üzereydi. Bir an için Xav ile göz göze geldi ve ağzı açıldı.

Ve sonra büyü, Megan'ın kollarından tutup onu mahkeme salonundan çıkaran mahkeme görevlileri tarafından bozuldu. Felix bir anlık rahatlama hissetti. Dram şimdi mahkemenin dışında olacaktı. TV kameraları - bir sürü kamera vardı, 'Daredevil Driver' davası tüm dünyanın ilgisini çekmişti - sokakta bekliyor olacaktı. İfadeler alınacaktı: polisten, kurbanların ailesinden; Megan'ı bu hayattan alıp başka bir hayata götürecek olan penceresiz minibüse bir bakış bile atılabilirdi. Kimse bunu kaçırmak istemedi; insanlar hareket etmeye başladı.

Felix ve diğerleri, dalgalar onları sürükleyip götürürken kuma gömülü taşlar gibi boşalan mahkeme salonunu izlediler. Etrafındaki tüm sesler kesilmiş, mahkeme sanki birinin sesini kısıtğı bir televizyona dönüşmüştü. Yargıcın ağzının kıpırdadığını gördü, Talitha belki de ne söylediğini bilebilirdi, belki de jüriye teşekkür edip onları azlediyordu; avukatların kâğıtlarını toplayışını ve davadan sorumlu dedektifin, Amber'ı ilk gün sorgulayan sarışın olduğu ortaya çıkmıştı, cebindeki pudra kutusunda gizlice rujunu kontrol edişini izledi.

Mahkemenin ana salonundaki insanlar zorlukla gizlenen bir sabırsızlıkla salonu terk ediyor, salondakiler de onları takip ediyordu. Anket pozisyonunda olmak için arkada oturan basın mensupları, olabildiğince hızlı bir şekilde gitmişlerdi bile. Megan'ın annesi ağlayarak . Kızının arkadaşlarıyla konuşmadı. Orada olduklarından haberi bile olmaması mümkündü.

"Gitmemiz gerekiyor. Felix diğerlerine seslenmek için Amber'a doğru eğildi. "Kalırsak bizi görürler. Haydi.

Koyunlar gibi, yorgun ama işbirlikçi bir şekilde onunla birlikte gittiler ve tahta sıralardan kayarken hepsi gözlerini yere indirdi. Duruşmanın sürdüğü beş gün boyunca dikkat çekmemeyi başarmışlardı ama Tal'in uyardığına göre haber yapma kısıtlamaları kalkacak ve ülke medyası için açık sezon başlayacaktı. Haber peşinde koşan gazeteciler Megan'a hapisane hücrelerinde ulaşamayacaklardı, yüzden arkadaşları için geleceklerdi.

Felix en önde olmak üzere, ki bu pek de akıllıca bir hareket değildi, çünkü boyu, yapısı ve rengiyle her zaman en çok tanınan kişi o olacaktı, son mahkeme sakinlerini dışarıya kadar takip ettiler. Sokakta televizyon kameraları pembe paltosuyla sıcacık sarınmış olan baş dedektife, onun yanındaki hukuk ekibine ve özellikle de kurbanların kocası ve babası Michael Robinson'a odaklanmıştı.

"Son birkaç ay Bay Robinson için hayal edilebilecek en kötü aylardı," diyordu dedektif, bir muhabir kabarık gri mikrofonu yüzüne doğru tutarken. "Tüm ailesi, kendisini yasaların üstünde gören aşırı ayrıcalıklı genç bir kadının düşüncesiz ve acımasız eylemleri yüzünden yok oldu. Bugünkü ceza, hiç kimsenin öyle olmadığına dair güçlü bir sinyal gönderecektir.

"İşte oradalar! Dolgulu ceket giymiş bir kadın doğrudan onları işaret ediyordu. "Megan'ın arkadaşları.

Bekleyen, izleyen kalabalık tek bir vücut gibi hareket ediyordu ve her kafanın onlara doğru dönmesinde sürü benzeri bir şey vardı. Soğuk gözler hedeflere kilitlendi ve omzunda kamera tutan bir adam onlara doğru ilerledi.

Felix Talitha'nın elini tuttu. " gel.

Noel trafiğine aldırmadan Tal'i yola sürükledi, bir otobüsün etrafından dolaştı, araba kornalarına aldırmadı. Xav, Amber ve Dan onu takip etti ama yolun ilerleyen kısımlarında ışıklar aleyhlerine dönmüştü ve trafik yavaşlıyordu. Kovalayan grup karşı kaldırımda yetiştı, buradaki yaya sayısı hızlı hareket etmeyi zorlaştırıyordu. Yüzler onlara doğru dönmüştü, çünkü insanlar sokak kavgasından başka bir şeyi sevmezler, yeter ki işin içinde birileri olsun.

Talitha'nın yüzüne bir kamera doğrultuldu. "Talitha, arkadaşının cesaret oyununu biliyor muydun?"

Felix onu kenara çekti ve bir otobüs kuyruğunun etrafından dolandılar, ancak haber ekiplerinin isteksiz röportajcıları takip etme konusunda, çetenin onlardan kaçma konusunda olduğundan çok daha fazla pratiğı vardı. Avcılar kalabalık kaldırım boyunca ilerlerken avlarına ayak uydurdular.

"Sizce sınav sonuçlarının kötü olmasından sonra intihar etmeye mi çalışıyordu?"

Birinin omzunda taşınan bir Noel ağacının keskin kolları Felix'in yüzünü çizdi.

"Amber, bu kadar ağır bir ceza bekliyor muydun?"

"Onunla hiç arabaya bindin mi Dan?"

Bu bir felaketti; onları uzaklaştırmak zorundaydı. "Meadow," diye seslendi Felix omzunun üzerinden.

Şehir merkezinde açık bir arazi olan ve çetenin her köşesini bildiğı Christ Church Çayırı çok yakındaydı. Christ Church Çayırı'nda koşabilirlerdi ve ağır ekipmanlarıyla haber ekipleri onları takip etmekte zorlanırdı. Yine de çayır alacakaranlıkta kilitlenirdi ve öğleden sonra saat dörtten biraz önce Aralık gökyüzü alacakaranlığın zengin mavisine dönüşmeye başlamıştı bile. Alacakaranlık belirsiz bir zamandı ve şanslı olabilirlerdi de olmayabilirlerdi de.

Nefes nefese girişe ulaştıklarında, son insanlar da çıkarken kapıda duran görevliyi gördüler. Felix Talitha'yı sürükleyerek içeri soktu.

"Hey," diye seslendi saha görevlisi. "Çenemi kapatıyorum. Belki de tartışmak için öne doğru adım attı ama Felix ve Tal kararan patikada çoktan yol almışlardı ve bunu yaparak diğer üçünü durdurma şansını kaybetti. Xav, Amber'ı yarı açık kapıdan içeri çekti ve Dan de onu takip etti. Kabul etmek

ancak bir noktaya kadar yenildi, saha görevlisi kapıyı iterek kapattı ve gazeteciler dışarıda kaldı.

Diğerleri nefes almak için yavaşlarken Felix, "Devam edin," dedi. Astım krizinin eşliğinde görünen Daniel cebinden mavi bir nefes açıcı bile çıkarmış ve onu emiyordu. 'Eğer buraya kapatılırsak tırmanmamız gereken çok büyük bir kapı var.

Onları, Christ Church Koleji'nin yan tarafındaki süs bahçelerinden geçiren geniş çakıl yol olan Broad Walk boyunca doğuya götürdü.

"Akşam haberlerinde biz varız," dedi Xav. "Sanki saklayacak bir şeyimiz varmış gibi kaçıyoruz.

Talitha, 'Babam beni öldürecek,' dedi. "Ona gitmeyeceğime söz verdim.

"Son beş gündür nerede olduğunu sanıyor? Felix sordu. "Kütüphanede.

"Bizi kameraya çekmemiş olabilirler. Dan'ın sesi hâlâ nefes nefese geliyordu. 'Şansımız yaver gidebilir. Bizimkiler de pek sevinmeyecektir.

"Onu nereye götürecekler? Amber, Christ Church'ün ihtişamını geride bıraktıklarında ve gün daha da kararırken sordu. Şimdi Christ Church Çayırı ile Merton Tarlası arasında yürüyorlardı.

Diğerleri Talitha'nın cevap vermesini bekledi. Cambridge'de hukuk okuduğu ve babasının uzmanlığına erişebildiği için tüm hukuki konularda başvurulacak kişi haline gelmişti. Talitha, "Bu gece muhtemelen duruşma için bulunduğu Bullingdon'da kalacak," dedi. 'Önümüzdeki birkaç gün içinde onu daha kalıcı bir yere taşıyacaklar. Babam Durham'ın en olası olduğunu düşünüyor. Hizmet eden kadınlar uzun cümleler neredeyse her zaman oraya gider'.

Felix gülümsemeden, "Senin için kullanışlı, Dan," dedi.

Durham'da klasikleri okuduğu ilk dönemi henüz tamamlamış olan Daniel da işin komik tarafını görememişti.

"Bu kadar uzamasını bekliyor muydun? Amber Talitha'ya sordu.

Tal ağzını açtığı anda Felix, "Burada olmaz," dedi. "Duyulmayacağımız bir yere gitmeliyiz.

Dan tam bir daire çizdi. "Burası boş.

Umurunda değildi. "İşimi şansa bırakmayacağım," diye ısrar etti Felix.

"Bir yerde kahve içelim mi?" dedi diğerleri sıcak giyinmemiş olan Xav.

"Donuyorum.

"Yapamayız," diye itiraz etti Talitha. 'O yerlerde başka kimlerin olacağına dair hiçbir fikrimiz yok.

"Queen's'e gelin. Amber, çayırın diğer ucunda çıktıkları yerden çok uzakta olmayan Oxford üniversitesinin adını verdi. 'Sizi kaydettirebilirim. Kütüphaneyi kullanabiliriz. Bu saatte orada kimse olmaz.

Felix'in kabul etmesini bekliyor gibiydiler ve o da daha iyi bir plan düşünemiyordu. "Gidelim," dedi ve onları daha da hızlandırdı.

Nehre ulaştılar ve kuzeye döndüler. Merton Tarlası sol taraflarında, botanik bahçeleri ise sağ taraflarındaydı. Ana kapıdan daha az kullanılan bu uçtaki kapı hâlâ açıktı ve çayırdan ayrıldılar. Rose Lane boyunca hızla ilerleyerek ana caddeyi geçtiler ve sağa, Queen's College'a döndüler. Michaelmas dönemi sona ermişti ama öğrenciler hâlâ genel alanlara girebiliyordu. Amber onları kapıcı kulübesinde içeri aldı ve sonra ana avludan geçip spiral merdivenlerden on yedinci yüzyıldan kalma üst kütüphaneye çıktılar. Hepsi, hatta Felix ve Xav bile bu sırada nefes nefese kalmıştı.

Oxford'daki en güzel kütüphanelerden biri olarak kabul edilen Queen's kütüphanesinin üst katı, nadir ve saygıdeğer kitaplarla dolu bağımsız dolapların bulunduğu uzun, meşe zeminli bir salondur. Oymalı tavan beyaz ve inci grisi tonlarında boyanmıştı. Büyük kemerli pencereler bu kez siyahtı. Oda boş görünüyordu, kendini boş hissediyordu ama Felix dev kitaplıkların arasındaki her oyuğu kontrol ederek uzun uzun yürüdü. Tatmin olmuş bir şekilde diğerlerinin bir okuma masasının etrafında toplandığı yere geri döndü.

"Kimse yok," dedi. "Biz iyiyiz. Yine de sesini, etraflarındaki kısık okuma lambaları kadar alçak tuttu. Kırmızı deri arkalı sandalyeleri çekip oturdular, hiçbiri paltolarını çıkarmadı. Kütüphane soğuk değildi ama aralarında her an yeniden kaçmak zorunda kalabileceklerine dair bir his vardı. Talitha ısınmaya çalışıyormuş gibi kollarını vücudunun üst kısmına dolamıştı; Daniel elinde inhaler, birkaç saniyede bir döner merdivene bakıyordu.

Birkaç uzun an boyunca kimsenin söyleyecek bir şeyi yok gibiydi; kimse diğerleriyle göz teması kuramıyordu.

Xav sonunda konuştu ama sözlerini cılalı meşe masaya yöneltti: "Bunu yapacağını sanmıyordum. "Son dört gün,

Özellikle de bugün, dönüp bize işaret etmesini bekleyip durdum.

"Ben de," diye katıldı Amber.

"Bize bir kez bile bakmadı," diye devam etti Xav. "Orada olduğumuzu biliyor olmalıydı ama dört gün boyunca, o son dakikaya kadar tek bir bakış bile atmadı.

Talitha, 'Gerçekten de öyle olduğunu sanmıştım,' dedi. "O zaman bir şey söyleyeceğinden emindim.

Felix, 'hakkını yemeyelim, hepimizden daha taşaklı' dedi.

Yine sessizlik çöktü. Alt katta, sanki bir kitap düşmüş gibi boğuk bir gümürtü duyuldu. Kazadan beri bir kedi yavrusu kadar ürkek olan Daniel ayağa kalktı ve sessizce merdivene doğru yürüdü. Başını sallayıp geri dönmeden önce birkaç saniye aşağıya baktı.

Daniel, Felix'in kafasında, yumuşak, dövülebilir bakır - yeterince kullanışlı ama asla dünyayı ateşe vermeyecek - ve kendi grubundaki hemen hemen her element tarafından yer değiştiren donuk bir madde olan iyotun bir karışımıydı. Eğer pısrık bir element varsa, o da iyottu. Daha cömert ruh hallerinde Felix, Daniel'a karşı tamamen adil davranmadığını kendi kendine itiraf ediyordu ama Tanrım, bu adam ne zaman akıllanacaktı?

Peki bu inhalerler de neyin nesiydi? Okuldayken hiç astım hastası olmamıştı; oldukça iyi bir kros koşucusuydu.

'Yirmi yıl. Bu kadar ceza alacağını hiç düşünmemiştim,' dedi Xav. "Temyize gidebilir mi?

Herkes bir kez daha Talitha'ya döndü.

Tal içlerinde en kolay olanıydı. Saf cıva - standart koşullarda sıvı form alan büyüleyici, karşı konulmaz metalik. Cıva acımasız ve merhametsizdi; zekiydi, kaygandı, yılan gibi zehirliydi. Tıpkı Tal gibi.

'Dürüst olmak gerekirse,' dedi, 'pek şaşırmadım. Babam birkaç gün önce bu işin onun istediği gibi gitmeyeceğini düşündüğünü söyledi. Bunu daha önce de yaptığı gerçeği' - gelebilecek ama muhtemelen gelmeyecek protestoları engellemek için bir elini kaldırdı - 'Biliyorum, biliyorum. Ama mahkemenin bakış açısından kötü görünüyordu. Tanık ifadesi onun aleyhine oldu. Basında çıkan haberler de çok kötüydü. Halkın duygularının davaları etkilememesi gerekir ama etkiliyor.

"Ve akıl sağlığı değerlendirmesi onu tamamen akli başında buldu," diyor Felix

eklendi.

"Tuhaf bir şekilde kopuk", dediği buydu," dedi Amber. 'Şu psikiyatrist herif, onun soğuk ve mesafeli olduğunu, çevresinde olup bitenlerden uzak durduğunu ve yaptıklarının önemini tam olarak kavrayamadığını söyledi.

"Ayrıca psikopatik eğilimleri olabileceğini de söyledi," dedi Daniel. 'Onun hakkında hiç böyle düşündün mü? Düşündüğümü söyleyemem.

"Bizi korumak için yalan söylüyordu, sesinin garip çıkmasına şaşmamalı," diye tersledi Xav. "Ve sizi bilmem ama ben bunu yapabileceğimden emin değilim.

Masanın etrafında bir şeyler değişti. Birden fazla vücut gerildi ve Felix fısıltıyla alınan nefesleri duydu. Xav, parlaklığı ve fiziksel güzelliğiyle altın gibiydi elbette: nadir, büyüleyici, yüzlerce farklı kullanım alanına sahip ama sonuçta oldukça yumuşak ve güvenilmez. İnsanlar zamanın başlangıcından beri altını arzulamışlardı ama hiç kimse ondan bir ev inşa etmemişti.

"Ne demek istiyorsun? Talitha dedi ki. "Ve sesini alçalt.

Xav ellerini yüzünde gezdirdi. "Uyandığım andan itibaren günün her saniyesi aklımda. Başını kaldırdı. "Zar zor uyuyorum. Parkurdan atılma riskiyle karşı karşıyayım. Bana öğretilen hiçbir şeye odaklanamıyorum ve sosyalleşmeye ya da üniversitenin herhangi bir şeyine katılmaya ilgim yok. Bir zombiye dönüşüyorum. Bu beni yiyip bitiriyor.

Amber ona doğru uzandı. Xav soğuk bir ifadeyle onun eline baktı ve kendi ellerini koltuk altlarına sıkıştırdı.

"Ne demek istediğini anlıyorum. Amber'ın gözleri Xav'ın terslemesiyle karardı. "Her sabah uyandığımda bir anlığına her şeyin yolunda olduğunu düşünüyorum, sonra hatırlıyorum ve sanki biri göğsüme büyük bir ağırlık bırakmış gibi hissediyorum.

"Ateşten korkarım," dedi Daniel. 'Küçük bile olsa gerçek ateşin olduğu bir odada kalamam. Çatırdama ve tükürme sesine dayanamıyorum. Çığlık atmak istiyorum.

Felix ağır ve duyulabilir bir iç geçirdi. Masanın karşısında Talitha'yla göz göze geldi. Bunu bekliyorlardı ama bu kadar çabuk olması gerekmiyordu.

"Geceleri herkes yattıktan sonra üniversitede dolaşıyorum," diye devam etti Daniel. 'Yangın çıkarabilecek her şeyi kontrol ediyorum. İnsanlar benim

Artık kimse benimle konuşmuyor ama buna engel olamıyorum. Öğretmenim bir danışmana görünmem gerektiğini söyledi ama sorunumun kökenine inmek isteyecekken ve ona asla söyleyemeyeceğim tek şey buyken bunun ne faydası olacak?

Felix, 'Bu bizi hiçbir yere götürmüyor' dedi.

"Odamı zemin kattaki bir odayla değiştirmeyi talep ettim," Daniel duracak gibi görünmüyordu. "Yangın çıktığında kullanmak üzere yatağımın altında bir ip var. Berbat durumdayım.

'Bunun bedelini hepimiz ödüyoruz,' dedi Talitha. "Sadece Megan değil.

"Bence şu anda herhangi birimizle yer değiştirebilir," dedi Xav. Felix Dan'e, "Kendine gelmelisin dostum," dedi. 'Hepimizin var, yoksa hepimiz Sonunda Megan'ın olduğu yere geleceğiz. İtiraf diye onu serbest bırakmayacaklar. O yine yirmi yıl yatacak ve tek fark biz de yatacağız.

Talitha'nın gözleriyle tekrar karşılaştı ve ona küçük bir baş selamı verdi. Bunu konuşmak için izin olarak kabul ederek, 'Eğer dışarıda olursak ona yardım edebiliriz. Felix ve ben ona maddi yardımda bulunabileceğimizi konuşuyorduk.

"Nasıl yani? Amber başını kaldırdı. "Hapishanede para harcayamaz.

'Birkaç yıl içinde para kazanmaya başlayacağız,' diye açıkladı Talitha. 'Hepimiz kendimizi toparlarsak oldukça fazla. Bir vakıf fonu kurabilir ve her yıl gelirimizin belli bir yüzdesini buraya ödeyebiliriz. Megan dışarı çıktığında, bu onun işe başlamasına yardımcı olabilir.

"Ve bu ona yardım etmek için gerçek bir şey yapmaktır," diye savundu Felix. 'Suçluluk duygusuyla baş edemediğimiz için kendimizi otobüsün altına atmak hiçbir işe yaramayacaktır.

Ruh hali değişiyordu, bunu hissedebiliyordu. Daniel'ın gözleri parlıyordu, Amber kesinlikle dinliyordu.

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Amber. 'Eğer her birimiz yüzde yirmi ayırırsak, ona eşit bir pay vermiş oluruz, değil mi?

"Yüzde yirmi zorlama olabilir," dedi Felix. 'Özellikle de ilk başta. Ama on iyi olacak. Yüzde on .' Xav bile bunu düşünüyor gibiydi.

'Ve bunu yaptığımızı ona söylemeliyiz,' dedi Talitha. 'Böylece bizim

onu terk etmedim.'

"Nasıl? Yazacak mıyız?" diye sordu Amber.

"Tanrım, hayır. Talitha şok olmuş görünüyordu. 'Olanlarla ilgili hiçbir şeyi asla ama asla yazılı hale getirmedik. Birinin en kısa zamanda gidip onu görmesi gerekiyor. Bu ben olamam - babam bunu duyacak.

"Ben giderim," dedi Xav. 'Nerede olduğunu öğrenir öğrenmez. Ama hepimiz ziyaret etmeliyiz, sadece bir kez değil, o içeride olduğu sürece düzenli olarak.

Amber hızla başını salladı, birkaç saniye sonra da Dan onu izledi. Bir kez daha Talitha ile göz teması kuran Felix, kendi başının düşüp kalkmasına izin verdi. Megan'ı ziyaret etmek gibi bir planı yoktu ve Tal'in de yakınına bile yaklaşmayacağından oldukça emindi ama şimdilik grubun zayıf üyelerinin bir kenarda tutulması gerekiyordu.

"İnsanlar görev süreleri boyunca hizmet etmiyorlar, değil mi? Dan sordu. 'Aslında yirmi yıl hapiste kalmayacak. Seri katil değil ya.

Talitha, "Babam onun en az on yıl hapis yatacağını düşünüyor," dedi. 'Muhtemelen daha fazla.

Michael Robinson'ın hukuk ekibi erken tahliye girişimlerine karşı çıkacaktır. "On yıl mı? Xav dedi ki. "Önümüzdeki on günü aklım almıyor. "Düşünmemiz gereken başka bir şey daha var," dedi Felix.

"O da ne?

Megan her an fikrini değiştirebilir. Hepimize imzalattığı o mektubu gerçekten bulmalıyız. Ve filmi.'

'Katılıyorum,' dedi Talitha. 'Ama nereye bakacağız? Onun evine tekrar gidemeyiz.

"Aramaya devam etmeliyiz çünkü sözünün eri olsa bile, dışarı çıkacağı bir zaman gelecek. Ve ona borçluyuz, hatırlayın, hepimiz anlaştığımız. Bizden kesinlikle her şeyi isteyebilir.'

İkinci Bölüm

YIRMI YIL SONRA

Megan dünyaya geri döndüğünde yaz daha yeni başlamıştı. All Souls' Okulu'nda Trinity dönemi başlayalı tam bir hafta olmuştu ve çeşitli spor takımları şimdiden lig tablolarına etki etmeye başlamıştı. Öte yandan, yeni bilim bloğunun inşaat çalışmaları programın gerisinde kalmış ve potansiyel yeni bir bağışçı çekilmişti. Valiler saat altıda toplanacaktı ve Daniel onlara kötü haberi vermek için sabırsızlanıyordu, özellikle de Megan'ın yakın zamanda hapisneden salıverilmesinin, zengin iş adamının parasını başka bir yere götürmesinde bir etken olduğundan şüphelendiği için. Tek umudu, onlar gelmeden hemen önce Megan'ın binada olduğunu öğrenmemeleriydi.

"Resepsiyonda.

Onlara Papa'nın atasözünü önerebilirdi: 'hata yapmak insanidir; affetmek ise ilahi', ama sağır kulaklara düşebileceğini hissediyordu. Megan Macdonald, All Souls'un gururla bakacağı bir mezun değildi. Aslında, Daniel'in müdür olarak atanmasından çok önce, okul kayıtlarındaki tüm izleri silinmişti. Ve şimdi, valilerin gelmesine bir saatten az bir süre kala, kanlı canlı geri dönmüştü. Gülebilirdi ama yıllar geçtikçe nasıl güleceğini unutmuştu.

Okul sekreteri Ellen kapının girişinde duruyordu ve adil davranarak onaylamadığını belli etmeye çalışıyordu. Gerçi Daniel Ellen'ı yıllardır tanıyordu; gözlerindeki neşeyi görebiliyordu.

"Kim o?" diye sordu.

Megan'ın ziyareti hakkında Ellen'a hiçbir şey söylememişti, ama Ellen Bayan M. Macdonald'ın kim olduğunu çok iyi biliyordu; *Oxford Mail gazetesi* onun serbest bırakılmasını manşetten vermiş, BBC *Oxford* da aynı haberi yapmıştı ve okul dedikodularla çalkalanıyordu. Birinci sınıfların yarısı onu Okul Alanı'nda gördüklerini iddia etmişti, unutulmuş skandalların hayaleti gibi nehrin karşısından onlara bakıyordu.

Sekreter, 'Eski dostunuz,' dedi.

Daniel geçmişini Ellen'la hiç konuşmamıştı.

"Valiler onun burada olduğunu biliyor mu?" diye devam etti.

"Teşekkürler, Ellen. Bilgisayar ekranında başka bir belge açtı, meşgul görünme çabası muhtemelen onu yanıltmayacaktı. "Birkaç dakika içinde onu getiririm. Yarın görüşürüz.

"Onu getirmenin sakıncası yok.

Daniel başını kaldırıp bakmadı. "Tam olarak hazır değilim. Ve otobüsünü kaıracaksın.

Ellen ayrıldı ama öcü kadını görebilmek için resepsiyondan binadan çıkacağına kesin gözüyle bakılıyordu. Daniel ona beş dakika avans verdi; sonra şans için birkaç dakika daha.

Kendini nasıl hissediyordu? Köşeye sıkışmış, bunu tarif edebilmesinin tek yolu buydu. Megan bir önceki hafta randevusunu aldığından beri, defalarca denedikten ve ertelenmeyi reddettikten sonra, bir seferde birkaç saatten fazla uyumamıştı ve uyuduğunda da kâbuslar onu rahatsız ediyordu. Her birinde, gençlik yıllarının Oxford'unda koşuyor, Megan olduğunu bildiği şekilsiz bir gölge tarafından kovalanıyordu.

All Souls' on beşinci yüzyıldan beri Oxford'un yetenekli gençlerini eğitiyor olabilirdi ama orijinal binalar çoktan yok olmuştu. Daniel'i müdür olarak atayan okul, The Yard olarak bilinen ve yöneticilerin otoparka dönüştürmesine izin vermediği açık bir alanın etrafına dizilmiş eklektik bir yapı koleksiyonuydu. Kalbi küt küt atarak, üstü kapalı köprüden ana binaya geçti, sanat bölümüne doğru ilerledi ve arka merdivenlerden inerek personel odasını geçip resepsiyona ulaştı.

Okulu neredeyse onun kadar iyi tanıyan Megan, kapıya bakacak şekilde pozisyon almıştı. Aynı anda birbirlerini gördüler.

İlk aklına gelen, onu okulu izlerken gördüklerini iddia eden gençlerin boş konuştukları oldu. Cam kapının diğer tarafındaki kadın *Oxford Mail*'de çıkan fotoğrafa hiç benzemiyordu, on sekiz yaşındaki bir kıza dair hatırladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Muhteşem gümüş rengi saçları uzamış, koyu kahverengiye dönmüş ve çamur gibi matlaşmıştı; güzel yüzü iskeletleşmiş ve ceset solgunluğuna bürünmüştü. Her zaman zayıftı ama uzuvları köşeli bir hal almış ve sanki vücuduna iğneyle tutturulmuş gibi gövdesinden sarkmıştı. Yıllarca kullanıldıktan sonra atılmış bir kukla gibiydi. O

Hasta görünüyordu ve utancından bir umut dalgası hissetti; bu insan enkazı muhtemelen bir tehdit olamazdı.

Bu arada, adam hareket etmeyi bırakmıştı ve camın arkasından birbirlerine bakıyorlardı. Onun yüz ifadesini okumaya çalışıyor ve kapıyı açtıktan ne kadar sonra suçlamaların başlayacağını merak ediyordu. Neden beni ziyaret etmedin? Neden yazmadın? Nasıl oldu da yirmi yıldır yanıma bile yaklaşmadın? Belki de doğrudan konuya girecek ve ona ne istediğini, feda ettiği her şeyin karşılığında şimdi onun için ne yapması gerektiğini söyleyecekti. Onunla burada, tanıkların önünde buluşmayı kabul etmekle aptallık etmişti ama yine de bu kadar ısrarcı olmuştu.

"İyi misin Dan?"

Daniel başladı. Farkında olmadan, PE personelinde biri onu takip etmiş ve geçememişti. Kendini toparlayarak kapıyı açtı ve resepsiyona doğru adım attı.

"Megan. Sarılmayı beklememesi için dua ederek elini uzattı. Ayağa kalkarken sanki bacakları sabit değilmiş gibi sallanıyordu ve yüzündeki saçları temizlemek için elini kaldırdığında sağ şakağında çirkin bir yara izi gördü. Doğru düzgün dikilmemiş derin bir kesik, geride kızarmış ve buruşmuş bir deri bırakmıştı.

"Efendim.

Kadın gülümsedi ve adam onun kendisini tebrik mi ettiğini yoksa alay mı ettiğini anlayamadı. Elini soğuk ve nemli hissetti ve elinden geldiğince çabuk bıraktı.

'Giriş yaptınız mı? Gördüğüm kadarıyla rozetiniz var.'

Resepsiyon görevlisi Daniel'a sert bir bakış attı ve Daniel bir hafta dolmadan en küçük öğrenciden yer göstericiye kadar okul topluluğunun her üyesinin Megan'ın ziyaretini duymuş olacağını biliyordu. Resepsiyonist ve Ellen, yönetim kurulunu, okul aile birliğini, çeşitli yemek ve temizlik tedarik şirketlerini ve personel odasını kontrol altında tutuyorlardı.

"Tamam o zaman, ben yolu göstereyim. Merdivenler iyi mi?"

Söylemesi aptalca bir şeydi ama o kadar zayıf görünüyordu ki, sanki güçlü bir rüzgâr onu uçuracaktı. İkinci kata ulaştıklarında kızın geride kalmasına şaşırmadı. En tepede Daniel onun yukarı çıkmaya çalışmasını izledi.

Son birkaç adımı, ağır ağır nefes alarak, şimdi sarı bir renk aldığını gördüğü teninde ince bir ter tabakasıyla attı

"Ne zamandır-" diye başladı. "Dışarıda mı?" diye teklif etti.

Bunu kastetmişti. "Oxford'da," diye düzeltti.

"Birkaç haftadır. Hastaydım, yoksa daha önce gelirdim. 'Seni görmek güzel,' dedi.

Geri çekildi ve gözleri çelik gibi parladı. *İşte bu*, dedi kendi kendine, *işte o zaman gelecek*. "Bu taraftan," dedi ona, tabii ki kadın efendinin ofisine giden yolu biliyordu. Kız onun arkasından o kadar sessiz yürüyordu ki, koridorun yarısında hâlâ orada olup olmadığını kontrol etmek için arkasına baktığında onu rahatsız edici bir şekilde peşinde buldu. Onu çalışma odasında bırakarak Ellen'in odasında çay yaptı. Geri döndüğünde Megan penceredeydi.

"Manzaranın ne kadar güzel olduğunu unutmuşum," dedi. "Hiç bıkmıyorum.

Bunun ona söylediği ilk dürüst söz olduğunu fark etti. Ustanın çalışma odası Christ Church Çayırı'na bakıyordu ve arka planda ünlü rüya kuleleri vardı. Güneş gökyüzünde alçalmıştı ve binalar alacakaranlıkta sıcak bal rengine . Daniel'in, okulun sessizliğe gömüldüğü akşamlarda saatlerce penceresinin önünde oturup günbatımının ışıltısının soğumasını, kulelerin gecenin içinde kaybolmasını ve şehrin parıldayan ışıklarının yıldızlar gibi görünmesini izlediği akşamlar vardı. Günün sonunda tek başına Oxford'a bakan Daniel, mutlu olduğu bir zamanı hatırlamaya en çok yaklaşan kişiydi.

Megan'a bunu söylemenin sırası değilmiş gibi geldi ve çayını doldurup onun nasıl içtiğini hatırlamaya çalıştı.

'Bu odaya en son girdiğimde şampanya içiyordum' dedi.

Ve bir anda o anı canlandı ve kafasında parladı: Son sınavının olduğu gün, Haziran ayında bir Perşembe; diğerleri ondan önce bitirmiş ama öğretmeninin daveti üzerine okula geri dönmüşlerdi. Onlara pasta ve şampanya ikram etmiş ve kıdemli kaymakam takımı olarak gösterdikleri üstün başarı için teşekkür etmişti. Profesyonel bir fotoğrafçı da hazır bulunmuş ve yıllık için geleneksel grup fotoğrafı çekilmişti.

Felix, Talitha ve Xav'ın kendilerine olan güvenlerine hayran kaldığını hatırlıyordu.

Sanki son sınavlarıyla tüm otoritenin elinden kayıp gittiğini biliyorlardı; artık onunla eşitlerdi ve bir gün onu aşabilirlerdi. Amber'ın da onu hâlâ tedirgin ettiğini söyleyebilirdi. Ama Megan? Şimdi düşününce, o gün Megan'da bir sorun olduğunu anladı; içine kapanmış, neredeyse hiç konuşmuyordu. Onu kızdıracak bir şey yapıp yapmadığını merak etti.

"Korkarım hiç soğuk yok," dedi, "ama Sainsbury's'de biraz çikolatalı digestives için durdum.

Kötü bir şakaydı. Megan ona yarım bir gülümseme verdi, çayı aldı, tadına baktı ve üç kaşık şeker ekledi.

"Bana her şeyi anlat," dedi, kendini dikkatlice koltuklardan birine bırakırken. "Buraya geleceğini tahmin edemezdin.

"Ben de.

Daniel ustanın iş ilanını gördüğünde, her gün aynı ortama geri dönmektense kendi kolunu kesmeyi tercih edeceğini düşünmüştü. Ancak günler geçtikçe bunu aklından çıkaramamış ve kâbuslar başladığında, yaşadığı korkuyla yüzleşmenin işe yarayıp yaramayacağını merak etmişti. Başvuruların açık olduğu son gün, neredeyse kendine bir meydan okuma olarak CV'sini göndermişti. İş teklifi aldığı anda, bunu kaderin bir oyunu olarak görmüştü. Yine de haklıydı; geri dönmüş olmak, açıklamaya başlayamayacağı bir şekilde yardımcı oldu.

"Hikayenin tamamını anlatmak çok uzun sürer ve sizi uyutur," dedi. "Ama Durham'daki son yılımda, ilk yıllardan bazılarına koçluk yapmaya başladım ve bu konuda biraz yetenekli olduğumu öğrendim. Bir yıllık öğretmenlik eğitimimi tamamladım ve bir daha da arkama bakmadım. Para toplama konusunda da fena değilimdir, muhtemelen buradaki işe de bu sayede girdim. Aşağıdaki yeni altıncı sınıf merkezinin planlarını gördünüz mü?

"Ben yaptım. Elimizdekine göre büyük bir gelişme gibi görünüyor. "Öyle olacak. Ve bize on milyona mal olacak.

Kız başını eğerek küçük bir onay verdi ve adam kızın kendisiyle oyun oynayıp oynamadığını merak etti. Er ya da geç bunu söyleyecekti. Yirmi lanet yıl! Hangi cehennemdeydin sen?

"Ailenizden biri var mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Durham'da öğrendiğim bir başka şey de

dini hayata bir yakınlık duydum. Yirmili yaşlarımla başında bir tarıkata katıldım.

Durham'dan bahsetmeyi bırakmalıydı. Megan da son yirmi yılın çoğunu Durham'da, ondan birkaç kilometre uzakta, yüksek güvenli bir hapishanede geçirmişti.

Megan'ın geniş ve neredeyse siyah denecek kadar koyu kahverengi olduğunu hatırladığı gözleri, şaşkınlıkla kocaman açtığında bile daha küçük, kan çanağı gibi görünüyordu. "Bir tarikat mı? Nesin sen, keşiş mi?"

Zorla gülümsedi. "Evet, bir bakıma. Sıradan bir keşiş. Cowley Yolu'ndaki dini bir evde bir düzine kardeşle birlikte yaşıyorum. Hepimiz cemaatte çalışıyoruz ama kişisel hayatlarımızı çalışmaya ve dua etmeye adanmışız."

Gözlerini kırıştırdı, iki, üç kez. "Vay canına. Diğerleri bu konuda ne düşünüyor?"

"Diğerleri mi?"

Onun kimi kastettiğini çok iyi biliyordu.

Megan'ın ağzı eğlenen kıvrımını kaybetti. "Xav, Amber, Tal ve Felix. İsimleri sanki bir karttan okuyormuş gibi söyledi. "Bilirsin, diğerleri. Arkadaşlarımız. Çete."

Daniel ceketinin manşetindeki bir düğmeyi çevirdiğini fark etti, bu daha önce hayatında hiç yapmadığı bir şeydi. "Ah onlar," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, yıllardır onları pek görmedim."

Megan'ın bakışları sertleşti.

"Xav Londra'da çalışıyor ama sanırım eşiyle birlikte hala Oxford'da yaşıyor. Felix sık sık denizaşırı seyahatlere çıkıyor, Talitha'nın avukatlık mesleği onu işine bağlıyor ve Amber'a gelince, onu televizyonda görmüş olmalısın. O ve ben artık aynı çevrelerde dolaşmıyoruz-" Daniel konuşmayı kesti. Bir şey olmuştu; odada tanımlanamayan bir şey değişmişti.

"Xav evli mi? Megan söyledi."

Hepsi öyle. Benim dışımda tabii ki. Xav sonuncusuydu. Geçen yazdan önceydi sanırım. Wiltshire'da. Güzel bir kır düğünü.

O konuşurken Daniel kırılmalı bir yapının parçalandığını hissetti, sanki bir yığından destekleyici bir kart çekmişti ve hepsi yuvarlanmadan önceki o anın içindeydiler. Bir şeyler oluyordu ve ne olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu.

Megan'ın elindeki çay fincanı eğildi, sanki o olduğunu unutmuş gibiydi.

tutuyordu. Soluk kahverengi sıvı tabağın içine, sonra da dışarı, halının üzerine sıçradı. Kız buna hiç aldırmış etmedi ve adam onun *artık normal olmadığını* düşündü. *İçindeki önemli bir şey gitmiş.*

"Megan?" dedi.

Bir anda ne olduğunu anladı ve fincanla tabağı yere bıraktı. Halı işaretlenmişti ama o bunu görmezden geldi.

'Hepiniz çok iyi iş çıkardınız,' dedi.

'Eski dostlarımız çok iyi iş çıkardı tabii ki,' dedi. 'Ben sadece mütevazı bir öğretmenim.

Gözleri parladı. "Sonunda geldiğim yerden daha iyi.

Daniel göz temasını kesmek için fincanını aldı. Geliyordu. Ondan ne istediğini söyleyecekti. Bir iş mi? Para mı? Her neyse, büyük bir istek olacaktı, çünkü onu bunca yıl ihmal ettiği, söz verdiği gibi bir arkadaş olmadığı için cezalandıracaktı. Neredeyse onun bu işe devam etmesini istiyordu. En kötü ihtimalle, nerede durduğunu bilecekti. Yine de başını kaldırdığında, gözleri odağını kaybetmiş ve omzunun üzerinden bir şeye bakıyordu.

"Megan, planların ne?" dedi. "Oxford'da mı kalacaksın?" "Başka nereye gidebilirim ki?

"Ne yani, iş mi arıyorsunuz? Burada bir iş var mı diye bakmayı teklif ederdim, bilirsiniz, mutfaklarda ya da belki temizlik şirketlerinde, ama - bilirsiniz - DBS kontrolleri. Bunun işe yarayacağını sanmıyorum.

Ne halt ediyordu bu adam? Megan Macdonald bir zamanlar Fizik Olimpiyatları'nın uluslararası aşamasına kadar yükselmişti ve bu adam ona eski okulundaki tuvaletleri temizleyecek kadar iyi olmadığını söylüyordu.

Megan onun nezaketsizliğini fark etmedi ya da görmezden geldi. "Evet, bir işe ihtiyacım olacak," dedi. 'Bu konuda yardımcı olacak programlar var, ancak oldukça giriş seviyesinde olacaklar. Ayrıca Eylül'de bir kurs planlıyorum, hepsi yeniden başladığında.

"Kalacak bir yerin var mı?

Yüzünü boş bir gülümsemeye çevirdi ve ona sert bir bakış attı. "Aslında, boş bir odanız olabileceğini umuyordum.

Bir şey midesini kemiriyordu. 'Megan, ben dini bir evde yaşıyorum. Sadece erkeklere izin var.'

Gülümsemesi kuzeydoğunun tek camı kadar soğuk ve kırılğan kaldı. "Şaka yapıyorum. Iffley Yolu'nda bir yatakanem var,' dedi ona. 'Komşular orada olduğumu öğrenene kadar tabii. Birkaç kez taşınmam gerekebileceği söylendi.

Zavallıydı, perişandı; korkuya değil, merhamete ihtiyacı vardı. Ve yine de . . . "Oxford'un dışında daha iyi olabileceğini düşündün mü?" diye sordu.

'Oxford benim evim. Arkadaşlarım burada.

Gözleri tekrar ondan uzaklaştı, sanki içsel bir özel alana çekilmiş gibiydi. Bu kez onu orada bıraktı. Megan'a ayırdığı saat akıp gidiyordu ve valilerin gelip onu burada bulmalarına izin veremezdi. Bir dakika kadar sonra öne doğru eğildi.

"Dan, beni görmeye mi geldin?"

"Özür dilerim?"

'Sen ve diğerleri. Gelip beni hapishanede mi gördünüz?"

Ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Söylememişlerdi elbette. Aileleri Megan Macdonald'la tüm bağlarını koparmalarında ısrar etmişti ve on sekiz yaşında, resmen yetişkin olsalar da, hepsi hâlâ maddi olarak bağımlıydı. Aileleri hâlâ onlara ne yapmaları gerektiğini söyleyebilir ve itaat edeceklerini bilebilirlerdi. Doğrusunu söylemek gerekirse, içlerinden birinin bile geri adım attığından şüpheliydi. Xav bile söz vermesine rağmen ona yaklaşmamıştı.

Ama neden soruyordu ki? Cevabı zaten biliyordur.

"Başımdan yaralandım," diye cevapladı onun dile getirilmeyen sorusunu. "Yaklaşık beş yıldır oradaydım. Biri beni merdivenlerden aşağı attı. Günlerce komada kaldım.

Gözleri kızın alnındaki yara izine gitti, saçları tekrar öne düştüğü için artık zar zor görünüyordu. Başındaki yara izi pek çok şeyi açıklıyordu; belirsizliğini, dalgınlığını. "Hiçbir fikrim yoktu" dedi. Bunu duyduğuma çok üzüldüm.

Konuşurken bile içinde bir anı çalkalandı. Tal'in yıllar önce hepsine Megan'ın hapishanede bir kaza geçirdiğini söylediğini hatırladı. Tal olayı küçümsemiş, Megan'ın yara bandı ve aspirinden başka bir şeye ihtiyacı olmadığını ima etmişti ve diğerlerinin hiçbiri daha fazlasını öğrenmeye çalışmamıştı bile. Ellerinden geldiğince Megan hakkında hiç konuşmamayı, hatta düşünmemeyi alışkanlık haline getirmişlerdi. Böylesi daha kolay olmuştu.

Megan omuz silkti. "Olur böyle şeyler. Ama bu, o ilk yıllar hakkında pek bir şey hatırlayamadığım anlamına geliyor.

Ve o anda, içindeki his küçük bir heyecana dönüştü. Büyümesine izin verse bile ondan nefret ediyordu.

"Uzun bir süre," diye devam etti Megan, "mahkemeyi, mahkumiyetimi ya da içerideki ilk birkaç yılımı hatırlayamadım. Bir süre sonra anılar geri gelmeye başladı ama belirsiz ve gerçekten kafa karıştırıcıydılar. Hala gerçek mi yoksa boşluğu doldurmak için uydurduğum şeyler mi olduklarından emin değilim.

"Bu çok rahatsız edici olmalı.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bunu bir düşün Daniel. Geçen yaz A seviyesi sonuçlarımı beklerken İngiltere'nin en kötü hapishanelerinden birinde mahkum olmuşum ve nedenini bilmiyordum.

Ona yalan söylüyordu, öyle olmalıydı. Yine de onun gözlerinde hiçbir aldatma izi göremiyordu.

"Ama, yani, biri size söylemiştir, değil mi?

Şimdi gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Bana bir anne ve iki küçük çocuğu öldürdüğümü söylediler," dedi. 'Arabamı kasıtlı olarak M40'ın yanlış yoluna sürdüğümü ve bunu daha önce birçok kez yaptığımı söylediler. Cinayetten suçlu bulundum ve ömür boyu hapis cezasına çarptırıldım.

O anda hissettikleri için kendinden nefret etmek istiyordu; bunun yerine, ona her an elinden alınabilecek bir umut verdiği için ondan nefret etti. Hâlâ onunla dalga geçiyor olabilirdi.

"Ama bana hiç benzemiyordu Dan. Bunu ben mi yaptım? O insanları gerçekten ben mi öldürdüm?

Daniel dürüst olmak gerekirse o anda ona gerçeği söylemek için her şeyini verebileceğini düşündü ama yine de utanç verici bir şekilde bunu denemedi bile. Kendi lehine söyleyebileceği tek şey, bir sonraki konuşmasında ona bakamamış olmasıydı.

"Korkarım yaptın Megan." dedi.

Başını kaldırıp baktığında gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

'Bir hata olduğunu umuyordum,' dedi. "Seni tekrar gördüğümde bana her şeyi açıklayacağından emindim.

"Meg," diye düşünmeden eski küçültme sözcüğünü kullandı. "Bunu açıklayamam, asla açıklayamam.

En azından gerçek buydu; o yaz onları hangi çılgın, kendini yok edici gücün ele geçirdiğini asla anlayamayacaktı.

"Söyle bana, lütfen," dedi. 'Bana ne yaptığımı söyle. O gece benimle birlikte olduğunu biliyorum, en azından gecenin erken saatlerinde. Bana nasıl olduğunu anlat.

Tüm bunlar onda bir tür duygusal tepkiye yol açıyor olmalı. Hasta olmak ya da yıkılıp gerçeği itiraf etmek istemeliydi. Daniel bunun yerine içindeki her şeyin donduğunu hissedebiliyordu. Bir daha hiçbir şey hissedebileceğinden emin değildi.

"Megan, bir anlamı yok.

Sesi yükseldi. 'Her nokta var. Bana söylediklerine inanamıyordum. İmkânsız görünüyordu. Sana inanacağım.'

İnancı onu etkilemeliydi; ama etkilemedi.

"Tal'in evindeydik," dedi. "İçiyorduk. Sanırım sen çoğu zaman havuzdaydın. Çoğunlukla havuz evinde uyuyakalmıştık. Uyandığımızda gitmiştin. Ayağa kalktı, toplantının dönüştüğü maskaralığa son vermeye kararlıydı. "Tek bildiğim bu Megan, özür dilerim.

Gözleri iri ve korkmuş bir şekilde ona baktı, alnındaki yara izi kızarmış ve çirkinleşmişti. 'Ama neden, Dan? Neden bu kadar aptalca, bu kadar pervasızca bir şey yapayım ki? Ben böyle biri miyim?'

"Hayır." Sesinin ne kadar sertleştiğine şaşırmadığını hissetti. "Hepimizi şaşırttı. Kimse inanmadı. Megan, üzgünüm ama bir valiler toplantım var ve hazırlanmam gerekiyor. Seni geçirmem gerek.

Ayağa kalkmak için hiçbir hareket yapmadı. "Belki bir şeyler içeriz diye düşünmüştüm.

"Korkarım bu gece değil.

Asla. Bir daha asla bu kadınla birlikte olmayacaktı. Kapıya bir adım daha yaklaştı ve dışarıda, otoparkta, yöneticilerden birinin arabasını tanıdı.

'Yakında o zaman,' dedi. 'Diğerleriyle temasa geçmeye çalışıyorum ama telefon numaralarına ulaşmak zor. Amber'in ofisini aradım ama bana geri dönmedi ve Talitha'nın şirketinin adının ne olduğundan emin olamadım.

'Amber'in çok meşgul olduğunu tahmin ediyorum. Hepsi öyle olacak. Daniel gülümsemeye zorladı. En azından beni yakaladın. Önümüzdeki birkaç hafta biraz meşgulüm ama belki

Yazın kahve falan içebilir miyiz? Size ulaşabileceğim bir numara var mı?

Onunla buluşmaya hiç niyeti yoktu; sadece oradan çıkmasını istiyordu.

"Bana herhangi bir numara verebilir misiniz?" dedi. 'Onunla iletişim halinde olmalısın.

onları.'

Şimdi ofisinin kapısındaaydı. "Pek sayılmaz. Artık değil.

Farklı çevreler, Megan. Ben sadece mütevazı bir öğretmenim.'

Sonunda ayağa kalktı. 'Soruma cevap vermediniz,' dedi.

"Ne sorusu?

'Kaza geçirmeden önce beni görmeye gelmiş miydiniz? Sonrasında gelmediğinizi biliyorum. O kadar çok ziyaret emri gönderdim ama hiçbiriniz gelmediniz.

Ona doğru döndü. "Üniversitede olurduk, işe başladık. "Ben Durham'daydım Dan. Senin gibi.

Kadının nefesini ensesinde hissettiğinde sıçradı. Çok yaklaşmıştı, omzuna dokunuyordu.

'Sorun değil,' dedi. 'Ben bir canavardım, bunu anlıyorum. Aranıza mesafe koymak zorundaydınız. Hâlâ böyle mi hissediyorsun?

Evet, bildiğinden daha fazla. "Hayır, elbette değil. Ama hayatlar değişti Meg, bunu anlamalısın. Adam nazikçe çekildi, ama kadın tutundu.

"Onları görmek istediğimi söyler misin? Döndüğümü haber verir misin?"

"Elbette. Ama ben onlarla pek görüşmüyorum. Herhangi birini bir daha ne zaman göreceğimden emin değilim.

Yavaşça ve üzüntüyle başını salladı ve adam onu merdivenlerden aşağı indirirken bir daha konuşmadı. Ön kapıya vardığında elini kapı koluna uzattı ama kapıyı kendine doğru çekecek gücü yok gibiydi. Adam uzandı ve kapıyı açtı.

"İyi görünmüyorsun," dedi. 'Bir aile hekimine kayıtlı mısınız? Bu konuda size yardımcı olabilirim.

"Böbrek hastasıyım," dedi ona. 'Birkaç yıl önce bir virüs kaptım. Karaciğeri de etkiliyor ama en çok böbreklerim etkileniyor. Cezaevleri sağlıklı yerler değil.

"Özür dilerim. Söyleyecek başka bir şeyi kalmamıştı ve birkaç metre

vali başkanı arabasından iniyordu. "Tedavi edilebilir mi?

Hayır. Önümüzdeki birkaç yıl içinde kötüleşecek. Çok içersem daha hızlı, ki muhtemelen içeceğim, çünkü çoğu eski mahkum içiyor. Gerçekten bir donöre ihtiyacım var ama hüküm giymiş katiller organ alıcıları listesinde çok çok alt sıralarda yer alıyor.

Oda eğiliyor gibiydi. Daniel bir an için düşmekte olduğunu sandı. Hatta uzanıp duvara tutundu. Ona söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

Kadın okulun eşiğinde durmuş, ona bakıyordu ve adam onun ne söyleyeceğini neredeyse kelimesi kelimesine biliyordu.

"Tek şansım," diye başladı, "ve bu çok küçük bir şans, benimle aynı kan grubundan birini bulmak. Sonra gülümsedi ve adam eski Megan'ı bir an için fark etti.

"Bana iyilik borcu olan biri.

Valiler toplantısı zaman uğradı ve Daniel mazeret bildirmek zorunda kaldı. Hızlı, hatta kaba bir şekilde ayrıldı, birden fazla konuşmayı kısa kesti. Dışarıda akşam ılıktı, gökyüzünde bolca ışık vardı, ama okul binasından çıkarken paltosunu kapatıp yakasını kaldırdı. Yolun yarısına gelmişti ki saklandığı aklına geldi. Hatta Megan'ın yakınlarda bir yerde pusuya yatmış olma ihtimaline karşı durup etrafına bakındı.

Yüz metre ilerledikten sonra, geride bıraktığı akşamdan daha karanlık, dar, Arnavut kaldırımlı bir çıkmaz sokağa girdi. Sokağın sonunda, Victoria tahttayken inşa edilmiş, okul binalarının en eskisi olan Eski Okul'un arazisine girmesine izin veren uzun bir demir kapıyı açmak için dört haneli bir anahtar koduna bastı. Koro tünelinin girişindeki kapıya doğru ilerlerken ayak sesleri çakılların üzerinde çıtırdadı.

All Souls'a yeni gelen öğrenciler için en büyük heyecanlardan biri - yıllar önce kendi sevincini hâlâ hatırlayabiliyordu - ana yolun altından geçen taş bir tünel olan gizli geçidin keşfedilmesiydi. Altıncı sınıfa kadar tüm öğrencilerin yolun karşısına geçmek için bu tüneli kullanmaları bekleniyordu. Tünelin karşı ucunda, elli metre ötede Daniel karanlık bir siluet görebiliyordu. Talitha ona gönderdiği anahtar koduyla tünele girmişti ve topukları taşa vurarak hızla ona doğru yürüyordu.

Talitha yıllar önce mahkemede ciddi görünmek uğruna muhteşem saçlarını feda etmişti. Yine de bukleler konusunda bir şey yapamamıştı ve saçları hâlâ parlak kahverengi bir hale gibi başının etrafına yayılıyordu. Daha iyi bir ışıkta Daniel onun kahverengi gözlerindeki benekleri ortaya çıkaran altın rengi röfleleri görebilirdi. Hâlâ zayıftı, yaşlanmamış gibi görünen kremsi Güney Avrupa tenine sahipti, onu görüp de ne kadar çarpıcı olduğunu düşünmeden edemiyordu. Yine de Talitha'nın görünüşünde çekici olmaktan çok itici gelen bir şeyler vardı. Gençken, yumuşak ve güzel Amber

tüm erkeklerin dikkatini çekmişti. Ve tabii ki Megan, ama çoğu erkek Megan'a hayranlık duyuyordu.

"Nasıldı?"

Daniel Talitha'yı tünelden çıkarırken kapı gıcırdayarak kapandı. Şehir merkezinde bulunan All Souls'un arazisi çok azdı ama Oxford'un tamamen kendine ait olan bir gayrimenkulüne sahipti: Cherwell Nehri'nin dört bir yanından sınırladığı büyük bir ada olan Okul Alanı. Okulun üst katlarında ya da yakındaki kolejlerde bulunan bir ya da iki kişinin Daniel ve Talitha'yı adada görmesi mümkündü ama kulak misafiri olmaları mümkün değildi.

Eski Okul'un önündeki gül bahçesinden, Beyaz Köprüler olarak bilinen iki süslü ahşap yapı üzerinden çakıllı bir patikayı takip ettiler. Ötedeki arazi karanlığa gömülüydü.

"Hatırlamıyor." dedi.

Çok hızlı, muhtemelen çok yüksek sesle ama Talitha'nın ne düşündüğünü öğrenmek için çaresizce konuşarak Megan'ın ona başından yaralanması ve ardından gelen hafıza kaybı hakkında söylediklerini tekrarladı. Pek mantıklı konuşmıyor olmalıydı çünkü Talitha birden fazla kez onu durdurup tekrar etmesini ya da bir şeyi açıklığa kavuşturmasını istemişti. Sonunda o bile bir mucize olduğunu kabul etmiş görünüyordu.

"Vay canına," dedi usulca. 'Bunun tahmin etmemiştik.

Bu sırada adadaydılar ve sahaların etrafında koşuşturan çocukların oluşturduğu girintili çıkıntılı patikayı takip ederek pavyona ulaştılar. Tal'in bile topuklu ayakkabılarıyla üstesinden gelebileceği kadar düz ve sertti.

"Benden ona neler olduğunu anlatmamı istedi," dedi. "O gece ne yaptığını.

"Sanırım bunu yapmak için herkes kadar iyi bir konumdaydınız.

Daniel'ın Talitha'nın karanlık mizahıyla başa çıkabildiği, hatta bunu komik bulduğu zamanlar olmuştu. Bu onlardan biri değildi.

"Ona bunun doğru olduğunu söyledim," dedi. 'O insanları gerçekten öldürdüğünü söyledim. Ağzımdan çıkan kelimeleri duydum ve ne yaptığıma inanmadım ve bunu yapmaya devam ettim. Sanırım onu kurdum.

Tal onun kolunu sıktı. 'Neredeyse yirmi yıldır hapiste. Bu geceden çok önce kırılmıştı.

'Her şeyi değiştirebilirdim. Ona kimseyi öldürmediğini söyleyebilirdim.

"Hayır, *sen söyledin*. Ona söylemen gereken bu muydu?"

Daniel yürümeyi bıraktı. Bir saniye sonra Talitha da durdu.

'Özür dilerim Dan, bunu söylememeliydim. Olanlardan hepimiz sorumluyuz. Ama eğer Megan o geceyi gerçekten hatırlamıyorsa, o zaman her şey bitmiş demektir. Sonunda.

Talitha'nın tam olarak ne demek istediğini bilen Dan, yine de bunu hissetmesine izin veremiyordu. Henüz değil. Aksine, daha önce olduğundan daha kötü hissediyordu. O akşam kendisine bir kurtuluş şansı verilmişti ama bunu kullanmamıştı. Bunca yıl geçmesine rağmen hâlâ korkağın tekiydi.

'Ona yardım edebiliriz,' dedi Talitha. 'Uzaktan tabii ki. Bir kere fon var. Ne kadar olduğundan emin değilim-'

"Bir milyondan biraz fazla," dedi ona. "Dün gece Xav'a sordum.

Suçluluk ve çaresizlikten doğan vakıf fonu yıllar içinde anlamlı bir gerçeklik haline gelmişti. Felix, işe girdikleri ilk yıl hepsiyle temasa geçerek bu fonu kurmaları için onları teşvik etmişti. Yatırım bankacılığında yükselen bir yıldız olan Xav fonu yönetmiş ve fon iyi bir şekilde büyümüştü. Amber ve Daniel daha mütevazı maaşlarla çalıştıkları için büyük katkılarda bulunmamışlardı ama yine de üzerlerine düşeni yapmışlardı.

Talitha yumuşak bir ıslık çaldı. "Bu harika," dedi. 'Megan'ın durumundaki biri için bu çok büyük bir anlaşma. Bir daire satın alabilir, belki yurtdışına taşınabilir. Onu bunu yapmaya teşvik etmeliyiz. Ona paradan bahsettin mi?"

Daniel, "Bana kaza geçirmeden önce onu ziyaret edip etmediğimizi sordu," dedi. "Ona hayır demek zorunda kaldım, onu terk ettiğimizi söyledim.

'Ve o gece olanları gerçekten hatırlamıyor mu? Bunu gerçekten söyledi mi? Emin olmamız gerek.'

"Bir hata olduğunu, dünyanın onu etiketlediği gibi bir canavar olmadığını söylemem için bana yalvardı.

1930'larda inşa edilmiş, beyaz badanalı, pitoresk bir köşk olan spor köşküne ulaşmışlardı. Verandaya tırmanarak nemli tahta sandalyelere oturdular.

"Bunun biliyorduk," dedi Talitha. 'Onun burada kalmayacağını biliyorduk.

sonsuz dek hapiste.'

"Hayır, sen bile bunu başaramazdın.

Talitha'nın nefesi ıslık çaldı. Yana doğru bakınca yüzünün gerildiğini gördü. "Ben değildim," dedi kısık bir sesle. "Babamdı.

", baban yıllar önce emekli oldu.

Daniel daha önce bu konuda ona hiç meydan okumamıştı ama beşi de başlangıçta ailelerinin gerçeklerden şüphelenme olasılığı hakkında konuşmuşlardı. Tek bir anne ya da baba bile bir şey söylememişti ama çocuklarına karşı davranışlarında belli belirsiz bir değişim olmuştu. Bunu en iyi Amber açıklamıştı; 'Sanki beni biraz daha az seviyorlar' demişti.

Onları asıl ikna eden şey ise Talitha'nın babasının Megan'ın tutukluluk süresini uzatmak için aktif olarak adımlar attığının ortaya çıkması olmuştu. Şirketinin yan kuruluşlarından birinden Megan'ın kurbanlarının ailelerine hizmet sunması için bir ekip görevlendirmişti. Duruşmada en yüksek cezayı almasını savunmuşlar, her temyiz girişimine, her erken şartlı tahliye başvurusuna karşı çıkmışlardı. Talitha'nın babasının müdahalesi olmasaydı, Megan yıllar önce serbest bırakılmış olabilirdi.

Megan'ın ne kadar korkunç bir ihanete uğradığından elbette haberi yoktu.

Ve şimdi Daniel Talitha'nın inkârına inanmıyordu. Babasının şirketini devralmıştı; şirketin kıdemli ortağıydı ve onun bilgisi ve onayı olmadan hiçbir şey olmayacaktı.

Talitha, 'Babamın bile onun kazasıyla bir ilgisi yoktu,' dedi. "Bu bir hapisane kavgasıydı, başka bir şey değil.

Daniel dönüp Talitha'ya baktı.

'Bize bir şey olduğunu söylediniz ama hiçbir şey, kafaya bir darbe, kısa sürede onarıldı. Bundan daha fazlasıydı. Yara izini gördüm. Bizden başka ne saklıyordun?'

Talitha'nın çenesi sıkıca kapandı. "Hafıza kaybından haberim yoktu.

"Ama yaralandığınızı biliyordun?

"Kısa bir süre sonra, merhametli gerekçelerle erken tahliye için bir temyiz başvurusu oldu. Babam sağ olsun, reddedildi.

"Seninle bir ilgisi yok mu?" diye

tekrarladı. "Hayır.

Talitha ona bakmadı. Çocukken, Talitha'nın

Sicilyalı aile ve onların organize suçla olası bağlantıları. Bu fikrin karanlık cazibesi hoşlarına gitmişti ve Talitha bunu asla inkâr etmemişti. Yine de bunu hiçbir zaman ciddiye almamışlardı.

Hapishanede bir kaza ayarlamak mı? Bu her zaman oluyordu, bunu biliyordu. Ama Megan'ın kafasından yaralanmasının arkasında Talitha'nın olabileceği düşüncesiyle boğuşmak tamamen yeni bir şeydi. Bilmek istemediğini fark etti.

"Eğer öğrenirse ... Cümlesini bitirmedi. İhtiyacı yoktu.

İç

n. "Yapması için bir sebep yok.

"Buluşmak istiyor.

Talitha'nın sesi sertleşmişti. 'Umarım ona bunun iyi bir şey olmadığını söylemişsindir.

fikir.'

'Artık görüşmediğimizi, bir yıldan diğerine hiçbirinizi görmediğimi söyledim. Yine de kolay pes edeceğinden pek emin değilim.

Talitha ayağa kalktı, ceketini fırçaladı ve merdivenlere doğru ilerledi. 'Onu bir kez daha gör,' dedi. 'Diğerleri kabul ettiği sürece ona paradan bahsedebilirsin. Oxford'dan ayrılacağına ve bir daha geri dönmeyeceğine söz verirse ona parayı veririz. Belki yıllık ödeme yapmanın bir yolu vardır, böylece sorun çıkarmaya başlarsa para kesilir. Xav biliyordur. Onu bu gece arayacağım.

Tam o anda Talitha'nın telefonu çalmaya başladı. Ekranı baktı ve Daniel da gördü. *Bilinmeyen Arayan*, Facetime aracılığıyla.

'Bunu bekliyordum,' dedi. Bir saniye bile sürmez.

Alma düğmesine bastı ve ekranı görebilmek için telefonu yukarı kaldırdı. Daniel da görebiliyordu ama kendisi görünmesin diye yana doğru kaydı. Önlerinde bir yüz belirdi. Megan.

"Tal," dedi. 'Seni gördüğüme sevindim. Saçını kestirmişsin.' "Numaramı nereden buldun? Tal sordu.

"Dan verdi.

Talitha'nın hakkını vermek zorundaydı; gözlerinin ona doğru kaymasına bile izin vermemişti.

"Gerçekten de Okul Sahası'nda mısın?" dediğini duydu Megan. "O pavyonu tanıdığımıza eminim.

Tal kaşlarını çattı. "Üvey oğlumun okulundayım," dedi. "Summertown'daki St Joseph's. Biraz benzer görünüyor. Yıllardır School Field'a adım attığımı sanmıyorum.

Tal'in hakkını yemeyelim, çok iyi bir yalancıydı.

Megan dedi ki, 'Nehirdeki madrigalleri hatırlıyor musun? Hani Xav ve Felix nehirde oynarken Xav sırtığını kaybetmişti?

Talitha hatırlamasa bile Daniel hatırlıyordu. Trinity döneminin sonuna doğru, okul korosunun yarım düzine sandaldan madrigaller söylediği bir okul geleneği. O ve kızlar kıyıdan izliyorlardı. Xav konsantrasyonunu kaybetmiş, neredeyse düşüyordu ve direği gitmişti. Gülmekten altlarına işemişlerdi.

"Uzun zaman önce," dedi Talitha. "Senin için ne yapabilirim, Megan?

Megan cevap vermedi ve Daniel buna şaşırmadı. Talitha'nın ses tonundaki soğukluk onu bile şaşırtmıştı.

Megan bir süre sonra, "Eski çeteyi bir araya getirebilirsin," dedi ve bu kez ses tonu Tal'inkine uyuyordu. "Bu hafta sonu benim için uygun.

Tal'in gözleri Daniel'a kaydı.

"Yanında biri mi var? Megan sordu.

"Bir saha görevlisi. Benimle konuşmak isteyebileceğini düşündüm. Gitmek zorundayım Megan, üvey oğlumu ve birkaç arkadaşını eve götürmem gerekiyor.

"Cumartesi diyelim mi? Saat birde güzel evinizde olabilirim. Hava durumu iyi. Dışarıda yemek bile yiyebiliriz.

"Emin değilim...

'Hayır, muhtemelen haklısın. Hava hala biraz soğuk. Diğerleriyle iletişime geçmen için seni yalnız bırakabilir miyim? Dan'e sorardım ama onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Ona bira fabrikasına gitmek istediğinizi söyleyin, bırakın işlemeyi, navigasyonu programlamakta bile zorlanır.

"Megan, sana haber vermem gerekecek," dedi Talitha. 'Diğerleri, yani onları artık çok az görüyorum. Bu oldukça kısa bir süre. Ve Amber - şey, insanları öylece arayıp öğle yemeğine çağıramazsın. Bence-' Megan'ın sesi Talitha'nın itirazlarını kesti. "Biliyor musun Tal, ben yirmi yıl için hiç de kısa bir süre demiyorum. Yeterince zamanları olduğunu söyleyebilirim. Saat birde.

Orada görüşürüz. Dan'e iyi geceler dile.

Bana.'

Yansıyan ışık Tal'ın yüzünden kayboldu. Megan gitmişti. Tal

Daniel'a ters ters baktı. "Ona numaramı mı verdin?"

Korku geri gelmişti; onlara geri dönen Megan tanıdığı biri değildi. "Kesinlikle değil," dedi. "Bunu nasıl başardı bilmiyorum."

Talitha korkuyla etrafına bakındı, sanki Megan şimdi bile karanlık ağaçların arkasından görünebilirdi. "Burada olduğunu biliyordun - ona buluşacağımızı söyledin mi?"

'Okul Alanını tanıdın, Tal. Yalan söylediğin belliydi.'

Bir ürperti. Talitha'yı böyle sarsılmış görmek onu rahatsız etmişti. "O - farklıydı."

"Biliyorum, duydum. Bana karşı hiç öyle değildi. Bir fare kadar uysaldı.'

Talitha telefonunu bir kenara koydu. "Böyle bir şey olmayacak. Onu eve getirirsem Mark küplere biner. Ve diğerlerinin top oynamasına imkân yok. Neredeyse pavyonun merdivenlerinden aşağı koşacaktı."

'Bununla başa çıkmak zorundasın Dan,' diye geri seslendi. 'Xav ve diğerleriyle güven fonu konusunu hallet ve sonra onunla son bir görüşme yap. Ona paradan bahset ama çok uzaklara gittiğini açıkça belirt.'

Daniel, Talitha'nın her sorunun para ve sert bir el ile çözülebileceğini düşünmesine hayranlık duymak zorundaydı.

'O kadar basit olmayacak,' dedi ona yetişirken.

Dan, o hatırlamıyor. Olanları değiştiremeyiz. Yaptıklarımızın bedelini ödedi ve şimdi ona borcumuzu ödemek için bir şansımız var. Ama tekrar arkadaş olamayız.'

Talitha onu geride bırakmaya çalışır gibi yoluna devam etti ve beyaz köprülerin ilkinde ulaştılar. Zirvede durdu ve Cherwell'in karanlık sularına baktı. Eski günlerde bu su çok zaman geçirmişlerdi, kürek çekerek, piknik yaparak.

Ona katılarak, "Bunu riske atamayız,"

dedi. "Ne demek istiyorsun?"

"Hatırlamadığını söylediğinde doğruyu söylediğini varsayamayız."

Talitha'nın yüzü gevedi. "Neden yalan söylesin ki?

Emin değildi. pheleri vardı ama spekülasyonların bir faydası olmazdı. u anda tahminlerle değil, gereklerle uğramaları gerekiyordu. Talitha bunu takdir ederdi.

'O hasta,' dedi. 'Hapishanede kaptığı bir virüs böbreklerini tehlikeye atmı. Organ nakline ihtiyaı var.

Talitha kk ve olduka acımasız bir kahkaha attı. "Hi ansı yok.

"O bunu biliyor. Özel bir donöre ihtiyaı var; vücudu uygun olan birine.

"Ve yine, o-

"GCSE biyolojisi, Tal. Bunu hepimiz yaptık. Kan gruplarımızı zamanı hatırlıyor musun?"

Talitha bıak gibi keskindi. Anladı. "Tanrım," dedi.

"Megan ve benim kan grubumuz aynı," dedi ona, nk belki de bunu duymaya ihtiyaı vardı. "Hatta bu konuda akalaırdık. Eğer bir donöre ihtiyaımız olursa, birbirimize sahiptir.

Ay ıığında bile Talitha'nın rengi gözle görülür biimde solmutu. "Sence hatırlıyor mudur?

Eminim yledir. Hepimizin kabul ettiği u iyilikler var ya? Sanırım benimkini ağırmak üzere.'

Daniel, Megan'a eski çeteyle pek görüşmediğini söylerken yalan söylüyordu. Mezun olduktan kısa bir süre sonra beşi de kendi yollarına gitmeye çalışmışlardı ama yirmili yaşlarının başında Daniel'ın akıl sağlığı sorunları başlamıştı. Sosyalleşmeye olan ilgisini kaybetmiş, uyumakta ve hatta sabahları yataktan kalkmakta güçlük çekmeye başlamıştı. Her gün aldığı sakinleştirici ve yatıştırıcıların kombinasyonu sarsılıyordu ve işini bırakma noktasına gelmişti. Bir Fransisken olan ve sonunda tarikata katılmasının nedeni olan terapisti, ona okul günlerine kadar uzanan çözülmemiş sorunları olduğunu ve duygularını başkalarıyla paylaşmanın yardımcı olacağını söyledi.

Amber en misafirperver olanıydı, diğerleri daha çekingendi ama hiçbiri buluşmayı reddetmemişti ve o ilk buluşmadan beri hepsi yavaş yavaş Oxford'un etrafında yeniden bir araya gelmişti. Elbette Tal hiçbir zaman gerçekten ayrılmamıştı ve Felix'in şirketi sadece on beş mil uzaktaydı, ancak hem Xav hem de Amber, Londra'da üslenmek için her türlü nedene sahipken, taşınmayı ve gidip gelmeyi seçtiler.

Megan'dan ya da ne yaptıklarından hiç , ama Dan o yazın her zaman akıllarında olduğundan, zehirli bir ot gibi yüzeyin altında yüzdüğünden emindi. Kendisi kadar suçlu olan insanların etrafında olmak, asla tam olarak anlayamayacağı bir düzeyde yardımcı oluyordu.

Şimdi tam da bunu, yani Megan'ın dönüşünü bekleyip beklemediklerini merak ediyordu.

Böylece ertesi akşam Binsey'deki The Perch'te buluştular, çünkü burası akşamın erken saatlerinde nadiren kalabalık oluyordu, herkesin olaylardan haberdar olduğundan emin olmak ve mümkünse bir plan oluşturmaya başlamak için. Önce Daniel bisikletiyle geldi, onu Aston Martin'iyle Felix izledi.

Altıncı sınıfta Felix, periyodik tablodaki elementleri tanıdığı insanlara atama düşkünlüğünü itiraf ettiğinde

Diğerleri, özellikle de iki kimyager, Felix'in kendisine hangisini verdiğini öğrenmek istemişlerdi. Felix yüzünü ekşiterek onlara gümüşü altın renginde bir alkali metal olan sezyumun süper reaktif olduğunu, suyla temas ettiğinde patladığını ve hızla yandığını söylemişti. Sezyumun işlenemeyecek kadar sıcak olduğunu açıklamıştı.

"Hayır," diye karşılık verdi Megan. 'Sen florin gibisin, Felix. Sağa, sola ve ortaya tekme atıyorsun ama kendi başına hiçbir şey yapamıyorsun. Başkalarına yapışıyorsun ve kimsenin gerçek seni görmesine izin vermiyorsun. Xav kahkahalarla güldü ve birkaç ay sonra ikisi de arkadaşlarına *Fluorix* adını verdiler.

Aston Martin'in sürücü camı . "Beş dakikaya geliyorum, dostum," diye seslendi Felix. 'Bana bir bira getir. Kızlar için de bir şişe beyaz şarap.

Talitha ve Xav, Felix'ten birkaç dakika sonra birlikte geldiler. Amber en son, devletin verdiği arabayla değil, kendi arabasıyla geldi ve bara güneş gözlüğü takıp, hala çok belirgin bir çilek sarısı olan saçlarının üzerine bir şapka takarak girdi. Felix'in doldurmak üzere olduğu şarabı reddetti ve onun yerine maden suyu istedi.

"Alkollü araç kullandığım için durdurulamam. Telefonunu kontrol etti ve kapattı.

Talitha, 'Endişelerinizin en küçüğü olabilir,' diye mırıldandı.

Amber sosyal medyayı benimseyen ilk parlamenterlerden biriydi ve partisine oy vermeyi hayal bile etmeyen insanlar arasında bile büyük bir takipçi kitlesi oluşturmuştu. Amber 280 karakterlik bir tweet'te, konuşmalarında nadiren görülen bir içgörü ve zekâ sergileyebiliyordu. Diğerleri, biraz da acımasızca, sosyal medya hesaplarıyla bir stajyerin ilgilenilebileceğini düşünmüşlerdi. Xav bu fikri reddetmişti.

"Aslında çok komik biri," demişti. "Sadece galeriye oynamıyor.

Başbakan olmak istediğini gizlemeyen biri için garip görünüyordu ama diğerleri onun sözüne güvenmişti.

"Dan, ne kadar ? Talitha, ikisi de Megan'la yaptıkları iki konuşmayı diğerlerine anlattıktan sonra sordu. "Sadece hafızasını kaybetmiş gibi davrandığından yani?

"Yüzde seksen. Daniel son yirmi dört saat boyunca

çok az şey. "Sanırım beni test ediyordu, itiraf edip etmeyeceğimi görmek istiyordu. İtiraf etmedim. Başarısız oldum. Birkaç saat sonra Tal ile konuştuğunda farklıydı.

Talitha, "Çok ," diye ekledi.

Xav, 'Gergin olurdun, doğru düzgün düşünemezdin. Belki de gerçekte olmayan şeyler gördün.

"Peki kaza gerçek miydi? Felix Talitha'ya sordu. "Kesinlikle başından kötü bir şekilde yaralanmıştı?

Talitha, 'Tıbbi raporları gördüm,' diye cevap verdi. 'Bunların sahtesini yapamazsın.

Hafıza kaybından bahsedilmiyor ama.

"Doğru olabilir," dedi Xav. "Gereksiz yere endişeleniyor olabiliriz.

Kimse konuşmadı.

Felix, 'Eğer gerçekten hafızasını kaybetmişse, evimizdeyiz demektir,' dedi. 'Güven fonunu serbest bırakmamıza bile gerek yok. O parayı kesinlikle kullanabilirim.

"Yine de yapardık, değil mi? Amber söyledi. 'Yine de ona verirdik. En azından bunu yapabiliriz.

Xav sesini alçalttı. "Senden gerçekten bir organını bağışlamanı istedi mi?"

"Hayır," dedi Daniel. "Ama o *iyilik* kelimesini kullandı. Ve bana baktı gözlerinin içine baktı.'

"Bu yeterince yaygın bir kelime," dedi

Xav. "Benimle oynuyordu.

Amber başını kaldırdı. 'Bunu soramaz, Dan. Soramaz.'

"İstediği her şeyi sorabilir," dedi Felix. "Bizi kısıktırak yakalamış durumda.

Müzik o anda durdu. Sessizliğin içinden barmenin bulaşık makinesinden bardakları çıkardığını duyabildiler. Müzik tekrar başlayana kadar hiç konuşmadan oturdular.

"Peki, ne yapacağız? Amber sordu.

"Sakin ol," dedi Felix. 'Dan ona bir böbrek verir. Büyütülecek bir şey değil - insanlar bunu her zaman yapar.

Felix ve Daniel masanın karşısında göz göze geldiler; Daniel'in gözlerindeki meydan okuma, "Hadi o zaman, tartışalım," diyordu.

"Hayır, yok," dedi Talitha ve Daniel en eski arkadaşının kararlılığı için hiç bu kadar minnettar hissetmemişti. 'Eğer Dan'in bedeninden parçalar almaya hazırsa,

geri kalanımızdan ne isteyecek?"

Xav ürperdi. Bir an için ayağa kalkacak gibi oldu. "Alternatif planını dinliyorum Tal," dedi.

Tal büyük deri çantasını masanın üzerine çekti ve içine uzandı. "Bunlar kullan-at telefonlar olarak bilinir. Her birinin önüne birer cep telefonu koydu. "Normal telefonlarımızdan farklı numaralarla çalışıyorlar ve önemli olan da bu, numaralar takip edilemiyor.

"Benimki neden yeşil? Daniel hepsine renkli çantalar verildiğini fark edince Felix sordu. Onunki koyu maviydi.

Talitha, 'Her birine tüm numaralarımızı programladım, bu yüzden onları birbirinden ayırabilmem gerekiyordu,' diye cevap verdi. 'Ayrıca onları kişisel telefonlarınızdan daha kolay ayırt edebileceksiniz. Her birinde oldukça fazla kontör var ama sınırsız değil, bu yüzden birbirinizi bu özel konu hakkında aramaktan başka bir şey için kullanmayın. Grubun etrafına bakındı. "Anlaşıldı mı?

Felix'in yüzünde alaycı bir ifadeden uzak bir kaş çatma çizgisi vardı. "Bu gerçekten gerekli mi?

Talitha, "Felix, ikimizden hangisi suç teşkil eden davranışları ve polisin bunları nasıl izlediğini daha iyi biliyor?" diye sordu.

Daniel, Felix'in boyun eğmek için iki elini de havaya kaldırdığını görünce memnun oldu. Tal'in geveze arkadaşına karşı kazandığı küçük zaferler her zaman hoşuna gitmişti.

Amber onunkini çantasına koydu. "Bu iyi bir fikir," dedi. "Telefon konuşmalarımın rutin olarak izlenmediğinden asla emin olamam.

Talitha çok iyi .

'Megan suçlamalarda bulunmaya başlarsa, polis soruşturmasının tüm teknolojimize el koymayı da içermesini bekleyebiliriz,' dedi. 'Aramızdaki ani mesajlaşma ve arama telaşı şüpheli görünecektir. Kullan-at telefonları kullanırken bile suçlayıcı bir şey söylememeliyiz.

Dudaklarını büzen Felix, yeşil telefonu ceketinin cebine koydu. Bir süre sonra Dan ve Xav da onu takip etti.

"Nerede ve ne zaman buluştuğumuza da çok dikkat etmeliyiz," diye devam etti Talitha. 'Her zamankinden daha fazla buluştuğumuz ani bir düzen şüpheli görünecektir. Barın etrafına baktı. 'Buraya bir daha

En az birkaç ay daha. Her buluşmamızda farklı bir yerde, tanınmadığımız ve kazara kulak misafiri olduğumuz herhangi bir şeyin şüphe yaratmayacağı bir yerde olacak. Bu konuda anlaştık mı?"

Kimse itiraz etmedi.

'Ve konuşmaları minimumda tutuyoruz,' dedi Talitha. 'Biliyorum şu anda hepimizin aklının bir köşesinde bu var ama sadece söyleyecek bir şeyimiz olduğunda konuşuyoruz. Geri kalan zamanlarda her şey normal seyrinde devam ediyor.

"Başka bir şey var mı? Felix sesindeki iğneleyici ifadeyi pek tutamadı.

"Evet," dedi Talitha. 'Kanıt bulmamız gerekiyor. Alternatif plan bu Xav. Kanıt bulur ve yok ederiz.

Kanıt, yıllardır hiçbirinin bahsetmediği, hatta var olduğunu unutmaya çalıştıkları bir şeydi. Yirmi yıl önce, Talitha'nın havuzlu evinde, felaketin yüzüne bakmışlar ve kendilerine bir can simidi atılmıştı. Hevesle, utanmadan ona atlamışlar ve o zamandan beri sallanıp durmuşlar, sağlam bir zemine ulaşamamışlardı. Ve şimdi, jilet keskinliğindeki kenarlarıyla cankurtaran halatını kesip geçmeye fazlasıyla muktedir olan kanıt düşünmek zorundaydılar.

"Yirmi yıl sonra mı? dedi Amber.

'Katılıyorum,' dedi Talitha. 'Bunu o zamanlar yapmalıydık. Aptaldık ve şoktaydık ama şimdi değiliz. Megan o mektubu ve fotoğrafları bir yere sakladı ve onları bulmak zorundayız. Onlar olmadan etrafta suçlamalarda bulunmaya başlarsa, onun sözüne karşı bizim sözümüz olacak ve insanlar kime inanacak?

Kimse tartışmadı. Küçük bir bakan, bir hukuk firmasının kıdemli ortağı, kendi kendini yetiştirmiş milyoner bir sanayici, bir yatırım bankacısı ve İngiltere'nin en iyi performans gösteren okullarından birinin baş öğretmeni. Eski bir çocuk katilinin sözlerine karşı onların sözleri.

Amber, 'Kanıt ihtiyacı olmayacak,' dedi. 'Eğer bu asılsız bir suçlama olarak bile ortaya çıkarsa işim biter.

Talitha, 'Kanıt olmadan suçlanmayacağız,' diye ısrar etti. 'Hiçbirimiz hapis cezasıyla karşı karşıya kalmayacağız. Hiçbirimiz ailemizi ya da geçim kaynağımızı kaybetmeyeceğiz.

"Eğer Megan'ın elinde kanıt yoksa, bu konuda ısrar etmeyecektir," dedi Felix. 'Özellikle de ona sessiz kalması için para teklif ettiğimizde. O aptal değil.

"Aptal olmaktan çok uzak," dedi Xav. "O zamanlar hepimizden daha zekiydi ve şimdi bile kolay lokma olmayacaktır.

"Peki nerede? Talitha söyledi. 'O gece saklayabileceği sınırlı yer vardı. Ertesi sabah ilk iş polise gitti.

"Yatak odasını aramıştık, hatırladın mı? Daniel söyledi. "Orada değildi.

"O gece birileri onunla gitmeliydi," dedi Felix. "Yani, biz onu takip etmeliydim.'

Amber, "Hiçbirimiz doğru dürüst düşünemiyorduk," dedi. "Megan hariç," dedi Xav.

Talitha'nın aklına bir şey geldi. Xav'a, 'O gece onu arabasına sen götürdün. Bir şey fark ettin mi? Terastaki büyük pişmiş toprak saksılardan birine -ne bileyim- alışılmadık bir ilgi göstermedi mi?

Xav sanki hatırlamaya çalışıyormuş gibi yavaşça konuştu. "Arabaya bindiğinde elinde mektup vardı. Yolcu koltuğunun üzerine koydu. Film cebinde olmalıydı. Ve Dan haklı, yatak odasında değillerdi. Sanırım eve dönerken bir yerde mola vermiş olmalı.

"Bir haritaya ihtiyacımız var," dedi Amber ama Felix ondan çok öndeydi. Çoktan iPhone'unda Google Maps'i açmıştı.

"Nereye koyduysa hâlâ orada olabilir. Talitha Oxfordshire haritasını görebilmek için sandalyesini masanın etrafında dolaştırdı. "Döndüğünden beri onu almaya pek fırsat bulamadı. Özellikle de hastaysa.

Felix haritayı genişletmek için ekranda bir makas hareketi yaptı. 'Bu bir Samanlıkta iğne aramak gibi,' dedi. 'Eski evinizden o zamanlar yaşadığı yere kadar on bir mil var ve bu da doğrudan eve gittiğini varsayıyor.

"Eski arka bahçesi," diye önerdi Amber. "Annesi evi sattı ama geri almak için çitin üzerinden tırmanabilir.

"Samanlıkta iğne aramak gibi," diye tekrarladı Felix.

Talitha, "Hazine avına çıkalım demiyorum," dedi. "Onu takip ettireceğim.

"Bunu yapabilir misin? Amber sordu.

Talitha, 'Biz kuzey eyaletlerindeki en başarılı boşanma hukuku firmalarından biriyiz,' dedi. 'Tüm boşanma davalarını takip eden kötü niyetli eşlerimiz var.

zaman. Gece Megan'a bir kuyruk takabilirim. "Pahalı," dedi Felix.

"Eve dönüp kuruduktan sonra fondan geri alacağım.

"Bu konuda kendini suçlu hisseden var mı? Amber sordu. "Demek istediğim, Megan bizi kurtardı ve biz de onu tekrar kazıklamayı planlıyoruz.

Daniel kendini . "Hayati organların için gelene kadar bekle.

Amber geri adım atmadı. 'Eğer onunki zarar gördüyse, bu bizim için yaptıkları yüzündendir.

"Peki, o zaman bıçak altına yatarsın," dedi Daniel. 'Kocanın ya da çocuklarından birinin bir gün ihtiyacı olursa diye saklamak isteyebileceğin böbreğini veriyorsun. Unutmuşum, kan grubunuz aynı değil, yani paçayı .

"Megan'ın kaybedecek bizden daha az şeyi vardı," dedi Felix. 'Sınavlarını berbat etmişti. Cambridge'e gidemeyecekti ve bunu neredeyse kesinlikle biliyordu. Olanların sorumluluğunu üstlenecek biri varsa o da oydu.

Daniel, 'Onun bu şekilde gördüğünden emin değilim,' dedi. 'Onun yanında durmamız gerekiyordu. Tal'in babasının avukatı olması gerekiyordu, kurbanları için hareket etmesi değil. Eğer şimdi kızgınsa, bunu öğrendiğinde Tanrı yardımcımız olsun. Sözlerini bitirdiğinde Amber'ın gözlerinin açıldığını ve Xav'ın şaşkınlıkla kaşlarını çatıldığını gördü. Felix'in durduğunu fark etti.

Yani, Amber hakkındaki tüm bilgiler Megan yıllar boyunca eşit olarak paylaşılmıştı.

"Dan iyi bir noktaya değindi," dedi Talitha. "Her ne kadar anlatmak istediği bu olmasa da.

"Ne? Amber söyledi.

'Her birimizden bir şeyler isteyecektir. Eğer kanıt bulamazsak, hazırlıklı olmalıyız.

"Yani parayı ona vereceğiz," dedi Amber. "Çok fazla nakit var.

Tal başını salladı. 'Bunun yeterli olacağından emin değilim. Bence daha büyük bir şey isteyecektir. Acıtacak bir şey. Hepiniz sizden ne isteyebileceğini düşünmeye başlamalısınız.

"Ben zaten biliyorum," dedi

Xav. Bütün gözler ona döndü.

"Bana o gece söyledi," diye devam etti. 'Bu yüzden benden

Onu arabaya kadar götür.'

Amber, 'Bana söyleyecek özel bir şeyi olmadığını, sadece biraz arkadaşlık istediğini söylemiştin' dedi.

"Söyleyecek çok şeyi vardı," dedi Xav. 'Bana tam olarak ne istediğimi söyledi ve hiçbirinize bir şey söylemeyeceğime dair yemin ettirdi. Eğer size söylersem anlaşma iptal olacaktı.

"Ne? Talitha söyledi. "Ne istedi? Ne yapman gerekiyordu?" "Bekâr kal," diye yanıtladı Xav.

Daniel etrafındaki yüzlerden hiçbirinin onu takip etmediğini görebiliyordu. O da takip etmiyordu.

"O hapisten çıkana kadar bekâr kalmak zorundaydım," diye etti Xav.

"Neden? Amber'in beti benzi atmıştı.

Xav diğerlerini görmezden gelerek bir sonraki sözlerini Amber'a yöneltti. Yıllardır birlikte olmamışlardı ama Daniel'a bir zamanlar ne kadar yakın olduklarını hatırlattı. "Bana beni sevdiğini söyledi," dedi Amber'ın gözleri daha da açılırken. "Bunu yıllardır yaptığını ve daha önce de bir şeyler söyleyeceğini, ama sonra seninle çıkmaya başladığımı söyledi. Her şeyin değiştiğini, senden ayrılmam ve bekâr kalmam gerektiğini söyledi.

İçkisini aldı ve fondip yaptı. Ona ihtiyacı olan zamanı verdiler.

"Hayatının en güzel yıllarını hapiste geçireceğini ve biriyle tanışma ve aşık olma şansını kaybedeceğini söyledi. Otuzlu yaşlarının sonunda dışarı çıkıp üzgün, yaşlı bir kız kurusu olmak istemediğini söyledi. Bu yüzden beklemek zorundaydım ve dışarı çıktığında onunla evlenmek zorundaydım. Bu benim iyiliğimdi.'

"Ama sen ve Ella ... Amber başladı. 'Xav, Ella'yla iki yıl önce evlendin. Aklından ne geçiyordu?'

Felix sandalyesinde arkasına yaslandı ve acı, içi boş bir kahkaha attı. "Dostum," dedi. "Boku yemişsin sen.

Megan'ın eve hoş geldin yemeği için o Cumartesi Talitha'nın evine gitmeye karar verdiler. Başka seçenekleri yoktu. Daniel genellikle hafta sonlarını kendine göre ayarlayabiliyordu ama diğerleri programlarını yeniden düzenlemek, sinirli eşleri yatıştırmak, zor çocuklarla uğraşmak ve sonrasında bir düzine bahane uydurmak zorunda kalacaklardı. Önemli değildi; başka seçenekleri yoktu.

Talitha'nın evi şehir merkezinin kuzeyinde, ağaçlarla çevrili geniş bir yol üzerinde ultra modern bir yapıydı. Diğer evlerin çoğu yüz yıl ya da daha eskiye dayanıyordu ama Talitha bir şekilde Edward döneminden kalma malikaneyi yıkıp beton, renkli cam ve granitten kendi anıtını dikmek için izin almıştı. Beyaz Range Rover'ı, kocasının çelik grisi rengindeki daha büyük modelinin yanında duruyordu. Ön basamağın etrafında çamurla kaplanmış rugby kramponları serpiştirilmişti ve Daniel üst kattaki açık pencereden genç sesleri duyabiliyordu. Talitha'nın kendi çocuğu yoktu ama kocasının ilk evliliğinden üç oğlu vardı.

Gençliğin dağınıklığı, ön bahçenin tertemiz peyzajı ve evin pırıl pırıl ön cephesiyle çelişiyordu ama aynı zamanda rahatlatıcıydı. Sanki burası da normal bir aile eviydi ve normal aile evlerinde korkunç şeyler olmazdı.

Bisikletiyle yola çıkan Daniel, kendi kendine bu düşünceye tutunmasını söyledi.

Tam zili çalacaktı ki, çakılların üzerinde tekerlek sesleri duydu ve döndüğünde siyah, elektrikli bir BMW'nin geldiğini gördü. Arabayı tanıyamadı ama Felix'in karısı Sarah'ya ait olduğu ortaya çıktı - uzun boylu, Pony Club terbiyesine sahip oldukça sade bir sarışın. Daniel, Xav diğer taraftan çıkarken Felix'in arka koltuğa uzanıp iki yaşındaki oğulları Luke'u almasını izledi.

Xav'ın karısı Ella'dan iz yok.

Dördü Daniel'e henüz ulaşmıştı ki başka bir araç yanaştı; bu, içinde Amber'in Afro-Karayıpli sevgilisi Dexter'ın bulunduğu devasa siyah bir Volvo'ydu.

direksiyonda kocası vardı. Uzun bir pratiğin verdiği rahatlıkla, aracın hızlı bir kaçışa hazır olabilmesi için üç noktadan dönüş yaptı ve sonra o da çocuklarının arabadan inmesine yardım etmek için döndü.

Arkadaşlarından hiçbirisi Amber'ın Dex'le kariyerine yardımcı olması için evlendiğini bir an bile düşünmemiş olsa da, göz alıcı, melez bir çiftin parçası olmak ona hiçbir zarar vermemişti. Hayal edilebilecek en güzel iki küçük kızla birlikte Amber ve ailesi modern İngiliz ailesinin poster çocuklarıydı.

İki aile birbirini selamlamak için döndü, anneler çocukları için haykırdı, üç adam tokalaştı ve Daniel her zamanki gibi kendini dışlanmış hissetti. Ailenin dünyası onun kalıcı olarak dışlandığı bir dünyaydı. Zili çaldı ve Talitha'nın kocası Mark hemen cevap verdi.

"Maç iyi miydi? Daniel ragbiye ilgi duymuyordu ama Mark'ın başka pek az şeyden bahsedebildiğini deneyimleriyle öğrenmişti. Diğer adamın üzerindeki açık hava kokusunu alabiliyordu; ayrıca bir elinde tuttuğu kırmızı şarap kadehini de.

"Mükemmel. Mark çoktan Daniel'in omzunun üzerinden daha ilginç gelenlere bakmaya başlamıştı bile. "Marlborough Koleji. Geçen sezon bizi yerden yere vurdular, bu sabah bizi geçemediler.

Üst kattan, aynı anda hem vahşisi hem de elektronik sesler çıkarmayı başaran bir ses patlaması geldi.

"Yukarıda kaç tane var? Daniel Talitha'nın üvey oğullarının coşkusuna alışkındı ama o sabah bunu başka bir seviyeye taşıyor gibiydiler.

"Beş," dedi Mark ona. 'Gus'ın arkadaşlarından biri dizine bir şey yaptı ve ben de onu A ve E'ye gönderdim. Haydi, hepiniz yolu biliyorsunuz - buraya yeterince sık geliyorsunuz.

Daniel ceketini astı, diğerlerine doğru dürüst merhaba demek için döndü ve her zamanki sarılma ve yanaktan öpme ritüeline kendini hazırladı. Bir ömür boyu bekârlık onu fiziksel temastan kaçınmak üzere eğitmişti ama diğerlerinin bunu anlamasını asla sağlayamamıştı. Kadınlar dokunsal davranışlarıyla ona bir iyilik yaptıklarını düşünüyor gibiydiler. Sonunda onu kendi haline bıraktıklarında, Mark'ı evin arka tarafındaki büyük mutfağa kadar takip etti.

Gerçi büyük demek yetersiz kalırdı; iki kat boyunca uzanan ve tavandan tabana camdan inşa edilmiş devasa bir alandı. Daniel'a göre yazın inanılmaz derecede sıcak olan bu yer, ilkbaharın sonlarında tahammül edilebilirdi.

"Bu olmadan da yapabilirdik," diye mırıldandı Mark. "Nöbetçiyim ve Tal bir ev dolusu misafiri bir yana bırak, kendi başına üçümü bile idare edemez. Daniel'a doğru bir bakış attı. "Alınmayın. Yine de geçen hafta hepinizi gördüğümüze eminim. İyi bir şeyin fazlası.

Daniel Mark'a alışkındı. İyi niyetliydi ve ayrıca aynı fikirdeydi.

"Ella yok mu? Diğerleri arkadan doluşurken Daniel Xav'a sordu. Xav başını salladı. "Ona bunun bir iş meselesi olduğunu söyledim.

Mutfak tezgâhının başındaki Talitha onlara doğru döndü ve gülümsemesi sert çenesini zorlukla kırdı. Saçları kazınmış, yolundan çekilmişti ve bu tarz ona hiç yakışmıyordu. Yüzünü çok büyük, çok köşeli gösteriyordu. Makyaj yapma zahmetine bile katlanmamıştı. Daniel ona yaklaşmak üzereydi ki kadınlar ve çocuklar daha fazla kucaklaşmak için yanından geçip gittiler. Kendini Sarah'dan kurtaran Tal ona doğru geldi.

"O zaten burada," diye fısıldadı kulağına. "Etrafına bakma. Kadın hızla uzaklaştı; Daniel onun Xav'ı öpmek için eğildiğini gördü ve aynı şeyi ona da söylediğini anladı.

Etrafına bakma mı? Bu da ne demek oluyordu? Felix ve Sarah ile konuşmak için dönen Daniel görüş alanının çevresinde bir şey gördü. Başını kaldırarak onu buldu.

Talitha ve Mark'ın büyük tasarımının en dikkat çekici özelliği, evin tüm genişliği boyunca uzanan geniş bir iç balkondur. Daniel zemin kattan, güçlendirilmiş camdan bir yarım duvarın arkasındaki üst kat sahanlığını ve ondan açılan beş yatak odası kapısını görebiliyordu. Ortada durmuş, onlara bakan Megan'dı. Daniel'ın ilk düşüncesi onun çok daha iyi görüldüğü oldu. Saçları yeni yıkanmış, kırmızı bir güneş gözlüğüyle yüzünü kapatmıştı. Xav'a olan hislerini bildiği için, onun için gerekli görmediği bir çabayı arkadaşı için gösterdiğini fark etti.

"Neye bakıyorsun? Felix Daniel'ın bakışlarını takip etti ve sonra diğerleri teker teker fark etti - Talitha zaten oradaydı elbette - ve hepsi

Bir sahnedeki oyuncular gibi başlarını kaldırıp tek kişilik seyircilerine baktılar. "Kim o anne?" diye sordu Amber'ın en büyüğü.

"Ben Megan," diye cevap verdi. "Herkes merhaba.

Megan'ın teni hâlâ solgundu ama okula geldiğinde gördüğü o korkunç sarı renk kaybolmuştu. Daha iyi giyinmişti, anoreksik ve köşeli değil, modaya uygun bir şekilde zayıf görünüyordu. Makyaj bile yapmıştı ve Daniel bir an için Xav olmadığı için minnettarlık duydu.

"Yukarıda tek başına saklanma," diye Mark. "Aşağı gel.

Megan bir saniye daha bekledi ve sonra merdivenlerde gözden kaybolmadan önce balkon boyunca yürüdü.

"Bu kim? Felix'in karısı Sarah sordu.

"Eski okul arkadaşım," dedi Felix.

Talitha Daniel'e yaklaştı. "Kendini göstermeye karar verdi," kulağına tısladı. "Buranın sahibiymiş gibi davranıyor.

"Belki de bu senin iyiliğindir," diye cevap vermekten kendini alamadı Daniel. "Belki de senin evini beğeniyordur.

Talitha'nın yüzündeki kederli ifade karşısında neredeyse kendini suçlu hissedecekti. "Mark biliyor mu?" diye sordu.

"Yani onun kim olduğunu?

Başını salladı ve omuz silkti. Kesinlikle - ne diyecekti ki? Eninde sonunda hepsi bunu çözecekti: Mark, Sarah, Ella ve Dex. Bir bakıma şanslıydı, yalan söylemesi gereken kimse yoktu. Tanrı sayılmazdı. O zaten biliyordu.

Megan'ın topukları soluk taş zeminde ses çıkardı ve yeniden ortaya çıktı. Görkemli girişi olabildiğince uzatmaya kararlı bir şekilde kapı aralığından hepsine .

"Sabah günlerimizi paylaşmış eski bir dost gibi dost yoktur" dedi. "Onun karşılaması gibi bir karşılama, onun övgüsü gibi bir saygı yoktur".

"Kim o? Felix biraz fazla yüksek sesle sordu. "Shakespeare mi?

"Oliver Wendell Holmes Senior," diye yanıtladı Megan. "Merhaba Felix, beni özledin mi?

Daniel o anda hepsinin bir iskelede durduğunu, donmuş bir göle baktıklarını, atlamaları gerektiğini bildiklerini ve bunu ellerinden geldiğince ertelediklerini hissetti. Önce Felix atladı, ki bu kimseyi şaşırtmamalıydı,

Megan onun kucağında kayboldu. Bir kolunu beline dolayarak onu Sarah ve küçük Luke'a doğru yönlendirdi. Diğerleri için infazın ertelenmesi gibi bir şeydi bu ama Felix asla kendini uzun süre feda edecek biri değildi.

"En iyi arkadaşını hatırlıyorsun. Amber'ı öne doğru çekti. Ona artık Saygıdeğer Hanımefendi diyoruz. Ve hepimiz onun partisine oy veriyormuşuz gibi yapıyoruz; vermezsek huysuzlaşıyor. Bu Dex, onun uzun süredir acı çeken ve iki sevimli şey, Gunmetal ve Tungsten.

"Pearl ve Ruby!" diye koro halinde konuştu kızlar. Felix bunu yıllardır yapıyordu ama onlar bundan hiç sıkılmamış gibiydiler. Fazla neşeli davranıyor, fazla zorluyordu ama Daniel onu tam olarak suçlayamazdı; hiçbirisi nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu.

Megan bir parmağını küçük çocuğun yanaklarında sevgiyle gezdirmişti ama kızları görünce eriyecek gibi oldu. Dizlerinin üzerine çökerek her birine birer el uzattı. "Çok güzelsiniz," dedi. "Kaç yaşındasınız?"

"Beş," dedi Pearl ona. "Ruby üç. Sen kimsin?"

"Ben annenin eski bir arkadaşayım. Megan ayağa kalktı ve kıpırdamayan Amber'a doğru uzandı ve vücutları, hatta yüzleri bile birbirlerinden birkaç santim uzakta kalırken kolların ve saçların garip bir şekilde kucaklaşmasını izledi.

"Hepiniz çok tatlısınız. Onlara gülümserken Megan'ın gözlerinde yaşlar vardı. "Çok minnettarım.

"Ve Xav, tabii ki. Felix halka yöneticisi gibi davranmaya kararlı görünüyordu. "Öne çık Xav, masadaki yerini al.

Daniel, Megan ve Xav'ın gözleri buluştuğunda grubun kendini hazırladığını hissetti. "Bu arada, açlıktan ölüyorum. Mark'ın elleri Daniel'in ellerinin üzerine indi.

Biri Xav'ın omzunda, diğeri Xav'ın omzunda, Megan'ın tek gerçek aşkı için aklından geçen her türlü selamlaşmayı etkili bir şekilde kesiyordu.

Talitha'nın devasa cam masasının etrafına oturdular ve onun organize ettiği öğle yemeğinin hakkını vermeye çalıştılar. Tabii ki yemek şirketini çağırmıştı - Tal hayatında hiç yemek pişirmemişti - ve yemek tipik olarak muhteşemdi: meyve ve sebzelerle parıldayan salatalar, tatlı, kararmış çıtırtılı dev bir jambon, incir ve bal peteği ile süslenmiş bütün bir brie, biberli kızarmış tavuk. Ancak beş genç oğlan dışında hiçbirisi fazla bir şey yiyemedi.

Daniel konuşmanın yapmacık olacağından, kimsenin ne söyleyeceğini bilemeyeceğinden, odada bir filden çok bir mamut olduğundan endişelenmişti. Beş eski arkadaşın çok az yer almasına rağmen, hiç de öyle olmadığını görünce şaşırdı. Megan hayat ve ruh gibiydi. Mark'a okul ragbisinden, Sarah'ya atlardan ve Dexter'a da parlamenter bir dul olmanın tehlikelerinden bahsediyordu ve gerçekten de ona hayran olmak zorundaydınız, çünkü ağzından çıkan her kelime saçmalık olmalıydı.

Xav'a hiçbir şey söylemediğini fark etti, muhtemelen Tal onu kibarca masanın aynı tarafına, birkaç sıra aşağıya oturttuğu içindi - ikisi arasında göz teması kurmak zordu. Xav ise neredeyse hiç konuşmuyor, zaman zaman telefonunu kontrol ediyor, bir keresinde Daniel'ın Ella'dan geldiğine emin olduğu bir telefona cevap vermek için odadan çıkıyor ve neredeyse hiçbir şey yemiyordu.

"Peki, bu grubu nereden tanıyorsun? Mark bir noktada Megan'a sordu. Daniel onun eski bir okul arkadaşı olduğunun zaten kendisine söylendiğinden emindi, ama Mark kendisini doğrudan etkilemeyen bilgileri nadiren özümserdi.

"All Souls'daydım," diye cevap verdi Megan.

"Megan okul müdürüydü. Amber bir saatten uzun bir süredir kızlarıyla fısıldaşmak dışında ilk kez konuşuyordu.

"Ben burslu bir kızdım," dedi Megan. 'Bu gerçekten de göstermelik bir atamaydı, lüks özel okulun ilerici kimliğini göstermesi için bir şanstı. Her yüz öğrenciden biri köylüydü, bu yüzden köylüleri olabildiğince öne çıkardılar.

Xav hemen, "Bu doğru değil," dedi.

Megan masanın karşısında öne doğru eğildi, böylece başını çevirdiğinde Xav'ı görebiliyordu. Bir saniye boyunca birbirlerine baktılar. Xav evlilik yüzüğünü çıkarmıştı.

Amber hemen ekledi: "Hayır, içimizde en akıllı olan sendin," dedi.

"Peki, bunca yıldır neredeydin? Mark, neyse ki masanın etrafındaki gerginlikten habersiz görünüyordu. "Yurt dışında mı? Daha fazla jambon isteyen?" Oyma bıçağını aldı ve havada salladı.

"Ben biraz alacağım," Felix tabağındakilerin çoğunu yememiş olmasına rağmen tabağını uzattı. Öte yandan bardağı boştu. "Ben de," dedi Daniel dayanışma içinde. 'Aslında, şunu bitirmem için bana bir saniye ver. çok. Muhteşem, Tal, her zamanki gibi.'

"Summertown'da Ne Pişiyor?" dedi Tal. "Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadı. Megan, Mark'a "Kuzeydoğu'da bulundum," dedi. "Durham'da.

"Güzel bir yer. Mark Daniel'a döndü. "Sen de üniversitede oradaydın, değil mi?

Daniel'ın ağzı çiğnenmemiş jambonla doluydu; sadece başını sallayabildi.

Dex Megan'a, "Amber'ın birkaç hafta içinde doğum günü partisi var," dedi. "Sen de gelmelisin. Detayları sana göndereceğim.

Daniel etrafındaki yüzlerdeki dehşete gülebilirdi ve aynı şekilde hissetmiyor olsaydı muhtemelen gülerdi. Amber'ın partileri her zaman gösterişli olurdu: siyah kravat, çimenlikte çadır, yerel partinin büyükleri ve iyileri unvanlarını ve taçlarını sergilerdi. Megan bu partilere katılacak ilk kanun kaçağı değildi ama hükümete yakın olduğunuzda yaratıcı muhasebe ile karanlıkta genç bir aileyi katletmek arasında büyük bir fark vardı.

Birkaç saniye boyunca sadece çocukların cihazlarından gelen elektronik bip seslerini duyabildiler. Talitha zaten dolu olan bardaklara şarap dolduruyor, Amber Ruby'nin ağzında var olmayan bir izi siliyor, Felix telefonunu kontrol ediyor ve Daniel Mark ile Dex'in şaşkın bakışlarını yakalıyordu.

"Ne kadar nazıksınız," dedi Megan. "Çok isterim.

"Muhasebecinin yerine birini bulabildin mi? Xav Felix'e sordu ve masadakiler yeni bir konudan dolayı rahat bir nefes aldılar. Felix'in finans müdürü birkaç hafta önce onu yüzüstü bırakmıştı. Felix başını salladı. "Bir sürü aday var ama hiçbirini bu işe uygun görmüyorum.

"Sözleşmeyle yaptırabilirsin, değil mi? Mark söyledi. "Biz yerel bir firma kullanıyoruz. Size detaylarını verebilirim.

"Yapabilirim ve yapıyorum da, ama bunun bedeli bir kol ve bir bacak. Felix yemek yemeye çalışmamak için bir bahane bulmuş gibi rahatlamış bir halde çatal ve bıçağını bıraktı. "Ve Uganda'daki yeni fabrika yüzünden çoktan gerildim. Sorun şu ki, Londra'ya çok yakınız. Tüm iyi işçiler benim ödeyebileceğimin iki katına gidip geliyor.

"Bu arada Felix her şeyi kendisi yapıyor," diye araya girdi Sarah. "Her gece neredeyse gece yarısına kadar çalışıyor. Luke kendi babasını gördüğünde gözyaşlarına boğulmaya başladı.

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," diye homurdandı Felix.

Sarah, 'Ben olsam yapardım,' diye tersledi ve ardından, bir çiftin toplum içinde aşırı paylaşımında bulunduğu o garip an geldi.

"Ben yaparım," dedi Megan.

Ve garip an yörüngeye girdi.

"Finans ve muhasebe diplomam var. Diğerlerinden birinin tepki vermesini bekledi. Tepki vermeyince şarap kadehini kaldırdı ve kenarından etrafındakilere baktı. "Ne?" dedi. "Hapishanede yirmi yılımı harcayacağımı mı sandınız?"

Sarah nefesini tuttu. Masanın sonunda cep telefonlarıyla meşgul olan çocuklar sessizleşti. Beş yaşındaki Pearl bile kendi kendine *hapishane* kelimesini mırıldanırken gözleri büyüdü.

"Hapiste miydin?" dedi çocuklardan biri.

"Ne için?" diye sordu bir diğeri.

Megan ağzını açtı.

"Hayır. Amber'ın sesini yükseltmesi nadiren görülen bir şeydi ama bunu yaptığında, insanların neden geleceğin başbakanı olarak onun hakkında ciddi ciddi konuştuğunu hatırladılar. "Burası yeri değil.

Talitha ayağa kalktı. "Çocuklar, siz ve arkadaşlarınız tatlınızı oyun odasında yiyebilirsiniz.

Dramayı terk etmek istemeyen beş çocuk tartışmaya başladı. "Ciddiyim," diye uyardı Talitha. "Pearl ve Ruby'yi al ve onlara göz kulak ol.

Çocuklar tatlılarını alıp odadan çıkarken kırılğan bir sessizlik hakim oldu. Talitha kapının düzgün kapanıp kapanmadığını kontrol etti. Hâlâ kimse konuşmuyordu. Luke ciyakladı ve Sarah ayağa kalktı.

Megan, 'Matematikte ne kadar iyi olduğumu hatırlıyor olmalısın, Felix' dedi. Görünüşe göre finansta da aynı derecede iyiyim. Ve pazartesi başlayabilirim.

Megan konuşurken güneş gözlüğünü başının üstünden kaldırdı ve saçlarını silkeledikten sonra tabağının yanına katladı. Kendine sahip olduğu her halinden belli olan bu hali, uçları çiğnenmiş ve rengi solmuş güneş gözlükleriyle çelişiyor gibiydi.

"Salı gününü kastediyorum," dedi. 'Pazartesi 1 Mayıs tabii ki. Bu yıl resmi tatil - her zamankinden daha çılgın olmalı.

"Tal, bunun içinde ne var?" dedi Sarah, bir şeye benzeyen bir kâseye bakarken. "Bunu Luke'a verebilir miyim? Kocasına baktı,

Ama Talitha değil ve Daniel bile onun gözlerindeki mesajı okuyabiliyordu.

Oh, Tanrım, hayır - konyak katılmış! Tal oyunlara doğru baktı-
oda kapısı. "Çocuklara az önce sert içki verdim.

Amber yumuşak bir ciyıklama sesi çıkardı ve endişeli yüzünü Dex'e çevirdi.

Mark omuz silkerek, "O halde sakın bir öğleden sonra geçireceğiz," dedi.
"Onlara bir zararı olmaz.

"Senin için söylemesi kolay," diye karşılık verdi Amber. 'Senin en
k     n muhtemelen benden daha ağırdır. Ruby sadece    yaşında. Ayağa
kalktı. "Dürüst olmak gerekirse, Tal.

" yi olacaklar. Daniel'ın hiç sinirlendiğini görmediği Dex karısının elini
tuttu. "Otur.

"Ne düşünüyorsun, Felix? Megan söyledi.

"Peki ya bu tart şeyi? Bu güvenli mi? Sarah'nın sesi tizleşmişti.

"Tanrı aşkına Sarah, çocuğunu beslemek benim sorumluluğum değil,"
diye tersledi Talitha.

Xav gözlerini kapattı, sanki bütün bu sahneyi unutturabilecekmiş gibi.

"Teklif ettiğinizden yılda on bin dolar daha azını kabul ediyorum. Megan
sanki odadaki tek konuşma onlarınkiymiş gibi Felix'e hitap etti. 'Ama sadece
ilk altı ay. O zamana kadar kendimi fazlasıyla kanıtlamış olacağım.

Felix, "Ne kadar  dediğimi nereden biliyorsun?" dedi.

"LinkedIn'de ve *FT*'de reklam yapıyordunuz," diye yanıtladı Megan. "Bu
bir sır sayılmaz.

Herhalde diğerlerinden biri şimdi devreye girer, diye düşündü Dan,
Felix'e yardım eder mi? Yine de bu, bir yılanın bir fareyi takip etmesini
izlemek gibiydi; gözlerini ondan alamıyorlardı.

"Meg, paraya ihtiya ın varsa seve seve yardım ederim," dedi Felix. "Seni
tekrar ayağa kaldıracabilirim. Diğerlerine bir göz attı ve *güven fonu* kelimeleri
telepatik bir mesaj gibi grubun içinde dolaştı. Xav başını yavaşça sallayarak
Felix'e sessizce izin verdi.

"Bunu tartışmalız," diye mırıldandı Sarah.

"Kredi istemiyorum, iş istiyorum," dedi Megan.

" yi bir fikir değil," diye tekrarladı Sarah.

Felix, "Oldukça uzman," dedi.

"Pek sayılmaz. Yıllık cironuz on dört milyon pound, faaliyet kar marjınız yüzde yedi ve yılda yüzde on büyüyorsunuz, bu iyi bir şey. Sorun şu ki, büyümeyi finanse etmek için stratejinizi düşünmemişsiniz. İşiniz büyüdükçe, mamul mal stokunuz ve müşterilerinize sunduğunuz kredi miktarı da arttı. Tüm bunlar finansmana ihtiyaç duyuyor ve kısacası nakit paranız tükeniyor, bu yüzden tedarikçilere geç ödeme yapıyorsunuz ve kredi notunuz düşüyor. Eski muhasebecilerin şu sözünü hatırlamıyor musunuz? "Ciro gösteriştir, kar akıllılıktır ve nakit gerçektir"?

"Bütün bunları nereden biliyorsun? Felix afallamış görünüyordu.

"Her yıl şirket hesaplarınızı dolduruyorsunuz ve kredi notunuz Dun and Bradstreet'te listeleniyor. Bir web siteniz, birkaç sosyal medya hesabınız var. Zor bir şey değil.

"Neden hapiste olduğunu bilmek istiyorum. Dex şaka yaptığı izlenimini vermek istercesine masadakilere sırtıttı. Şaka yapmadığını hepsi biliyordu. "Karımın partisine davet edilmeyi yeniden düşünmek zorunda kalabilirim.

Amber çantasını buldu. "Dönüş yolunda konuşalım," dedi kocasına. "Tal, teşekkür ederim ama sanırım kızları eve götürmemiz gerekiyor.

"Aslında, belki de ben-" diye başladı Daniel.

Megan, "Yirmi yıl önce Felix'in annesinin arabasını çaldım ve M40'ta ters yöne sürdüm," dedi. "Bir arabaya çarptım ve ikisi çok küçük çocuk olan üç yolcuyu öldürdüm.

Sarah oğluna biraz daha sıkı sarıldı.

"Kahretsin, işte busun. Mark karısına "Ne oluyor lan?" der gibi baktı.

"Bu bir kaza mıydı? Dexter sordu.

"Hayır, Dex, çünkü hiç kimse bir kaza yüzünden benim aldığım cezayı alamaz, en azından güçlü biri onları dikmeye çalışmadığı sürece.

Megan konuğurken Talitha'ya bakmadı, muhtemelen iyi de oldu, çünkü Talitha bir ceset rengine dönmüştü.

"Bunu eğlence için yaptım," diye devam etti Megan. "Gülmek için, bunu çok yaptım - bunu kanıtlayacak kamera kayıtları vardı. Dikkatsiz ve tehlikeliydim ve yirmi yıl hapse mahkum edildim. On sekiz yaşındayken, düşünsenize.

Xav ayağa kalktı. "Biraz hava almam lazım," dedi odadan çıkmadan önce.

"Biliyor muydun? Dex karısına şöyle dedi. "Yani, o zaman. Bunu yaptığını biliyor muydun?"

"Olamaz," diye araya girdi Megan. 'Arkadaşlarımın hiçbirinin haberi yoktu. O yaz uyuşturucudan kafayı yemişlerdi - oynadığım karanlık küçük oyunlar hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Ayağa kalktı ve Amber'ın omuzlarına doğru eğildi. 'Muhtemelen kamusal alanda olmasını isteyeceğin bir bilgi değil. Merak etme, tedbirli davranabilirim.

"Saat sekizde gel. Felix gözleri kapalı konuştu. 'Çoğu insan içeri girmeden önce sana ipleri göstermek için biraz zamanım olacak. Bir deneyelim.

Mayıs Günü şafak sökmeden kısa bir süre önce, binlerce şehir sakini Magdalen Koleji korosunun baharı karşılamak için ünlü kulesinden söylediği şarkıları dinlemek üzere yataklarından kalktı. Her zamanki gibi Daniel da onlardan biriydi; her zamanki gibi dünyanın başka bir yerinde olmayı diliyordu.

Daniel 1 Mayıs'tan nefret ederdi. Zoraki neşeden ve başı sonu olmayan bir kalabalığın içinde olma duygusundan nefret ederdi; kaldırımlardaki kusmuk havuzlarından ve sokak banklarında uyuklayan yırtık balo elbiseli kızlardan nefret ederdi; geride bırakılan çöp yığınının ve bunu denetlemenin kanlı maliyetinden nefret ederdi. Yine de, Oxford'daki başlıca okullardan birinin müdürü olarak, Magdalen College'daki 1 Mayıs kahvaltısına daimi daveti vardı.

Magdalen Köprüsü'ne yaklaşırken bir telefon aldı. Arayan Tal'di. Arka plandaki gürültüden onu zar zor duyabiliyordu, bu da onun da şehir merkezinde olduğunu gösteriyordu. Geç kalmıştı, konuşacak vakti yoktu ve önündeki kalabalık içinden çıkılmaz bir kütleye dönüşmüştü.

"Neredesin?" Havaya çiçek fırlatan vahşi saçlı, yeşil yüzlü bir adama doğru ilerledi.

"Kapalı yanında," diye yanıtladı Tal. 'Mark'ı ve çocukları kaybettim. Şansım yaver giderse onları bir daha bulamayacağım.

"Ben gittikten sonra nasıldı?" diye sordu.

Felix Megan'a bir iş vermeyi kabul ettikten sonra, Megan zaferinden dolayı bitkin düşmüş görünüyordu ve Daniel onu Iffley Road yakınlarındaki evine geri götürmesi için bir Uber çağırmıştı.

"Amber ve Dex hemen arkandan gittiler," diye yanıtladı Talitha, "sanki çocuklarını zehirlemişim gibi davrandılar ve diğerleri de hemen ardından gittiler, Sarah Felix'e ciddi bir keder verdi.

Yeşil yüzlü adamın kafasından geyik boynuzuna benzer iki boynuz çıkıyordu.

Sırtı Daniel'a dönüktü ve etrafından dolaşmanın mümkünatı yok gibiydi.

"Mark çok öfkeli," diyordu Talitha. 'Çocuklar internette kazanın haberini bulmuşlar. Onu neden eve davet ettiğimi anlayamıyor.

"Hiçbir şey söylemedin, değil mi? Daniel birinin ayağına doğru yan adım attı. Yüzü bir alıç çiçeği yığınıyla karşı karşıya geldi; şimdiden dönmeye başlamışlardı ve sidik kokuyorlardı.

Talitha, 'Beni ne ?' dedi.

'Tal, bir plana ihtiyacımız var. Bize bu şekilde şantaj yapmasına izin veremeyiz.'

'Ya bize şantaj yapmıyorsa? Ya gerçekten hatırlayamıyorsa? Cesaretimizi korursak, her şey yeniden yoluna girebilir.

Bu aşamada ilerlemek imkânsızdı, kalabalık katı bir et ve kemik yığını haline gelmişti. Daniel insanları köprü duvarından uzak tutan çelik bariyerlere dayanana kadar yana doğru ilerledi. Diğer tarafta güvenlik görevlilerinin sıralandığı dar bir yürüyüş yolu vardı.

'Ona parayı vermemiz gerekiyor,' dedi.

Ona para vermek hafızasını canlandırabilir. Kahretsin, beni buldular. Seni sonra ararım.'

Daniell'in tam önünde, gözleri buğulu ve Doğu Avrupa aksanlı genç bir adam, köprüden atlamak için izin almak üzere güvenlik görevlilerinden biriyle tartışıyordu.

"Bana izin vermek zorundasınız," dedi. "Ben bir profesyonelim. Gardiyan başını salladı.

Eskiden öğrenciler, genellikle hâlâ bir önceki geceki baloların resmi kıyafetleri içinde, 1 Mayıs'ı Magdalen Köprüsü'nden aşağıdaki nehre atlayarak kutlardı. Ancak birden fazla atlayıcı ciddi şekilde yaralanmıştı ve Daniel'in hatırlayabildiği kadarıyla atlamak yasaklanmıştı. O sabah, güvenlik görevlilerinin oluşturduğu kuyruk bir başkanlık ziyaretini andırıyordu.

Genç adam, "Bunu daha önce de yaptım," dedi.

İri yarı muhafızdan bir kafa sallama daha. Daniel iç cebinden davetiye kartını çıkardı ve uzattı.

"Bana yardım edebilir misiniz?" diye seslendi güvenlik görevlisine. "Beş dakika içinde üniversitede olmam gerekiyor.

Güvenlik görevlisi acele etmedi, şık takım elbiseyi inceledi.

Bütün gece onu ve elbiseyi giymişti ve sonra omuz silkti. 'Tırmanman gerekecek,' dedi.

Daniel bariyerin üzerine çıktı, muhafızın uzattığı kolu tuttu ve bariyere doğru sıçradı. Muhafız onu yakaladı ve Daniel kendini ve elbisesini üzerinden atmayı başardı.

'Hey, nasıl oluyor da atlamasına izin veriliyor? o kim ki? Batman mi?'

"Teşekkürler, dostum," dedi Daniel.

Bariyerin nehir tarafında, Magdalen Köprüsü'nün diğer tarafına hızlı bir şekilde geçebilirdi. Adının söylendiğini duyduğunda üniversiteye çok yaklaşmıştı.

Dan!

Buna inanamıyordu. Megan girişte bekliyordu, mavi bir takım elbise ve topuklu ayakkabılar içinde resmi bir şekilde giyinmişti. "Gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım," diye devam etti ve Daniel bir an için tamamen kayboldu. Onu burada buluşmaya mı davet etmişti?

"Günaydın, Efendim. Görevli kapıcı Daniel'in geçmesine izin vermek için bariyeri kenara çekti.

Elbette konuşmamıştı ama Xav'la Cumartesi günü 1 Mayıs kutlamaları hakkında konuşuyordu. O da kulak misafiri olmuştu.

"Güzel bir gün, efendim. Bu bayan sizinle mi?"

Daniel hayır demek için ağzını açtı ama Megan onu kısa, taş döşeli patikadan ana avluya doğru yönlendiriyordu.

"Sakıncası yok, değil mi?" diye fısıldadı kulağına. "Her zaman daha yakından bakmak istemişimdir.

Avlu insanlarla doluydu.

'Ne eğlenceli,' dedi Megan. 'Kuleye çıkacak mıyız? Manzaranın başka bir şey olmasını bekliyorum, özellikle de bugün.

"Sığmayız. Daniel kalabalığın arasında durdu. Tanıdığı birkaç kişiyi çoktan fark etmişti ve tanıştırmaya zorlanmak istemiyordu. "Megan, burada ne işin var?

Azarlanmış bir çocuğunki gibi heyecanlı yüzü düştü. "Seninle konuşmam gerekiyordu," diye cevap verdi. "Cumartesi biraz garip geçti.

"Ne bekliyordun ki?

çalmaya başladığında cevap vermek için ağzını açtı. Ötesinde

duvarlara çarptı, kalabalığın gevezeliği bir heyecan vızıltısına dönüştü ve birden fazla haykırış duyuldu. Avludaki herkes başını yukarı çevirmişti ve Daniel da aynısını yapmaktan memnundu. Magdalen Kulesi 144 feet yüksekliğiyle Oxford'daki en yüksek binaydı. Platformunda, yüksek korkulukların ötesinde, Daniel taş işçiliğindeki boşlukların arasında cüppeli figürler görebiliyordu.

Saat dört, beş ve altı kez çaldı. Şehrin nefesini tuttuğu bir anın ardından koro '*Hymnus Eucharisticus*'u söylemeye başladı.

'Te Deum Patrem colimus, Te laudibus prosequimur . . '

Güçlendirilmiş, gökyüzüne yükselen asırlık ilahi muhteşemdi ve Daniel açılış mısrasını gözleri yaşarmadan asla duymazdı. Normalde sessizce katılırdı - sevdiği bir parçaydı - ama Megan'ın önünde bunu yapmaya cesaret edemiyordu.

"Anlayabiliyor musun?" diye fısıldadı.

Klasikler üzerine doktorası vardı - tabii ki anlayabilirdi.

Koro ikinci mısraya ulaştığında Latince'den 'Sana tapıyoruz, ey İsa, sen, biricik Oğul,' diye tercüme etti.

İlahi sona erdi. Ana caddeden kulakları sağır eden bir tezahürat yükseldi ve Daniel gökyüzü kadar mavi bir helyum balonunun kulenin üzerinde süzüldüğünü gördü. Uçaklar uçmaya başlamıştı ve buhar izleri maviyi matematiksel çizimler gibi kesiyordu. Kulenin tepesinde, üniversitenin rektörü Yaratılış'ın açılış ayetini okumaya başladı; Tanrı'nın dünyayı ve özellikle de ışığı nasıl yarattığını anlatıyordu.

"Ve yeryüzü şekilsiz ve boştu ve derinliğin yüzü üzerinde karanlık vardı.

Dan'in tüm vücudunu bir ürperti kapladı; Megan bile bunu fark etti ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Dua edelim," diye anons etti rektör ve avluda herkes baharın uyanışı ve ışığın dönüşüyle ilgili bir dua için başını eğdi ve Daniel sonunda Mayıs Sabahı'ndan neden nefret ettiğini anladı. Bu, kışın bitişinin kutlanmasıydı; dünyada iyi, aydınlık ve güçlü olan her şeyin geri dönüşünü işaret eden bir törendi. Ancak yaşamlarını karanlıkta geçirenler için ışığa dönüş olmayacaktı. Daniel yirmi yılını kurtuluşu aramakla geçirmişti ve her baharda kurtuluşun kayıp gittiğini görüyordu.

ulaşamıyordu. Ve yanındaki kadın, bunun nedeni değilse bile, yaşayan sembolüydü.

Bundan sonra başka bir şey duymadı. Koro üç madrigal söyledi ve her zamanki gibi çok güzel olduklarından kuşkusu yoktu. Birkaç mavi balonun daha gökyüzüne doğru süzölüşünü izledi ve Daniel'e dualar gibi göründüler, şefkatli bir kulak bulmak için yukarı doğru tırmanıyorlardı. O sabah dualarının asla uçamayacağını fark etti; sonsuza dek yeryüzünde kalmaya mahkûmdular.

Megan ona ait olması gereken bedeli ödeyerek onun kurtuluşunu çalmıştı.

Koronun yeryüzüne dönüşünü izlediler ve avludaki yolculuklarını alkışladılar. Onlar artık melek değillerdi, sadece iyi sesleri olan çocuklar ve genç adamlardı ve kahvaltılarını istiyorlardı.

"Yukarı çıkabilir miyiz? Megan kuleyi kastederek sordu.

Koro aşağı indiğine ve kahvaltı sırası biraz zaman alacağına göre bunun olmaması için bir neden yoktu, bu yüzden Daniel yolu gösterdi ve dar sarmal merdiveni tırmandılar.

"Çok güzeldi," dedi Megan, korkuluğa ulaştıklarında. 'Sabahın erken doğuşuyla ilgili olan kısım, uzun bir karanlıktan sonra ışığı karşılama. Sanki sadece benim için söylenmiş gibiydi.

Çoğu insan şafak vakti Magdalen Kulesi'ne tırmanırken güneşin ilk ışıklarında kuleleri, tepeleri ve kuleleri görmek için kuzeybatıya dönerdi, ama Megan güney ucuna gitti. Daniel ona katıldı ve ana caddedeki insanlara baktılar. Kenarlarından eriyen bir buz kütleleri gibi, kalabalık uzaklaşmaya başlıyordu. Yine de bu zaman alacaktı; şehir merkezinde yirmi bin kişi olabilirdi ve çoğu acele etmiyordu. Belki de St Giles'daki morris dansını izlemek için yakındaki barlara gidiyor olacaktı. Karnaval atmosferi en azından önümüzdeki birkaç saat boyunca sürecekti.

Megan gözlerini kısarak güneşe bakarak doğuya döndü. Cumartesi günü Tal'de bıraktığı güneş gözlüklerinin kendisinde olduğunu söylemek için ağzını açtı.

Megan başını kaldırmadan, "Başka kimsem yok," dedi. Dan bekledi.

'Sen ve diğerleri, sahip olduğum tek şey sizsiniz,' dedi. 'Biri yapmaz

Hapishanedeki arkadaşlar, ittifaklar ve müttefikler oluşturur. Şu anda dışarıda olanların bile artık bana bir faydası yok. Eski bir mahkumun hayatını yaşamayacağım, Dan.'

Hayır, hayatlarımızı çalmak istiyorsun. Bu sadece aklından geçen bir düşünceydi, başka bir şey değil; bunu söylemeyi hayal bile edemezdi.

"Peki ya aileniz?" diye sordu onun yerine.

Ona şöyle bir baktı. "Annem öldü, duymadın mı?"

Yapmamıştı. Ama o zaman Megan'ın annesiyle iletişim kurmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı.

Başını iki yana salladı. "Özür dilerim, bilmiyordum.

"Sanırım o zamanlar size yazmıştım. En azından birinize, ama o zamana kadar hiçbirinizin cevap yazmamasını kabullenmiştim. Onları okudun mu bile Dan?"

"Meg," diye iç geçirdi. "Çok uzun zaman önceydi.

'Sessizce çekip gitmeyeceğim, biliyorsun,' dedi. 'Sen ve diğerleri, bunu kabul etmelisiniz. Öyle ya da böyle, hayatlarınıza geri döneceğim.

"Ne istediğini bilmiyorsun-" diye durdu. "Ne istediğini bilmiyorsun" demek üzereydi ama belki de biliyordu. Belki de tam olarak ne istediğini biliyordu; ve henüz onlardan istememişti.

"O yaz hakkında gerçekten hiçbir şey hatırlamıyor musun?" diye sordu.

Megan onun doğrudan gözlerinin içine baktı ve adam, işte *bu, şimdi itiraf edecek*, diye düşündü. Bunun yerine, sanki içine sıkışmış bir şeyi çıkarmaya çalışıyormuş gibi, tanıdık gelmeye başlayan bir hareketle başını salladı.

"Sana nasıl bir şey olduğunu anlatacağım," dedi ve yüzü konsantrasyon içindeydi. "Bir şey hayal etmeni istiyorum, gözlerini kapat.

Dan kendisine söyleneni yaptı; başka bir seçenek göremiyordu.

"Bir çocuğun bisikleti yuvarlanarak gölete düşüyor," dedi Megan. "Üzerinde kimse yok - endişelenmeyin. Yüzeyi kırıyor, kenarlara doğru çılgın dalgalar gönderiyor ve sonra devrilerek sazlıkların arasına düşüyor.

Megan'ın sesinde neredeyse sakinleştirici bir şey vardı. Daniel sanki Megan ona defalarca provasını yaptığı bir hikâyeyi anlatıyormuş gibi hissetti.

"Orada duruyor," diye devam etti. 'Kış gelir ve gölet donar

bitti. Bisiklet buzun içinde kalmış. Gidonlardan biri, ön tekerleğin büyük kısmının jant telleri ve selenin bir kısmı yüzeyin üzerinde, geri kalanı ise altında kalıyor. Görebiliyoruz ama dokunamıyoruz. Erişilemez durumda. Artık gözlerini açabilirsin, Dan.'

Öyle yaptı. Kadın ona biraz daha yaklaşmıştı. Bir adım uzaklaşmak istedi ama korkuluğun taş duvarına dayanmıştı.

"O yaza dair hafızam böyle," dedi. 'Bazı kısımlarını gün gibi net hatırlayabiliyorum, ama ya geri kalanı? Orada olduğunu biliyorum, neredeyse yüzeyin altında görebiliyorum, sadece ona ulaşamıyorum. Cinayet için de aynı şey geçerli. Sophie Robinson ve çocuklarını öldürdüğümü biliyorum. Hepsi kafamın içinde, sadece bulamıyorum.

Döndü ve uzaklaştı, kenara geri döndü ama Daniel'dan daha uzağa; Daniel, *yalan söylemiyor, gerçekten hatırlamıyor, diye düşündü. Güvendeyiz.*

Megan tekrar eğilerek aşağıya baktı. "Bu yeşil kostümler de neyin nesi?" diye sordu. "Biraz korkutucular.

Daniel ona "İnsanlar yüzlerce yıldır yeşil giyiniyor," dedi. "Doğayı, yeniden doğuşu, baharı temsil ediyor.

Aşağıdaki avludan bir pastırma kokusu geldi. Kahvaltı için aşağı inmelerini önermek üzereydi.

"Paganizm," dedi. "Böyle bir Hristiyan sabahında.

Daniel, 'Avrupa'nın her yerinde yeşil adamın resimlerini taşıyan kiliseler bulabilirsiniz,' dedi. 'Hristiyanlık ve paganizm arasındaki çizgiler herkesin bildiği gibi sonsuza kadar bulanıktır. Bak, gitmek istiyor musun-'

Merdivene doğru adım atıyordu.

"Hipnozu deneyeceğim," dedi. Daniel

hareket etmeyi bıraktı. "Pardon?

"Hipnotize olacağım. Bakalım kilitlediğim anılardan bazılarını bulabilecek miyim?

İştahı kesilmişti.

"Emin misin?" diye sordu. 'Yani, ne kazanacaksın? Olanları biliyorsun, bedelini ödedin. Artık hayatına devam edebilirsin, değil mi? Her şeyi geride bırakabilirsin. Sana yardım edeceğiz. Aslında, sana söylemek istediğim bir şey vardı.

-'

'Ama mesele de bu zaten, anlayana kadar bunu arkamda bırakamam,' dedi.

dedi. 'Bana böyle aptalca bir şeyi neyin yaptırdığını bilmem gerekiyor. Önümde koca bir hayat ve harika arkadaşlarım varken. Dünyayı fethedecektik, değil mi? Neden bunu bir kenara atayım ki?

Çok inandırıcıydı.

"Hayatıma devam edemem," dedi. "O yaz neler olduğunu tam olarak hatırlayana kadar olmaz.

Doğruyu söylüyor olabilir. Öte yandan, belki de her şeyi hatırlıyor ve ona işkence ediyordu. Bundan emin olmasının hiçbir yolu yoktu.

Sonra birdenbire, Dan'in uzaylılar tarafından yerleştirildiğine inanabileceği, ona hiç benzemeyen bir düşünce belirdi. Megan zirvelerden birinin yanında duruyordu. Aşağıdan sadece başı ve omuzları görünüyordu, eğer biri hâlâ yukarı bakıyorsa, ki çoğu insan bakmıyordu.

Her şeyi sona erdirmenin, şimdi ve her zaman tamamen güvende olmalarını sağlamanın bir yolunu düşünmüştü. Tek yapması gereken Megan'a doğru koşmak, onu ayak bileklerinden yakalamak, kaldırmak ve uçurmaktı. Megan 144 metreden aşağıdaki sert taşa düşecekti.

Ve hepsi bu kadar.

21

Felix'in ofisi, Thame şehir merkezinin bir mil dışında, bir otopark ve besleme yolu üzerinde kuzeye bakan sanayi biriminin üst katındaydı. Yüz metre ötedeki durakta bir otobüsün durduğunu gördü ama kimin indiğini göremedi. Önünde çok fazla ağaç vardı.

Kendini zorla pencereden uzaklaştırdı ve ikinci fincan kahvesini doldurdu. Kahveyi beyaz, tam yağlı süt ve iki şekerle içti. Yalnız kaldığında, masasındaki kilitli dolabın arkasında sakladığı şişeden bir tatlı kaşığı İrlanda viskisi ekledi. Tatlı kaşığı bulundurmuyordu ve daha dürüst anlarında tatlı kaşığının yıllar içinde bir çorba kaşığına, muhtemelen bir servis kaşığına dönüştüğünü ve sabah olduğunda muhtemelen lanet bir çorba kepçesi ölçüsünde olacağını kabul ediyordu.

İçti, tanıdık sıcaklığın kalbinden dışarı doğru yayıldığını hissetti, sinirlerini yatıştırdı, titremesini yumuşattı. Bir saat sonra elbette geri dönecekti. Bir şeyler yiyebilseydi, alkolün bir kısmını emebilirdi ama yıllardır zayıf olan iştahı Megan'ın serbest bırakıldığı haberinden beri yok denecek kadar azalmıştı.

Ve şimdi işte buradaydı, fabrikasının ön kapısına doğru yürüyordu, yeşil kuşaklı bir yağmurluk giymiş ve sol omzunda bir çanta taşıyordu. Kaldırımından inerken tökezledi, neredeyse dengesini kaybediyordu ve onu savunmasız görmek kalbini hafifletti.

Kahvesini yuttu ve merdivenlerden aşağı koşmadan önce masasında her zaman bulundurduğu paketten birkaç nane şekeri aldı. Resepsiyonda kimsenin olması için çok erkendi ve onu içeri almak kapının kilidini açması gerekiyordu.

"Sen mi yaptın?" dedi.

"Gördüğünüz gibi.

'Otobüse bindin mi? Çok kalabalık değil mi?'

Ona yarı eğlenen, yarı acıyan bir bakış attı ama yine de aptalca havadan sudan konuşmaya devam etti ve ona kendi odasından çok da uzak olmayan üst kattaki genel ofiste kullanacağı masayı gösterdikten sonra binanın etrafında bir tur attırdı.

"Bu Megan," dedi her zaman ilk gelen depo personeline. 'Bir süre bizimle birlikte olacak, hesapları düzenleyecek. Birinin bunu zamanı geldi, biliyorum.

Depoyu geride bırakırken tuhaf bakışların farkındaydı ama belki de Megan yanındayken her zamankinden daha anlayışlıydı; belki de tuhaf bakışlar bir süredir oradaydı. Depodan çıkıp stok odalarına doğru yürüdüler ve burada, insanlar yerine ürünlerin arasında kendini biraz daha rahat hissetti. Kimyasallar yargılamazdı. Önündeki raflarda beş yüz ya da daha fazla benzersiz bileşik olmalıydı ve her birinin kesin formülünü anlıyordu. Bileşikler onunla konuşuyordu; onları insanların asla anlayamayacağı bir şekilde anlıyordu.

Megan rafların yanında oyalanırken, "Erkek bakım ürünlerimiz için ekstrem ortamlardan malzeme tedarik ediyoruz," dedi. "Bu konuda çok heyecanlıyım. Dinleyin, bir bitkinin dünyadaki en zorlu koşullardan bazılarında hayatta kalabilmesi için kendi doğal koruyucu bileşiklerini geliştirmesi gerekir. Biz bunları topluyor ve ürünlerdeki aktif bileşenlere dönüştürüyoruz. Zorlu ortamlarda hayatta kalma fikri, erkek ruhuna pazarlama söz konusu olduğunda mutlak bir hediye.

Eğildi ve Megan'ın arkasındaki raftan küçük bir plastik şişe aldı, etiketin üzerindeki ismi ve formülü görebilmesi için çevirdi. "Laponya'dan kara yabanmersini suyu," dedi ona.

Megan etkilenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Ne işe yarıyor? Erkek ruhuna hitap etmek dışında mı?

"Mikrosirkülasyonu iyileştirir ve cildin sıkılığını artırır," dedi ona. "Müşterilerimiz - L'Oréal, Unilever, Proctor and Gamble - bunu bizden alıyorlar, nasıl özümsenebileceğine dair tavsiyelerle birlikte ve kendi ürünlerinde kullanıyorlar.

Şişeyi rafa geri koydu. "Bu perlit. Başka bir şişe aldı. "Doğal volkanik cam.

"Exfoliant mı? Megan sordu.

Felix bir an için Megan'dan bir zamanlar hoşlandığını hatırladı, aslında çok hoşlanmıştı; kimyaya olan tutkusu kendisinininkine yaklaşan tek kişi . "Kesinlikle," dedi.

Adam dışarı çıkarken kadın arkada kaldı. Odanın bir köşesindeki varil yığınının bakarak, "Çok fazla sodyum hidroksit var," dedi.

Felix yüzünü buruşturdu. "Saçmalık," diye itiraf etti. 'Uganda'daki yeni fabrikaya gitmeleri gerekirdi. Sabun serimiz orada üretiliyor. Onları geri götürmem gerekiyor.

Megan'ı çeker ocak, homojenleştiriciler ve santrifüjün etrafında dolaştırırken laboratuvardakilerin hepsi ona meraklı bakışlar atıyordu ama Megan *onların* içkinin kontrolden çıkmaya başladığından şüphelenmeye başladıklarından şüphelenmeye başlamıştı bile. Sesi çok yüksekti ve çok fazla gülüyordu. Şirkette tedirgin görünmeyen tek kişi Megan'dı, yanında bir ziyaretçi kraliyet mensubu gibi sakın bir şekilde yürüyordu.

"Kozmetik mi?" dedi, masasına döndüklerinde ve adam ona kahve yaptığında. Daha önce hiçbir çalışanına kahve yaptığını sanmıyordu. Noel'de onlara içki koymuştu elbette ama kahve? Kahve mi? Hayır.

'Kişisel bakım ürünleri,' diye düzeltti. 'Kozmetikler genellikle kadınların yüzlerine sürdükleri şeylerdir. Tüm kişisel bakım ürünleri üzerinde çalışıyoruz - deodorantlar, nemlendiriciler, tüy giderici kremler, bronzlaştırıcı ürünler - ama aslında her şey kimya ile ilgili.

Kadın gülümsedi ve adam onun ne düşündüğünü bilmek için her şeyini verebilirdi. İkisinin okul laboratuvarlarında sık sık birlikte çalıştıklarını hatırladı. Xav etraftayken değil elbette.

"Tamam, doğru. Ödenmemiş tüm faturalar bu tepside. Muhasebe sistemi şifresini masanıza koydum.'

"Başarılı olacağını hep biliyordum, Felix." dedi.

Teşekkürler. Ama, bilirsin, hepimiz yaptık. Yani, kim Amber'ın-'

Onun sözünü kesti. "Ama büyük paraları olan sensin.

Viski kesinlikle etkisini kaybediyordu. Bir saat dolmadan bir kadehe daha ihtiyacı olacaktı. "Ben öyle demezdim. Uganda'daki fabrika büyük bir gerginlik yarattı. Xav'ın durumu iyi. İkramiyeleri hakkında konuşmuyor ama biz

Ella'yla birlikte St John Caddesi'nde satın aldıkları evin ipoteği olmadığından oldukça eminim.

Megan'ın gözleri düştü ve onun zihninde Xav'ın adresini sakladığından emin oldu. Adresi vermekle aptallık etmişti ama er ya da geç, öyle ya da böyle bulacaktı. Cebindeki telefonu çaldı. Talitha'nın ona verdiği yeşil kasalı kullan-at telefon. Ekrana bir göz attı. Daniel.

"İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?" diye sordu Megan'a. 'Acele etme, hemen sonuç beklemiyorum. Burayı hissetmeye çalış. Maaş gününe daha iki hafta var, o yüzden bugün için endişelenme.

"Karısı nasıl biri? Megan sesinin sıradan çıkmasını istemişti, bunu anlayabiliyordu ama pek de öyle çıkmamıştı. "Bahse girerim Sarah gibi süper göz alıcıdır.

Onu ve karısını pohpohluyordu. Sarah yeterince çekiciydi, yaşlanmış Boden katalogu modeli gibi bir şeydi ama 'süper çekici' olmaktan çok uzaktı. Ella'dan çok uzaktı.

Yeşil telefonu tekrar çaldı. Bu sefer Xav.

"Kendin karar vermelisin," dedi ve sesine olmasa da zihnine sızan kinin farkındaydı. "Eminim çok geçmeden onunla tanışacaksın.

"Amber'la ne zaman ayrıldılar? Megan sordu.

Felix bir an için Xav'dan gelen telefonu kabul edip onu teslim etmek istedi; bıraksın Xav hor görülen kadına kendini açıklasın. "Hepimiz üniversiteye gittikten kısa bir süre sonra," dedi onun yerine.

"Kim kimi terk etti?

Telefonunu kaldırdı. "İlk dönemde ondan ayrıldı. Kız çok üzülmüştü. Bu işi çözmek için birkaç kez Cambridge'e gitti. Biliyorum çünkü Downing'de Talitha'yla kaldı ve beni bilgilendirdi. Ama faydası olmadı, Xav hayatına devam etti.

"Başka kızlarla mı görüşüyordu? Megan'ın gözleri düşmüştü, sanki artık doğrudan ona bakacak kadar kendine güvenmiyordu.

Felix bir sonraki düşüncesini yakaladı ve ona tutundu. Tal'in söylediğine göre Xav Cambridge'de önüne gelenle yatıyormuş ama bunu Megan'a söylemek şu anda pek de akıllıca gelmiyordu.

"Söyleyemem. Bir süre irtibatı kaybettik.

Yan ofisinde masa telefonu çalmaya başladı. Felix izin istedi.

ve onu kendi haline bıraktı. Kendi odasında kendine bir içki daha doldurdu. Bu sefer kahve ile uğraşmadı.

Talitha diğerklerinden daha iyi biliyordu ki kendine hakim olmanın ve kendi tavsiyelerine uymanın yararını. Felaketle sonuçlanan öğle yemeğİ partisini izleyen günlerde, diğerklerinden birini aramak için telefonu birkaç kez eline aldı ama her seferinde arama gerçekleşmeden telefonu kapattı. Daniel hafta sonuna doğru onu aradığında neredeyse rahatlamıştı ve buluşmayı hemen kabul etti.

İkisi dev taş kemerden geçip duvarlarla çevrili bahçeye adım attıklarında, 'Gazetelerde hiçbir şey çıkmadığı için,' dedi. "Sanırım bunu sen yapmadın?"

Dünyanın en eski bilimsel bahçelerinden biri olan Oxford Botanik Bahçesi, ana cadde üzerinde, Magdalen Koleji'nin neredeyse tam karşısında yer alıyordu. Talitha ve Daniel o noktada dönmüş olsalardı, örnek ağaçların arasından kuleye bir an için göz atabilirlerdi. Bunun yerine, daha az insanla karşılaşacakları çevredeki daha vahşİ bölümlere doğru ilerlediler. Bulutlu, soğuk ve nemli bir gündü ama bahçelerde her zaman ziyaretçiler olurdu.

"Tabii ki ben yapmadım," dedi Daniel, adımları düşmüş lale sıralarının yanından geçerken. "Yine de bir an kendi isteğİyle atlayacağını sandım Tal ve Tanrı yardımcım olsun, onu durdurmak için koşabilir miydim emin değilim.

Gökyüzü kararırken ani bir rüzgâr yüzlerine pembe çiçekler savurdu. Talitha paltosunun kenarını yukarı kaldırdı ve havada yağmuru hissedebileceğini düşündü.

"Anlamadığım şey şu," dedi. 'Seni tehdit ettiğini söylüyorsun-' 'Beni - bizi - onu hafife almamam konusunda uyarıyor.

Her neyse. Bu durumda, neden oyun oynuyoruz? Neden sadece çıkıp aklındaki söylemiyor, bize ne istediğini anlatmıyor ve iyilik çağrısında bulunmuyor? Neden bizi tahmin etmeye zorluyor?

Kır saçlı kadınlardan oluşan bir turun etrafından dolanarak ilerlediler. "Üzerinde durduğunuz arazi bir zamanlar Yahudi mezarlığıydı," diyordu rehberleri. 'Yahudiler şehirden kovulduktan dört yüz yıl sonra, araziyi Cherwell'den yeterince yükseğe çıkarıp ekime uygun hale getirmek için binlerce araba dolusu gübre ve pislik gerekti. Burada her şeyin bu kadar iyi yetişmesine şaşmamalı.

"Hipnozdan bahsediyor," dedi Daniel, duyamayacakları bir yere geldiklerinde. "Sence işe yarayacak mı?"

Talitha, 'Eğer sadece hatırlamıyormuş gibi yapıyorsa, kesinlikle işe yarayacaktır,' diye cevap verdi. "Sadece neden bu maskaralığı yaptığını anlamıyorum.

Çünkü güç dengesi değişti. Onun kaybedecek hiçbir şeyi yok, bizimse her şeyimiz var. Keyfi yerinde.'

Yağmur başlamıştı ve yaşlı ziyaretçiler bahçenin girişine yakın olan ana seraya doğru gidiyorlardı. Talitha ve Daniel bunun yerine nehir kenarındaki daha küçük seralara yöneldi. İçeride hava kapalıydı, camlar buğudan opaklaşmıştı ve adımları sürekli, neredeyse müzikal bir damlamayla noktalanıyordu.

Nilüfer odasında, dallar yırtıcı böceklerin bekleyen dilleri gibi kıvrılıyor ve sarkan çiçekler çiçek açmaktan çok kimyasal patlamalara benziyordu. Ortadaki tank, fincan tabağı, yemek tabağı ve rögar kapağı büyüklüğünde yapraklardan oluşan bir yama-yorgandı. Hiç ilgilenmedikleri ama yine de arkadaşlarının cömertliğinden yararlanan birinin anısına adanmış ahşap bir banka ulaştılar ve oturdular.

Talitha, "Bu Megan'ın yapacağı bir şey değil," dedi. 'O el altından ya da manipülatif.'

"Onu yıllar tanıyorduk," diye yanıtladı Daniel. 'Hapishanede yirmi yıl geçirmeden önce. O zamanlar onu tanıdığımızdan bile emin değilim. Sınavlarını berbat ettiğini kimseye söyledi mi?"

O yapmamıştı. Talitha geriye dönüp baktığında, sanki Megan'ın bir üye olarak yerinin, yaklaşmakta olan ifşaya karşı koyamayacağını biliyormuş gibi, gruptan belli belirsiz bir geri çekilme işareti olduğunu düşündü. Yine de o sırada hepsi tamamen bencildi.

Hiçbiri bu konuda fazla düşünmemiştir.

"Kanıt ihtiyacımız var," diye devam etti Daniel ve Talitha onun suçlayıcı ya da sabırsız görünmemeye çalıştığını duyabiliyordu, çünkü bu ona emanet edilmiş bir görevdi.

Talitha ona, 'Gün sonuna kadar elimizde olur,' dedi. "Neler oluyor?"

"Kimseyi umutlandırmak istemediğim için bir şey söylemeyecektim ama bundan sonra Megan'ın yatakhaneğine gideceğim. Saatine baktı. "Kırk dakika içinde.

"İçeri nasıl gireceksin?"

"Tanıdığım biri kapıları açacak," diye yanıtladı Talitha. 'Bir işçi gibi giyinecek, kimliği çoğu insan için yeterince ikna edici olacak. İçeri girdiğinde beni arayacak ve birlikte etrafı arayacağız.

Daniel duyulabileceklerinden korkuyormuş gibi etrafına bakındı ve sesini alçalttı. "Ya görülürseniz?"

Megan işte. Felix giderse beni arayacağına söz verdi ama araması için bir neden yok. Başka biri beni görürse, gözetmen falan olabilirim. Öğrenci yurdundaki bir yatakhaneinden bahsediyoruz Dan. Kimsenin umurunda olmaz.'

Daniel başını kaşdı, bu ilk kez olmuyordu. Talitha ceketinin omuzlarında ince bir kepek serpintisi olduğunu fark etmişti bile. "Bunu daha önce yapmalıydık," dedi. "Başka bir yere saklamak için zamanı oldu.

'Kusura bakmayın ama kimse Yell.com'da yasaları çiğneme konusunda rahat bir yaklaşıma sahip özel dedektifler aramaz. Bu insanları bulmak zaman alır.

"Ona güvenilebilir mi?"

"Hayır, bu yüzden ben de gidiyorum. "Dikkatli ol, Tal.

"Benim yerimi almak ister misin?"

Onun yüzündeki ifadeye güldü. "Sakin ol. Senin için başka bir işim var. Her ne sebeple olursa olsun, şu anda odaklandığı kişi sensin.

"Belki de ulaşabileceği tek kişi benimdir.

"Sebepler ne olursa olsun, sizinle konuşuyor, sizinle rahat hissediyor.

"Peki, ne yapmam gerekiyor?"

'Öğrenebildiğiniz kadar çok şey öğrenin. Yirmi yıl öncesinden başla. O zamanlar bir şey oldu, onu yolundan saptıran, sınavlarında başarısız olmasına neden olan bir şey. Bunun ne olduğunu öğrenirsek, o zamanlar onu neyin yönlendirdiğini anlamaya başlayabiliriz. Şimdi onu neyin yönlendirdiğini.

Oxford'un merkezinde araba park etmek neredeyse imkânsızdı ve Talitha bunu denemekten çoktan vazgeçmişti. Bir bisiklet, özellikle de mütevazı, düşük güçlü bir bisiklet çok daha kolaydı. Daniel'a veda ettikten sonra Rose Lane'den bisikletini aldı ve ana caddeye geri döndü, köprüden önce onu geçti; The Plain kavşağından Iffley Road'a döndü. Bir mil kadar ilerledikten sonra tekrar sola döndü ve Megan'ın odasının evin altı kapı aşağısında durdu. On dakika erken gelmişti. Kimsenin duyup duymadığını kontrol ettikten sonra bir telefon görüşmesi yaptı.

"Selam," dedi Felix sadece iki kez çaldıktan sonra.

"Ne var yok? Talitha, "Hâlâ seninle mi?" diye sordu.

Öyle. İçeri girmek üzere misin?"

"Birkaç dakika. Binadan çıkarsa aramanızı istiyorum."

"Endişelenme.

"O ?

'Şaşırtıcı derecede iyi. Birikmiş işleri iki gün içinde hallettim. Birçok sistemi yeniden düzenledi ve herkes bunun uzun vadede büyük bir fark yaratacağı konusunda hemfikir. İnsanlar onu seviyor.

Megan'ın beklenmedik başarısının canını sıkıp sıkmadığından emin olamayan Talitha, "Kim olduğunu bilen var mı?" diye sordu.

Henüz değil. Sarah'yı uzak tutmaya çalışıyorum. Bu fikre çok kızdı ve ben de ona fikrimi değiştirdiğimi, Megan'ı işten çıkarmayı planladığımı söyledim.

"Karına yalan mı söyledin?"

Felix telefonda içini çekti, "Tal, sanırım bu iş bitmeden hepimiz çok daha kötü şeyler yapacağız.

Haklı bir noktaydı; haneye tecavüz etmek üzereydi.

Caddenin ilerisinde, yolun kenarında beyaz bir minibüs durdu. İçinde

Talitha sürücü koltuğunda kırk yaşlarında bir adamın elindeki panoya baktığını gördü.

'Sanırım iş yapıyoruz,' dedi. "Gitmesine izin vermeyin.

Telefonu kapattı ve bekledi. Ona yaklaşan adam, British Gas mühendislerinin son üniforması olan turkuaz kollu lacivert ceketini giyiyordu. Gerçi ceketin üzerinde BG amblemi yoktu, bunun nedeni kısmen bu amblemleri ele geçirmenin zor olması, kısmen de bir mülke girebilmek için bir kamu hizmeti görevlisinin kimliğine bürünmenin cezai bir suç olmasıydı. Bu şekilde ikisi sadece Megan'ın odasına girdiklerinde yasaları çiğnemiş olacaktı.

Kendilerini tanıtmadılar.

"İyi miyiz?" dedi, konuşabilecek kadar yakın olduklarında.

Başını sallayarak, onları üç katlı teraslı evin ön kapısına götürecek olan kapıyı açtı. Çift sıra kapı zili, binada en az sekiz kişinin yaşadığını gösteriyordu. Arkadaşı cebinden bir şey çıkardı ve kapı ile çerçeve arasındaki boşluğa kaydırды. Beş saniye sonra içerideydiler. Bir profesyoneli beklemek her zaman işe yarar.

"Daire yedi," dedi, bunu ona zaten söylemiş olmasına rağmen.

"En üst kat. Taşıdığı alet çantasını dengelemek için biraz sağa doğru eğilerek yukarı doğru ilerledi. Merdivenlerdeki mavi halı tozlu, yer yer yıpranmıştı. Duvarlarda sürtünme izleri vardı ve ilk sahanlıkta önünden geçtikleri abajur, ürpererek ölü böcek yığını olduğunu gördüğü koyu bir maddeyle doluydu. Bir odadan televizyonun sesini, diğerinden bir kadının bağırışını, üçüncüsünden bir bebeğin bağırışını duydular.

Tavanların dar açılarla eğimli olduğu ve eski halının nihayet pes ettiği en üst katta sadece iki kapı vardı. Sahanlıktaki çıplak tahtalar boyanmıştı ama yakın zamanda değil.

Talitha'nın arkadaşı 'Yeni kilit,' dedi.

"Açabilir misin? Sesini alçak tuttu, diğer kapının ardındaki kulaklardan korkuyordu. Yeni kilit iyiye işaret etti. Megan yeni bir kilit takmayı uygun gördüyse, bunun tek nedeni saklayacak bir şeyi olması olabilirdi.

Cevap vermeden dizlerinin üzerine çöktü ve alet çantasını açtı. Talitha parmak uçlarında sekiz numaranın kapısına doğru ilerledi ve doğru eğildi,

Tahtanın saçlarına değdiğini hissedince durdu. Birkaç saniye boyunca nefesini tuttu ama içeriden hiçbir şey duyamadı.

Mavi-turkuaz ceketli adam önce bir aleti, sonra diğerini aldı. Adam vücuduyla Felix'in kilidi görmesini engelliyordu ve Felix sadece beklemekle yetiniyor, işe yaramayacağını ve can sıkıcı olacağını bildiği sorularını ısıırıyordu. Birkaç kez telefonu titredi ama arayanlar iş arkadaşları ya da müşterilerdi, asla Felix değildi, bu yüzden onları görmezden geldi.

Kapının açılması on iki dakika sürdü. Adam aletlerini topladı ve ayağa kalktı. Adam kapıyı tuttu, kadın içeri adım attı ve kapı arkalarından kapandı.

'Burada olduğumuzu bilmemeli,' dedi.

Bunun üzerine cebinden iki çift tek kullanımlık eldiven çıkardı ve birini ona uzattı.

"Üzerinde el yazısı olan A-dört boyutunda bir kağıt parçası arıyoruz," dedi. 'Ayrıca bir fotoğraf makinesinden bir film ya da muhtemelen banyo edilmiş fotoğraflar. Bunlar bir zarf ya da plastik bir torba içinde olabilir, saklamak için bir şey olabilir.

"Bu taraftan başlayacağım. İşe koyuldu.

Oda küçüktü, eğimli tavanları vardı, Talitha'nın en küçük üvey çocuğunun evdeki yatak odası büyüklüğündeydi. Sıva kirli bir krem rengindeydi, pencere çerçevesinin ahşabı soyulan boyanın altında çürüyordu ve halı eski ve yapış yapıştı, ama oda düzenli ve mutfak alanı temizdi. Lavaboda ya da süzgeç tahtasında bulaşık yoktu, yerde atılmış giysiler yoktu ve tek kişilik yatak düzgünce yapılmıştı. On sekiz yaşındayken ne kadar pasaklı olduklarını hatırlayan Talitha, hapishanenin hiç değilse Megan'a temiz alışkanlıklar kazandırdığını düşündü.

Arkadaşı mutfak dolaplarını karıştırırken çanak çömlek ve konserve kutularının çıkardığı yumuşak sesleri duyabiliyordu ama o henüz aramaya katılmamıştı. Yatağın üzerine tutturulmuş bir mantar pano dikkatini çekmişti. Megan'ın mahkûm edildiğinde geride bıraktığı hayatın fotoğrafları ve diğer hatıralarıyla doluydu. Talitha'nın kendi genç yüzü ve eski en iyi beş arkadaşının yüzü, buğulu gözleri, dağınık saçları ve büzülmüş dudaklarıyla ona bakıyordu: Port Meadow'da nehir kenarında, sırlıklam ve titreyerek; Üniversite Parkları'nda güneşin altında sarhoş yatarken; Reading Festivali'nde dervişler gibi dans ederken; Cherwell'de kayak yarışı, Xav bir kayığa güç verirken

Amber ve Megan yolcu olarak, Felix diğer tarafta Dan'le birlikte ve birdenbire kimin kazandığını hatırlamak dünyadaki en önemli şey gibi göründü.

Panonun ortasında Xav'ın bir fotoğrafı vardı. Açık havada çekilmişti, çünkü arka planda ağaçlar vardı ve ağaçlar tam yapraklı olduğu için yaz mevsiminde çekilmişti. İçgüdüsel olarak fotoğrafçının Megan olduğunu biliyordu. Xav'ın yüzünde yıllardır görmediği bir gülümseme vardı. Belki yirmi yıldır.

Arkadaşı ona, "Şunun arkasına bak," deyince Talitha gözlerinin yaşardığını fark etti. Yine de söyleneni yaptı ama mantar panonun arkasına iliştirilmiş bir zarf yoktu.

"Yatak," dendi sonra. "Soyun.

Yatağın içinde ya da etrafında hiçbir şey yoktu. İkisi de çerçevenin altını görebilmek için yatağı yan yatırdı ama hiçbir şey yoktu. Gardırobun yetersiz içeriğini gözden geçirdi ve hem üstüne hem de altına baktı. Tuvalet masasının çekmecelerini kontrol etti, her bir ucuz pantolonu kaldırdı, her iki süpermarket sütüyenini yeniden katladı.

Bu sırada suç ortağı yemek pişirme alanını aramayı bitirmiş ve halıdaki gevşek çivileri kontrol ediyordu. Yaklaşık kırk dakika odada kaldıktan sonra başını iki yana salladı.

'Eğer burada olsaydı, onu bulurduk,' dedi. Talitha aynı fikirde değildi.

"Önemli bir şey, insanlar genellikle onu yanlarında taşır," diye ekledi.

Evden birlikte çıktılar. Birinci katın sahanlığında kapılardan birinin kilidini açmakta olan genç bir kadınla karşılaştılar ama kadın onlara şöyle bir baktıktan sonra aceleyle içeri girdi.

Sokağa geri döndüklerinde, "Hâlâ bir saat ayarlamak istiyor musun?" diye sordu.

Bu zaten konuştukları bir konuydu.

"Saat beşte işten çıkıyor," dedi Talitha ona, ama o zaten biliyordu. 'Gece yarısına kadar ya da eve gelene kadar onu izle, hangisi daha erken olursa. Nereye gittiğini ve kiminle buluştuğunu bilmem gerekiyor.

"Ne zamana kadar?"

Talitha dört gün sonrasına bir randevu verdi ve yollarını ayırdılar. Adam arabasıyla uzaklaşırken, Talitha Felix'i tekrar aradı.

'Hiçbir şey,' dedi. 'Yanında olabilir. Çantasını aramanız gerekiyor.

"Bunu nasıl yapacağım?

"Hayal gücünü kullan. Tuvalete girene kadar bekle, sahte bir yangın alarmı ver, onu lanet olası bir dolaba kilitle. Nasıl umurunda değil, sadece onunla olmadığından emin ol.

Sinirlenip kapattı. Hiç fark etmezdi. Elbette yapacaktı. Hepsi suçluydu. Sadece biraz acemiydiler.

Felix'in Megan'ın el çantasını arama fırsatı bulması için birkaç gün geçti; Megan çantanın yanından ayrılmasına asla izin vermiyordu. Ama ertesi haftanın Çarşamba sabahı, onunla bir müşteri faturası hakkında konuşması gerektiğinde, genel ofisin açık kapısından içeri baktı. Kadın masasında değildi; ama çantası yerindeydi.

Sandalyesinin yanında, kızların küçükken festivallere götürdükleri türden, ucuz görünümlü bir kanvas çanta duruyordu. Topak topak, biraz kirli, kendi üzerine yığılmış, askıları halının üzerinde iz bırakıyordu.

Hadi o zaman, diye alay etti onunla; sana meydan okuyorum.

Ana ofis boş değildi. Satış temsilcilerinden üçü masalarındaydı ve başlarını kaldırdıklarında onun penceredeki yansımalarını görebiliyorlardı. Bilgi işlem personeli başlarını öne eğmişlerdi ama bir tür soru sormadan odasından çıkmasına nadiren izin veriyorlardı.

Hiçbir zaman mükemmel bir fırsat olmayacaktı.

Megan'ın masasına yaklaştı, sandalyesini çekti ve oturdu.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı Felix? Cath, büyük hesap temsilcisi - muhtemelen kilolu olduğu ve arkasından yapılan şakalar konusunda hiçbir yanılması olmadığı için iş unvanından nefret ediyordu - birkaç masa öteden onu izliyordu.

Başını kaldırıp bakmadı. "Yok, ben iyiyim. Megan uzağa gitti, biliyor musun?" 'Depo, sanırım.

Başını sallayarak Megan'ın tepsisini kendine doğru çekti ve kâğıtları karıştırıyormuş gibi yaptı. Yere bakmadan ayağını çantaya doladı ve masanın altına doğru itti, sonra da keçeli kalemi yere düşürdü. Küfrederek sandalyesini geriye itti, iki büklüm oldu ve Megan'ın masasının altında gözden kayboldu.

Yakından bakınca, çanta ikinci el dükkânları gibi kokuyordu ve bir çitçitle tutturulmuştu. Dolu görünüyordu. Çantayı ters çevirdi ve içindikileri yere döktü,

teker teker yerine koymadan önce: çanta, cep telefonu, saç fırçası, kozmetik çantası, mendiller, tamponlar, birkaç kalem ve kurşun kalem, A5 boyutunda kahverengi bir zarf, mühürlü, içinde küçük ama ağır bir şey. Baş parmağı ile başparmağı arasında bastırdı. Yaklaşık iki buçuk inç uzunluğunda silindirik bir şey.

Felix göğsünde zafere çok benzeyen bir yanma hissetti; bu o olmalıydı.

Yukarıdaki odada dış kapı kapandı. Zarfı çöp kutusuna attı ve en dibe iterek gözden uzak bir yere attı. Dışarı çıktığında Megan ona doğru yürüyordu ve kendi odasında masa telefonu çalmaya başladı.

"Seninle konuşmaya geldim," dedi kaşlarını kaldırmasına karşılık olarak. "Masanızdaki her şeyi dağıttım. Özür dilerim. Sanırım halloldu.

Şimdi zarfı arayacaktı. Onu mahvetmişti.

Masa telefonu çalmayı bıraktı ve yerine cep telefonu çağrılarını aldı. Tal'in ona verdiği kullan-at telefon değil, kendi kişisel cihazıydı.

"Ne hakkında? Megan o yolundayken yerine oturamazdı.

Yine de bir şekilde hareket edemiyordu. Hareket etmek kaçmak gibi geliyordu. "Pardon?

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?

"Ah, doğru. Hatırlayamadı. Planladığı mazereti tamamen unutmuştu. Bir telefon sesi daha duyuldu, bu kez ana odadan.

"Bu mu?" diyerek masasındaki faturayı kaldırdı. "Ah, işte bu. Ne olduğundan emin değilim-"

"Felix, resepsiyon sana ulaşmaya çalışıyordu," diye seslendi bilgi işlemiden Graham. "Sarah yukarı geliyor.

Kapı açıldı ve Felix'in karısı içeri girdi.

"Günaydın. Halının üzerinden geçerken çalışanlara dudak bükerek gülümsedi; bazıları karşılık verdi ama hepsi değil. Sarah hiçbir zaman kocasının çalışanlarıyla arkadaş olma yoluna gitmemişti. Megan'ı tamamen görmezden geldi. "Konuşmamız gerek," dedi Felix'e.

Sadece geçici olabileceğini bildiği bu erteleme için minnettar olan adam, karısını ofisine kadar takip etti. Kapı kapanmadan önce masasının üzerine eğildi, kahve fincanını aldı ve kokladı. Bekledi. Kadın fincanı

kupayı yorum yapmadan indirdi ve kapıya doğru işaret etti. "Onun burada ne işi var?" diye sordu.

Felix masasına doğru yürüdü ve oturdu. Bir an için Sarah'nın yanında kendine bir içki koymanın iyi bir fikir olup olmadığını düşündü ama yine de yaptı. Sarah savaşılarını seçecek kadar zekiydi ve şu anda alkolik olmakla suçlanmayı tercih ederdi.

'Bunu tartıştık,' diye ekledi.

"Hayır. Bana fikrinizi söylediniz. Çok az şey söyledim. Benim tartışma anlayışım bu değil.

Sarah bir sandalye çekip oturmayı bir şiddet eylemi gibi göstermeyi başardı. Masanın üzerinden ona doğru eğildi ve adil davranarak sesini alçaltmaya çalıştı. "O eski bir mahkûm," diye tısladı. "Onu şirket hesaplarına yaklaştıramazsınız.

Viskinin tadı, içine karışan kahve tortularıyla birlikte bok gibiydi ama Felix yine de içti ve anlık bir kabadayılık dalgasıyla ödüllendirildi. "Cinayetden hüküm giydi, şirket hırsızlığından değil." dedi.

Ve bu her şeyi yoluna mı koyuyor? Tanrı bilir son yirmi yıldır yüksek güvenli bir hapishanede neler öğrendi ve sen ona tüm paramıza erişim izni mi verdin? Bizi yok edebilir, Felix.'

Aslında, karısı ona bir fikir veriyordu.

"Peki ya maaş bordrosu?" diye devam etti karısı. 'Ay sonunda ödenmeyi bekleyen yarım milyon sterlinin daha iyi bir kısmı var. Hepsini Bermuda'daki bir offshore hesabına aktarırsa personele nasıl ödeme yapacağız?

Yine de, bir lağım faresinin boru tesisatından çaldığı gibi beynine sızan bu yeni planı yapabilecek miydi? Finans gerçekten ona göre değildi, yoksa Megan en başta burada olmazdı. Öte yandan Xav - evet, Xav bunu yapabilirdi.

"Beni dinliyor musun ki?

Lütfen sesini alçalt Sarah. Ona göz kulak oluyorum, yaptığı her şeyi kontrol ediyorum. Bu tür şeyler için önlemler var - o gelmeden önce de vardı. Banka olağandışı her şeyi tespit edecektir. Ve biliyor musun, şimdiye kadar oldukça verimli oldu. Hesapları kontrol altına alma yolunda ilerliyor.

Sarah ayağa kalktı, o kadar hızlıydı ki onun için geleceğini düşündü, ama

şey onun masa dolabıydı. Çekip açtı ve şişeyi aldı.

"Sen bir sarhoşsun, Felix. Hiçbir şeye göz olacak kapasitede değilsin. Ve o burada çalışamaz - kontrol ettim.

Şişeyi ondan aldı ve bir kenara koydu. "Neden bahsediyorsun sen?"

Kapı çalındı ve ikisi de irkildi. O konuşmaya fırsat kapı açıldı ve Megan kapı aralığında belirdi.

"Meşgulüz," diye tersledi Sarah.

"Benim hakkımda konuşuyorlar - duydum. Megan içeri girdi ve kapının kapanmasına izin verdi.

Megan'ın kendisiyle yüzleşen Sarah, kabadayılığının bir kısmını kaybetti, ancak tamamen geri çekilmek üzere değildi. Kendini Felix'in sandalyesinin bir tarafına yerleştirdi ve diğer kadının gözlerinin içine baktı.

"Yardımcı olmak istemem, zor bir durumda olduğunuzu anlıyorum, ancak şirketin hesapları üzerinde çalışmanızın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum" dedi. "Hissedarlar bundan hoşlanmayacaktır.

"Hissedar yok," diye yanıtladı Megan. "Bu özel bir şirket.

Felix karısının nefesinin ıslığını duydu. "Kısmen babam tarafından finanse edildi," dedi.

Felix bunu duymayalı uzun zaman olmuştu; en azından birkaç ay.

Megan, 'Felix genel müdür, bu ona bağlı' dedi. Saygısızlık etmek istemem ama sen yönetim kurulunda bile değilsin.

"Muhasebecilik yapman yasalara aykırı," dedi Sarah. "Sen hüküm giymiş bir suçlusun. Dikkatini çekmek için Felix'omuzlarını dürttü. "Claire'e sordum, kız kardeşi Londra'daki büyük şirketlerden birinde muhasebeci.

"Claire yanlış bilgilendirilmiş," dedi Megan, Felix cevap vermeden önce. 'Mahkumiyetim nedeniyle hiçbir meslek kuruluşuna katılmama izin verilmeyecek, ancak ilgili tüm sınavlara girip geçmemi engelleyecek hiçbir şey yoktu. Beni işe alıp almamak tamamen Felix'e bağlı. Megan sanki Sarah'ya olan ilgisini kaybetmiş gibi Felix'e döndü. "Kahverengi bir

çantamdaki zarfı , değil mi?'

Konuşamayan ama sonunda karısının varlığına minnettar olan Felix başını salladı.

"Utanç. Bakışları biraz fazla sabitleşti. "Az önce masamın altında oynasırken görmüş olabileceğini düşündüm.

Felix onun bakışlarıyla buluşmak için kendini zorladı. "Özür dilerim.

Megan ilgisini kaybetmiş gibiydi. "Evde unutmuş olmalıyım. Tanrım, bugünlerde her şeyimi kaybediyorum. Sadece bu hafta yeni güneş gözlükleri, iki yeni şemsiye ve bir çift eldiven almak zorunda kaldım.

"Kırmızı güneş gözlüklerin Dan'de," dedi Felix. "Hafta sonu Tal'de bırakmışsın.

'Onlarda kalabilir. İğrenç ikinci el bir çift. Odadan çıkarken Sarah'ya gülümsedi. "Seni tekrar görmek güzel.

Sarah onun üzerine yürümeden önce kapının kapanmasını bile beklemedi. "Benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?

Sarah'nın itirazlarının tamamen makul olduğunu kabul etmek zorunda olmasına rağmen Felix içini çekti. "Bunu evde tartışabilir miyiz?" diye sordu.

"Şu anda bunu tartışıyoruz.

'Hayır, değiliz, çünkü neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrin bile yok. Şimdi, yapacak çok işim var, bu yüzden faturaların ödenmesini istiyorsanız, beni yalnız bıraksanız iyi olur.

Sarah başka bir şey söylemeden onun ofisini terk etti. Kapıyı çarpmaya çalıştı ama yumuşak kapanma mekanizması bunu bile engelledi. Megan şimdilik onu alt etmişti ama o gece eve döndüğünde Sarah pillerini şarj etmiş olacak ve yeni bir şikâyet yağmuruyla karşılaşacaktı.

Yorgunluk Felix'in üzerine çökmüştü; İskoç viskisinin etkisi azalmaya ve tanıdık titremenin parmaklarına sızdığını hissedebiliyordu. Başını masanın üzerine bırakıp unutulmaktan başka bir şey istemiyordu. Eve döndüğünde saatlerce sürecek huysuzluk ve suçlamayla yüzleşmek bir yana, günü atlatabileceğinden bile emin değildi.

Telefon çaldı ve telefonu açtı; geçmesi gereken işlemler vardı.

Saat beşte idari personel evlerine gitti ve Megan masasında kaldı. Saat altıda, teknik personel ve satış temsilcilerinin hepsi . Megan

hareket etmemişti. Saat altı buçukta temizlikçiler binayı geri almışlardı ve onlar, Felix ve Megan dışında bina bomboştu.

Masasından, bitişikteki kapı açık olsa bile Megan'ı göremiyordu ama birkaç metre ötedeki varlığının farkındaydı. Onunla dalga geçiyordu, öyle olmalıydı; zarfı çöp kutusunda bulmuştu ve geri almaya çalışmasını bekliyordu.

Felix ğle yemeğinden beri bir şey içmemişti ve bu bir tür zafer gibi geliyordu ama son bir saat içinde bir ara masasındaki dolabı açtı ve sağ elinin şişeye dokunmak için aşağıya kaymasına izin verdi. Hiçbir anlam ifade etmeyen bir nedenden ötürü, şişeyle fiziksel temas yardımcı oluyordu.

Karısının hışımla çıkıp gitmesinden bir saat sonra Felix'in aklına Megan'ı işe almasının gerçek nedenini ona söyleyebileceği gelmişti. Karısı pratik biriydi. Değer verdiği bir yaşam tarzı ve bakması gereken bir ğlu vardı; onu hapishanede görmek istemezdi.

Sarah, Sophie Robinson ve çocuklarının kaderinden etkilenmeyecekti, bunu iğdsel olarak biliyordu. Karısı empatiden neredeyse tamamen yoksundu. Kendi ğlu için ölümüne savaşırdı ama diğer çocukların hastalığı onu hiç etkilememişti.

Hayır işleri yerel ve görünürdü: engelliler için binicilik, Helen & Douglas Evi, Oxford Hastaneleri Dostları, hepsi de onu önemli insanlar tarafından fark edilmesini sağlayan nedenlerdi. Onun denizaşırı hayır kurumlarına bir pound bile gönderdiğini ya da görünür olmayan tek bir iyilik yaptığını hiç bilmiyordu.

Sarah'nın elementi radondur, ciğerlerinizde çürüyen ve sizi yavaşça içten dışa doğru zehirleyen, tespit edilmesi neredeyse imkansız bir soy gaz.

Sarah onu ele vermezdi. Öte yandan, çemberde bir kişi daha olacaktı, bir potansiyel sorumluluk daha. Hayır, bir şekilde Sarah'ya gerçeği söylemekten elinden geldiğince kaınacaktı.

Kapı açıldı ve yirmili yaşlarının sonlarında, temizlik şirketinin üniformasını giyen zayıf, siyah bir adam bir el arabasını iterek odaya girdi. Temizlikçiler st kata ulaşmışlardı; çöp kutularını boşaltacaklardı ve adamın zamanı tükeniyordu. Ardından ufak tefek ve esmer tenli bir kadın geldi, elinde endüstriyel bir elektrik süpürgesi vardı ve adam, temizlikçiler geldiğinde karısının her zaman evi nasıl terk ettiğini hatırladı. Onlara karşı hep nazikti,

Onların hikayelerine karışmak istemiyordu. Bir keresinde ona, "Asgari ücret tugayı çok muhtaç olabiliyor," demişti.

Felix bir öğleden sonra karısı hakkında yedi yıllık evliliğinden daha fazla şey öğrendiğini hissetti. İkisinin birbirlerine ne kadar benzediklerini, birbirlerine ne kadar uygun olduklarını daha önce fark etmemişti. Elbette onu sevmiyordu; aşk uzun zaman önce elinden kayıp gittiğini gördüğü bir şeydi.

Başladı. Megan sanki bir süredir oradaymış gibi kapı aralığında duruyordu. "Kilometrelerce uzakta mı?" dedi.

Felix zarfını bulup bulmadığını sormak için ağzını açtı ve her şeyi unutmuş gibi davranmanın daha iyi olacağını fark etti. "Aklımda çok şey var," dedi.

"zor mu?"

Omuz silkti. "Çıkıyor musun?"

'Sarah için üzgünüm,' dedi. "Onunla konuşmamı ister misin?"

Megan'ın gülümsemesi içtenlikten kıl payı uzaktı, gözlerinde sinsî bir parıltı vardı. "Sarah'ya söyleyebileceğim çok şey var," diye ima ediyor gibiydi, "eğer istersem. Öte yandan, o da Dan kadar paranoyaklaşıyor olabilirdi.

Elektrikli süpürge'nin sesi ana ofisi doldurdu.

'Her şey yoluna girecek. Halledeceğim,' diye yalan söyledi Felix, sonra, 'İyi iş çıkarıyorsun Meg. Sen halledersin.

Sonra duruşunda ve yüz ifadesinde bir değişiklik oldu. Felix bunu kelimelere dökemedi ama yeni yakılmış bir mumun etrafındaki parıltıyı düşündü, alev tam gücüne ulaşmadan bir saniye önce.

"Görüşürüz. Odadan çıkmak için hareketlendi. "Meg!"

Omzunun üzerinden geriye baktı.

'Düşünüyordum da,' dedi, 'eğer maaşın için bir avansa ihtiyacın varsa, bunu ayarlayabilirim. Önümüzde on gün daha var.

"Böyle iyiyim, teşekkürler. Aklına bir şey gelmiş gibiydi. "Oh, bu bana bir şey hatırlattı. Kafamı karıştıran bir şeyle karşılaştım.

"O da ne?"

"Aylık bir ödeme, oldukça büyük, numaralı bir hesaba. Midesi çalkalanan Felix yüzünü boş tuttu.

"Miktar her ay değişiyor, bu da bana garip geliyordu, ta ki her zaman şirket karının tam olarak yüzde onu olduğunu fark edene kadar.

Gelirlerinin yüzde onu, uzun zaman önce bir Oxford üniversitesi kütüphanesinde yapılan anlaşma. Yıllık bir ödemenin hesapları inceleyen herkes için çok daha dikkat çekici olacağını düşünerek bu şekilde ayarlamıştı.

"Vakıf fonu," dedi, yıllar boyunca birçok muhasebeciye tekrarladığı hikâyeyi kullanarak. "Luke için.

"Ah. Çok ihtiyatlı. Bir göz atmamı ister misiniz? Finansal danışmanlık benim güçlü yanımdır değil ama uzun vadeli yatırımların işaretlemesi gereken belirli kutular var, bilirsiniz, emeklilik karşılığı, risk dengesi, bu tür şeyler.

Megan'ın kendi vakıf fonuna erişimi olamazdı - Tal, Dan, Amber ve Xav'dan düzenli olarak katkı payı gelmesini sağlayacaktı. "Şimdilik geçinmek için fazlasıyla yeterli paranız var," dedi.

Yarı gülümsedi ve bu kez gerçekten gitmek üzereymiş gibi görünüyordu. "Luke için olduğunu tahmin edemezdim," dedi. 'Çünkü o kaç yaşında, iki yaşında mı? Ve güven, kayıtları izleyebildiğim kadar eskiye dayanıyor. Baba olacağından her zaman emin olmuş olmalısın.

Bir kez daha normalden bir saniye daha uzun süre göz göze geldiler ve *Dan'ın paranoyak olmadığını, haklı olduğunu* düşündü. *Hatırlıyor.*

'Otobüsünü kaçıрма Megan,' dedi.

O binadan çıkana kadar hiçbir şey yapmamaya kararlı olan Felix, Megan'ın otoparkı geçmesini ve otobüs durağını gözden saklayan ağaçların arkasında kaybolmasını izledi. Ancak o zaman ana ofise koştu. Çöp kutusu boştu. Ofise doğru koşarken koridorda temizlik görevlilerini buldu.

"Özür dilerim, özür dilerim," diye .

Sanki şirket personeli ile sözleşmeli temizlikçiler arasında hiçbir etkileşim olmaması gerektiğine dair yazılı olmayan bir kuralı çiğniyormuş gibi ona baktılar. İkisiyle de konuştuğunu, hatta onları daha önce gördüğünü kesinlikle hatırlamıyordu. Şirketin her gece farklı insanlar göndermesi mümkündü - bunu hiç düşünmemişti bile.

"Çöp kutularından birinden bir şeye ihtiyacım var," diye açıkladı. 'Onu çöpe attım

yanlışlıkla.'

Onu tam olarak anlamamış gibi bakıyorlardı. Açıklama yapmaktan vazgeçerek el arabasına asılı duran büyük çantayı fark etti.

"Affedersiniz.

Çantayı ağzından çekip çıkardı ve ters çevirdi. Günün döküntüleri etrafa saçıldı: kâğıtlar, yırtık pırtık poşetler, boş zarflar, piyango biletleri, süpermarket kuponları, sandviç ambalajları, muz kabukları, elma çekirdekleri. Boşaltılmamış bir kahve fincanından mavi halının üzerine soluk kahverengi bir sıvı döküldü.

İşte. Kahverengi zarf. Zarfı aldı ve sanki utanç verici bir şey yaparken yakalanmış gibi başını kaldırdı. Adam ve kadın sessizce onu izliyordu. Zarfı kenara iterek çöpleri topladı ve çantaya yerleştirdi. Ayağa kalkarak çantayı tek kelime etmeden alan adama uzattı.

"Özür dilerim," dedi, yerdeki kahve lekesini göstererek. "Beceriksizce davrandım.

Adam zengin, aksansız bir sesle 'Sorun değil efendim,' diye cevap verdi. "Bununla biz ilgileneceğiz.

Felix filmi bar masasının üzerine bıraktı. Oxford'un merkezindeki Turf Taverna'yı önermişti, çünkü karanlık odaları, alçak tavanları ve dar, ortaçağdan kalma bir geçitle ulaşılan girişi, burayı gizli toplantılar için uygun bir yer gibi gösteriyordu. Oraya vardığında, Talitha'yla ve onun nadiren ve her zaman farklı yerlerde buluşma ısrarıyla dalga geçip geçmediğini merak etmişti. Fark etmezdi; Tal bunu fark edecek kadar kendini bilmez değildi.

Kısa sürede sadece dördü gelebilmişti. Amber Londra'da sıkışıp kalmıştı ve geç saate kadar gelemeyecekti ama Felix aradığında Xav trenle eve dönüyordu ve Dan'i eski okullarından almak için uğramıştı.

"Kahretsin," dedi Xav, gözleri filmin üzerindeydi.

Talitha, 'Haklıydın Dan, bize yalan söylüyor,' dedi.

Dan zaferinin tadını çıkarıyor gibi görünmüyordu; Megan'ın dönüşünden beri kilo kaybetmişti ve cildi sağlıksız görünüyordu, bileklerinde ve şakaklarında egzama patlak vermişti.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı içkisini kavrarken.

'Benim anlamadığım neden,' diye devam etti Talitha. 'Neden bize ne istediğini söylemiyor ve bu işi bitirmiyor? Megan asla kötü biri değildi.

Dan, 'Ona verebileceğimiz hiçbir şey kaybettiklerini telafi edemez,' diye cevap verdi. 'Mesele sadece hakkı olanı almak değil, bize olabildiğince zarar vermek.

Dördü de seslerini alçak tutuyordu. Bar gürültülü olabilirdi ama içki içenler birbirlerine çok yakındı.

"Kodak mıydı? Xav yuvarlak siyah tüpü aldı ve ışığa tuttu. "Peki ya mektup?

Felix başını salladı. "Sadece bu. Başka bir şey yok.

Talitha, 'Bu olmadan mektubun bir önemi yok,' dedi. 'Mektup sahte olabilir, şaka olabilir, hepimiz sağlam durursak bu hiçbir şeyi kanıtlamaz. Bu bir

"Bizi aşığı çekecek bir fotoğraf. Uzandı ve Felix'in omzuna hafifçe vurdu.
"Aferin, Felix.

Birisi, sarhoş bir öğrenci, açık kapı aralığından onlara baktı ve Felix içgüdüsel olarak elini saklamak için filmin üstüne koydu.

"Şimdi ne yapacağız? Xav sordu.

Daniel, "Bunu geliştireceğiz," dedi. "Emin olmalıyız.

Felix onlara, 'Evet ama bunu Boots'a bırakamayız,' dedi. 'Sodyum tiyosülfat, asetik asit ve fenidon için bir gecelik sipariş verdim. Megan'ın şüphelenmesi ihtimaline karşı eve teslim edilecek.

"Ne kadar kullanışlı bir iş . Xav da Felix ve Megan gibi kimya dersinde çok başarılıydı.

"Pardon, bunlar ... Daniel başladı.

"Film banyo etmek için ihtiyacım olan ajanlar," dedi Felix. 'Geri kalanı stoklarımda var. Evdeki barakada bir karanlık oda kurabilirim.

Talitha çıplak taş duvara yaslandı. "Yarın bu saatlerde bitebileceğine inanamıyorum.

Felix dedi ki, 'Tavuklarımızı saymamalıyız, görmeden olmaz. Oh, ve vakıf fonunu buldu.'

Bir anlık sessizlik.

"Nasıl?" diye sordu

Talitha.

"Hesaplarımı o yapıyor. Şirketimin tüm mali bilgilerine erişimi var. Ve yaptığı işte çok iyi. Farklı koşullarda olsa onu seve seve işe alırdım.

"Onu serbest bırakacak mıyız? Xav söyledi. 'Amber istiyor. Dün gece telefonda konuşuyordu.

Felix, 'Bu darbeyi yumuşatabilir,' dedi. 'Ona oyunun bittiğini söylediğimizde. Onu işte tutamam - Sarah kafayı yemiş durumda.

Talitha, 'Mark da pek heyecanlanmadı,' dedi. 'Eve tekrar gelmek isterse ne yapacağımdan emin değilim.

"Bugün beni aradı," dedi Dan. 'Ofis numaran çıktı Felix, ben de sen olduğunu düşündüm ve açtım. Buluşmak istiyor.

"Ben de. Talitha'nın yüzü asıktı. 'Cuma günü onunla öğle yemeği yiyeceğim.

Waddesdon'da Beş Ok. '

Xav, 'Sanırım evimi arıyor,' dedi.

Diğerleri hemen ilgilendi; Xav'la temas kuran Megan nedense daha ciddi görünüyordu.

"? Felix söyledi.

"Sadece işteyken. Geçen gece eve geldim ve Ella dans ederek yanıma geldi, bir ilişkim olup olmadığını öğrenmek istiyordu çünkü bütün gün telefona cevap verip diğer ucunda kimseyi bulamamıştı.

"İhtiyacın olan tek şey bu," diye sempatisini dile getirdi Felix.

"Şaka yapıyordu," diye devam etti Xav. 'Ella'dan daha az sahiplenici bir kadın tanımadım. Ertesi gün telefon şirketini arayıp hattaki bir arızadan şikâyet etti. Ama Megan da olabilirdi.

Bir an için kimse konuşmadı.

"Onunla buluşacak mısın? Felix Dan'e sordu.

Daniel filmi eline aldı. "Sanırım bu konuda ne bulacağımıza bağlı," dedi.

"Fabrikaya daha yakın bir yere gidebilirdik," dedi Talitha, Megan'la birlikte Five Arrows'taki oyuk masaya yerleşirken. Onlara birkaç saat önceden haber verdiği sürece Oklar'da istediği masayı seçebilen Talitha, nereye oturmak istediğini uzun uzun düşünmüştü. Ana restoranda Megan'ın zor konuları gündeme getirme olasılığı daha düşük olabilirdi; öte yandan, bunu yaparsa, sonuç çok daha kötü olabilirdi. Sonunda kameriyeyi seçti; üç tarafındaki taş duvarlar mahremiyete en yakın olanı sunuyordu.

Megan bahçeye bakıyordu ve cevap vermedi.

"Buraya nasıl geldin ki? Talitha devam etti. "Ben seni . Megan ona, "Bir araba aldım," dedi. Annem bana biraz para bıraktı. Eski bir araba. ama birkaç ay idare eder.'

Ve şimdi Talitha birkaç ay içinde Megan'ın arabayı daha iyi bir şeyle değiştirmesini sağlayacak ne olabileceğini merak ediyordu.

"Burayı çok seviyorum," dedi Megan. 'Ailen bizi on sekizinci yaşın için getirmişti, hatırlıyor musun?

Tabii ya. On sekizinci doğum günü o yazdan önceydi, her şey lekelenmeden önce. Talitha hayatının saf ve umut dolu olduğu zamanları düşünerek çok zaman geçirmişti.

"Babam Lord R'nin arkadaşı," dedi. "Biz büyürken burası neredeyse ailenin yemek odasıydı.

"Güzel masa. Megan dış duvarı dolduran büyük resim penceresine döndü. "Bizi bahçeye götüreceklerini sanıyordum.

"Öğle tatiliniz ne kadar sürecek? Talitha sordu.

"Öğleden sonra izinliyim. Daire avındayım.

Yeni bir araba, yakında daha iyi bir araba sözü ve şimdi düz avcılık yapıyordu.

"Ah? Talitha, menüler geldiğinde, dedi.

"Sonsuza dek yatakhane kalamam," dedi Megan garson kız gittikten sonra. "Burası korkunç. Ve eminim geçen gün biri zorla girmiştir.

Talitha toplum içinde yüz ifadesini kontrol altında tutma konusunda yıllarca pratik yapmıştı. Yine de o anda göz teması kurmak onu aşıyordu. Menüsüne doğru kaşlarını çatı. "Gerçekten mi? Arkalarında hiçbir işaret bırakmamışlardı, bundan emindi. "Burada somon füme iyidir," dedi. "Ben ısmarlıyorum.

"Her şey farklı yerlerde görünüyordu. Yine de emin olmak zor.

"Eksik bir şey var mı? Talitha gözlerini menüden ayırmadan sordu.

"Çalmam gereken ne var?

Bunun bir cevabı varsa da aklına gelmedi. Onun yerine "Oxford'da mı arıyorsunuz?" diye sordu.

"Sanırım öyle. Gelmek ister misin?"

Talitha menüyü kapattı; zaten ezbere biliyordu. 'Bu öğleden sonra tam gün. Beni yeni eve taşınma partisine davet et.

Megan yeni eve taşınma partisi verene kadar o meşgul, şehir dışında, hatta belki de ülke dışında olacaktı.

"Elbette," dedi Megan. 'Hepinizi davet edeceğim. Eşlerinizi de. Her ne kadar Sarah benden hoşlanmıyor gibi görünse de.

"Sarah kimseden hoşlanmıyor. Felix'i o kadar sevdiğinden emin değilim.'

Megan gülerken gözleri bir an için soğuk parıltısını kaybetti ve Talitha döndüğünden beri ilk kez eski arkadaşından bir şeyler gördü.

Garson kız çoktan dönmüştü. Bu kadar tanınmış olmanın dezavantajları vardı ve zaman zaman servis müdahaleci bir hal alıyordu. Şarap kadehinizin doldurulmasını ya da garsonlara her şeyin yolunda olduğunu söylemek için sohbetinizin kesilmesini istediğiniz çok fazla zaman vardı, teşekkürler.

Siparişlerini verip tekrar yalnız kaldıklarında Talitha, "Dan hasta olduğunu söyledi," dedi.

"Şaşırdın mı? Megan cevap verdi. "Hapishanelerin sağlıklı yerler olduğunu mu sanıyordunuz?

"Öyle olmadıklarını biliyorum elbette.

'Yemekler berbat, işlenmiş yemekler. Uyuşturucu bağımlıları dışında herkes kilo alıyor. Yılda bir taş, çalıştık.'

Megan kilo almamıştı. Aksine, Talitha'nın onu hatırladığından daha zayıf görünüyordu. Bu onu uyuşturucu bağımlısı mı yapıyordu?

'Temiz hava yok, egzersiz yok, sağlık hizmetleri standartların altında ve hijyen yok. Ruh sağlığı sorunları tahmin edebileceğiniz kadar kötü. Birleşik Krallık'ta bir kadın için ortalama yaşam süresi seksen bir yıl. Tahmin edin hapishanede ne kadardır?'

Yapamam. Daha az, sanırım. On yıl daha mı az?'

'Kırk yedi oldu, Tal. Eğer içeride kalsaydım, şu anda on yıldan daha az ömrüm kalmış olacaktı. Bu haliyle, kim bilir ne kadar ömrüm kaldı. Yani sadece hizmet ettiğim yirmi yılı kaybetmekle kalmadım, dışarıda otuz yıl daha kaybettim.

"Meg, ne diyeceğimi bilemiyorum," diye başladı Talitha. 'En azından bu konuda yardımcı olabiliriz. Yani, ben . Özel sağlık kliniğimden senin için bir randevu alacağım. Parasını da ben ödeyeceğim. İhtiyacınız olan her türlü tedaviyi de.

Ne diyordu o? Karaciğer ve böbrek hastalıklarının tedavisi yüz binlerce pound tutabilir. Mark çıldırırdı.

Megan su bardağını aldı ve içti. "Çok naziksin ama şu anda senden istediğim bu değil.

Güven fonu bunu karşılamak zorunda kalacaktı. Diğerleri kabul ederdi, onları zorlardı. Bekle, Megan az önce ne demişti?

"Benden ne istiyorsun?

Megan sandalyesine geri oturdu. "Avukatım olmanı istiyorum Tal.

Talitha acele etmedi. Önce kendi bardağını, sonra Megan'inkini doldurdu ve acil müşteri telefonlarının nerede olduğunu merak etti.

"Neden bir avukata ihtiyacın var?" dedi sonunda. 'Sen dışarıdasın. Ceza hukuku da bana göre değil.

Ceza hukuku Talitha'nın uzmanlık alanıydı, yönetici ortak olmadan önceki günlerde. Yine de Megan'ın bunu bilmesine gerek yoktu.

"Yine de özgür değilim, değil mi? Megan söyledi. 'Müebbet hapis cezası tam olarak budur. Ömür boyu. Bir park cezası bile alsam geri gönderilebilirim.

Bu iyi bir noktaydı, Talitha'nın bunu kendisinin de düşünmesi gerekirdi. Megan'ın cezası teknik olarak hiçbir zaman tam olarak infaz edilmeyecekti. "Bundan şüpheliyim," dedi. "Park ihlalinden çok daha kötüsünü yapman gerekirdi.

Bir şiddet eylemi bunu yapabilir. Tehlikeli araç kullanırken yakalanmak, neredeyse kesinlikle.

"Demek istediğim, ben savunmasızım," dedi Megan. 'Herkes beni herhangi bir şeyle suçlayabilir, herhangi bir şey için tuzak kurabilir ve masum olduğum kanıtlanana kadar suçluyum. Kanunlar benim gibi insanlar için tersine dönmüş durumda.

Başlangıçları geldi. Talitha hayatında hiç bu kadar aç hissetmemişti ama birkaç saniyelik erteleme için minnettardı.

"Bunu kim yapar ki?" dedi garson yanlarından ayrıldıktan sonra. "Kim seni yapmadığın bir şeyle suçlar ki?

Megan çatal bıçak takımını bir vahşi gibi iki yumruğunun arasında tutuyordu, sanki onları her an silah olarak kullanması gerekebilirmiş gibi. "Bu yıllardır oluyor," dedi.

"Ne oldu?

Megan cevap vermeden yemeye başladı. Başlangıç yemeği olan somon füme hafifti, güzel sunulmuştu ama Megan birkaç lokmada ağzına attı. "Yargıç bana yirmi yıl ceza vermişti, hatırlıyor musun?

Elbette hatırlıyordu. Talitha mahkemede o günün tutanağını yazabilir ve tek bir kelimeyi bile yanlış yazmayabilirdi.

Megan çoktan bitirmişti. Talitha, Megan'ın hafta sonu evde de böyle yediğini fark etmişti, çocuklar dışında içlerinde içtahlı olan tek kişiydi. Talitha'ya açlığı tatmış ve önüne konan her şeye saldıran bir köpeği hatırlatıyordu. Ama yine de çok zayıftı. Gerçekten hasta olmalıydı.

Talitha bıçağını ve çatalını bıraktı ve tabağını diğer kadına doğru itti. "Bunu dene," dedi. "Bence buradaki menüdeki en iyi şey bu.

Tabaklar değiştirildi.

Megan, "On yıl sonra temyize gidip erken tahliye başvurusunda bulunmam söz konusu oldu," dedi. 'Suç işlendiğinde çok genç olduğum ve örnek bir mahkum olduğum gerekçesiyle. Sonra kantinde bir kavga çıktı. Benimle hiçbir ilgisi yoktu ama şiddete teşvik ve saldırı ile suçlandım.

"Bu nasıl olabilir?

Cevap çok kolaydı. İçerideki herhangi bir sayıda insan küçük bir bedel karşılığında bir kavga başlatmaya hazırdı; hatta çoğu

o kadar sıkılmışlardı ki gülmek için yapıyorlardı. Hapishane memurlarına rüşvet vermek daha da kolaydı - ne de olsa dışarıda para harcayabiliyorlardı.

"Sözde saldırdığım mahkumun burnu kırılmıştı," diye devam etti Megan. "Oldukça küçük bir yaralanma olduğunu düşünebilirsiniz, ancak ikisi memur olmak üzere beş farklı tanık aleyhime ifade verdi. Ne gariptir ki, o gün CCTV kameraları arızalıydı. Temyiz başvurumu geri çekmem tavsiye edildi.

"Hiçbir fikrim yoktu.

Bir yalan daha. Talitha'ya olay olduğunda babası tarafından söylenmişti. Olaya karıştığını kabul etmemişti, kendi kızına bile kendini suçlamayacaktı ama Talitha onun gözlerinin içine bakmıştı. Barnaby Slater kızının ne yaptığını biliyordu ve bu yüzden ondan nefret etse bile onu koruyordu.

"Ve sonra hırsızlıkla suçlandım," dedi Megan, tabağını parmak ucuyla silerken. "Para hücremde bulundu ve oraya nasıl geldiğine dair hiçbir fikrim olmadığını söylediğimde kimse bana inanmadı.

"Sizin için nasıldı? İkisi tarafından da görülmeyen garson, tabakları toplamak için gelmişti.

"Yirmi yıldır yediğim en iyi yemek," dedi Megan.

Garsonun gülümsemesi biraz sabitleşti. Tabaklar gitti.

"Sırada uyuşturucu kaçakçılığıyla suçlanmam var," dedi Megan. 'Yine hücremde bulundu. Bu sefer paranoyaklaşmaya başlamıştım.

"Avukatınız bir şey yapamaz mı? Belki tayinini ?" "Avukatımın umurunda bile değil. Onu yirmi yıldır neredeyse hiç görmedim.

Megan masanın üzerinden Talitha'ya doğru eğildi. "Mesele şu," dedi. 'Sana ve babana yazdım, beni temsil etmenizi istedim. Dört kez yazdım. Bir cevap aldım, kıdemsiz bir katipten.

"Babama sordum," dedi Talitha. 'Bunun şirkete çok zarar verebileceğini söyledi. Sen mahkum edildiğinde yerel olarak çok güçlü duygular vardı, Meg. Okul birkaç kez tahrip edildi, bunu sana kimse söyledi mi? Kayıtlar düştü. Bağış toplama darbe aldı. Ertesi yıl, tam bir yıl sonra, okuldan Oxbridge'e kabuller yüzde elli düştü. Kimse sizinle ilişkilendirilmek istemiyordu ve babam sizin tarafınızda görüldüğü takdirde şirketinin zarar göreceğini biliyordu.

Megan'ın yüzü taş gibiydi.

Talitha, 'Biz bir Oxford firmasıyız,' dedi. 'Oxford'da olmanız gerektiğini söyledi.

bölge dışından bir firma tarafından temsil edilmektedir.

"Ve sonra suçlandığım başka bir kavga daha oldu," dedi Megan. "Ve bir daha asla gün ışığını göremeyeceğimi düşünene kadar bu böyle devam etti.

Talitha rahatsız bir şekilde etrafına bakındı. "Megan, lütfen sesini alçalt. Ne kadar hayal kırıklığına uğramış hissettiğini biliyorum ama biz gençtik. O anda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

Beni görmeye gelebilirdin. Bir kere değil, Tal. Yirmi yıl ve bir kez bile.'

Garson kız geri geldi. "Merhaba çocuklar, ana yemeklerinizi getirdim.

"Tanrı aşkına," diye tersledi Tal. 'Hayır, özür dilerim. Lütfen-' Tabakların yere bırakılmasını işaret etti. "Özür dilerim. Teşekkür ederim.

Garson kız kaçtı.

Megan bifeğini kesti ve kan fışkırdı. "Nasıl hissettirdiğini biliyor musun Tal? Hukuk dünyasında büyük nüfuz sahibi biri beni mümkün olduğunca uzun süre içeride tutmak için elinden geleni yapıyormuş gibi hissettirdi.

Ağızına kocaman bir parça biftek tıktırdı, bu onu en azından birkaç dakika sessiz tutmaya yeterdi. Öyle bir şansı yoktu.

"Ya da elinden gelenin en iyisini," dedi yarı çiğnenmiş bir etin ağzından.

Kimyasallar Pazartesi günü geldi ama Felix filmi banyo etmeden önce Sarah'nın yatmasını bekledi. Luke'un karartma perdelerini bahçedeki tuğla ek binalardan birinin penceresine zımbaladı, dış musluktan birkaç litre suyu bir kaba akıttı ve iş yerinden ödünç aldığı kızılötesi ışığı açtı. Fotoğraf filmini negatife dönüştürme işlemi zor değildi; yani onun için zor değildi.

Bir kamp ocağı kullanarak banyo kimyasallarını gereken sıcaklığa kadar ısıttı ve karanlıkta filmi açıp ısmarlama küvetteki tamburun etrafına sardı. Sıvıları geldikleri şişelere geri koymadan önce bir zamanlayıcı kullandı, talimat verildiğinde çalkaladı. Onları iş yerinde imha edebilirdi.

Sürecin bir sonraki kısmı gelişimin durdurulmasını içeriyordu ve bu kimyasallar en kötü kokulu ve zehirli olanlarıydı. Birkaç dakika sonra başı ağrımaya ve başı dönmeye başlamıştı. İşlem bittiğinde tepe ışığını açtı - film artık ışığa duyarlı değildi - ve birkaç saniyeliğine kapıyı açtı.

Filmi ışığa tutmaktan kendini alamadı - bu nehir miydi? Parkta bir sahne mi? Makarayı tarayarak yirmi yıl önce havuzlu evde çekilmiş, üzerinde yazılı itirafın olduğu kareyi aradı. İşe yaramadı - görüntüler çok küçüktü ve hâlâ negatifti. Felix görüntüyü yerine sabitleyecek üçüncü karışımı döktü. Beklemek, küveti çalkalamak, durulamak için daha fazla zaman harcadı. Sonunda, tüm büyülü maddeleri için su kullandı. Durulamalar net bir şekilde akmaya başladığında, işi bitmişti.

Bir kez daha ışığa tutma isteğine direnerek, uzun, ince kahverengi film şeridini bir ipe bağladı. Kurumasını beklerken dışarı çıktı.

Gece açık ve serindi, erken yaz kokularıyla doluydu. O akşam eve döndüğünde Luke banyosunda, pencerenin önündeydi.

Sarah buharın boyaya zarar vermesi konusunda paranoyaklaşmıştı ve çiçekler odanın içine süzülüyor, konfeti gibi pembe tenli meleğinin üzerine düşüyordu.

Luke'u kaybedebileceği düşüncesi, ya Sarah'nın onu terk etmesi ya da - tam olarak oluşmasına izin veremediği bir düşünce - kendi hapsedilmesi nedeniyle, felç ediciydi. Felix Luke'u sahip olduğunu bilmediği bir tutkuyla seviyordu. Oğlu doğduğu anda, bu küçük insan kırıntısı için ölebileceğini biliyordu. Şu anda, her şeyi yeniden yoluna koymak için ihtiyaç duyduğu şeyi bulmanın eşiğinde, kendine farklı, tamamen karanlık bir soru soruyordu. O ... ?

Vakit gelmişti, film kuruyacaktı ve bu özel soru başka bir gün sorulabilirdi. Kulübeye geri dönen Felix, o gece kullandığı her şeyi topladı ve fabrikaya geri dönmek üzere arabasının bagajına bıraktı. Filmi dikkatle içeriye taşıdı.

Sürünerek yukarı çıktı ve Luke'un yatak odasının kapısını iterek açtı. Yeni yürümeye başlayan çocuk yüzüstü yatıyordu, tombul bacakları ve ayakları altına çekilmişti, böylece gece bezinin içinde kocaman olan poposu tavana doğru bakıyordu.

Kapıyı yavaşça kapatan Felix, sahanlık boyunca sürünerek evindeki ofisine gitti. Mac'i, çalışma sesi Sarah'yı rahatsız etmesin diye çoktan açılmış ve Lightroom yazılımı yüklenmişti. Negatif filmi taradı. Farenin birkaç hareketi görüntüleri ters çevirerek pozitif hale getirdi; birkaç hareket daha ton, kontrast ve parlaklığı düzeltti. Yine de düzgün bir şekilde seçilemeyecek kadar küçüklerdi. Kırpma ile uğraşmadı, sadece baskı tuşuna bastı ve yazıcının yanında oturarak her bir görüntüyü beslenirken yakaladı. On beş resim vardı.

İlki kalp atışlarını hızlandırdı. Port Meadow'daki köprü. Çocuklar köprünün tepesinde toplanmıştı ve fotoğrafçı -Tal, onun kamerası olduğunu tahmin ediyordu- ayakları suyun yüzeyini kıran bir çocuğu havada yakalamıştı. Diğer çocuklar kıyıda oturuyordu. Atlayan Xav olabilirdi, Felix emin değildi ama bu doğru film olmalıydı. Boğazındaki yumruyu yuttu ve kendine sakin olmasını söyledi. Bir sonraki görüntü de Port Meadow'da çekilmişti, üçüncüsü gibi. Hâlâ tanıdığı biri yoktu.

Dördüncü kâğıt bir parkı gösteriyordu; University Parks, diye düşündü, uzakta daire şeklinde oturan beş kişilik bir grup. Tal yaklaşıırken çekmiş olmalıydı; hep geç kalırdı. Üniversite Parkı'ndan, ağaçlardan, oyun parkındaki sevimli bir çocuktan başka kareler. Oxford şehir merkezinden birkaç kare, bir tanesi Magdalen Köprüsü'ndeki steampunk dükkanının penceresinin hemen dışından çekilmiş.

Bir sonraki görüntü onu şaşırttı. Gece çekilmişti ve bir heykeli gösteriyordu, büyük, yükselen kanatları olan kocaman bir melek. Steampunk dönemlerinde bile mezarlıklarda dolaştığını hiç hatırlamıyordu ama Tal bunlardan bazılarını yalnızken çekmiş olmalıydı.

Bir elma ağacı - öyle miydi? - Evet, Talitha'nın bahçesindeki elma ağacı. Bir diğeri de Tal'in babasının en sevdiği restoran olan Five Arrows'un bahçesiydi çünkü kendini beğenmiş ahmak Lord Rothschild'le karşılaşp birbirlerini tanıyormuş gibi davranmaya bayılırdı.

Okulun görüntüleri ve Felix gergin bir tikin başladığını hissedebiliyordu. Hâlâ çetenin görüntüleri yoktu ve bir şeyler doğru gelmiyordu. Resimler arasında gezinmeye başladı. Sonuncusu çıkıyordu. Kâğıt tepsisinden uzaklaştı ve yüzüstü halının üzerine düştü.

Almak istemedi ama almak zorunda olduğunu biliyordu. Çevirdi, önündeki masanın üzerine koydu ve uzun uzun baktı. Sonra yıllardır yapmadığı, yapabileceğini unuttuğu bir şeyi yaptı.

Felix ağlamaya başladı.

Felix ertesi sabah işe gitmedi, doğruca Talitha'nın şehir merkezindeki ofisine gitti ve resepsiyona kendini tanıttı. On beş dakika sonra, eski dostunun Kraliçe Anne mobilyalarıyla döşenmiş panelli ofisine girdi. Talitha onu gördüğüne memnun olmamıştı.

Ofisinin kapısı kapandığında, 'İşler sarpa sararsa bu iyi görünmeyecek,' dedi. 'Buraya daha önce hiç gelmedin. Neden şimdi gelesin ki?'

"Masanı boşalt," dedi ona. "Bir şey görmek gerekiyor."

Pencerenin önünde duran Talitha'nın yüzü büyük ölçüde gizlenmişti, ama ne yapması gerektiğinin söylenmesine iyi tepki vermediğini eskiden beri biliyordu. Felix dışarıda, yolun karşısında olmasına rağmen dokunulacak kadar yakın görünen ahşap çerçeveli binayı görebiliyordu. Her kat bir alttakinden daha geniş inşa edilmişti, böylece tüm bina havaya yükseldikçe mantar gibi ortaya çıkıyordu.

Tal'in bir gerçeklik kontrolüne ihtiyacı vardı. "Bütün günüm var," dedi. 'Benim hayatım çözülüyor ve çok yakında seninki de çözülecek.'

Talitha başka bir şey söylemeden masa günlüğünü ve dizüstü bilgisayarını yan masaya taşıdı ve Felix'in erken saatlerde bastığı fotoğrafları yerleştirmesini sağladı. Tal onlara dokunmadı ama birinden diğerine bakarken yüzü rahatlamış gibiydi.

"O dükkânı hatırlıyorum," dedi bir noktada. "Sabahın birinde Sheldonian'ın etrafında dolanıyorduk ve o Alman çift neredeyse altlarına sıçırıyordu."

"Hâlâ orada," dedi Felix ona. Henüz almamıştı. Adil olmak gerekirse, rulonun çoğunu almıştı ama bu, sözde onun filmiydi, onun kamerasıyla çekilmişti.

"Bu ne?" Meleğin resmine bakmak için daha da yaklaştı. "Bunu çektiğimi hatırlamıyorum. Belki biri fotoğraf makinesini ödünç almıştır."

Görüntüleri onun önüne sermeye devam etti.

"Sevgili elma ağacı," dedi. "Sanırım ağacı evden daha çok özlüyorum.

Felix sonuncuyu yere bıraktı. Talitha gözlerini dikip ona baktı ve sonra yerden aldı.

Filmdeki son fotoğraf Megan'ın Christ Church Meadow'da çekilmiş bir fotoğrafıydı. Fotoğrafta kameraya gülümsüyor ve bir elini küçük bir el sallamak için havaya kaldırıyordu.

Talitha aptal değildi. Sonunda anladı. "Bu yeni," dedi. "Bu artık Megan.

Felix önceki gece uzun bir süre Megan'a bakmış, kameraya gülümseyerek -zafer içinde, diye düşündü- bakmıştı.

"Hepsi yeni," dedi Felix. "Bunu gördüğümde içimde kötü bir his vardı, bir türlü çıkaramadım. Parmağını şehir merkezinin fotoğraflarından birinin üzerine koydu. "Bu araba yirmi yıl öncesine ait değil," dedi. "Modern bir model. Ve otobüs de doğru görünmüyor.

"Ne oluyor be?

"Bunların hiçbirini sen çekmedin Tal, o çekti. Geçen gece barda Xav'ın filmin Kodak olup olmadığını sorduğunu hatırlıyor musun? Muhtemelen değildi. Elinde yeni bir film var ve şehrin bir sürü fotoğrafını çekti.

Tal şaşkın görünüyordu ve birdenbire yaşça gençleşmişti. "Bunu neden yapsın ki?

"gelen iki sebep var. Birincisi, anılarını yeniden canlandırmaya çalışıyor, gençliğini geçirdiği yerlere geri dönüyor.

"Artık bir akıllı telefonu var - telefonuyla fotoğraf çekerti.

'Evet, ben de ilk nedene inanmıyorum. İkincisi ise kasıtlı olarak eski bir kamera bulması, bir film satın alması ve orijinalinde olabilecek çekimleri yeniden yaratması. Sonra da onu ele geçirmeye çalışacağımı bildiği için işe getirdi. "Bunu bulmamızı istedi.

Talitha pencere pervazına yaslandı. "Bizimle gerçekten dalga geçiyor, değil mi?

'Evet. Asıl soru, bu konuda ne yapacağız?'

Bir araya gelebilmeleri için hafta sonunun gelmesi gerekiyordu ve Talitha bir kez daha paniğe kapılmamaları konusunda uyarıda bulunmuştu. "*Cesaretimizi korumalıyız,*" demişti Felix'e ofisinden ayrılmadan önce. "*Bir tepkiyi kıışkırtmaya çalışıyor olabilir. Ona bir tepki veremeyiz. Hiçbir sorun yokmuş gibi davranmalıyız.*"

"*Senin için söylemesi kolay,*" diye karşılık verdi Felix. "*Günde sekiz saatini onunla geçirmek zorunda değilsin.*"

Yine de bir şekilde, Megan'a kibarca dostça davranarak ve karısına işinin uzun sürmeyeceği sözünü vererek haftayı atlatmıştı.

Şimdi, nihayet, yalan söylemek zorunda olmadığı insanların yanında, rahatlamaktan başka bir şey hissetmiyordu.

Summertown'daki Rose and Crown'un özel odası, barın geri kalanı gibi küçük ve sıkıştıktı. Amber ve Xav birbirlerinden biraz uzakta oturuyorlardı, toplum içinde her zaman yaptıkları gibi; eğer Xav genç karısına bu kadar aşık olmasaydı, Felix uzun zaman önce Amber'la eski bir aşkı yeniden alevlendirdiklerinden şüphelenebilirdi. Dan ayağa kalkmış, bir kitaplığın içindekileri inceliyordu - nedenini sadece Tanrı biliyordu çünkü içindeki en son şey on yıllık bir *Good Pub Guide*'di.

Felix pencerenin yanında, avluya bakıyor ve Tal'in gelişini gözlüyordu.

"Bu hâlâ bir kanıt değil," diyordu Amber. "Üzgün olduğumu biliyorum Felix, ama değil. Sadece bazı anıları yeniden yaratmaya çalışıyor olabilir."

Bir politikacıya göre Amber saftı, aptallığın sınırındaydı. Belki de bu onun neden bu kadar başarılı olduğunu açıklıyordu; saflığı insanların ona inanmasını sağlıyordu. Amber'ın daha okuldayken vanadyum gibi olduğuna karar vermişti, yüzeyde güçlü ve kullanışlıydı, özellikle de sıçrayabileceği başkaları olduğunda, ama aslında kaputun altında hiçbir şey yoktu.

Felix bar masasına doğru eğildi ve fotoğrafları bir araya topladı. Megan'ın uzaktan da olsa kendisiyle alay ettiğini hissediyordu ve artık onlara bakmasına gerek yoktu.

"Yani, neredeyse bir aydır dışarıda," diye geveliyordu Amber. 'Bizden bir şey isteyecek olsaydı şimdiye kadar isterdi, değil mi?

"Benimle hiçbir temasa geçmedi," dedi Xav. "Ve eğer o yaz neler olduğunu gerçekten hatırlıyorsa, en çok kızması gereken kişi benim.

Küçük merhametler, diye düşündü Felix. Megan'ın gazabı, bir kez açığa çıktığında, öncelikle Xav'ı hedef alacaktı.

"Belki de en iyisini sona saklıyordur," dedi inatla. "Hâlâ isimsiz telefonlar mı alıyorsun?

"Ella şirketi aradıktan sonra durdular," diye itiraf etti Xav. "Her şeye rağmen bir şey olmamış olabilir.

'Kesinlikle, aptalca bir şey yapmak için paniğe kapılmamalıyız,' dedi Amber. 'Dan, bize onunla yediğin öğle yemeğini anlat. Nasıldı?'

Daniel gözlerini Latince sözlükten ayırdı ve hep birlikte ne yaptıklarından tam olarak emin değilmiş gibi gruba baktı. "Tal'i beklememiz gerekmez mi?" diye sordu.

Amber, "Ne kadar kalabileceğimden emin değilim," dedi. 'Saat sekizde bir seçim bölgesi toplantım var.

Felix tekrar avluya baktı. Onlara yürüyen uzun boylu, siyah saçlı bir kadın yoktu. "Buraya geldiğinde ona bilgi veririz," dedi. "Hadi, Dan.

"Ben de onu öğle yemeğine çıkardım. Dan, Felix ve Xav'paylaştığı kırmızı şişeden bardağını doldurdu. "Iffley Road'da bir Türk lokantasına. Bak ne diyeceğim, iştahında bir sorun yok.

Daniel pek iyi görünmüyordu. Elllerinde egzama lekeleri, boynunda ve alt çenesinde alerjik bir reaksiyon olabilecek ama aynı zamanda stresle de ilgili olabilecek lekeler vardı. Xav da daha zayıf ve solgun görünüyordu.

"O nasıl? Felix yanına otururken Amber sordu. "Kendi içinde yani. Sen diğer konulara geçmeden önce, sence nasıl başa çıkıyor?

Daniel, "İlk çıktığından çok daha iyi görünüyor," dedi. 'Cildi o sağlıksız, sarı parlaklığını biraz kaybetmiş ve sürekli omzunun üzerinden bakmıyor, bilirsiniz, sanki birinin onu gizlice takip edebileceğinden endişeleniyormuş gibi.

"Bunu fark ettim," dedi Xav. 'Tal'ın evindeyken. Her zaman gergin.

Xav da aynı hale gelmişti, diye düşündü Felix, ne zaman bir mesaj alsa ya da dışarıdan bir ses gelse başlıyordu.

"Esas olarak bizim hakkımızda konuşmak istedi. Daniel Felix'e baktı. "Şirkette ne kadar iyi iş çıkardığınızı.

Hepsi Megan'ın hayatlarına geri dönüşüne tepki gösteriyordu. Dan tuhaf cilt hastalıklarına yakalanıyor, Xav bir bakire teyzeden daha ürkek oluyor, Amber bitmek bilmeyen erdem sinyalleriyle onları çıldırtıyor ve Felix'in kendisi bile içkinin kontrolünü kaybettiğini düşündüğü noktaya geliyordu. Bardağını kendisinden daha uzağa itti. Sorun, elinin otomatik olarak bardağa gitmesiydi; bunu yaptığının neredeyse farkına bile varmıyordu.

"Amber'ın başarısı onu çok şaşırttı. Dan gülümsemeye çalıştı ama tuhaf ve zorlama görünüyor. "Benden yanımda büyük günlerin fotoğraflarını getirmemi istemişti. Ona Amber'ın düğün fotoğraflarını gösterdim - seninkileri değil Xav, o kadar aptal değilim. Seninkine gitmediğimi söyledim, o yüzden beni bu işe karıştırma.

"Düğünümü mü görmek istedi? Amber endişeyle Xav'a baktı. 'Evet, senin düğününü görseydi nasıl da

Nedimler ya da kızlardan birinin vaftiz annesi. Doğum günlerini bilmek istedi. Tam olarak hatırlayamadım - üzgünüm Amber, ama onlar benim vaftiz çocuklarım değil. Ona bulacağımı söyledim. Ve en sevdikleri oyuncakları, kitapları, filmleri vs. bilmek istiyor. "Hediyeler için" dedi.

Felix, "Bu biraz saplantılı bir durum," dedi.

"Evet, aynen öyle. Dan bardağını kaldırdı. "Tal hakkında da çok şey sordu, ailesinin hala Sicilya'da bir yeri olup olmadığını, neden kendi çocukları olmadığını, Mark'la mutlu olup olmadıklarını? Ona ne zaman kendisiyle ilgili bir şey sorsam, hemen konuyu değiştirdi.

"Yakalanmamaya mı çalışıyorsun? Xav sordu.

"Kim bilir. Sonunda ona doğrudan neyin yanlış gittiğini sordum.

O yaz sınavları vardı. Hepimizin onun ne kadar zeki olduğunu bildiğimizden, bunun bizim için neredeyse kaza kadar büyük bir şok olduğunu söyledim. Dürüst olmak gerekirse, sanırım biraz ağır konuştum.

Daniel'ın gözlerinin etrafında bir pembelik vardı ve grupta duyarlılığıyla tanınmayan Felix bile diğer adamın mücadele ettiğini görebiliyordu. Amber Daniel'in elini kendi eliyle kapattı. "Ne dedi?" diye sordu, tekme atmak üzere olan bir çocuğa kullanabileceğiniz bir ses tonuyla. "Sınavları hakkında mı?

Daniel iç çekti. "Belki de görüldüğü kadar zeki olmadığını söyledi. Buna kanmayacağımı anladı ve bana aniden sınav fobisi geliştirdiğine dair bir hikâye uydurdu.

"Böyle bir şey var mı? Xav sordu.

"Hem de çok. Daniel Megan'dan başka bir konuda daha mutlu görünüyordu. "Sınavlarda başarılı olamayan çok parlak öğrenciler var. Şu anda okulda birkaç tane var ve bunun nedenini öğrenmek için psikologlarla birlikte çalışıyoruz. Aniden ortaya çıkması alışılmadık bir durum olsa da, Megan'ın başına geldiğini iddia ettiği şey de buydu.

"Tam olarak nasıl açıkladı? Amber söyledi.

"Her sınavdan birkaç saat önce panik atağın hissetmeye başladığını söyledi. Kalp atışları hızlanıyor, midesi bulanıyor, nefes alış veriş kontrolünden çıkma tehlikesi geçiriyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, bunlar klasik panik atak belirtileri.

"Nasıl oldu da biz bunu fark etmedik? Felix sordu. 'Megan girdiğim her sınavdaydı. Xav, sen ve o aynı sınavlara girdiniz. Bir şey fark ettiniz mi?'

Xav başını salladı. 'Sıra dışı bir şey yok. Demek istediğim, hepimiz gergindik; hepimiz baskı hissediyorduk.

"Kesinlikle," dedi Daniel. 'Hepimiz tamamen kendimize, hatırlayabildiklerimize, karşımıza çıkması muhtemel olan şeylere odaklanmıştık. Başka biriyle ilgili bir sorunu fark etmemiz gerekmezdi.

"Tal hangi cehennemde? Felix mırıldandı.

"Muayene odasına girdiğinde işler daha da kötüye gitti," diye devam etti Dan. 'Birkaç dakikada bir tuvalete gitme ihtiyacı duydu, hasta olacağını düşündü. Kağıtlar bile bulanıklaştı, sanki görme yetisini kaybetmiş gibiydi. Eğer tüm bunlar doğruysa, dürüst olmak gerekirse, bu kadar iyi olması bir mucize.

"Buna ne sebep oldu peki? Felix sordu. 'Sen bir anda

Okuldaki en yetenekli öğrenciden, ödev yapamayan birine. "Evet, teşekkürler

Felix, sınav psikolojisi hakkında bir şeyler biliyorum.

Dan dedi ki. 'Eğer semptomları hakkında doğruyu söylüyorsa, bunlara neden olacak bir şey olmuştur. Ama ne olduğunu hatırlıyorsa, bunu kabul etmiyor demektir.

Xav pencereden, 'Deneme sınavlarında çok başarılıydı,' dedi. "Hocanın ikimize de rehabet tehlikesi üzerine bir ders verdiğini hatırlıyorum, Ocak'ta başarılı olan çocukların Haziran'da nasıl her şeyi berbat edebildikleri hakkında. Bize burnumuzu taştan çıkarmayacağımıza dair söz verdirmişti.

"Yani her ne olduysa, Ocak ve Haziran ayları arasında olmuş olmalı," dedi Daniel. "Bir şey hatırlayan var mı?

Xav, "Tal burada," dedi.

Talitha'ya babasından, bir televizyon programındaki ateşli bir avukat gibi bir odaya dalıp mahkemeye dalma alışkanlığı miras kalmıştı. Dışarıdaki bayrakların üzerinde topuk seslerini duydular ve sonra sanki onları itibarsız bir şey yaparken yakalamayı bekliyormuş gibi kapıyı açtı.

Felix ayağa kalktı. Bir başka hava öpücüğü ve sarılıyormuş gibi yapma cümbüşüyle daha başa çıkamazdı. "Ben bara gidiyorum. Dan'in sizi yakalamasına izin vereceğim. Bir şişe daha, beyler?

Her iki adam da onu kabul etmedi, bu da muhtemelen bir içki daha gerektiği anlamına geliyordu ve Dan ve Xav'ın her biri bir şişe kırmızı şarabın üçte biriyle mutlu oldukları için bir an kıskandığını hissetti. Amber, elbette, içine bir dilim misket limonu koyarsanız Perrier suyuyla çakırkeyif oluyordu.

"Viski lütfen, tek ölçü," dedi barmene.

Önünde viski ve bir sürahi su belirdi. "Ve bir bardak beyaz şarap," diye devam etti. "Eğer varsa Chablis.

Viski bardağını kaldırıp yarısını içmeden önce birkaç damla su ekledi. Şarap ve bira artık onun için fark etmiyordu; Amber gibi köpüklü su içse de fark etmezdi. Yine de viski onu önümüzdeki yarım saat boyunca idare edebilirdi.

"Peki bizim için neyin var?" dedi, özel odaya geri döndüğünde.

"Çoğunlukla, çok az," dedi Talitha, sabırsızlık iniltilerini bastırmak için elini kaldırmadan önce. "Bekle, oraya geliyorum.

Felix'e teşekkür etmediği bir ağız dolusu Chablis'i yuttu ve çantasından bir belge çıkardı. Özel dedektifinden gelen rapor, muhtemelen sonuncusuydu. Yudumlar arasında okumaya başladı.

"İşe gidiyor, bütün gün orada kalıyor, benimle Beş Ok'ta buluştuğu zaman hariç, saat altı gibi eve geliyor ve çoğunlukla evde kalıyor. Dışarı çıktığında ise açık alanlarda, nehir boyunca, parklarda falan yürüyor.

Talitha muhtemelen herkesin dikkatini çekip çekmediğini görmek için başını kaldırdı.

"Dışarıdan yemek yiyor ve birkaç gün önce Abingdon Yolu'ndaki o yerden ikinci el bir araba aldı," diye devam etti. 'Bunun için yaklaşık bin dört yüz pound ödedi. Siz sormadan söyleyeyim, annesinden miras kaldı.

"Yapmadık," diye mırıldandı Felix.

"Birkaç gün önce bir saç randevusu vardı ve Westgate'e giderek John Lewis ve Hobbs'tan kıyafet alışverişi yaptı. Ayrıca üç kez Finders Keepers'a gitmiş. Daire avı.'

Talitha raporu masanın üzerine bıraktı.

"Daire avcılığının bir nedeni de medyanın onun nerede yaşadığını öğrenmiş olması olabilir," dedi. 'Üç gecedir evinin önünde dolaşan insanlar var, gelip giden herkesi durduruyorlar ve iki gece önce ön kapıya boya dökülmüş.

"Sanırım iş yerindeki insanlar da onun kim olduğunu öğrendi," dedi Felix. 'Henüz kimse bana bir şey söylemedi, ama kesin bir atmosfer değişikliği oldu.

"Yine de bir fark yaratmayacak, değil mi? Amber söyledi. 'Onu işten atmayacaksın değil mi?

Felix neredeyse gülecekti. "Eğer karımın bana köpeğini öldürmüşüm gibi davranmasıyla başa çıkabiliyorsam, birkaç hoşnutsuz laboratuvar teknisyeniyle de başa çıkabilirim.

"Daha bitirmedim," diye itiraz etti Talitha. 'Dün gece dokuzu birkaç dakika geçe dışarı çıktı. Muhtemelen ortalığın sakinleşmesini ve havanın kararmasını bekledi. Arabasına bindi ve şehrin dışına, çevre yoluna doğru gitti.

"Senin adam onunla gitti mi? Felix sordu.

Talitha'nın kara gözleri parladı. 'Tabii ki onunla gitti, tek başına gitmesine izin vermesi için ona para vermiyorum. A40 Londra Yolu'nu seçti. O da

Otoyola çıkacağını sanıyordum ama Thame'e doğru döndü ve Milton Common'a doğru A40'ta kaldı.

Felix masanın etrafındaki havanın hafifçe değiştiğini hissetti. "Eski evin mi? Amber söyledi.

Talitha'nın koyu renk bukleleri başını sallarken dalgalandı. 'Hayır, o buraya gitti.

M40'ın yedinci kavşağının hemen dışında küçük bir yer.

Talitha zarftan bir fotoğraf çıkardı ve diğerleri de kırmızı çatılı, beyaz boyalı büyük bir binanın gece çekilmiş fotoğrafını görmek için eğildiler. İki katlı, ana yola yakın; ön tarafında dar, asfalt bir alan vardı.

"Echo Yard? Daniel kapının sağındaki duvarda asılı olan tabelayı okudu.

Talitha, "Burası bir mimari hurdalık," dedi. 'Eski binalardan malzeme kurtarıyor - taş, ahşap, mermer, tuğla işleri, vesaire - ve genellikle büyük bir fiyat artışıyla satıyor. Arka tarafta kocaman bir avlu var, her türlü tuhaf ve harika şeyle dolu.

Amber, 'Annem bayılıyor. Ek binalarının kapı ve kapı çerçevelerinin çoğu buradan geldi.

"Megan'ın bu yerle bir bağlantısı olduğunu hiç duydunuz mu? Talitha sordu.

Diğerleri başlarını salladı.

"Megan'ın güvenlik kodunu girerek kapıdan içeri girdiğini öğrenince siz de benim kadar şaşıracaksınız," dedi Talitha. "Bu da bizim cesur dedektifimize sorun çıkardı, çünkü şifre onda yoktu ve takip edemedi. Yine de etrafı gözetlemeye devam etti ve bahçenin arka tarafındaki bir karavanda bir ışık gördüğünü sandı. Çevre çitinin etrafından dolaştı ve yanında yaşlı bir ağacın kütüğünün bulunduğu parmaklığın bir kısmına rastladı. Üzerine tırmanmayı başardı ve karavana yaklaştı.

Talitha onlara başka fotoğraflar göstermek için ara verdi: gece vakti hurdalık, hurdacı dükkânı ile gotik mezarlık arasında garip bir yer; havalandırma deliğinden buhar çıkan bir karavan ve perdeli pencerelerin ardında birkaç ışık.

"Hapishane arkadaşlarından biri mi? Felix önerdi.

"Bu düşünceyi aklınızdan çıkarmayın," dedi Talitha. "Bu arada hepiniz Felix'in çaldığı filmdeki resimlerden birini düşünmek isteyebilirsiniz."

"Taştan melek," dedi Felix. "Bu yerde mi çekildi?"

Talitha başka bir resim çizdi ve arka plandaki bir şeyi işaret etti. Felix'in uzun süre bakmasına gerek kalmadı. Aynı melekti.

"Son fotoğrafı özel dedektifimiz çekti," dedi Talitha, "çünkü o sırada karavanın içinde büyük bir köpeğe benzeyen bir şey havlamaya başladı ve adamım koşarak uzaklaştı."

"Peki bu ne anlama geliyor? Felix söyledi. 'Echo Yard'a hiç gitmedik, değil mi? Yani, grup olarak değil. Orası bizim yerlerimizden biri değildi."

"Yani çaldığınız resimler tamamen masum olabilir," dedi Amber. "Bizimle hiçbir ilgisi yok."

Talitha, 'Özel Dedektif ertesi gün biraz araştırma yaptı,' dedi. 'Görünüşe göre karavan Echo Yard'ın yerleşik taş ustasının resmi evi. Kendisi bu işin biri ve yıkılmak üzere olan binalardaki çeşitli yapıları kurtarmaya giden kişi. Karavanda yaşıyor, bir tür insan bekçi köpeği, gerçi köpek olanı da var ve adı Gary Macdonald."

Haberin kafasına dank etmesini bekledi.

"O Megan'ın babası," diye ekledi, belki anlamamışlardır diye. "Ve hapisanede zaman geçirmiş."

Talitha bir anlık şaşkın sessizliğin ardından, "Gary Macdonald yaklaşık yirmi beş yıldır Echo Yard'ın ortaklarından biri," dedi. "Biz altıncı sınıftayken buranın sahibiydi.

Xav, "Hiçbir şey söylemediğine inanamıyorum," dedi.

"Babasından hiç bahsetmedi," diye ekledi Amber. "Ona sorduğumda yıllar önce görüşmediklerini söyledi.

Talitha, "Muhtemelen yetişkinlik hayatının büyük bölümünde hapse girip çıktığı içindir," diye devam etti. "Pek de gurur duyulacak bir ebeveyn sayılmaz.

"Sınavlarının kötü geçmesinin nedeni o olabilir mi? Amber sordu.

"Muhtemelen, ama beni daha çok ilgilendiren şey Echo Yard'ın 'Annemle babamın Little Milton'daki evi," dedi Talitha. 'Arabayla on dakikadan daha az bir mesafede. Bizden ayrılmasıyla eve dönmesi arasında o filmle ve imzalı itirafla ne yapmış olabileceğini kendimize nasıl sorduğumuzu biliyorsun. Tekrar fotoğraflara baktı. "Cevabımızı aldık diyebilirim.

Felix kendi heyecanının yüzlere yansıdığını görebiliyordu.

Daniel sandalyesinde arkasına yaslandı ve gürültülü bir şekilde nefes verdi. "Sence hâlâ orada mıdır?

Xav sordu.

"Yatağında olmadığını biliyoruz. Ve onu yanında taşımıyor.'

"Ama o şeyler satılık," diye itiraz etti Daniel. 'Saklandığı yerin Cotswolds'daki bir ahır sohbetine gönderilmesi riskini göze alamazdı.

"Bu işimizi kolaylaştırır," dedi Felix. 'Üzerinde fiyat etiketi olan her şeyi görmezden gelebiliriz.

Talitha, 'Manevi değeri olduğu için sakladıkları bazı şeyler olmalı,' dedi. 'Ya da belki satamayacakları şeyler. Belki de bu melek. Kontrol etmeye değer.

"Dedektif arkadaşın bunu bizim için yapabilir mi? Daniel sordu.

Talitha'nın yüzü gerildi. 'Geri kalanımızı suçlayacak herhangi bir şeyi ele geçirmesi riskini göze alamayız,' dedi. 'Ve açıkçası, artık maliyeti haklı çıkaramıyorum. Eğer burayı aramak istiyorsak, bunu kendimiz yapmalıyız.

"Gece mi?

Ürperdi. 'Tanrım hayır. Megan'ın babasının lanet bir Alman kurdu var. Onunla uğraşamam. Çalışma saatleri içinde gidip etrafa bir göz atacağım. Yine de biri bana yardım etmeli, tek başına aramak için büyük bir yer.

"Hepimiz gidemeyiz," dedi Felix. 'Eğer ortaya çıkarsa çok şüpheli görünür.

"Ben de geleceğim," diye teklif etti Xav. "Zaten bu yıl evde biraz iş yapmamız gerekiyor.

Felix, 'Onu bulacağımıza güvenemeyiz. Bir B planına ihtiyacımız var." Talitha ona soğuk bir gülümseme verdi. "Peki, neden seninkini paylaşmıyorsun?

Felix grubun etrafına bakındı. Amber'la başının belaya gireceğini biliyordu; diğerleriyle o kadar da değil. Tal, her halükarda, çoktan gemiye binmişti.

"Tal bana Megan hapisten çıkmış olsa da müebbet hapis cezasının hiçbir zaman resmi olarak sona ermediğini söyledi," dedi. 'Yani, eğer başka bir suç işlerse, yeterince ciddi bir suç, büyük olasılıkla tekrar hapse girecek, muhtemelen önemli bir süre için ve sorunumuz ortadan kalkacak.

Sessizlik. Amber bile onun beklediği kadar çabuk itiraz . "Aklında ne var? Xav sordu.

"Fikri bana Sarah verdi," dedi Felix ve suçu küçük bir şekilde karısının üzerine atıp atmadığını merak etti. "Megan'ın tüm şirketi nasıl temizleyebileceği hakkında atıp tutuyordu, sadece bir offshore hesabına birkaç nakit transferi yaptı ve hepsi bu. Şirket batar.

Amber, "Megan bir hırsız değil," dedi.

"Bunu kendi başına yapmasını beklememizi önermiyorum," dedi

Felix. Diğerlerinin yetişmesi uzun sürmedi.

"Bu mümkün mü? Daniel sordu.

"Elbette mümkün," dedi Felix. 'Binadaki her bilgisayara erişebilirim. şifreleri biliyorum. Bir hedef hesap oluşturma

daha zor olacak ama neyse ki yatırım ve bilişim becerileri olan birini tanıyoruz. Hepsi Xav'a baktı.

"Mümkün mü? Talitha ona sordu.

"Teoride kolay," diye yanıtladı Xav. 'Muhtemelen bunu uzaktan yapabilirim. Yine de bir mazereti olmadığından ve işi yapanın o olabileceğinden emin olduğumuz bir zamanda gelsem daha iyi olur.

Amber, 'Bunu yapmayacağız,' dedi.

'Umalım da buna gerek kalmasın,' dedi Talitha. 'Ben de aynı şeyi düşündüm ama bir şeyler organize etmek benim için daha zor olurdu. Yine özel dedektife ihtiyacım olacak ve bu da pek ucuza gelmeyecek.

"Ne? Daniel sordu.

Talitha omuz silkti. 'Bilgisayarında çocuk pornosu, bir gece arabasını çalmak, tehlikeli bir şekilde sürmek ve bir yerde terk etmek. Arabayı kendisinin kullanmadığını kanıtlaması gerekecek ve yalnız yaşadığı düşünülürse bu oldukça zor olacaktır.

Amber, "Bunu duyduğuma inanamıyorum," dedi.

Tal diğer kadına döndü. 'Peki, parlak fikrin nedir? Hadi ama Am, planlarımızı reddedip kendin hiçbir şey yapmadan duramazsın.

Amber geri adım atmıyordu. 'Onunla ilgilenebiliriz. Ona para verir, hayatımıza geri dönmesine izin veririz. Grubun etrafına bakındı. 'O kadar da kötü olmayabilir. İşinde iyi - Felix, bunu sen bile kabul ediyorsun. Tal, sen kolaylıkla onun avukatı olabilirsin - bunu gözlerin kapalı da yapabilirsin. Kızların bir çeşit fahri teyzesi olmak isterse benim için sorun değil.

Sessizlik.

"Bununla başa çıkabiliriz," diye yalvarıyordu Amber şimdi. 'Onu kurtların önüne atmak zorunda değiliz. Yine.

"Dex hüküm giymiş bir çocuk katilinin kızlarının hayatına karışması konusunda ne hissedecek? Talitha sordu. 'Seçmenlerin nasıl hissedecek? Ulusal basın? Başkalarını bilmem ama bence bu Profumo skandalını gölgede bırak.

"Tamam, sakin ol. Xav uzandı ve elini Talitha'nın koluna koydu. Felix onun elini atmasını bekledi ama Talitha derin bir nefes aldı ve bardağını tekrar eline aldı.

"Üzgünüm, Am," diye mırıldandı.

"Başka bir yol daha var," dedi Xav. "Eğer kutunun dışında düşünürsek. "Ne? Amber sordu.

"Eğer gerçekten ortalığın karışacağını ve Megan'ın sessiz kalmayacağını düşünürsek, geçen sefer yaptığımızı yaparız," diye başladı Xav.

Daniel, "Ben takip etmiyorum," dedi.

"Yirmi yıl önce içimizden biri grup adına suçu üstlendi," diye devam etti Xav. 'Megan takım için bir tane aldı. Yani, eğer bununla tekrar yüzleşmek zorunda kalırsak, başka biri öne çıkar.

Felix kendi şaşkınlığının diğerlerinin yüzüne yansıdığını gördü.

"Bu nasıl işe yaramaya başlayabilir ki? Talitha sordu. "Megan birimizi içine düşürürse, hepimizi düşürmüş olur.

Xav, 'Birlikte hareket edersek, bizim sözümüze karşılık onunki olursa olmaz,' dedi. 'İçimizden biri, suçu üstlenmiş olsa da o gece Megan'la arabada olduğunu itiraf etmeyi kabul eder. Geri kalanımız hikayeyi destekliyor. Bu kişi neredeyse kesin olarak hapis yatacak, belki Megan'ın yattığından daha fazla yatacak ama demek istediğim, bu sadece birimiz için geçerli, hepimiz için değil.

"Peki hangisini seçeceğimize nasıl karar vereceğiz? Daniel'in yüzünün rengi tamamen kaybolmuştu. "Xav, saçmalıyorsun," dedi Talitha.

'Megan'ın imzalı bir

İtiraf.'

Xav soğuk bir gülümsemeyle, 'Yalan bir itirafı var,' diye karşılık verdi. 'Suçu üstlenmeyi kabul etmesinin ve Daniel'in -sadece havadan isim topluyor-sıyırmasına izin vermesinin bedeli buydu. O itirafı Dan'in hatırı için imzaladık ama doğru değildi. Geri kalanımız Tal'in evinden hiç çıkmadık.

Amber, "Bunun işe yarayacağını sanmıyorum," dedi.

Xav, 'Megan'ın sözüne karşı geri kalanımız olacak,' dedi. "Denemeye değer, değil mi?

"Bu sefer suçu kimin üstleneceğine nasıl karar vereceğiz? Daniel tekrar sordu. "Gönüllü var mı? Xav grubun içinde gülümsedi ve Felix onun bir elini ceketinin cebine sokmuştu.

"Xav, bunu yapamayız," diye itiraz etti Amber. "Benim iki çocuğum var.

Xav, "Sanırım hepimizin dışarıda kalmak için bir ya da iki nedeni var," dedi. 'Demek istediğim, bunu yapamayabiliriz. Belki de Megan'ın karar vermesine izin vermeliyiz.

"Seni seçmeyecektir, değil mi, eğer hâlâ sana karşı bir şeyler hissediyorsa," diye tersledi Amber. 'Ve muhtemelen Felix'i de seçmeyecek, yoksa işini kaybeder.

Xav elini cebinden çıkardı. Sıkıdığı yumruğundan beş renkli plastik pipet çıktı. "Birini seç," dedi.

Kimse kımıldamadı.

"Biri diğerlerinden beş santim daha kısa," dedi Xav. "Bu sahte," dedi Daniel. "Hangisi biliyorsun. 'Bu yüzden sonuncuyu seçiyorum. Bu adil.

Talitha sandalyesini masadan birkaç santim uzağa kaydırdı. "Ben kendi planımı tercih ederim," dedi. 'İmzalı itirafı ve fotoğrafı buluruz, o zaman kimsenin bir şey itiraf etmesine gerek kalmaz.

"Ben de senin planını tercih ederim," dedi Xav. Beni yanlış anlamayın. Bu plan B.'

Amber, "Bu boktan bir plan," dedi.

Xav ona döndü. 'Yani, para transferini yeniden mi gözden geçiriyorsun? Felix'in şirketinden Kanal Adaları'ndaki bir banka hesabına?" diye sordu. 'Ve eğer bu işe yaramazsa, Tal'in bir gece arabasını çarpma fikri.

Amber alnını ellerinin üzerine düşürdü. "Öyle misin? Xav ısrar etti.

Amber başını aşağı yukarı salladı. Xav avantajını sonuna kadar kullandı. Sıkıdığı yumruğunu masanın üzerinden ona doğru itti. "Birini seç," diye ısrar etti.

Gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Katılıyorum. Sen kazandın. Bırak . 'Hâlâ bir seçim yapman gerekiyor, hepimizin yapması gerekiyor. Bir C planına ihtiyacımız var.

Elini hareket ettirmeden grubun etrafına baktı. 'Başka bir şey olmasa bile, zihinleri odaklayacaktır.

Amber bir şeyler mırıldanarak Xav'ın elinden turuncu renkli bir pipet aldı. "Peki, bu o mu? Kısa olan bu mu?"

Felix masaya doğru eğildi ve kalanlardan kırmızı pipeti çekti. Birlikte hareket ederek Amber'la birlikte pipetlerini havaya kaldırıp uzunluklarını karşılaştırdılar. Her ikisi de aynıydı. Ne kadar rahatlamış hissettiğinden utandı çünkü bu çok saçmaydı.

Sonra Talitha'nın eli, farenin peşindeki bir yılan gibi dışarı fırladı ve mavi

saman gevşemişti. Onun ve Amber'inkiyle aynı uzunlukta.

Xav'ın sıkılı yumruğunda sadece iki pipet kalmıştı: biri yeşil, diğeri pembe.

"Şanslı hissediyor musun?" Xav Daniel'a sırttı.

Daniel elini ateşe sokmak üzereymiş gibi yeşil kamışı kavradı ve çıkardı. Diğerleriyle aynı uzunluktaaydı.

Xav elini açtı ve pembe pipetin masanın üzerine düşmesine izin verdi.

Diğerleriyle aynı uzunluktaaydı.

"Şaka yapıyorum," dedi.

Amber bir hıçkırığı bastırdı, Daniel ellerini yüzünde gezdirdi ve Talitha bembeyaz oldu.

"Tanrı aşkına, Xav," diye tersledi Felix. "Bunun ne anlamı vardı ki?"

Xav ayağa kalktı. 'Bir prensip oluşturuyoruz,' dedi. "Bir dahaki sefere bunu gerçekten yapacağız.

Xav ve Talitha Pazartesi öğleden sonra geç saatlerde Echo Yard'a gittiler. Talitha'nın beyaz Range Rover'ının yanına yanaştığında Oxfordshire'da bir bahar fırtınası kopmuştu. Camı indirmeden önce Xav arabadan inene kadar bekledi.

"Bunun duracağını mı sanıyorsun?"

"Yedek bir şemsiyem var. Bagajı açtı, kendi şemsiyesini ve Ella'nın kullandığı şemsiyeyi çıkarıp ikisini de açtı. "Hadi, saat altıda kapanıyor.

Kapıdan içeri girdiklerinde avlu gerçekten de avlu gibi hissettirmiyordu. Sergilenen hurdaların çoğu dış mekanda kullanılmak üzere tasarlanmıştı, bu nedenle de içinde yer alabilecekleri bahçeleri taklit etmek için çaba sarf . Çimenlikte yosun kaplı kuş havuzları yer alıyordu; bahçenin merkezinde ise sazlıklarla ve sarı kadife çiçekleriyle çevrili, ortasında bir fiskiye'nin çaldığı bir gölet bulunuyordu. Her yerde, çoğu bakımsız saksı bitkileriyle dolu bahçe bankları bulunuyordu. Taş sütunlar üzerindeki ferforje çardaklar, uzun sütunlar ve devasa heykeller bir ufuk çizgisi oluşturuyor, paslanan demir parmaklıklar patikalar ve çitler oluşturuyordu. Hepsi satılık olan kapılar düzensiz aralıklarla yolu kapatıyordu. Akla gelebilecek her şekil ve boyutta düzinelerce pişmiş toprak saksı tekerlekli arabaların üzerinde duruyordu ve bir köşede Tiffany lambalar lamba direklerine asılmıştı. Dalları en karanlık peri masallarına ait olacak kadar budaklı ve bükülmüş bir ela ağacı fenerlerle süslenmişti.

Yağmur ve saatin geç olması diğer tüm müşterileri uzaklaştırmıştı ve o ve Talitha ilk çakıl yol boyunca ilerlerken avluda yalnızdılar. Zayıf ışıktaki bile Xav'ın gözleri bahçenin arka tarafındaki devasa altın küreye takıldı. Yaklaşık üç metre çapındaki küre, devasa bir taş kutunun üzerinde duruyordu. Onun ötesinde, avlunun bir parçası olmayan ama garip bir şekilde onunla uyum içinde olan devasa bir beton yapı yükseliyordu. Yirminci yüzyılın ortalarından kalma bir su kulesi.

'Tanrım,' diye seslendi Talitha şemsiyesinin altından. 'Nereye gidiyoruz

Başlayalım mı?"

Xav, "Etrafından dolaşalım," diye önerdi. 'Seninle en uçta buluşacağım. Satılık olabilecek her şeyi görmezden gelin. Ve bir çocuk gibi düşünmeye çalış. Megan buraya onlarca yıldır geliyor olabilir.

Cevap beklemeden, bir dizi şömineyi takip ederek yola koyuldu. Bir mantar kümesini andıran sütunların üzerindeki vazoların yanından geçti ve taş hayvanlardan oluşan bir hayvanat bahçesine doğru ilerledi - kaideler üzerindeki aslanlar, çömelmiş griffinler, yatan tazılar - düzinelerce cansız göz tarafından izlendiğini hissetti. Onları geride bırakmanın rahatlığıyla kirli tuğladan bir ek binaya ulaştı.

Çatı, bir dişbudak ağacının en alt dallarının ve kat kat sarmaşıkların altında gizlenmişti. Duvarın görebildiği kısmı, neredeyse her santimi taş gargoylelerle kaplıydı. Kiminin dişleri, kiminin azı dişleri, hatta dişleri vardı; kalın, süngere benzeyen dillerini ona doğru uzatmıştı; hepsi de ona bağıırıyordu. Bazıları gözlerini, bazıları kulaklarını kapatmış, bazıları da pençe gibi yumruklarıyla silahlarını kavramıştı. Yağmurdan sıırıslıklam olmuş birçoğu ağlıyor gibiydi. Bu tema Xav'ın ayaklarının dibinde de devam ediyordu; şeytana benzeyen yaratıklar kötü niyetle ona bakıyordu. Gargoylelerin içi boştu, diye hatırladı, temelde özenle hazırlanmış tahliye borularıydı; hepsinin içinde boş bir oyuk vardı.

"Yardım edeyim mi, dostum?"

Altmış beş yaşlarında, yeşil muşamba bir palto giymiş, gri buklelerinin üzerinde taşra tarzı düz bir kasket olan bir adam yaklaşmıştı. Bir çiftçiye benziyordu.

"Özür dilerim," dedi Xav adama - Megan'ın babası olmalıydı; aynı koyu renk gözlere sahiplerdi - on milyondan fazla yatırım yapacak müşterileri için sakladığı gülümsemesini verdi. "Gargoylelere karşı biraz zaafım var. Gerçi bir tanesiyle dönersem karım beni öldürür. Beni odun almaya gönderdi.

"Şu tarafa. Gary Macdonald avlunun karşı tarafını, altın kürenin ötesini, dans eden ferforje iskeletlerden oluşan bir heykelin yanını, derme çatma bir tentenin altında iskambil desteleri gibi dizilmiş ahşap kapıların bulunduğu yeri işaret etti. "Tam olarak ne arıyorsunuz?"

Macdonald avluyu geçmelerini işaret etti ve Xav da onu takip etti. Devasa altın kürenin arkasında yürürken, evdeki banyosunda işe yarayabilecek Viktorya döneminden kalma bir küvet gördü. Belki Ella'yı da getirebilirdi.

Eğer her şey normale dönerse. Öte yandan, belki de değildi; başka hurdalıkla da olmalıydı.

"Oxford'un merkezinde bir ev satın aldık," diye açıkladı göletin etrafından dolaşırken. "Evin içinde 1970'lerden kalma çok sayıda ahşap var ve eşim bunları daha uygun bir şeyle değiştirmek istiyor.

"Peki, eğer bana biraz detay vermek isterseniz.

Talitha onu otuz dakika sonra, avlunun gece için kapanmasına on dakika kala buldu. Adamın kalkık kaşları karşısında başını salladı.

"Bence zamanımızı boşa harcıyoruz. Xav sesini alçak tuttu. Megan'ın babası ortadan kaybolmuştu ve nereye gittiğinden tam olarak emin değildi.

"Burada olduğunu düşünmüyor musun?

'Sanırım burada, . Sadece erişilebilir değil.

Xav, Macdonald Senior'un ıslah edilmiş meşe, Güney Amerika cevizi ve Polonya çamı hakkında anlattıklarını dinlerken düşünmek için bolca vakti olmuştu.

"Satılabilecek ya da taşınabilecek bir yere koyma riskini göze almazdı," dedi Xav. "Bu ucube gibi şeyler bile," dedi altın küreyi göstererek, "birinin hoşuna gidebilir. Onu kalıcı bir yere, hiçbir koşulda satılmayacak bir yere bırakırdı.

"Nerede o zaman?

Xav başıyla avlunun en arkasında, içindeki her şeyin üzerinde yükselen bir yapıyı işaret etti.

Talitha, "Su kulesi mi?" diye sordu.

"Kim bir su kulesini ziyaret eder ki? Xav sordu. "Su idaresi, kırk yılda bir. Ve eğer bu kule artık kullanılmıyorsa hiç şaşımam.

"Sence Megan oraya tırmanmış mıdır? Talitha ürperdi ve Xav yükseklik korkusunun eski arkadaşının itiraf ettiği çok az zayıflıktan biri olduğunu hatırladı.

"On sekiz yaşında oldukça formdaydı. Kros yapıyordu ve tırmanma takımındaydı.

Talitha başını yavaşça hafifçe sallayarak onayladığını gösterdi. "Oraya çıkabilir miyiz?" dedi.

Xav da kendisine aynı soruyu soruyordu. "Sanırım zorundayız,

dedi. "Sanırım hava karardıktan sonra geri dönmeliyiz.

Xav eve vardığında karısı onu koridorda karşıladı; üzerinde gelinliği vardı.

"Bir şey mi kaçırdım?" dedi.

Ella'nın şapşal, hatta tuhaf bir espri anlayışı vardı ama bu yeni bir şeydi. Topukları yer karolarına vurarak ona doğru yürüdü; makyajı tamdı, sadece çiçek tacı eksikti. Ona ulaştığında olduğu yerde döndü.

"Fermuarımı aç. Kız ona söyledi.

On yaş küçük ve iki yıldan az süredir evli olduğu karısına şu anda gerçekten seks yapmak istemediğini nasıl açıklayacağını merak eden Xav, kendisine söyleneni yaptı. Karısının yeni açmış ayçiçeklerinin altın sarısı teni beyaz ipekten fırlayacak gibiydi.

"Daha mı kolay, daha mı zor?" diye sordu fermuarı tamamen indirdiğinde. "Pardon?

"Düğün gecemizden daha mı kolay yoksa daha mı zor? Bu elbise benim turnusol testim. Fermuarı çekmek daha kolaysa, kilo vermişim demektir; daha zorsa, kilo almışım demektir. Tondy tombul göründüğümü söylüyor.

Tondy karısının menajeri idi. Ella tekrar yüzünü ona döndüğünde, "Banyo tartısına basamadın mı?" diye sordu.

"Kilolar ve onlar aldatıcıdır, önemli olan inçlerdir. Onu öpmek için uzandı, kravatını tuttu ve onu daha yakına çekti. "Peki, daha mı zor yoksa daha mı kolay?

Hiçbir fikri yoktu. "Aşağı yukarı aynı.

İkna olmamış bir şekilde ona alaycı bir ifadeyle baktı ve sonra birden yüzü tekrar ciddileşti.

'Buna güleceksin,' dedi. "Güzel.

Gülmek işime yarayabilir.

"Sanırım fotoğrafım çekiliyor.

"Evden gelinliğinizle çıkın, bunu garanti edebilirim.

"Daha önce, ben hala tozluk ve senin eski bir tişörtünü giyerken, dışarıda biri pencereden fotoğraf çekiyordu.

Xav ve Ella'nın evinin ön bahçesi yoktu; yoldan geçenler

Hatta pencerelerden bakarlardı. Genelde bakmazlardı; Oxford halkı çoğunlukla medeniydi.

"Kim olduğunu gördün mü?" diye sordu Ella dönüp mutfağa doğru fırlarken. Artık düğün kıyafetlerini çıkarmaya isteksizdi; süslenmeyi severdi. O da daha yavaş bir şekilde onu takip etti ve sokağa bakan pencereyi kontrol etti. Tül perdelerle hiç uğraşmamışlardı; "*Neyim ben, bakire bir teyze mi?*" demişti karısı.

O gün erken saatlerde biri dışarıda durmuş ve evinin içinin fotoğrafını çekmişti. Karısının.

Ella haklı olabilirdi, paparazzi olabilirdi; Megan da olabilirdi.

"Yemek yaptım," diye seslendi Ella ona. Korkunç bir aşçıydı. "Bu hafta ikinci kez," diye ekledi. "Benimle gurur duyuyor musun?"

"Ben şanslı bir adamım," dedi ona katılmaya giderken.

Westminster Whitsun tatilinde olabilirdi ama Amber'ın Pazartesi günü şehirde geç saatlere kadar toplantıları vardı ve eve ancak saat dokuzdan sonra gelebilmişti. Eve arka kapıdan girerek kapıyı sessizce kapattı; kızlar annelerinin gizlice içeri girmesine karşı her zaman tetikteydi. Fırsatını bulsalar, saat kaç olursa olsun selam vermek için yataklarından fırlarlardı.

Mutfaktaki buhar kimyon, ıhlamur ve kişniş kokuyordu; tezgâhın üzerinde bir kâse kuskus safranlı suda ıslanıyordu. Tanrı'ya şükür yemek yapmayı seven bir adamla evlenmişti. Dex koridordan çıktı, yalınayaktı, elleri mürekkep içindeydi, tişörtünde kızların yemeğinin kalıntıları vardı.

"Hey," dedi ikisi de. Kadın başını adamın omzuna bıraktı; adam da ceketini çıkarmasına yardım etti.

"Nasılsın?" diye sordu, buzdolabından şarap şişesini alırken. Hafta ortasında içki içmemekle ilgili bir kuralları vardı ama belki de yarıyıl ve teneffüsler çalışma haftasından sayılmıyordu.

"Kızlar iyi," dedi ona, çünkü önce onları hiç sormamıştı ve hep sormak istediğini biliyordu. 'Yüzme, Chloe ve Amelia'nın evinde öğle yemeği, öğleden sonra Thame'deki o iğrenç yerde. Ruby en iyi arkadaşıyla kavga etti ama bir saat sonra barıştı ve Ruby'ye göre Pearl'ün bir erkek arkadaşı var ama henüz öpüşmediler.

'Thame'deki o iğrenç yer' Wizz Kidz'di, kapalı macera oyun alanı; kızlar bayıldı, babaları daha az hevesliydi.

Bir bardak uzattı. "Daha az heyecan verici bir haber olarak, Canary Wharf işini aldık ve ben baş mimarım.

Amber kocasını öptü ve şarap konusunda kendini daha az suçlu hissetti çünkü artık buna bir kutlama diyebilirlerdi. Dex fırından bir güveç kabı çıkarırken Amber bir tabureye tırmandı.

"Emily bir şeyden bahsetti. Dex, kayısı ve ananaslı baharatlı tavuğu servis etti. "Çok endişeli değildi ama emin olmak istedi.

biliyordu ve bunu sorun etmiyordu.'

Emily kızların dadısıydı. Amber 'dinliyorum' suratı yaptı.

"Kızlar büyük kaydıraktayken Wizz Kidz'den biri ona yaklaşmış.

"Ne demek "yaklaştı"?"

Dex lokmalar arasında konuştu, Dex ve yemeğinin önüne çok az şey geçebildi. "Çocukların hepsi oynuyordu, dadılar ve anneler de kahve bölümünde onlara göz kulak oluyorlardı, oralarda işler nasıl yürür bilirsiniz. Durdu ve birkaç dakika çiğnedi. "Her neyse, Emily'nin masasına bir kadın oturdu.

Dex'i rahatsız eden bir şeyler vardı; iyi gibi davranıyordu ama yüzündeki çizgiler sanki derisi gerilmiş gibi daha sıkıydı.

"Bir kadın mı?" dedi.

"Megan.

Amber çatalını yere bıraktı. "Megan Wizz Kidz'de miydi?"

"Evet. Orada başka bir aileyle birlikte olduğunu söyledi, Emily onları hiç görmemiş olsa da Pearl ve Ruby'yi tanımişti, bu yüzden merhaba demek istedi. Emily'nin söylediğine göre onlarla bir süre oturmuş, onlar hakkında her türlü soruyu sormuş, nerede okula gittiklerini, okul sonrası ne gibi aktiviteler yaptıklarını falan.

'Emily neden bizi aramadı? Öğrendiğinde neden beni ?'

Dex bir elini kaldırdı ve Tanrı yardımcısı olsun, eğer "Sakin ol bebeğim" derse gözüne bir çatal sokacaktı.

"Emily iki arada bir derede kaldığını söyledi ama o olaydan sonra kızları çok yakından takip etmiş ve kızların alışkanlıkları ya da hareketleri hakkında kendisine hiçbir şey söylemediğini söylemeye gerek olmadığını umuyor. Ona inanıyorum, Am. Emily kızlara karşı daha dikkatli olması gerektiğini biliyor.

Amber ayağa kalktı. "Onları görmeye gidiyorum.

"Bebeğim, neyin var senin? Tam olarak bir rol model olmadığını biliyorum ama doğruyu söylüyor olabilir. Başka bir aileyle birlikte olabilirdi.'

Buna inanmıyordu; kız bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Dex her şey gibi davranmaya çalışıyordu, çünkü içgüdüğü böyleydi, ama yüzü

farklı bir hikaye anlattı.

Üst katta, hâlâ aynı odada uyuyan kızlar derin uykundaydı; yarıyılın alışılmadık hareketliliği onları çok yormuştu. Çalılıklarda periler ve her dolapta canavarlar gören Pearl yorganın altına saklanmıştı ve birkaç tutam siyah saç dışında varlığını belli eden hiçbir şey yoktu. Süper hızlı metabolizmasıyla mini bir fırın gibi ısı üreten Ruby ise yorganı ayaklarına kadar indirmiş, tombul ellerinin arasına aldığı yumuşak bir oyuncakla şiltenin üzerine kıvrılmış yatıyordu. Amber kızının alnını öpmek ve birkaç saniye boyunca onu içine çekmek için eğildi ve kalbinin durduğunu hissetti.

Ruby'nin tuttuğu oyuncak Amber'ın daha önce gördüğü bir oyuncak değildi: gümüş grisi kürklü, kadifeden daha yumuşak, Amber'ın yıllarca arkadaşlarına bebek hediyeleri aldığı için gülünç derecede pahalı olduğunu bildiği bir seriden bir fil.

"Merhaba anne. Ruby'nin kocaman gözleri loş ışıktaki simsiyah görünüyordu. "Selam bebeğim. Amber kızını tekrar öptü. "Yeni arkadaşın kim?" "Elly.

Fil Elly - tabii ki öyleydi. Ruby'nin hayal gücü yoktu, annesi Pearl'ü doğururken hepsini kullanmıştı.

"Onu nereden buldun?"

Ruby'nin gözleri tekrar kapanıyordu. "Megan Teyze. Başka bir şey mırıldandı, o kadar alçak sesle bir şeydi ki Amber zar zor duydu. Ayağa kalkarak hızla Pearl'ün yatağına gitti ve büyük kızının uyuyan yüzünü görmek için yorgan örtüsünü kaldırdı.

Pearl'ün de 'Megan Teyze'den bir hediyesi vardı. Bir başka Jellycat oyuncak. Yumuşak pembe bir taç gibi başının tepesinde kıvrılmış bir ahtapot vardı, birçok bacağı Pearl'ün saçlarına dolanmıştı, sanki onu hiç bırakmayacakmış gibi.

Amber, Ruby'nin uykulu mırıltısı kulaklarında çınlarken odadan çıktı.

"Megan Teyze onun bir ellyfant olduğunu söyledi. Çünkü ellyfantlar asla unutmaz.

Xav gece yarısından sonra, kötü havanın geceyi daha da karanlık hale getirmesine şükrederek hurdalık alanına geri döndü. Tahmin ettiği gibi, su kulesi Echo Yard'ın içinde değil, bitişikteki arazinin tamamen yüksek çelik çitlerle çevrili ayrı bir alanındaaydı. Xav arabasını çitlere yasladı - siyahtı ve yoldan görülmesi pek mümkün değildi - ve sonra evden ödünç aldığı tavan kancasını bagajdan çıkardı.

Plan yapmak için bolca zamanı vardı. Ella akşam yemeğinden sonra Westgate merkezindeki yeni mağazalardan birinin resmi açılışına gitmiş, eve geç ve sohbet edemeyecek kadar yorgun dönmüştü. Şimdiye kadar yağmurun durmuş olmasını umuyordu ama en azından hafiflemişti ve bulut örtüsü kesinlikle bir avantajdı. Nemin yüzüne vurduğunu hisseden Xav kendini bu kadar sakin hissetmesine şaşırılmıştı ama sekiz metre yüksekliğindeki çelik korkuluklara yaklaşıp kulenin gölgesine adım attığında sinirlerinin gerildiğini hissetti. Belki de yalnız gelmek o kadar da iyi bir fikir değildi. Ama Felix bu günlerde nadiren ayıktı, Dan kendi gölgesinden korkuyordu ve kızlardan birine sorması da zordu.

Xav bir hırsız gibi siyah giyinmişti ve bir kafa feneri olmasına rağmen henüz açmak istemiyordu. Çatı kancasını parmaklıkların arasından geçirdikten sonra, metal dikmelere sıkıca vidalanmış bir Thames Water tabelasını kullanarak ayağa kalktı ve üzerinden atlamasını sağladı.

bakıldığında kule onun üzerinde yükseliyordu. 1950'lerde betondan inşa edilmiş, altı beton sütun üzerinde yükselen büyük, dairesel bir su tankıydı. *Dünyalar Savaşı'nın* ilk film uyarlamaları gibi yabancı, hatta yırtıcı görünüyordu ve ona tırmanmak yapmak istediği son şeydi.

Yine de merdiveni aşağı indirmek için çatı kancasını kullandı ve başladı. Daha on metre havadayken rüzgâr şiddetlendi ve on beş metrede içini mantıksız bir korku kapladı. Kendine merdivenin sağlam olduğunu, su mühendislerinin zaman zaman kullanması gerektiğini söyleyerek kendini zorladı

devam etti. Yirmi metrede kule hareket ediyor gibiydi, sanki onu sarsmak için rüzgârla işbirliği yapıyordu.

İlk platforma ulaştığında dinlenebiliyordu ama bu noktadan sonra tırmanış daha da zorlaştı. Tekrar yola koyulduğunda, dev silindirik tankın etrafında yılan gibi kıvrılmak için geriye doğru eğimli bir merdiveni tırmanıyor olacaktı. Sadece yıllar önce paslanmış olabilecek dar bir güvenlik rayı, tutuşunu kaybetmesi halinde yuvarlanmasını engelleyecekti. Kısa bir süre için neredeyse baş aşağı tırmanması gerekecekti ve Xav eskisi kadar formda olmaktan çok uzaktaydı.

Ayakları platformu terk ettiği anda paniğe kapıldı. Vücudu titremeye başladığında, Xav gözlerini betona sabitledi ve kendine uzak olmadığını söyledi. Kendi vücut ağırlığını bir ya da iki dakika taşıyabilirdi. Bütün gün yağmurdan üşümüş olan soğuk metal ellerini yakıyordu ama bunu görmezden gelebilirdi. Ayakları artık yere paralel olmayan basamaklarda kayıyordu ama merdiven sağlamdı.

En zor kısma ulaşmıştı, kavisli alt kenarın etrafından dolanarak bir kez daha dikey olarak tırmanabilecekti. Eğer şimdi kayarsa, belini kırabilirdi. Son bir hamleyle tekrar dik durdu. Dişlerini sıkarak son birkaç basamağı tırmandı.

Kendini üst platforma çeken Xav yere yığıldı ve ancak nefesini tuttuktan sonra çevresini gözden geçirdi. Kulenin çevresini saran dar bir çıkıntının üzerindeydi. Büyük ve karanlık bir su kütlesi olan su deposu tam altındaydı.

Daha güçlü bir rüzgâr kuleye çarptığında Xav yukarı baktı. Tankın ortasının üzerinde, bir tür kontrol odası gibi görünen daha küçük, dairesel bir yapı vardı. Ayağa kalkmaya çalıştı ve korkuluklara sıkıca tutunarak çevreye doğru ilerledi. Kuleyi çevreleyen kırsal alan düz ve boştu; en yakın köyler, ki hepsi de küçüktü, en az bir mil uzaktaydı.

Kontrol odasının kapısına geri dönüp kolu denedi. Elbette kilitliydi ve içeriği görmesini sağlayacak bir pencere de yoktu. Xav bir adım geri atıp tekmeyle savurdu ve kapı açılarak dairesel bir alan ortaya çıktı, tıpkı bir deniz fenerinin en üst odası gibi, ama penceresizdi. Nihayet fark edilme riskinden kurtulan Xav, kafa fenerini yaktı.

Oda bir genç odasıydı. Beton zemini bir kare yırtık halı kaplıyordu ve uzak duvardan büyük boy bir oyuncak ona bakıyordu. Ayaklarının dibindeki bir puf çürük kokuyordu. Bir yığın dergi birbiri içinde erimişti ve A seviyesi kimya ders kitaplarından birini tanıdığını düşündü. Duvardaki bir kancaya asılı pille çalışan bir lamba vardı. Megan bütün bu eşyaları o tehlikeli merdiveni tırmanarak buraya kendisi getirmişti.

Xav, Megan'ın ona ve diğerlerine bu yerden hiç bahsetmemiş olmasına üzülse mi kızsı mı bilemiyordu. Onun hakkında bilmedikleri o kadar çok şey vardı ki.

Yıllardır buraya kimsenin geldiğine dair bir işaret yoktu ama yine de kalbi çarpmaya başlamıştı, bu kez heyecanla. Megan'ın kesinlikle böyle iki saklanma yeri ; film ve imzalı itiraf burada olmalıydı.

Meşale ışını, fasulye torbasının arkasına tıktırılmış bir el çantasının üzerine düştü. Xav içinde bir hatıra defteri buldu ve çantayı boşaltırken onu bir kenara koydu. Buruşuk bir mendil düştü, kan lekeliydi, sanki biri onu burun kanamasını durdurmak için kullanmış gibiydi.

Çantada, hatta arkadaki fermuarlı cepte bile başka bir şey yoktu, bu yüzden kendini fasulye torbasına yerleştirdi ve hatıra defterini açtı. İlk sayfada kendisine bakan kendi yüzünü gördü.

Her şey onunla ilgiliydi. Tüm albüm. Genellikle tüm grubun resimleri vardı, ama hepsinin merkezinde o vardı. Okuldaki ortak salonda bir sıra koltuk boyunca boyunca boyunca uzanırken; Port Meadow'daki nehirden çıkarken, vücudundan sular akarken; bir ateş çukuruna odun atarken, kıvılcımlar etrafındaki geceye uçarken. Eski okul kütüphanesi kartına, izledikleri grupların bilet koçanlarına, Reading Festivali'nden bir programa rastladı.

Arka sayfada, eski okul kravatının kâğıda yapışmış olduğunu gördü. Sadece kontrol etmek için kapağı kaldırdı ve arka yüzünde *Xavier Attwood* isim etiketini gördü.

Kan lekeli mendilin de kendisine ait olduğunu hatırladı, daha doğrusu Felix burnuna bir futbol topu tekmelediğinde Megan'ın ona verdiğini. Onu saklamıştı. Tüm o zaman boyunca Megan ona aşık olmuştu,

ve o asla bilmedi.

Ama içinde solucan gibi bir şey kıpırdanıyordu. *Yine de biliyordun, değil mi? Sadece aklının bir köşesine ittin çünkü başa çıkılması çok zordu.*

'Ve itiraftan hiç iz yok mu? Filmden?'

Xav arabasına döndüğünde Talitha'dan gelen birkaç mesaj görünce şaşırmış ve minnettar olmuştu. Planlarından bahsettiği tek kişi oydu. Talitha ona mesaj attığında hemen cevap vermiş ve uyanık olduğunu bildirmişti. Biriyle konuşmaya ihtiyacı olduğu için onu aramıştı.

'Hiç,' dedi. 'Ayrılmadan önce oranın altını üstüne getirdim. Orada değil.

'Muhtemelen yirmi yıl önce, hapse gireceğini bildiği zaman sakladığı yerdir. İçeride olduğu süre boyunca orada kalmış olmalı.

Yoldan bir araba hızla geçti, Xav'ın arabasını fark edemeyecek kadar hızlıydı, hala çitin yakınına sıkışmıştı.

"Evet, ama şu anda bize bir faydası yok, değil mi?" dedi.

'Evi bulduğun gibi mi bıraktın? Birinin girdiğini anlayacak mı?'

'Lanet kapıyı tekmeledim - elbette bilecektir. Onunla yüzleşmeliyiz. Bu şekilde devam edemeyiz.

Sessizlik. Sonra, "İsa.

Talitha'nın sesinin hiç bu kadar yenik çıktığını duymamıştı.

"Evet," diye cevap verdi. "Şimdi nereye gidiyorsun?"

"Eve. Başka nereye gidebilirim ki?"

Çok geçmeden eve dönmenin artık bir seçenek olmayabileceği düşüncesi aklına gelince telefonu Tal'in yüzüne kapattı.

Xav sokağın biraz aşağısına park etti ve bir süre arabada oturdu. Hayatında hiç bu kadar yorgun ya da uykusuz hissetmemişti. Tanrı'ya şükür evinde hiç ışık yanmıyordu.

Sabahın birinde Oxford şehir merkezi nadiren sakin olurdu - kulüpler erken saatlere kadar devam ederdi - ama St John Caddesi Jericho'dan sarhoşları ve başıboşları çekmeyecek kadar uzaktı. Taş yüzü teraslı evler

Lamba ışığında altın gibi parlayan sokak boştu ve sakinleri uyuyordu.

Xav yıllarca iyi ve kolay uyuyanlara imrenmişti. Bazen saatlerce uyanık kalır, hayatının nasıl olabileceğine dair rüyalar görürdü; o gece tüm hayatlarının nasıl olabileceğine dair.

Sophie Robinson şimdiye kadar elli sekiz yaşında olurdu, kızları yetişkin kadınlardı. Büyükanne bile olmuş olabilirdi. Yıllar önce Xav onların doğum tarihlerini öğrenmişti - şans eseri, araştırmamıştı - ama şimdi her yıl 10 Ocak, 17 Haziran ve 25 Ağustos'ta, yeryüzünden silinmesine yardım ettiği üç kadını düşünürken buluyordu kendini. Yirmili yaşlarında, soluk tenli ve siyah saçlı genç kadınları gördüğünde, sokakta asla yanından geçemeyeceği ya da bir barda karşılaşamayacağı iki Robinson kızı aklına . Yıllar geçtikçe, yirmi yıl önce kendi payına düşen suçu bu sakatlayıcı suçluluk duygusunun daha az olup olmayacağını kendine sormaya başlamıştı. Hatta bir ara Megan'ı kıskanmaya bile başlamıştı.

Yarın ilk trende olması gerektiğinin, önünde dolu dolu bir gün olduğunun ve o aklını yitirirken dünya tahvil piyasalarının kapanmayacağını bilincinde olan Xav sonunda arabadan indi. Kapının çarpma sesi yarım yamalak bir yankıyla binalardan sekti ve caddenin karşısına geçti.

Xav!

Yarı çağrı, yarı fısıltıydı ve şehir merkezindeki başka bir caddede olsa duymayabilirdi ama karanlık sessizlikte, asfaltlı yoldan süzülerek geldi. Döndü ve karşı kaldırımında, mavi bir arabanın arkasında yarı gizlenmiş bir kadın gördü. Megan.

Xav terlediğini hissetti. Korkuyordu ve bu, su kulesine tırmanırken hissettiği korkudan daha kötüydü. O zamanki risk tanımlanabilirdi. Bu yenisi ise değildi.

Megan taş gibi hareketsiz durarak onun bakmasına izin verdi. Aklına bir düşünce geldi, o kadar rahatsız ediciydi ki nefes almasına bile izin vermedi ve bir daha düşünmemek üzere aklından çıkardı. Adam soru sorar gibi iki elini kaldırdı ve Megan onun bu hareketini yaklaşması için bir işaret olarak algıladı.

Ona dokunabilecek kadar yaklaştığında, 'Eve hiç gelmeyeceğini sanıyordum,' dedi.

"Meg, burada ne yapıyorsun?"

Yirmi yıl sonra bile onun parfümünün kokusunu alabiliyor, adını söyleyebiliyordu, Tanrı yardımcısı olsun. Coco by Chanel, çetenin ona on sekizinci yaş günü hediyesi. Hepsi katkıda bulunmuştu ama Amber'la birlikte bir Cumartesi günü Debenhams'dan almışlardı ve son seçim onun olmuştu. Yıllar sonra hâlâ onun parfümünü kullanıyordu.

'Dairemi terk etmek zorunda kaldım,' dedi. "Gidecek hiçbir yerim yok. "Gitmek zorunda kaldım da ne demek?"

Gidecek bir yerim yok da ne demek?"

'Medya beni buldu. Üç gündür dışarıda kamp kurmuş durumdalar ve evdeki diğer insanlar da kim olduğumu biliyor.

Xav etrafına bakındı; sokak hâlâ boştu. "Eee? Yani, onların sorunu ne? Sen cezayı çektin. Ve pek de tehlikeli sayılmazsın.

Kelimeler dilinde titriyordu, Megan çok kolaylıkla tehlikeli olabilirdi.

Bir adım daha yaklaştı. "Bunu onlara söylemeyi dene. Ben bir çocuk katiliyim Xav - kimse benimle aynı evde yaşamak istemez. Ön kapı tahrip edildi - birisi üzerine kırmızı boyayla *katil* yazdı. Ve kendi kapım tekmelendi, odam harap edildi. Duvarların her yerine bok sürmüşler.

ve yatağıma işediler. Yiyeceklerimi de karıştırıyorlar - hepsini atmak zorunda kaldım. Kapıyı kilitleyemiyorum. Güvende değilim.'

Ve bununla birlikte, onun neden burada olduğunu biliyordu. "Peki ya diğerleri?" diye sormayı başardı.

Yüzünde bir kızgınlık titreşimi belirdi. 'Dan'e gidemem - o bir manastırda yaşıyor. Amber'ın evinin etrafında Beckham'lardan daha fazla güvenlik var.

Bunu bildiğine göre, Amber'ın evinin etrafında dolanıyor olmalıydı. Onun bu sokakta kaç kez durduğunu, belki de pencerelerden onu ve Ella'yı izlediğini merak etti ve Megan'ın karısına yaklaştığını düşündükçe midesi bulandı.

"Tal?" diye denedi. "Peki ya Felix? Yani, onunla birlikte çalışıyorsun.

"Sarah ve Mark bana katlanamıyor. Sarah beni işten attırmaya çalışıyor - onlarla kalmama izin vermesinin imkanı yok. Ben de Talitha'nın evine gittim. Mark beni içeri almadı.'

Muhtemelen bu doğru bile değildi. Tal ile yarım saat önce konuşmuştu. Ona söylerdi.

"Ella benimle hiç tanışmadı. Megan alt dudağını dışarı doğru itti ve gözlerini ona dikti. "Daha benimle tanışmadan beni dışarı atamaz.

Ella Megan hakkında hiçbir şey bilmiyordu, Xav'la olan eski arkadaşlığı, uzun süre hapiste kalması ya da yeniden ortaya çıkması hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Yine de çok az eş yabancı bir kadını sorgusuz sualsiz evine kabul ederdi. Aslında Ella bu az sayıdaki kadından biri olabilirdi; hiçbir şey Ella'nın zen benzeri sakinliğini bozacak gibi görünmüyordu.

Xav iki kapı ötedeki evinin pencerelerine baktı; hâlâ siyah ve boştu. Karısı erkenden işe gitmediği sürece, ki bu durumda valizi koridorda olurdu, sekizden önce yataktan nadiren çıkardı. Ella'nın haberi bile olmadan Megan'ı gizlice içeri sokup çıkarması mümkündü.

"Buraya arabayla mı geldin?" Tanımadığı bir arabayı bulmak için yolun aşağısına ve yukarısına baktı. "Yediye kadar hareket etmeniz gerekecek yoksa kelepçeleneceksiniz.

Bir elini kaldırdı, araba anahtarları işaret parmağına dolanmıştı. "Sorun değil. Sarah'nın tüm çabalarına rağmen hâlâ bir işim var.

Megan o kapıyı açarken sessizce bekledi. Tanrı'ya şükür koridorda bavul yoktu ve onu aceleyle mutfığa götürdü.

"Kahve?" dedi, Ella'nın çaydanlığın sesini duyup duymayacağını merak etmeden önce.

Muhtemelen hayır, bir ocuk gibi uyudu.

Megan teklifi görmezden geldi. "Peki, nerelerdeydin?" diye sordu. "Arabada uyumak zorunda kalacağımı düşünmeye başlamıştım.

"İş. aydanlığa döndü, aldı ve tekrar yerine koydu - kadın kahve istediğini söylememişti. "şu anda çok işim var. New York'taki ekiple bir konferans görüşmesi yaptım.

Konuşmayı kesmeliydi. Hiçbir zaman iyi bir yalancı olmamıştı ve iş için giyinmemişti bile. "Uxbridge'e park ettim. Havadan bir metro istasyonu çekti. "Oradan bir taksi çağırdım. şirketin bütün gece çalıştığımız zamanlar için bir Uber hesabı var. Tanrım, durması gerekiyordu. "Bir şeye ihtiyacınız var mı? Havlu? Diş fırçası?"

Bir omzunu kaldırdı, böylece çantası kalçasına yaslandı. 'Acil durum malzemeleri,' dedi. "Bir süredir bunu bekliyordum.

"Tal düz avda olduğunuzu söyledi. şansın var mı?"

'Talin evi çok güzel, değil mi? Hep Summertown'da yaşamak istemişimdir. "Sanırım.

Megan olduğu yerde döndü, yüksek tavanlı mutfağı ve duvarlarla çevrili bahçeye açılan kış bahçesini inceledi.

"Burası da harika ve şehir merkezi için kullanışlı. Tavana doğru baktı. 'Bodrum dahil dört kat, dört yatak odası, iki banyo ve bir çalışma odası. Biraz tadilat gerekiyor ama potansiyel olarak mükemmel bir aile evi.

Sesi ona evi satan emlakçıya benziyordu.

'Merak ediyorsan diye Google'da arattım,' diye devam etti. 'Satılık mülkler, satış gerçekleştikten sonra aylarca internette kalıyor. Sanırım Tal'inkini tercih ederim. Alınma ama. Ama park etmek daha kolay olacak ve bahçesi de çok güzel.

Sanki Tal'in evi, onun evi, onunmuş gibi konuşuyordu. Belki de yleydi.

Megan cevap beklemeden arkasını döndü ve gözlerini bir şeye sabitleyerek dondu kaldı. Xav bir an için onun neye bakıyor olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Sonra şifonyerin üzerinde Ella ile düğün fotoğrafını gördü.

Konuklardan biri tarafından çekilmiş, ikisinin kiliseden ailesinin bahçesine giden patika yolda yürürken çekilmiş bir fotoğraftı.

"Evlen benimle, Xav. Bu senin iyiliğin. Amber'dan kurtul, umutlarının yıkılmasını hak etmiyor. Yaban yulaflarını ekmek için birkaç yılın olacak - hiçbir soru sormayacağım - ama bekar kalmalısın. Bekar kal ve ben çıktığımda benimle evlenmek zorundasın."

Megan'la birlikte Felix'in annesinin arabasının yanında durmuşlardı, o yaz altısı son kez bir araya gelmişlerdi ve Megan'ın ne kadar güzel olduğunu, bunu daha önce hiç takdir etmediğini, kızın umutsuzca üzgün ve aynı zamanda cılganmış çelik kadar soğuk görüldüğünü düşünmüştü. Kendini onun ayaklarının dibine atıp ne kadar üzgün olduğunu, bunu onlar için yaptığı için ne kadar minnettar olduğunu ve bunu telafi etmek için her şeyi yapabileceğini haykırmamak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Onunla evlenmek mi? Elbette, en azından bunu yapabilirdi.

Şimdi onun arkasında, neredeyse dokunma mesafesinde dururken, her şeye rağmen kendi çıkarları doğrultusunda hareket edip etmediğini merak ediyordu. Başarısız A seviyesi sonuçlarıyla, diğerlerinin dört gözle beklediği parlak kariyerine veda etmek zorunda kalacaktı. Üniversitede bir yeri olmadığından, eninde sonunda çevrelerinden çıkarılacaktı. Belki de Megan bu kazayı grubu kendisine sonsuza dek bağlamak için son şansı olarak görmüştü; Xav'ı hayatında tutmak için son şansı.

O gece polisin diğer tüm girişimlerine dair kanıtlarından haberi yoktu. Tehlikeli araç kullanmakla değil cinayetle suçlanacağını, cezasının hazırlayabileceği en kötü cezadan daha uzun olacağını bilmesi mümkün değildi. Kendisine karşı açılan davanın tüm gücünü fark ettiğinde, geri adım atmak için çok geç olacaktı. Adil olmak gerekirse, denememişti bile. Onları korumak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Onu korumak için.

"Bana benziyor," dedi Megan.

Yüzünü ona döndü, hatta ne kadar yaklaştığına biraz ÇağırımıÇ gibiydi, sonra başını sallayarak fotoğrafa baktı ve sokakta aklına gelen hain düğünce geri geldi. Yirmi dokuz yaşındaki Ella, Megan'ın on sekiz yaşındakinden çok daha yaşlı görünmüyordu. Kısa kesilmiş ve platin sarısına boyanmış saçları Megan'ın okuldayken kullandığı saç modelinin aynısıydı.

Küçük yüzü aynıydı, sivri çenesi , iri, kara gözleri aynıydı. Megan'ın küçük kız kardeşi olabilecek bir kadınla evlenmişti.

Xav'ın o ana kadar ne kadar berbat durumda olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Öyle mi düşünüyorsun?" diye sormayı başardı.

Megan ellerini arkasına koydu ve ona baktı. "Amber gibi değil," dedi.

"Amber ve ben uzun zaman önce öyleydik. "Sen ve ben de öyleydik, neredeyse.

Hatırlayabileceği onca şey varken, neden bu olmak zorundaydı? Oxford'un yukarısındaki tepede, çardakların, ateşlerin ve fenerlerin zaten vahşi olan bahçeyi masal diyarına benzer bir şeye dönüştürdüğü parti. Çoğu insan ya evlerine gitmiş ya da sızmışken, o ve Megan ateş çukurunun yanında oturmuş konuşuyorlardı ve neredeyse aralarında bir şey olacaktı. Megan çok cesur davranmış, ona karşı ne hissettiğine dair büyük ipuçları vermiş, o da bunları içine atmıştı. Onun gitmesine izin vermişti ve bunu yaparak ikisinin de hayatının tüm akışını değiştirmiş olabilirdi.

Karısı üst kattaydı. Karısı bir metre , muhtemelen uyanıktı ama Megan'la birlikte hiç ses çıkarmıyorlardı. Neredeyse gıcırdayan bir döşeme tahtasına, ani bir öksürük krizine şükredecekti ama onları birbirlerine birkaç santim yaklaştıran son adımı atarken gece haince sessiz kaldı.

"Her gece," diye fısıldadı.

Kadının bundan sonra ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu. *Her gece seni düşündüm.* Ona hiç fırsat vermedi. Yüzünü tuttu ve onu öptü.

O hafta Xav'ın telefonu her çaldığında arayanın Megan olmasını bekledi. Perşembe günü, telefonu Thames Nehri'ne atmayı ciddi ciddi düşünmeye başlamıştı; sesi sinirlerini bozuyordu. Sabahın yarısında telefon çaldı ve bu kez arayanın o olması gerektiğini biliyordu. El yordamıyla ceketini aradı ve bir şekilde sandalyesinin arkasına düşürmeyi başardı. *Numara saklı*. Kabul tuşuna bastı.

"Xav, benim.

Megan değil, Amber'dı ve Tanrım, bu karnına bir hayal kırıklığı bıçağı gibi saplanmıştı.

Pazartesi gecesı öpüşmeye son veren Megan olmuştu, o değil.

"*Karın üst kattayken olmaz,*" diye fısıldamıştı ve adam kendini toparlamayı başarmıştı. İkisi birlikte üst kata adam ona ikinci kattaki boş odayı göstermiş ve sonra uyuyan karısının yanında uyanık yatmıştı.

"Merhaba. Şu anda Amber olmadan da yapabilirdi.

'Seni görmem gerek' dedi. "Öğle yemeğı için müsait misin?

"Ben öğle yemeğı yemem, Am. Bunu kaç kez açıkladığının sayısını unutmuştu.

"Daha sonra o zaman. Toplantılarım var ama yeniden düzenleyebilirim. "Bu gerçekten-Megan hakkında. Xav, bunu duymalısın.'

Amber'la Portcullis House'un girişinde buluştu; Amber onu güvenlikten geçirdi ve üçüncü kattaki ofisine doğru ilerledi. Leylak rengi dar kesim bir takım elbise ve yüksek topuklu lacivert ayakkabılar giymişti.

Asistanına tüm telefonları bekletmesini söyledikten sonra, "Buraya geldiğiniz için teşekkürler," dedi. "Benim için zor, bilirsiniz, restoranlar ve diğer şeyler.

Amber'ın ofisinin penceresi nehre bakıyordu. Xav, St.

Köprünün bir tarafında Thomas's Hastanesi, diğer tarafında eski Vilayet Binası, sürekli bir insan seli set boyunca ilerliyordu. Daha aşağıda London Eye yavaşça hareket ediyordu.

'Fazla vaktim yok,' dedi ona.

Amber rahat koltuklardan birine oturdu. Ceketini çıkarmıştı. Gömleği ipekti, özel dikilmişti ve koltuk altlarındaki nemli lekeleri görebiliyordu. "Kızları takip ediyordu.

Bir an için kafası karıştı. "Kim? Megan mı?"

"Evet, Megan. Amber'ın yüzü buruştu. "Kızlarımın peşinden gidiyor, Xav.

Amber'ın yüzündeki bu ifadeyi daha önce de görmüştü ama uzun yıllardır görmemişti; ağlamak üzere olduğu anlamına geliyordu. Uzandı ve iki elini birden tuttu. 'Tamam, sakın ol. İkisi de iyi mi?

Megan Amber'ın çocuklarına zarar vermezdi. Amber bir şekilde yanlış anlamıştı ama yüzündeki ifade onu korkutuyordu. Kızarmıştı, çok hızlı nefes alıyordu ve gözleri yaşlarla dolmuştu. Konuşmak için mücadele ediyor gibiydi.

"," diye ısrar etti. 'Sakin ol. En baştan başla.

Boğulmak üzere olan bir kadın gibi yutkunduydu. Amber sonunda, "Pazartesi günü onları ve bakıcılarını kapalı bir oyun alanına kadar takip etmiş," demeyi başardı. "Ve dün de onları bale sınıflarının dışında bekliyordu. Nerede olduğunu nasıl bildiği hakkında hiçbir fikrim yok - kesinlikle ona söylemedim.

Onun ellerini bıraktı. 'Sanırım Megan'ın hepimiz hakkında mümkün olduğunca çok şey bildiğini varsaymalıyız. Peki, ne oldu?"

"Onları almaya gittiğimde oradaydı. Elimden geldiğince onların yanında olmak istediğimi biliyorsun - ve bu insanlar beni iyi bir anne olarak görsünler diye değil, iyi bir anne olabileyim diye. Onları benim almamı istiyorlar, Emily'nin değil.

Xav, Emily'nin kim olduğunu hatırlamaya çalıştı; tabii ki Amber'in dadısıydı.

"Dışarıda otoparkta bekliyorduk ve diğer annelerden biri çocuk yardımındaki artışları kabul etmediğini söyleyerek kulağımı çekiyordu ki Megan çıkageldi.

Sokakta ona yaptığı gibi. Xav kabul etmek zorundaydı, bu rahatsız ediciydi. "Ona orada ne yaptığını sordun mu?"

"Buralarda olduğunu söyledi - nedenini sormayın, sormak aklıma gelmedi - ve kızları tekrar görmek istediğini söyledi. Onları çok düşündüğünü, ne kadar güzel olduklarını ve Oxford'a döndükten sonra hayatlarının bir parçası olmayı ne kadar çok istediğini söyledi. Bu onun hapisten çıkmak için kullandığı yeni örtmece sözcük Xav, "tekrar Oxford'a döndü", sanki bir çeşit süslü izindeymiş gibi.

"Evet, odaklan Am. Neden habersiz gelmesini istemediğini anlayabiliyorum ama bu kulağa o kadar da kötü gelmiyor.

"Gerçekten mi, dinlemeye devam et çünkü senden bahsetmesi uzun sürmedi.

Xav Megan'ın yüzünün görüntüsünü kendininkinden birkaç santim uzağa itti. "Benim hakkımda ne söyledi?

Amber burnunu çekti. 'Oh, şimdi mi ilgileniyorsun? Ben de ona geliyorum. Her ikisi için de hediyeler getirmişti - Pazartesi günü de aynı şeyi yapmıştı - ve çocukların hediye konusunda nasıl olduklarını bilirsiniz. Yeni teyzeleri Megan'a bayıldılar, onu eve çaya götürmek istediler, ben de bahaneler uydurmaya çalıştım ama o tüm dikkatini bana değil onlara verdi ve neredeyse kendi kendini davet etti.

"Onu eve mi ?

Bana başka seçenek bırakmadı. Bu sırada diğer insanlar da izliyordu. Onun nasıl biri olduğunu bilmiyorsun, Xav-'

Oh, biliyordu. Megan'ın nasıl biri olduğunu çok iyi biliyordu. Nasıl koktuğunu, tadının neye benzediğini biliyordu.

"Olay çıkarmadan hayır diyemezdim, eminim diğer annelerden bazıları şüphelenmeye başlamıştır, bu yüzden bizi eve kadar takip etti ve şimdi nerede yaşadığımızı biliyor.

Zaten biliyordu. "Am, bence aşırı tepki veriyorsun.

"Oh, öyle mi? Amber'ın sesi yükseldi. Dikkatli olmazsa yan odadan duyulabilirdi - Amber Avam Kamarası'nın bir süzgeçten daha sızdırmaz olduğunu söylemekten hiç bıkmamıştı. "Peki, bana bir şey söyle," diye devam etti. "Ella ikinizin boşanacağı haberini nasıl karşıladı?

"Ne?

'Kızlar üstlerini değiştirirken bombayı patlattı. Bana söylemesi gereken önemli bir şey olduğunu söyledi. Önce benim bilmemi istedi,

Aramızdaki geçmişten dolayı sen ve o bir araya geliyorsunuz. Xav yarı yarıya ayağa kalktı. Sadece bir öpücüktü. Lanet olası bir öpücük.

"Ne oluyor lan?" diye sordu.

Yeni mi duydun? Çünkü beni biraz şaşırttı ama görünüşe göre ikinizin arasında bir şeyler varmış, hatta biz çıkarken bile. Will Markham'ın partisiyle ilgili bir şeyler söyledi, ben kendimi pek iyi hissetmezken. Üniversiteye gittiğimizde benden ayrılacağını ve onun yerine onunla görüşmeye başlayacağını söyledi. İkinizin de Cambridge'e bu yüzden başvurduğunuzu, böylece birlikte olabileceğinizi söyledi.

Will Markham, Boars Hill'deki o muhteşem ev, kilometrelerce uzanıyor gibi görünen bir bahçe ve hatırlayabildiği en iyi parti.

'Birincisi, bu saçmalık ve ikincisi, yirmi yıl önceydi. Şimdi ne önemi var - senin için yani -?

Amber yüzünü ekşiterek, "Öyle değil ama bilmek istersin diye düşündüm," dedi.

Anlıyorum, teşekkürler Am. Ama neden ikimizin tekrar bir araya geldiğini düşünüyor? Zaten hiç birlikte olmadık ki.

'Aslında hapisten çıktığında kendini kurtaracağına ve onunla evleneceğine söz vermiş olmanla ilgili bir şey olabilir ama bundan bahsetmedi. Hiçbir şey hatırlayamama saçmalığını sürdürüyor. Geri döndüğünden beri aranızdaki çekimin hala devam ettiğini söyledi. Görünüşe göre gözlerinizi birbirinizden alamıyorsunuz. Ella'nın o ilk cumartesi Tal'e bu yüzden gelmediğini söyledi - ikisinin buluşmasını istememişsin. Ella'yı sevmediğini, hiç sevmediğini, sadece çok yalnız kaldığın için ikinci en iyi olduğunu ama artık bittiğini söyledi. Xav, sesi delirmiş gibiydi.

Amber'a bakamadı. "Pazartesi gecesi eve geldi. Bir an için bu itiraf havada asılı kalmış gibiydi.

"Kahretsin. Ella orada mıydı?"

'Uyuyor, yukarıda. Geç döndüm. Su kulesine yaptığı ziyaretten gruptaki başka kimseye henüz bahsetmemişti ve görünüşe göre Tal da bahsetmemişti. Olaylar yetişilemeyecek kadar hızlı geliyordu.

"Onu içeri , değil mi?"

Sanki o kadar kolaymış gibi. "Geceyi burada geçirdi," diye itiraf etti.

ayakları. Kıpırdamadan oturmak artık mümkün görünmüyordu.

Pencerenin arkasında, Westminster Köprüsü'nün yakınındaki bir tezgâhtan çiçek alan bir adamı izlerken, ona Megan'ın acıklı hikâyesini, onu boş odaya yerleştirmesini ve ertesi sabah kendini aşağı sürükledikten kısa bir süre sonra sakin ve minnettar bir şekilde ayrılmasını anlattı. Amber'a öpücükten ya da gecenin çoğunda uyanık yattığından bahsetmedi. Sözünü bitirdiğinde Amber'ın yüzü solmuş ve korkmuştu. Onu suçlamadı.

"Xav, Megan'ı biraz rahat bırakmamız gerektiğini savunan ilk kişi olduğumu biliyorum ama artık emin değilim. Amber içini döktükten sonra daha sakin görünüyordu. "Sana her şeyi anlatmadım.

Xav midesinde bir şeylerin sertleştiğini hissetti. "Devam et," dedi.

"Kızlar geri döndükten sonra onlarla tekrar ilgilenmeye başladı. Onlarla arası çok iyi - çocuklarla konuşmak konusunda doğal bir yeteneği var. Onlara Dex'in ailesinin geldiği yer olan Antigua'yı anlatıyordu. Hepsini bir kitaptan okumuş olmalı çünkü Karayipler'de bulunmuş olması mümkün değil ama halk efsanelerinden, büyüden, hayvana dönüşebilen insanlardan, dağlarda ve nehirlerde yaşayan ruhlardan bahsediyordu. Büyüleyiciydi, bunu ben bile görebiliyordum. Onun muhteşem olduğunu düşünüyorlardı ama birkaç dakika sonra aklıma ne geldi biliyor musunuz?

"Ne?

"Onları uzaklaştırıyordu. Onları büyülemeye çalışıyordu, üzerlerinde bir çeşit büyü yapıyordu.

Xav ona doğru bir adım attı. "Am, ben-

Onu uzaklaştırmak için bir elini kaldırdı. 'Hayır, dinle. Sonunda televizyonu ben açtım. Ben açtım. Onları asla televizyon izlemeye teşvik etmedim, ama buna dayanamadım ve sonra genç bir kadın için içeride olmanın en kötü yanının çocuk sahibi olma fırsatını kaybetmek olduğunu söylemeye başladı. Hayatında sen olsan bile asla kendi çocuğunun olmayacağını söyledi. Bana hapisshanede kötü bir kaza geçirdiğini söyledi - sanırım Tal ve Dan'in bize anlattığı, sözde hafızasını kaybettiği kaza olmalı. İç organlarında büyük hasar varmış ve histerektomi olmak zorunda kalmış. Asla çocuk sahibi olamayacak.'

'Bana kalırsa sorun değil. Açık konuşayım, Ella'yı Megan için terk etmeyeceğim.

Öyle olmadığını fark etti. Ona karşı nasıl garip, çarpık bir çekim hissettiği önemli değildi ve belki de Amber buna tılsım ya da büyü demekte haklıydı. Hiç fark etmezdi. Xav karısını seviyordu.

"Henüz anlamadın, değil mi? Amber aceleyle devam etti. "Pearl ve Ruby'ye onlardan birini yiyecekmiş gibi başladı ve dedi ki, "Bu ikisi kadar değerli bir şeye asla sahip olamayacağım, değil mi?" ve söyleyecek bir şey düşünmeye çalıştığımda, bana baktı, tüm kaba ve soğuk, ve dedi ki, "Yani seninkilerden birini bana vermek zorunda kalacaksın.

Xav bir an için onu doğru duyduğundan emin olamadı.

"Ne?" dedi, saniyeler geçtikten sonra. "Yani, ciddi değil misin?

"Güldü ve şaka yaptığını söyledi ama son derece ciddiydi. Bu benim iyiliğim, Xav. Ona çocuklarımdan birini vermek zorundayım.

Cuma sabahı sekizi biraz geçe, treni Paddington'a yanaşırken, Xav kullan at telefonuna Felix'ten bir mesaj geldi.

İyi haberlerim var. Buldum! Bu gece Tal'in eski evinde buluşalım. Havuzun yanında.

830. Arama, konuşamam. Sonra görüşürüz.

Buldum. Filmi ve imzalı itirafı, yani kanıtı kastetmişti. Xav rehberinde Felix'i buldu ve tam arama tuşuna basacaktı ki kendisine arama yapmamasının söylendiğini hatırladı. Amber o sırada hâlâ evdeydi ve kızları yarıyıl için planlanan etkinliklere hazırlıyordu. Hızlıca yazdı.

Mesajı aldın mı?

Bir dakika sonra cevap verdi.

Kısa bir süre önce. Tal da. Kulağa hoş geliyor. Yine de konuşmamak en iyisi. Sonra görüşürüz.

Xav telefonu kaldırdı. Bu mıydı? Bitti mi?

Gün çıldırtıcı derecede yavaş geçti ve Xav'ın eve dönüş treni rötâr yaptı. Bunun da ötesinde, Oxford'dan çıkış trafiğı her zamankinden daha kötüydü. Gökler o öğleden sonra açmıştı ve asfaltın üzerinde büyük, parlak su birikintileri herkesi yavaşlatıyordu.

Talitha'nın eski köyüne vardığında yağmur dinmeye başlamıştı. Ailesinin evinin devasa elektronik kapıları açıldı ve Xav bir önsezi duygusuyla arabayı yola çekti. Buraya yirmi yıldır, o yazdan beri hiç gelmemişti. Talitha bile artık buraya nadiren geliyordu; ailesiyle yıllardır geçinemiyorlardı.

Akşam saat neredeyse dokuza çeyrek vardı.

Demek Megan her şeye rağmen kanıtı burada bırakmıştı. Bunu nasıl yaptığını anlamak için bütün gün kafa patlatmıştı çünkü dün gece onunla arabasına kadar yürümüş ve uzaklaşmasını izlemişti. Yine de bir şekilde yapmıştı ve Felix bunu çözmüştü. Arabayı park edip motoru kapatırken, Xav tam olarak hayal kırıklığı değil de, daha çok kaçırılmış bir fırsat duygusunun farkındaydı. Megan'ı alt etmesi gereken biri varsa, o da kendisi olmalıydı. Megan bir yana, en zeki oydu.

Diğerleri iyi davranmaya hazır olmasalar bile ona göz kulak olacaktı. Güven fonundan payını alabilirdi, hatta ona yönlendirebileceği daha fazla fon bile bulabilirdi. Psikolojik işkenceyi bıraktığı sürece onunla ilgilenecekti.

Felix' mesajında havuzun yanında yazıyordu ama havuz karanlıktı ve yağmur yağdıkça kendi hayatıyla zıplıyordu. Yine de havuz evinde bir ışık yanıyordu ve Xav pencerenin silüetler görebildiğini düşündü. Kapıyı itip açmadan önce kapıyı tıklattı. Talitha göründü.

'Endişelenmeye başlamıştık,' dedi. "Herkes burada, Amber bile.

Saçlarındaki yağmuru silkeleyen Xav, Talitha'yı içeri kadar takip etti. Havuz evi Xav'ın hatırladığından daha küçüktü ve küf ile havuz kimyasalları kokuyordu; bambu sandalyeler yaşlılıktan kırılmış ve minderler lekelenmişti. Burada olmak yanlış geliyordu, yetişkinlik hayatını kaçırmaya çalışarak geçirdiği bir yere geri dönmek gibi.

Felix bardaydı, bunda şaşılacak bir şey yoktu ve Daniel bilardo masasının yanında durmuş, ıstakalardan birini bir silah gibi kavramıştı. Amber bir koltuğun kenarına oturmuş, elleri kenetlenmişti. Yine de ona bir an için eski Amber gibi görünmesini bir gülümseme verdi.

Xav bir tartışmayı yarıda kesmiş gibi hissetmiyordu; Felix iyi haberi vermeden önce onu beklemişti. Diğerlerinin sinirli görünmesine şaşmamalı.

"Ebeveynler mi? Xav Talitha'ya sordu. İhtiyaçları olan son şey, yaşlı bir Barnaby Slater QC'nin içeri dalmasıydı.

"Palermo," dedi ona. 'Hava çok ısınmadan gitmeyi seviyorlar. Burada sadece biz varız.

"İçki? Felix teklif etti.

Xav başını salladı. "Ben iyiyim. Amber'in yanına geçti ve oturdu, ama

Kafasını kaldırdığında diğerkleri onu izliyordu. Hepsi gergin, hatta sinirli görünüyordu.

"Üzgünüm çocuklar," dedi. "Trenler, sonra trafik.

Dışarıdaki yağmurun sesi daha da artıyor gibiydi.

"Yani? Talitha söyledi. Mülkte yalnız oldukları konusunda söylediklerine rağmen, girişı gibi kapının yanındaydı.

Talitha onunla konuşuyordu, Felix'le değil. Dört çift göz hâlâ onun üzerindeydi.

Talitha, "Lütfen bu belirsizliği sona erdirin," diye devam etti. 'Yani hepimiz sağduyunuzu takdir ediyoruz ama bütün gün kendimden geçtim.

"Neredeydi? Amber sordu.

Felix kendini bardan uzaklaştırdı. "Nerede olduğunu boş ver, sende olduğuna emin misin?" dedi. 'Yani bir film her şey olabilir, bunu zaten biliyoruz. Filmi banyo ettirmemiz gerekiyor.

Xav bir yüzden diğerkine baktı; hepsinde aynı ifade vardı. "Çocuklar," dedi, "neden bahsettiğinizi bilmiyorum.

Kimse konuşmadı.

"Xav, bu hiç komik değil. Amber'ın sesi kararsızdı. "Bunu neden yaptın ki?

Bir şeyi kaçırmıştı, çok büyük bir şeyi.

Daniel dedi ki, "Seni buna o mu zorladı?

Xav cebinden telefonunu çıkardı. Ayağa kalkarak Felix'in mesajını buldu ve bara doğru yürürken uzattı.

'Bu sabah erkenden geldi,' dedi. "Ben trendeyken. Ne iyi haberi? Ne buldun? Ve siz neden bahsediyorsunuz?"

Felix titreyen eliyle telefonu aldı. Birkaç saniye sonra geri verdi. "Bunu ben göndermedim," dedi.

Onunla dalga geçiyorlardı. "Ne demek ben göndermedim? Senin telefonundan, senin numarandan geldi.'

Talitha telefonu Xav'dan aldı ve mesajı okudu. "Kahretsin," dedi.

"Ne? Amber artık ayağa kalkmıştı, Dan bile ıstakayı yere bırakmıştı.

Talitha kendi telefonunu Xav'a doğru uzattı. Mesajı okudu

ekranda, ondan bir mesaj:

İyi haberlerim var. Buldum. Bu gece Tal'in eski evinde buluşalım. Havuzun yanında. Akşam 8.30'da. Arama, konuşmam. Sonra görüşürüz.

Felix'ten aldığı mesajın aynısı, ama görünüşe göre bu mesajı kendisi diğer dördüne de göndermişti.

Talitha, 'Bu sabah saat altı kırk beşte aldık,' dedi. "Burada buluşmamızı istemiştiniz.

"Hayır," diye başını salladı Xav. 'Hayır, ben yapmadım. Felix'in yaptığını sanıyordum. "Bu nasıl mümkün olabilir? Amber sordu. "Megan," dedi Dan.

Amber ona döndü. "Belli ki Megan, ama bunu nasıl yaptı?

Felix kendini dik konuma getirmişti. En uzun boylu olan başlarının üstünü görebiliyordu ve gözleri pencereye sabitlenmişti. Xav, o dönerken diğerlerinin de döndüğünün farkındaydı. Dışarıda havuzun ışıkları yanıyordu ve en uçta tek başına bir figür fayansların üzerinde durmuş suya bakıyordu.

Felix, 'Sanırım öğrenmek üzereyiz,' dedi.

Felix dışarıya kadar eşlik etti. Sadece Hollanda cesareti olabilirdi ama içlerinde en fazla cesarete sahip olan o gibi görünüyordu. Talitha ve Daniel gergin bakışlar atarak birlikte yürüdüler. Amber geride durdu ve hatta diğer üçünü takip ederken Xav'ın elini tuttu.

"Beni korkutuyor," diye fısıldadı.

Megan Xav'ı da korkutmuştu. Havaya uygun giyinmemişti ve hafif yazlık elbisesi şimdiden sırlıslık olmuştı. Uzun saçları kafatasına yapışmış ve sırtından aşağı dökülüyordu. El çantası tarzı bir çantası vardı, askısı göğsünün üzerinde çapraz duruyordu, sanki içinde değerli bir şey varmış gibi.

Felix grubu dikdörtgen şeklindeki havuzun karşı kenarına götürdü.

"Merhaba çocuklar. Megan gökyüzüne baktı ve aşağı sular döküldü. "Buna inanabiliyor musunuz? Törenime yağmur yağıyor.

"Ne istiyorsun, Megan? Felix suyun tam karşısında yerini almıştı. Diğerleri onun arkasında toplanmıştı.

"Bunu burada bitirmeliyiz diye düşündüm. Megan yağmurun altında sesini duyurabilmek için sesini yükseltmek zorunda kaldı. "Her şeyin başladığı yerde, Tal'in havuzunun yanında.

Amber Xav'ın elini sıktı. "Hatırlıyor. Hatırladığını biliyordum.

Amber'ın fısıltısı yağmurun altında, uzaklardan duyulmamalıydı ama bir şekilde duyuldu.

"Tabii ki hatırlıyorum," diye bağırdı Megan. 'Bana yaptıklarınızı unutacağımı mı sandınız? Bir saniye bile mi? Kafatasımın yarısını kırsanız bile bunu hatırlarım.

Xav Amber'ın elini bıraktı. 'Meg, hadi içeri girelim. Burada konuşamayız.'

Bir an için kızın reddedeceğini, fırtına olsun ya da olmasın komşular polisi arayana kadar bağırıma devam edeceğini düşündü, ama sonra kız onların başlarının üzerinden baktı.

"Havuz evi," dedi. "Tamam. Küçük, aşağılık

planı.'

Megan en son girdi ve sırtı kapıya dönük durdu. Vücudundan sular döküldü ve muşambanın üzerinde birikti. Kimse ışıkları açmadı.

Önce Megan konuştu. "Aradan çıksın diye söylüyorum, bu sabah ilk iş senin evine girdim Xav ve diğerlerine mesaj atmak için senin telefonunu kullandım. Önceki geceden bir anahtar sakladım. Sakıncası yoksa onu saklayacağım. İşe gittiğimde Felix ofis dışındayken onun telefonunu kullandım ve evet, ikinizin de şifrelerinizi hemen değiştirmeniz gerekiyor.

Felix arka duvara yaslanmıştı. Diğerleri gibi korkmuş görünmüyordu. Öfkeli görünüyordu. "Tekrar soracağım," dedi. "Ne istiyorsunuz?

"Felix yapmaz. Amber eski kanepenin kenarına büzülmüştü. "İşleri daha da kötüleştirme.

Talitha da Megan'ın tam karşısında bir yere oturmuştu. Daniel onun arkasında duruyordu, elleri sandalyenin arkalığındaydı. Koruyucu görünmek istemiş mümkündü; Tal'in arkasına saklanıyor olması da aynı derecede mümkündü.

"Oh, sanırım işler olabileceği kadar kötü. Felix gözlerini kapının yanındaki kadından ayırmamıştı. "Ne istiyorsun, Megan?

"Ne istiyorum?" dedi. 'Hepinizin yüzüne bakmak ve şöyle demek istiyorum: Sizi korkak, sefil, hain pislikler!

Xav bunu bekliyordu, yıllar boyunca kendi kendine de aynı şeyi söylemişti; yine de Megan'ın öfkesinin gücü kabarcıklı geldi.

Onların sözcüsü haline gelmiş gibi görünen Felix, "Tamam, şimdi yaptınız, ne-" dedi.

Megan Felix'in daha fazla ilerlemesine izin vermedi. 'Hayır, daha bitirmedim. Size tüm hayatımı verdim. Sizin için her şeyden vazgeçtim ve sizden tek istediğim, aslında size söylediğim son şey, beni unutmayın oldu.

Megan'ın sesinde bir titreme vardı; utanç verici olsa da Xav bunun kendisine umut verdiğini fark etti. Duygu, gücün tam tersiydi.

Amber, "Seni bir an bile unutmadık Meg," dedi.

Megan ona döndü ve Amber'ın koltuğuna yığılmasına neden oldu. "Gerçekten mi? Çünkü yirmi yıldır biriniz bile beni aramadınız, yazmadınız ya da ziyaretime gelmediniz. Megan, gözlerini arkasına dikmiş olan Dan'e bakarak alay etti.

Talitha'nın kafası. 'Sen, seni sümüklü bok parçası - dört yıl boyunca bir milden daha az mesafedeydin ve gelmedin. Ve şimdi, nihayet, dışarı çıktığımda, bana bir parya gibi davranıyorsun, zengin, havalı çocuklarla takılmaya çalışan eski günlerden kalma bir tür özentî arkadaş gibi.

"Kimse senden yaptığın şeyi yapmanı istemedi," diye Felix de sesini yükseltti. "Sen gönüllü oldun.

Megan nefesini tuttu ve Felix onu kaçarken yakaladığını düşünüyor gibiydi. Hatta ona doğru agresif bir adım attı. 'A seviyelerinde başarısız oldun, ya da daha iyisi. Çuvalladın ve yandın, Megan, bu yüzden muhteşem geleceğini kaçırdığın için bize sızlanma. Senin bir geleceğin yoktu.

"Tekrar oturabilirdim, seni sefil herif," diye bağırdı Megan. 'En fazla bir yıl kaybederdim. Onun yerine yirmi yıl kaybettim. Parmağıyla Talitha'yı işaret etti. "Sen, beni temsil etmen gerekiyordu, o adi babanı benim için oynatacağına söz , peki o ne yaptı? Michael Robinson'ı yirmi yıldır temsil ediyor. Ve bununla da kalmadın, değil mi? İçimde her şeyin neden bu kadar kötü gittiğini merak etmeyeceğimi mi sandın? Neden sürekli bana sataşıldığını, taciz edildiğimi ve tuzağa düşürüldüğümü? Büyük birinin peşimde biliyordum ve bu sadece sen ve ailen dediğin o bir avuç suçlu olabilirdi.

Talitha ağzını açtı; ağzından hiçbir şey .

"Neden bize hiçbir şey hatırlayamadığını söyledin? Daniel mağdur görünmeyi başaran bir sesle sordu.

"Çünkü hepinizin ne yapacağını görmek istedim," dedi Megan ona. "Size iyi davranmanız, doğru olanı yapmanız için bir şans vermek istedim, zorunda olmasanız bile.

Xav derin bir iç çekti. Bilmeliydi; bu bir testti. Hepsi başarısız olmuştu.

"Meg, düşündüğün kadar kötü değil, sana söz veriyorum," Amber artık gözyaşları içindeydi. 'Yıllar önce bir güven fonu oluşturduk. Hepimiz ona para ödüyoruz. Çok para var.

"Evet, evet, güven fonu hakkında her şeyi biliyorum. Megan Felix'e küçümseyen bir bakış attı. 'Senin IT güvenliğinin bir çocuk odasını bile güvende tutamaz. İlk haftamda buldum ve girmek için sizin şifrelerinizi kullandım.

alabilirsin," dedi Felix. 'Sana transfer edebiliriz

yarın.'

Megan çantanın askısını üzerine kaldırmak için başını eğdi. 'Ben zaten aldım, seni moron. Bu sabah ilk iş Xav'ın dizüstü bilgisayarına el attım ve hepsini kendi hesabıma yatırdım. Teşekkürler çocuklar - bu da bir başlangıç.

Xav hasta olup olmayacağını merak etti. Başka ne yapmıştı? Ve kemerini açtığı o çantada ne vardı?

"Peki, ne istiyorsun? Felix tekrarladı.

Çantayı gevşetme çabası Megan'ı yoruyor gibiydi. Kapiya yaslandı, gözleri yarı kapalıydı ve birkaç hızlı nefes aldı. Xav onun sözde çok hasta olduğunu hatırladı.

"Her şeyden önce, kanıt aramayı unutun," dedi kendine geldiğinde. 'Asla bulamayacaksın. Aklıma gelmişken, geçen gece su kulesine kim girdi? Bir yüzden diğerine baktı. 'Amber ve Dan'in cesareti olmazdı. Felix o merdiveni aşacak kadar ayık olamaz. Tal, belki. Hayır, ben paramı sana yatırıyorum Xav. Kuyruğuma en yakın sen olurdun.

Onunla göz teması kurdu ve o gece başka neler yaptığını düşündüğünü biliyordu.

"Yeter. Felix iki elini havaya kaldırdı, bir öğretmenin sessizlik çağrısı gibi. 'Bize ne istediğini söyle Megan, ya da söyleme. Her iki durumda da, daha fazla saçmalık dinlemeyeceğim.

"Kapa çeneni, Felix, ve şunu aç. Megan çantasından büyük kahverengi bir zarf çıkardı ve ona uzattı. Xav bir an için bunun aradıkları kanıt olabileceğini, Megan'ın basitçe vereceğini düşündü, ama Felix'in birkaç sayfa uzunluğunda daktilo edilmiş bir belge çıkarırkenki yüzü bunun imkansız olduğunu söylüyordu.

"Bu saçmalık da ne? Felix onu Megan'a doğru uzattı. Megan almadı.

'Beni şirketinizin tam ortağı yapan yasal bir belge. Avukatlarınıza inceletmeniz gerekecek. Belki Tal bu şerefe nail olur. Benim adıma hareket etmesi konusunda fikrimi değiştirdim - ona kapım açık.

Xav daha önce eski dostunun yüzünde hiç bu kadar öfkeli bir ifade görmemişti. Bir an için Felix'in Megan'a saldıracağını düşündü. Bir an için

"Şirketimin yarısını sana verdiğimi mi sanıyorsun?" "Yüzde elli bir." dedi

Felix. Megan ona sıkı bir gülümseme verdi. 'Ben yöneteceğim Çünkü bu şekilde onu kurtarma şansımız var. Senin dümende olmana iki yıldan az bir süre veriyorum, Felix. İçki içmen kontrolden çıktı ve nakit akışın kriz noktasında. Sarah'a iyi haberi vermene izin vereceğim - benden gerçekten hoşlanmıyor gibi görünüyor. Dürüst olmak gerekirse, seninle daha uzun süre evli kalacağından emin değilim.

Megan'ın Felix'le işi bitmişti. Xav'ı şoktan beti benzi atmış bir halde bırakarak, sanki o artık yokmuş gibi ondan uzaklaştı ve çantasından başka bir zarf çıkardı. Kadın ona döndüğünde Xav'ın midesi sıkıştı.

'Evlilik anlaşmazlığı konusunda,' dedi, 'işte boşanma kağıtlarınız. İmzalamanız ve tebliğ etmeniz gerekiyor. Çok uzun sürmesin.

Xav derin bir nefes aldı. En azından yaptığı iyilik sürpriz olmamıştı. "Karımdan boşanmayacağım. Megan,' dedi, 'Yaşadıkların için üzgünüm ve kızmakta haklısın, ama bunu yapmayacağım.

Megan ona doğru gelirken diğerlerinin gergin bakışlarının farkındaydı. Saçlarındaki yağmur kokusunu ve hafif bir Coco Chanel kokusunu alabiliyordu. Göz teması kurmak için başını eğmek zorunda kalacak kadar yaklaştı. "Sonra, önümüzdeki birkaç gün içinde, gecenin bir yarısı uyandığında beni yatağının ucunda otururken bulacaksın," diye neredeyse fısıldadı ona. 'Karına yaptığın her şeyi anlatacağım. O zaman boşanma kağıtlarını dağıtan o olacak.

Dikkatini başka bir yere vermek için ondan uzaklaştığında duyduğu rahatlama Xav'ın oturmak istemesine neden oldu. Kendini dik durmaya zorladı. Sırada Daniel vardı ve o da kahverengi bir zarf aldı.

"Tıbbi formlar," dedi Megan karşısındaki beyaz yüzlü adama. "Hafta sonuna kadar doldurulup sağ üst köşedeki adrese gönderilmelerini istiyorum. Psikolojik bir değerlendirmeden geçmeniz gerekecek ve bunu geçmenizi bekliyorum. Bu iyilik ancak vücudumda tam olarak çalışan bir böbreğim olduğunda yerine getirilmiş sayılacak.

Megan bunu bilinçsizce yaptığı izlenimini verse de bir noktayı göstermek istercesine bir elini sırtının alt kısmına koydu ve ona doğru eğildi.

Daniel, "Sen delisin," diye mırıldandı ama onun gözlerinin içine bakamadı.

Megan başını geriye attı ve güldü.

"Neşelen biraz, seni pısırik," diye alay etti Daniel'la. 'Ameliyatı atlattığın ve ameliyat sonrası enfeksiyon kapmadığın sürece iyi olacaksın. Kaybının farkına bile varmayacaksın. Diğerlerine kıyasla hafif söyleyebilirim.

Amber ani hareketiyle hepsini ürküttü. Ayağa fırladı ve yarı yarıya kapıya doğru koştu. "Ben kalmıyorum," diye ilan etti. "Bunu dinlemeyeceğim.

Megan sürüngen hızıyla eski arkadaşını ceketinin kolundan yakaladı. "O kadar hızlı değil," dedi. "Kimse bundan kaçamaz.

Amber'ın yüzünden yaşlar süzülüyordu. "Lütfen yapma," diye yalvardı.

"Ruby, sanırım. Megan'ın yüzünde küçük, sıkı bir gülümseme vardı, sanki Bir yeni bir köpek yavrusu seçmişti. 'Daha genç olduğu için alışması daha kolay olacaktır. Ona bir süre Megan teyzesiyle kalacağını söyle. Çok heyecanlanacaktır - beni gerçekten sevdi. Muhtemelen başlangıçta eve gitmeyi çok isteyecektir, ancak çocuklar çok uyumludur. Buna alışacaktır. Eninde sonunda. Ona göz kulak olacağıma söz veriyorum.

Xav sertçe yutkundu. Kendini hasta hissediyordu ve bu dengesiz kadının tehdit ettiği kişi kendi çocuğu bile değildi. Amber, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bayılmaya hazır görünüyordu.

"Megan, çok ileri gidiyorsun," dedi. 'Vakıf fonunu alabilirsin, kimse buna itiraz etmiyor. Felix sana şirketinden hisse verecek - kapa çenenin Felix - ve eğer gerçekten Ella'yı bırakıp seninle denememi istiyorsan, o zaman tamam. Bir adım daha yaklaştı ve yüzünü yumuşatmaya, hatta gülümsemeye çalıştı. Yapamadı, yanında bir silah olsaydı onu vururdu ama konuşmaya devam etmek için kendini zorladı. "Aramızda her zaman bir bağ vardı," dedi. 'Bunu kabul ediyorum ve kim bilir, belki de işe yarar. Ama Daniel sana böbreğini vermiyor ve Amber da kesinlikle çocuklarından birini almana izin vermiyor. Bunu isteyemezsin.

İşe yarıyordu. Megan ona gülümsüyordu. Hatta uzanıp onun koluna dokundu. Sonra gülümsemesi eriyen buz gibi yüzünden kayıp gitti.

"Anlamıyorsun, değil mi?" dedi. "İstediğimi sorabilirim, çünkü hepiniz her şeyinizi kaybetmekle karşı karşıyasınız. Küçük odada volta atmaya başladı, konuşurken parmağıyla insanları işaret ediyordu. 'Dan, hayatta kalamayacaksın

beş yıl hapis - sizi canlı canlı yerler. Bir böbreğini kaybetmek bunun yanında hiçbir şey. Felix, hüküm giydiğinde şirketin batacak, karın ve çocuğun beş parasız kalacak. Elbette o paralı asker kaltak senden boşanacak ve Luke'u bir daha asla göremeyeceksin. Xav, karın ne yaptığını öğrendiğinde seni bir anda terk edecek ve Amber, gerçekten neyi tercih ederdin? Kızlarından biri sende kalsın ve diğeriyle ilgilenildiğini bil ya da ikisini de hayatının sonuna kadar her ay bir saat gör.

Hareket etmeyi bıraktı ve gruba hitap etmek için döndü. 'Amber'in partisinin yapılacağı 1 Temmuz gecesine kadar vaktiniz var. O zamana kadar tüm hazırlıkların tamamlanmış olmasını istiyorum. Ve evet, bir davetiye bekliyorum. Xav'la birlikte geleceğim.

"Peki ya ben? Talitha söyledi. "Benim iyiliğim ne?"

Megan dönüp Talitha'ya gülümsedi, sanki onun varlığını hatırlamak harika bir sürprizdi. "Sorduğuna sevindim," dedi. 'Amber, otur, henüz hiçbir yere gitmiyorsun. Xav, geri çekil, bunu kazanamazsın.

Xav Amber'ı koltuğuna geri götürdü. Amber koltuğa yığıldı ve sessizce hıçkırarak ağlamaya başladı.

Megan'ın ruh hali değişmiş gibiydi. Sehpanın üzerine oturdu, kendini çoğundan daha küçük, neredeyse savunmasız bir konuma getirdi. Xav aldanmamıştı; bunu uzun zamandır planlıyordu. Sanki önemli bir şey söyleyecekmiş gibi öne doğru eğilmesini izledi.

"Size bir şey sorayım, çocuklar," dedi. 'Aranızda yirmi yıl önce A seviyelerimde neden başarısız olduğumu merak eden oldu mu? Bir an bile neyin yanlış gittiğini merak ettiniz mi?"

"Tabii ki konuştuk," dedi Xav. "Ama sırada olup biten diğer her şey göz önüne alındığında, konuşulacak şeyler listemizin başında değildi.

Megan'ın gözleri sertleşti. 'Ve her zamanki gibi, sadece olayların seni nasıl etkilediğiyle ilgilendin. Benim hayatımda neler olup bittiğiyle en ufak bir ilgin yoktu.

"Tanrı aşkına Megan, biz çocuktuk," diye tersledi Talitha. 'Hangi on sekiz yaşındaki çocuk kendine takıntılı değildir ki? Yani, seni yoldan çıkaran bazı kişisel şeyler mi yaşadın? Aman ne önemli.

Megan'ın gözleri parladı. 'Kişisel şeyler mi? Size o yılın Mayıs ayında, ilk sınavdan sadece birkaç hafta önce gelenleri anlatacağım. Ben

babam ve dört arkadaşı tarafından toplu tecavüze uğradı. Bu nasıl kişisel bir şey?

Bu vahiy odanın içinde yankılanıyor gibiydi. Talitha'nın bile rengi solmuş gibiydi. 'Şaka yapıyorsun,' dedi.

Megan başını salladı. "Sana kısa bir açıklama yapacağım," dedi. 'Omuzlarda ağlamanın zamanı çoktan geçti. Babamı hiçbir zaman gerçekten tanımadım. Hapiste olmadığı zamanlarda kızıyla ilgilenmezdi. Ama saf bir aptal olduğum için hayatımda bir baba olmasını istedim. İlgi göstereceğini umarak onun etrafında dolanmaya devam ettim. O ve arkadaşlarının kokainle kafayı bulduğu ve işlerin çıktığı bir gece karavana geldim.

"Ne zaman? Talitha sordu. "Bu ne zaman oldu?

Tarih mi istiyorsun? Mayıs'ın yedisi. Cuma gecesi. Seninle The Old Firestation'da buluşmam gerekiyordu ama . Ertesi gün sana bütün gece kustuğumu söyledim. O kısmı doğrudu.

Amber, "Hatırlıyorum," dedi.

Xav da bunu hatırlıyordu. O yılın Mayıs ayında Amber sinirlerini bozmaya başlamıştı ve kendini Will Markham'ın partisinde yaşanan olayların - bitmemiş işlerin- üzerinde dururken bulmuştu. Neredeyse hiç farkına varmadan Megan'ın gelmesini bekleme, gelmediğinde de aktif olarak onu arama alışkanlığı edinmişti.

"Neden polise gitmediniz? Talitha söyledi.

Çünkü ben de içiyordum. Her şey başlamadan önce yaklaşık bir saattir onlarla birlikteydim. Ben de biraz kokain almıştım ve suçlanacağımı, insanların onları benim yönlendirdiğimi, gönüllü bir katılımcı olduğumu söyleyeceklerini düşündüm. Çünkü babamın, öz babamın bunun başıma gelmesine izin vermesinden, hatta kendisinin de katılmasından utanıyordum ve çünkü on sekiz yaşındaydım ve on sekiz yaşındayken her şeyi berbat ederiz.

"Bize söylemeliydin," dedi Talitha. "Yardım edebilirdik.

"Yapar mıydın? Gerçekten yapar mıydınız? Çünkü hiçbirinizin benimle ilgilendiğini hatırlamıyorum'.

"Bu doğru değil," dedi Amber, ama bunu herhangi bir inancı olmadan yaptı. "Meg, üzgünüm," dedi Felix. 'Bu gerçekten . Keşke biz de biliniyor.'

Megan bir an için Felix'in sözlerinden etkilenmiş gibi göründü; hatta

Xav kulağa samimi geliyordu. Sonra kendini topladı ve ondan uzaklaştı.

Yapman gereken şey şu Tal. Benim kötü aile bağlantılarımla başa çıkmak için kötü aile bağlantılarını kullanmalısın. Geçen hafta odama girmene yardım eden adamla ya da o işi yapmazsa başka biriyle temasa geç ve babamı hayatımdan sonsuza dek çıkar.

Talitha korkuyla etrafına bakındı. "Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu. Megan ayağa kalktı. 'Bu senin iyiliğin, Tal. Babamı öldürmek zorundasın.'

Eski dostlarının yağmur altında uzaklaşmasını izlediler. Kilisenin saati onu çalarken Felix ayağa kalktı ve barın arkasında kayboldu. Birkaç dakika sonra elinde bir şişe viski ve bardaklarla yeniden ortaya çıktı. Beş büyük ölçü doldurduğunda kimse şikâyet etmedi.

"Herhangi bir öneriniz var mı?" diye sordu.

"Ona Ruby'yi vermeyeceğim. Amber kimse konuşmadan araya girdi. "Buna hazır olsam bile, ki değilim, Dex buna izin vermez. Ona her şeyi anlatsam da kızlarından birinden asla vazgeçmez.

Xav beşinin de ayrı ayrı oturduğunu fark etti, birbirlerinden biraz uzaktaydılar, ne teselli sunuyorlar ne de teselli arıyorlardı; sanki hepsi eninde sonunda bununla tek başlarına yüzleşeceklerine karar vermiş gibiydiler.

"Senin hapse girdiğini görür müydü? Daniel Amber'a sordu.

"Evet, sanırım öyle. Amber sanki onlara yalvarıyormuş gibi bir yüzden diğerine baktı. "Bu mümkün değil. Üzgünüm çocuklar. Hepiniz aynı fikirde olsanız bile, bunu kabul edemem.

Xav, Felix'in ya da muhtemelen Tal'in tartışmasını bekledi. İkisi de etmedi.

"O kaltak benim şirketimin yarısını bile alamayacak. Felix yüksek sesle ve net bir şekilde konuştu, neredeyse Xav'ın sıçramasına neden olacaktı ve Amber'a acımasız bir gülümseme verdi. "Merak etme, Am. Böyle bir şey olmayacak. Etrafındaki gruba baktı. "Hiçbiri olmayacak.

Daniel bir saniye sonra, "Hepimiz planını duymak için can atıyoruz," dedi.

"Bunu bize kendisi verdi. Felix içkisini bitirmişti ve neredeyse suçluluk duygusuyla şişeye bakıyordu. "Sadece dinliyor olmalıydın.

"Takip etmiyorum," dedi Xav.

Talitha Felix'i izliyordu. "Öyleyim," dedi. "Ve aynı fikirdeyim.

İkisi bir saniyeliğine göz göze geldi, aralarında söylenmemiş bir mesaj yanıp söndü ve Xav küçük ve iğrenç bir şeyin, böcek gibi, omurgasından aşağı süzüldüğünü hissetti.

Felix, "Megan, Tal'in babasını vurmasını istiyor." dedi. Farklı koşullarda olsa, bunu sorun etmezdim - adam tam bir adi herif. Ama şu anki durumda, bu bir israf gibi geliyor.

Kimse konuşmadı. Tal'in gözleri yerdeydi, Amber'inkiler odanın içinde geziniyordu. Daniel bakışlarını ayıramıyormuş gibi Felix'e bakıyordu.

"Bu mümkün mü? Felix bir iki dakika sonra Talitha'ya sordu.

"Teoride," dedi. 'Yapılabilir. Ama riskli. Ve pahalı. 'Güven fonumuz var,' dedi Felix. "Xav, sence bu işi halledebilir misin?

Geri mi?"

Xav onaylamayan bir homurtu çıkardı. Bilmiyordu; bu Megan'ın izlerini ne kadar dikkatli sakladığına bağlıydı. Ve açıkçası bunun nereye varacağından da emin değildi.

"Ne pahalı olabilir ki? Amber da değildi.

Gerçi Xav belki de bir açıdan öyle olduğunu hissetmişti. Birden huzursuzlandı, yağmurun altında koşmaktan başka bir şey istemiyordu.

Talitha herhangi bir iş sözleşmesinden bahsediyormuş gibi, "Bir kiralık katil tutmak," dedi. "Eve gidip birkaç kişiyle konuşmam gerekecek.

Talitha ev derken annesinin ailesinin yaşadığı Palermo'yu kastediyordu. O sırada Talitha ve Felix profesyonel bir katil tutmayı düşünüyorlardı. Xav birinin - Amber, Dan - herhangi birinin itiraz etmesini bekledi.

"Bunu gerçekten yapacak mısın? Başka kimse konuşmayınca Xav sordu. "Megan'ın babasını öldürmesi için birini mi tutacaksın?

"Yarı doğru," dedi Felix.

"Takip etmiyorum," dedi Xav tekrar, ama bu kez takip ettiğini biliyordu. Amber bile şaşkın ifadesini kaybetmişti.

"Kiralık tutacağız," dedi Felix. "Ve Megan'ı öldüreceğiz.

Xav ayağa kalktı. 'Sen aklını kaçırmışsın. Beni bir katile dönüştürmeyeceksin.'

"Hepimiz katiliz, Xav. Felix daha fazla dayanamayarak viskiye uzandı. 'Yirmi yıldır ellerimizde üç kişinin kanı var. Bu sadece bir tane daha, hepimizin hayatını kurtarmak için. Şişenin kapağını açtı ama doldururken durakladı.

Xav Amber'a döndü. 'Buna katılmayacak mısın? Am, bu sen değilsin.'

Her ne kadar mutsuz görünse de Amber'ın sesi değişmedi. 'Benim bebeklerimden birini alamaz, Xav. Çizgiyi aştı.'

"Dan, içeride misin? Felix sordu.

Daniel parmaklarını alnının ortasına koydu ve Xav bir an için haç çıkarmak üzere olduğunu düşündü. Ama sonra gözleri kapandı, eli yanına düştü ve başını aşağı yukarı salladı.

Felix şişeyi yere bıraktığında şişe çınladı; bardağı boş kaldı. "Tamam, zaman kazanıyoruz," dedi. 'Temmuz'un ilk gününe bir ay var ve eğer ihtiyacımız olursa muhtemelen biraz daha zaman kazanabiliriz. Dan, şu formları gönder. Her şeyi ayarlamak haftalar alacak. Gerekirse soğuk algınlığı icat edebilirsin. Tek yapman gereken Tal onun tarafını düzenleyene kadar bıçak altına yatmamak. Amber, ona aynı fikirde olduğunu ama yazın sonuna doğru olması gerektiğini söyle. Sen ve o Oxford'daki okullara birlikte bakmaya başlayabilirsiniz. Önemli olan senin de aynı fikirde olduğunu düşünmesini sağlamak.

Solgun yüzlü ve titreyen Amber başıyla onayladı.

"Ben de aynısını yapacağım," diye devam etti Felix. 'Hisse devri için plan yapıyormuş gibi davran ama hızını yavaşlat. Ne kadar erken uçabilirsin Tal?

"Bunu duyduğuma inanamıyorum. Xav onun sesini duydu, yağmurun çekiş sesinden bile doğal olmayan bir şekilde yüksekti. "Hepinizin nesi var böyle?

Amber, "Bize başka bir seçenek bırakmadı," dedi.

Hiçbiri, Amber bile ona bakamadı.

"Ve senden istediği şey o kadar da kötü değil. Daniel başını kaldırıp baktı ve yüzü sinsî ve acımasız görünüyordu.

"Oh, öyle mi düşünüyorsun? Xav kapıya yöneldi. 'Hayır. Bunu yapmayacağım. Başka kimsenin öldürülmesine yardım etmeyeceğim. Bunu yapmadan önce teslim olacağım.

Daniel, "Bu kararı hepimiz adına sen veremezsin," dedi. "Beni izle.

"Tamam, bekle. Felix iri bir adama göre hızlı hareket edebiliyordu; Xav'ı kapının eşiğinde yakaladı ve çıkış yolunu kapattı. "Haklısın. Bu işte acele ediyoruz. Xav'ın gözlerindeki bakışı yakaladı ve bir adım geri çekildi. "Hadi uyuyalım - hayır, lanet olsun, kafamızı toplamak için hafta sonunu kullanalım - ve birkaç gün sonra tekrar konuşalım. Tamam mı dostum?

Felix bir adım daha geri çekildi, ellerini sakinleştirici bir hareketle kaldırdı. 'Pazartesi günü konuşuruz, hafta sonunun geri kalanında sadece sakinleşiriz. Belki Megan'ı makul olmaya ikna edebiliriz. Kırmızı çizgiler Amber'ın çocuğu ve Dan'in operasyonu, haksız mıyım? Gruba şöyle bir baktı.

"Ve sözleşmeli cinayet," diye ekledi Xav.

Felix birden Bay Makul'e dönüştü, sanki çirkin talepleri olan Xav'mış gibi. "Tamam, belki onu bu taleplerinden vazgeçirebiliriz," dedi. 'Onu şirkette hissedar yapabilirim. Yüzde elli birde sınırı çiziyorum ama ona bir şey teklif edebilirim. Belki nakil için yurtdışına gidebilir. Ve onu babası hakkında polise gitmeye ikna edebiliriz. Tal, bu konuda onun için rol , değil mi? Gerçekten, yani bu sefer, onu kazıklamak için değil.'

Tal başını salladı, gözleri Felix'ten Xav'a kaydı.

"Bu işe yarayabilir mi? Felix Xav'a sordu. 'Belki de bizimle pazarlık ediyordur ve az önce duyduğumuz şey onun açılış kumarıydı. Biz de karşı teklifte bulunabiliriz. Bu işe yarayabilir, değil mi?

"Belki.

Felix onun omzunu sıvazladı. 'Tamam, git biraz dinlen. Birkaç gün sonra konuşuruz.

Odadan çıkmak, onlardan uzaklaşmak isteyen Xav gecenin karanlığında dışarı çıktı ve yağmurun altında arabasına doğru koşmaya başladı. Ancak garaj yolundan çıkarken diğerlerinden hiçbirinin arabadan çıkmadığını fark etti.

Havuzlu ev. Hepsi hâlâ içeride konuşuyorlardı.

Megan hakkında mı? Yoksa onun hakkında mı?

Hafta sonu boyunca Xav mantıklı düşünme yeteneğini kaybettiğini hissetti. Ne zaman bir düşünce silsilesini sürdürmeye çalışsa, fikirler uyanıklıkla uyku arasındaki o son anlarda olduğu gibi elinden kayıp gidiyordu. Kağıt kalem kullanmayı denedi, farklı eylem planları çizdi: Vicdanını bastırıp Felix'in planına uyabilir, Megan'ın hayatının yirmi yıl önce fiilen sona erdiğini, sadece yaralı bir hayvanın acısına son verdiklerini söyleyebilirdi; Megan'ı onunla kaçmaya ikna edebilir, vakıf fonundan gelen parayla yaşayabilir, diğerlerini bir daha asla görmez veya onlarla iletişim kurmazdı; Megan'ın mantıklı düşüneceğini umarak karşı bir teklifle diğerlerini destekleyebilirdi. Hafta sonu ilerledikçe aklına farklı olasılıklar geldi, bazıları mantıklı, bazılarıysa düpedüz saçmaydı ama hepsinin büyük bir kusuru vardı: Robinson ailesi. Şimdi ne yaparsa yapsın, üç can aldığı ve bunun bedelini hiçbir zaman ödemediği bilgisinden kaçamazdı.

Hâlâ görebildiği bir çıkış yolu yoktu. Günah çıkarmadan itiraf edemezdi. Diğerleri de onunla birlikte yok olacaktı. Luke, Ruby ve Pearl ebeveynlerinden biri olmadan büyüyecek; Mark, Dex, Sarah ve Ella hayatlarının paramparça olduğunu görecek; kendi geleceğinde ortaya çıkabileceğini düşündüğü çocuklar unutulmuş bir rüya gibi kaybolacaktı. Dakikalar saatleri kovalarken Xav kendini karısının güzel yüzüne bakarken buldu. Onu hiç ağlarken görmemişti, hayatında gerçek bir mutsuzluk yaşadığından emin değildi. Ve şimdi onu kıracaktı.

Diğerleri sözlerinde durmuşlardı; hiçbirisi kendisiyle temasa geçmemişti. Ama paranoyaklaşmaya başlamıştı. Belki de onsuz buluşuyorlardı. Belki de plana uymayı reddetmesi onu dışlanmış biri haline getirmişti. Felix ve Talitha'nın, Palermo'lu kiralık katilin bir fiyatına iki sorunu çözebileceğine karar vermiş olmaları ve bir dahaki sefere arabasına bindiğinde frenlerin artık tutmadığını fark etmesi tamamen ihtimal dışı mıydı?

İşe yaradı mı?

Xav evinin kapılarının kilitli olup olmadığını kontrol etmeye başladı. Ella'ya bir sonraki ay için İzlanda'da on günlük bir iş teklif edildiğinde, o kadar hevesle kabul etti ki Ella incinmiş görünüyordu ama İzlanda'da güvende olacağını biliyordu.

Cumartesi günü öğleden biraz sonra, üzerinde *Xav* yazan düz beyaz bir zarf kapıdan içeri itildi. İçinde Abingdon Yolu'ndaki Travelodge'a ait bir kartvizit vardı ve arkasında *Megan* yazıyordu. Bu da ne demek oluyordu? Onun da kendisine katılmasını mı bekliyordu?

Pazar akşamı kendini kaybediyordu. Bir gece önce neredeyse hiç uyumamıştı, bütün gün bir şey yememişti ve yerinde duramıyordu. Bu kadarı yeterdi. Megan'a ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama buna bir son verecekti.

Trafik hafifti ve Travelodge'a varmamız uzun sürmedi. Megan'ın arabası çıkışa yakın bir yere park edilmişti. Resepsiyondaki genç adam Megan'ın odasını aradı, Xav'a ikinci katta yirmi dört numaralı odaya ihtiyacı olduğunu söyledi ve onu güvenli kapıdan geçirdi. Xav merdivenleri tırmandı, koridorda yürüdü, yirmi dört numaralı odayı buldu ve kapıyı çaldı. Kadın kapıyı açtı ve konuşmadan geri çekilerek Xav'ın içeri girmesine izin verdi.

Megan'ın saçları ıslaktı, bir fokun kürkü kadar şıktı. Makyaj yapmamıştı. Gözleri ve dudakları alışığından daha az ürkütücüydü ama teni daha solgundu ve karısının durmadan bahsettiği türden bir ışıltıya sahipti. Sabahlığı ince bir pamuktan yapılmıştı ve nemli tenine yapışıyordu. Onu gördüğüne şaşırması gibi görünmüyordu.

'Özür dilerim,' dedi.

Megan mükemmel şekilli ve saçları gibi koyu renk olan kaşlarını kaldırdı.

"Yirmi yıl önce bunu yapmana izin vermemeliydik," diye devam etti Xav. "Suçu birlikte üstlenmeliydik.

Megan gözlerini kırpmamak dışında onun söylediklerini duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi.

'Bir şeylerin yanlış gittiğini, başına korkunç bir şey geldiğini ve bize ihtiyacın olduğunu bilmeliydik. Biz boktan arkadaşlardık. A seviyelerinde başarılı olman gerekiyordu Meg ve olamaman bizim hatamızdı.

Megan'ın yüzünde bir şey yumuşadı; bu bir gülümseme değildi, belki de bir gülümsemenin anısıydı. "Hayır," dedi. 'En azından bu, o günkü olayla ilgili değildi.

Sen.'

'Gerçek dostlar hapse girdiğinde bile senin yanında olurdu. Sana yazmalı, ziyaret etmeli ve yanında olduğumuzu, her zaman olacağımızı bildirmeliydik.

"Evet," dedi. "Bu iyi olurdu.

'Ve seni geri kabul etmeliydik; sana güven fonundan hemen bahsetmeliydik; seni hayatımıza geri almalıydık ve sana elimizden gelen her şekilde yardım etmeliydik. Bizi buna zorlayana kadar beklemek, başından beri suçlu olduğun fantezisini sürdürmek, muhtemelen yirmi yıldır yaptığımız en kötü şeydi.

Ağzı aşağıya dönüktü, başı bir yana bir bu yana sallanıyordu; bunu düşünerek mimik yapıyordu.

"Ama hepsi bu, Megan.

Kaşları tekrar kalktı.

"Bu iş burada bitiyor," diye devam etti Xav. 'Zalim taleplerinin hiçbirine boyun eğmeyeceğim ve diğerlerinin de egeceğini sanmıyorum. Karımdan boşanmayacağım. Onu seviyorum. Sevdiğim birini bulmam uzun zaman aldı ve muhtemelen bunun nedeni sana verdiğim sözler ve sana karşı hissettiklerimdi, ama onu buldum ve onu terk etmeyeceğim. "Sen ve ben asla birlikte olamayacağız.

Kızın yutkunurken çenesinin sıkıldığını gördü; gözleri biraz daha parladı.

'Bana şantaj yapmana izin vermeden önce itiraf edeceğim,' diye devam etti. 'Zaten bütün hafta sonu bunu yapmak üzereydim. İki kez istasyona gitmek için ayakkabılarımı giydim.

"Seni durduran neydi?" Sesi artık buz gibi soğuktu; ona merhamet göstermeyecekti.

"Sanırım bunu yapmadan önce diğerlerine adil bir uyarıda bulunmalıyım," dedi ona. "Ama yapacağım, hiç kuşkunuz olmasın.

'Demek sonunda taşaklarını geri aldın,' dedi.

Bunu hak etmişti.

"Hoşça kal Megan," dedi. "Özür dilerim.

Kapıyı açıp koridora adımını attığında, Megan tanımlayamadığı, soluk almakla ağlamak arasında bir ses çıkardı. O

arkasına bakmadı.

Pazartesi sabahı saat üç buçukta telefonunun alarmı çaldığında Felix çoktan uyanmıştı. Karanlıkta banyo aynasında daha genç bir yüze benzeyen bir anlık bir görüntü yakaladı. Cildindeki kabalaşma, çenesindeki gevşeklik ve ağzının etrafındaki çizgiler gitmiş, karşısındaki yüz gençlik yıllarından hatırladığı yüz olmuştu - sadece büyük bir farkla. Gözlerindeki ışık gitmişti.

Yüzü artık şeytani bir adamın yüzüydü. Üç kişinin hayatına son veren ve altı kişiyi de mahveden akılsızca davranış onun kışkırtmasıyla gerçekleşmişti. Bu fikir, gece geç saatlerde babasının arabasının yolcu koltuğunda eve dönerken, nereden geldiği belli olmayan bir hızla karşıdan gelen trafiğe daldığını hayal etmesiyle doğmuştu. Aklından bir türlü çıkaramadığı bu fikri grup konuşmalarına da sokmuş, ilk başlarda ne yaptığının farkına bile varmamışlardı ama "*Hadi, yapalım şunu*" dediğinde herkes hazır ve nazırdı.

Hepsi onun hatası.

O yatak odasından geçerken Sarah kıpırdamamıştı. Sırt üstü yatıyordu ve yüzünün yan tarafına bir ışık huzmesi düşmüştü. Onun için, kötü bir adam için, yüzüne bir yastık düşürmek ve mücadele etmeyi bırakana kadar tutmak ne kadar kolay olurdu. Muhtemelen pişmanlık bile hissetmezdi. Megan döndüğünden beri bir şey hissetmekte zorlanıyordu; sanki uzun zamandır kontrol altında tuttuğu içindeki kötülük, onun aniden ortaya çıkmasıyla serbest kalmıştı. Sarah'nın yüzü seğirdi, sanki yaklaşan tehlikeyi hissetmiş gibiydi.

Felix sessizce odadan çıktı. Elbette karısını boğmayacaktı. Luke'un ona ihtiyacı vardı ve ayrıca Sarah'ya karşı hiçbir şeyi yoktu. Megan'ın dönüşünden önce, ona karşı şefkate yakın bir şeyler hissetmişti. Elbette aşk değil; Felix hayatında sadece bir kadını sevmişti ve o da uzun zaman önce terk etmişti.

Sessizce Sarah'nın arabasına bindi; karısının siyah, çoğunlukla sessiz, elektrikli BMW'si onun amacına kendi aracından çok daha uygundu. Motoru çalıştırmadan önce cep telefonunu kontrol etti ve kimseye bahsetmediği yeni yüklenmiş bir uygulamayı açtı.

Megan'ın fotoğraflarla ilgili numarasını keşfettikten sonra internetten basit bir takip cihazı sipariş etmişti, genellikle canlı köpeklere takılan türden bir şeydi ve Megan'ın bir toplantıda olduğunu öğrenince arabasının anahtarlarını ödünç almış ve stepnenin altına yerleştirmişti. Bu, onun yirmi dört-yedi saat tam olarak nerede olduğunu bildiği anlamına geliyordu ve şu anda evdeydi ... aslında değildi - arabası Abingdon Yolu'ndaydı, şehir merkezinden yaklaşık bir mil uzakta.

Onun gittiği yere yakın olmadığı sürece bunun bir önemi yoktu.

Otoyola doğru yola koyuldu. Yarı yolda farları yol kenarındaki bir tilkinin gözlerine takıldı ve hayvan sanki içgüdüsel olarak ondan kaçıyormuş gibi çalılardan arasına büzüldü. Megan'ın babasının yaşadığı mimari hurdalık olan Echo Yard'a yaklaştığında kenara çekti ve bir tarlanın kapılı girişinin yanına park etti. Saat sabahın dördüne iki dakika vardı; fikrini değiştirmek için hâlâ vakti vardı.

Arabanın dışında bir süre M40'a doğru ilerleyen bir kamyonun sesini ve tanımlayamadığı bir hayvanın çığlığını dinledi ve kendi kendine düşünmek için durduğunu söyledi. Eğer bunu yirmi yıl önce yapmış olsalardı, her şey çok farklı olabilirdi. Fikirlerini değiştirebilir, Tal'in evine geri dönebilir, sarhoş olup sızabilirler ve hayat planlandığı gibi devam edebilirdi. Megan hariç.

Felix yeterince düşünmüştü; fikrini değiştirmeyecekti.

Bagajdan küçük bir sırt çantası ve eski bir üniversite beyzbol sopası aldı. Eldivenlerini ve kar maskesini takarak, Megan'ın babasının yaşadığı karavanın hemen önüne gelene kadar yolun bir çeyrek mil aşağısına doğru koştu. Tal'in daha önce onlara söylediği bir şeyden, yakınlarda onu çitin üzerinden geçirebilecek bir ağaç kütüğü olduğunu biliyordu.

Çit ile yol arasındaki kenar bakımsızdı. Kaba otların yüksekliği bir metreden fazlaydı ve dikenli çalılara basmak zorunda kalmıştı. Yine de bitki örtüsünden memnundu; bu onu saklı tutacaktı.

Felix sırt çantasını omuzlarından çekti ve etrafı karıştırdı

İçeride. Amazon'da bulduğu düdüğün frekansı kırk kilohertzdi, insanlar için neredeyse duyulmazdı ama köpeklerin duyma aralığının içindeydi. Düdüğü üfleyince kulaklarına sessiz bir tıslama sesi geldi ve karavanın içinden gelen bir havlamayla ödüllendirildi.

Tekrar üfledi.

Köpek havladı. Felix düdüğü üçüncü kez çaldı ve hayvan karavanın kapısını tırmalamaya başladığında havlama bir çılgınlığa dönüştü. Felix'in midesi sinirden kasılırken kapının açıldığını ve köpeğin dışarı fırladığını gördü. Kapı aralığında bir erkek figürü duruyordu.

Felix dizlerinin üzerine çöktü ve sırt çantasını tekrar açtı. Plastik torbayı buldu, parmaklarının altında soğuk ve yumuşaktı, içindikileri ters çevirdi ve et parçasını çitin üzerinden fırlattı. Et parçası doğrudan koşuşturan Alman çoban köpeğinin yoluna düştü.

"Duke, ne ? Megan'ın babası aradı.

Çitlere rağmen Felix'i tedirgin edecek kadar yakın olan köpek alçak bir hırıltı çıkardı; ama eti görmüştü.

"Dük!" diye seslendi Megan'ın babası.

Açgözlülük ve görev arasında kalan köpek olduğu yerde kaldı, Felix'e baktı, burnunu doğrudan altı onsluk antrikot bifteğinin üzerinde tuttu. Hırladı; eti yaladı. Felix döndü ve sürünerek uzaklaştı. Hayvan psikolojisi hakkında hiçbir şey bilmediğinden, kendisini olay yerinden uzaklaştırmanın köpeğe günaha girmesi için gereken zaferi verebileceğini düşündü. Yoldan birkaç metre uzakta, dizleri ve elleri nemli zeminde bekledi. Bir ısırgan otu bileğini soktu.

Megan'ın babası köpeği tekrar çağırdı. Felix köpeğin koştuğunu ve sonra karavanın kapısının kapandığını duydu. Ayağa kalkarak saatini kontrol etti.

Uyuşturulmuş etin işe yaraması on beş yirmi dakika sürerdi, bu da onu dördü çeyrek gece civarına götürürdü; Felix, yayınlanan her Lee Child kitabını okuduğundan, sabah saat dördün insan vücudunun en düşük noktada olduğu, uykunun en sıkı tutunduğu zaman olduğunu biliyordu. Saldırıların, istilaların, pusuların saat dört yüz sıfırda planlanmasının bir nedeni vardı.

Saat dördü on altı gece Felix çitlere tırmandı ve avluya indi. Sırt çantasını geride bıraktı, ama elini sıkı sıkı tutmaya devam etti.

beyzbol sopası. Yerde hiç et izi yoktu.

Kapıya sessizce vurduğunda karavandan tek bir ses bile . Ne köpekten ne de insandan bir tepki gelmedi. Felix kolu çevirdi ve kapının kilitli olmadığını görünce şaşırmadı; Megan'ın babası kendini güvende hissediyordu, etrafı yedi metre yüksekliğinde metal bir çitle çevriliydi ve büyük bir köpeğin yanında uyuyordu.

Köpek yerde yatıyordu, soğuktan bayılmıştı; adam ise karavanın en ucundaki ranzadaydı. Felix köpeğin üzerine bastı.

"Hey," dedi, sallanmak için yeterince yer olup olmadığını kontrol ettikten sonra.

Sonra, "Hey!" biraz daha yüksek sesle.

Megan'ın babası dimdik oturdu. "Ne oluyor lan?"

Felix bitirmesine izin vermedi. Hızlı ve sert bir vuruş yaptı ve sopa diğer adamın kafasının yan tarafına temas etti. Macdonald geriye düştü ve Felix tekrar vurdu. Diğer adamın ağzından homurtu ile inleme arası bir ses çıktı ve yarı yarıya ranzadan düştü. Kollarını başına doladı ama kendini savunmak için başka bir hareket yapmadı.

Felix sopayı tekrar adamın omuzlarına, bu sefer sıkılı ellerine indirdi ve bir kemik kırılması duyduğunu sandı. Macdonald şimdi karavanın zemininde cenin pozisyonunda kıvrılmıştı. Nefes nefese kalan Felix kurbanının tişörtünün yakasından tuttu ve onu yerde daha geniş bir alana sürükledi. Bir, iki ve üçüncü kez böbreklerinin olduğu yere tekme attı ve Macdonald kasıldığında yüzüne bir kez daha vurdu. Mide bulandırıcı bir çıtırtı ona adamın burnunun kırıldığını söyledi.

Karavandan çıkarken Felix köpeği kontrol etmek için eğildi. Ağırlığının otuz beş kilo civarında olduğunu varsayarak, onu yaklaşık bir saat boyunca baygın tutmak için gereken ketamin miktarını hesapladı. Göğsü aşağı yukarı normal bir şekilde inip kalkıyordu. Macdonald'ın bilinci yerine gelmezse köpeğin kaçabilmesi için kapıyı açık bıraktı. Kötü biri olabilirdi ama bir canavar değildi.

Arabasına yürürken rüzgâra, 'Bir değil Meg,' diye fısıldadı.

Felix eve geldi, Sarah'yı rahatsız etmeden yatağına geri döndü ve sürpriz bir şekilde birkaç saat uyudu. Normalde alarmı çaldıktan çok sonra karısı onu uyandırmak zorunda kaldı ve fabrikaya vardığında geç kalmıştı.

Ofisine çıkan merdivenleri tırmanan Felix, Cuma gecesinden beri ilk kez Megan'la yüz yüze gelmek için kendini hazırladı. Babasına yaptıkları hiçbir şeyi değiştirmemişti. Macdonald'ı dövmek bir sapmaydı, şu anki durumdan tamamen farklı bir şeydi. Megan'ın babasına zarar vermek, hatta belki de onu öldürmek, on sekiz yaşındaki halinin yapması gereken bir şeydi. Bunu ona borçluydu.

Bu onun şirketinin yarısını alacağı anlamına gelmiyordu. Amber'ın çocuğu ya da Dan'in böbreği hakkında güçlü hisleri olmasa da, onun o kadar ileri gitmesine de izin vermiyordu. Bir dahaki sefere Luke için gelebilirdi. Hayır, Megan sorunu ortadan kalkmamıştı ve kendisinin ve diğerlerinin bu sorunu nasıl ele alması gerektiği konusundaki fikrini değiştirmemişti. Ana ofisin kapısını açtı ve onunla yüzleşmeye hazırlandı.

Masasında değildi.

Odanın enine boyuna yürüdü, göz teması kuran herkese başıyla selam verdi, kendisine günaydın dileyenlere karşılık verdi. Çalışanlarının çoğu, her zamanki gibi, cevap vermedi.

"Megan hâlâ gelmedi mi?" Masasına ulaşmıştı ve o sabah kimsenin çalıştığına dair bir iz göremiyordu.

"Bir haftalık izinde. İnsan kaynakları müdürü ona kısa bir bakış attı.

"Ne zamandan beri?"

Bir anda kadının yüzü savunmaya geçti. Tanrım, artık basit bir soru soramaz mıydı?

"Formu doldurup masama koyduğundan beri," dedi Felix'e. 'I

. Sizinle görüştüğünü söyledi. Bir sorun mu var?"

"Hayır, tabii ki değil. Kendini yürümeye zorladı. "Muhtemelen bana söyledi ve ben unuttum.

Tabii ki, bu lanet olası bir sorundu - Felix kendi kapısını açtı - ve kesinlikle ona söylememişti. Telefonunu çıkardı ve takip uygulamasını açtı. Kadın ya da arabası hâlâ Abingdon Yolu'ndaydı.

Diğerlerine mesaj atmak üzereydi ama ilk isim ortaya çıktıktan sonra kendini durdurdu. Talitha onları Megan'la ilgili herhangi bir şeye mesaj atmamaları konusunda birden fazla kez uyarılmıştı, hatta kullan-at telefonlara bile. Tal bazen inatçı bir inek olabiliyordu ama bu konuda haklıydı.

Aklına başka bir düşünce gelince Felix sandalyesine çöktü. Polis. Megan fikrini değiştirmiş olabilirdi. Şu anda bile polisle birlikte olabilirdi. Ama bunun için izin almazdı - ne anlamı olurdu ki? Hayır, muhtemelen polisle birlikte değildi. Öyle olsa bile . . .

Göğsündeki paniğin büyüdüğünü hissederek yeşil kasalı telefonu açtı. Talitha tabii ki müsait değildi, çünkü Talitha hiçbir zaman müsait olmamıştı ve Amber'ı arayarak zamanını boşa harcamayacaktı. Tal'e bir mesaj bıraktı ve okuldan Dan'i aradı.

"Fazla vaktim yok," dedi arkadaşı cevap verdiğinde. "On dakika sonra dersim var.

Adam squash maçı ayarlamak için aradığını mı sanıyordu? "Megan gitti," dedi. 'Bir haftalık aldı. Bu konuda bir şey biliyor muydun?

Hafif bir duraklama. Sonra, Hayır. Nereye gittiğini kimseye söyledi mi?

"Ofisteki hiç kimse bir şey bilmiyor.

Felix Dan'e izleme cihazından bahsetmek üzereydi ama kendini tuttu. Açıkçası, artık grubun hangi üyelerine güvendiğinden emin değildi. Megan'ın önceki hafta Xav'ın evine yaptığı ziyareti, geceyi orada geçirdiğini takip uygulamasından öğrenmişti ama Xav bunu itiraf etmiş miydi? Hayır, kesinlikle söylememişti. Xav'a güvenmediğinden emin olmamasının bir başka nedeni daha vardı.

Dan, "peşinde?" dedi.

Ben de tam olarak kendime bunu sordum. Şu anda nerede yaşadığını biliyor musun?

Birisi eski yatakhaneğine uğrayıp hala orada olup olmadığına bakmalı. Birisi derken Dan'i kastediyordu elbette; en yakını oydu.

Dan dedi ki. "Öğle yemeğinde gidebilirim.

Ne kadar erken olursa o kadar iyi olurdu ama Felix bile bir okul müdürünün öylece çekip gidemeyeceğini kabul etmek zorundaydı.

' olduğunca çabuk,' dedi. 'Bu yeni bir şey. Ve bir süredir bunu planlıyordu.

Yatakhane de Megan'dan hiç iz yoktu. Ortak dahili telefonun zillerine ardı ardına basan Daniel sonunda kendisiyle konuşmak isteyen yaşlı bir adama benzeyen birini buldu. Adam Megan'ı ismen tanı mıyordu ama yedi numaralı odadaki katilden söz ediyordu.

Dan dahili telefonun cızırtısı arasından, "Gitti," diye seslendi. "Kimse onu burada istemiyor.

Kimseye haber vermeden izne ayrılmış ve evini terk mi etmişti? Tanrım, Megan onları terletmek için fazladan çaba harc ıyorsa, bunun gerekli olmadığını ona gerçekten söylemeliydi.

"İyi misiniz, efendim?

Her nas ılsa Daniel okula geri d ınmıştı, bisiklet park yerinin yan ındaydı ve iki üçüncü sınıf ğrencisi onu izliyordu, yüzlerinde endişe ve sevinç karışımı bir ifade vardı. Yer g ısterici yazın geldiğini ilan edene kadar okul binalarında yasak olan ceketini çıkarmış, kravatını bile gevşetmiş ve asfalta bakıyordu. Kendini toparlaması gerekiyordu.

Kondisyonunu geliştirmesi gerektiğine dair bir şaka yapmaya alışan Daniel aceleyle yukarı çıktı ve Talitha'yı aradı. Onu bir müşteri yemeğine giderken yakaladı. "Ben de seni aramak üzereydim," dedi nefes nefese kalmış bir sesle. "Haberin var mı?

Karo d ışeli koridorda yankılanan topuklu ayakkabılarının sesini duyabiliyordu. "Neyi duydum?" diye sordu.

"Bir dakika bekle.

Arka planda bir kapı kapandı.

"Bir saat ınce BBC Oxford'daydı," diye devam etti Talitha. 'Polis M40'ın yedinci kavşağındaki bir hurdacıya gidiyor. Altmış yaşlarında bir adam feci şekilde d ıvlmş ve baygın halde bırakılmış. K ıpek bu sabah ilk iş alarmı çaldı. Megan'ın babası olmalı.'

Daha ayakta duramayan Daniel sandalyeye  ıktı.

Masasının arkasında. Megan gitti, şimdi de bu.

"Bu neden işte olmadığını açıklayabilir. Yavaşça konuştu, kendi kafasında anlamlandırmaya çalışıyordu. "Hastanede olabilir.

Talitha, 'Ne demek işte değil? Felix'le konuştun mu?"

Ceketi olmasa bile Daniel çok sıcaktı. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. "Megan ona söylemeden bir haftalık izin almış. Ve eski yatakhanesini terk etti.

Talitha hemen cevap vermedi ve Daniel sanki gözlerini açsa dünyanın kenarlarının eriyip gittiğini görecekmış gibi hissetti.

Talitha, 'Hastaneden ziyade polisle birlikte olma ihtimali daha yüksek,' dedi.

Gözleri yeniden açılmıştı; dünya olduğu gibi duruyordu. "Megan'ın babasını dövdüğünü mü düşünüyorsun?" dedi, Megan'ın elinde kan lekeli bir sopa tuttuğu korkunç resimler aklına gelirken.

Talitha acele etmedi. "Pek sayılmaz. Eğer bunu kendisi yapmayı planlıyorsa neden benden ondan kurtulmamı istesin ki? Ayrıca, Megan'ın babasını gördüğümde kendi başının çaresine bakabilecek gibi görünüyordu.

Oysa güçlü bir rüzgâr Megan'ı devirebilirdi. "Kim o zaman?" diye sordu. "Biraz tesadüf gibi görünüyor.

"Tesadüf olduğunu söylemiyorum. Megan olduğunu düşünmediğimi söylüyorum.'

"Kim o zaman? Dan tekrarladı.

Bir an için hat sessiz kaldı, sonra Bu ikimizin arasında, değil mi?"

"Elbette.

Bir süre daha durakladıktan sonra Talitha, "Sanırım Xav'dı," dedi.

Çalışmak imkânsızdı. Bir daha asla bir toplantıya başkanlık edebileceğini düşünmüyordu, bazıları Yunanca ve Latinceyi kendisinden daha iyi konuşan yirmi altıncı sınıf öğrencisinin önünde durmak bir yana. Daniel öğleden sonrası için ajandasını temizledi ve Xav'ın evine gitmek için tekrar bisikletine atladı. Oraya vardığında terden sıırıslıkılam olmuştı ve kalbi garip bir şeyler yapıyordu. Tam olarak yarışmıyordu, gerçi kısa yolculuk onu çok yormuştu ama neredeyse göğsünde dans ediyordu. Sert ve hızlı bir şekilde atıyor, sonra durur gibi oluyor, sonra da kumsaldaki bir balık gibi tembelce sallanıyordu. Eğer bu kriz sona erecekse, kontrol ettirmesi gerekecekti.

Birinin zile cevap vermesini beklerken - Xav'ın BMW'sini yolun yukarısında çoktan görmüştü - kalp rahatsızlığının onu organ bağışçısı olmaya uygun hale getirip getirmeyeceğini merak etti. Tanrım, zayıf bir kalbe sahip olmanın iyi haber olacağı bir aşamaya gelmişti. Yüzündeki teri silmek için bir mendil çıkardı; ter hemen geri akmaya başladı.

Kapıyı Xav'ın karısı Ella açtı. Daniel, Ella'yla yüz yüze geldiğinde onda hiçbir zaman özellikle çekici bir şey görememişti: köşeli elmacık kemikleri, neredeyse karikatürize olacak kadar büyük gözleri ve çift cinsiyetli saç modeli ona çekici gelmiyordu. Vücuduna gelince, eğer açık kıyafetler giyerse, neredeyse anatomi derslerine geri dönmüş gibi hissediyordu. Yine de dergilerdeki ve internetteki fotoğraflar çarpıcıydı.

O gün saçlarında bir santimetre kadar koyu renk kökler vardı ve çenesinde iki sivilce görebiliyordu. Bol, uzun kollu bir gömlek ve siyah bir tayt giymişti, bacakları ve dokuz yaşındaki bir kız çocuğuna ait olabilecek poposu görünüyordu.

"Habersiz geldiğim için özür dilerim. Xav içeride mi?"

Ella ondan hoşlanıyordu, biliyordu. Çoğu kadın hoşlanırdı. Talitha bir keresinde ona bunun nedeninin onun eşcinsel olduğunu düşünmeleri olduğunu söylemişti.

"Kendinde değil," dedi Ella eve girerken. "Hasta olmadığında ısrar ediyor ama daha önce hiç işe gitmemişti. Sana kahve getireyim mi?"

Kahve Daniel'ın ihtiyacı olan son şeydi ama Ella'nın konuşmak istediğini hissetti.

"Kötü bir haber mi aldı? Sesini alçak tuttu; Xav evin içinde bir yerlerdeydi.

Bana söylediğinden değil. Ama telefonda uzun zaman geçiriyor. Her türden insan onu arıyor, avukatı, mali danışmanı, ama bana neler olduğunu anlatmıyor. Sanırım paranın yerini değiştiriyor. Ve bak . . . '

Bir maymun kadar çevik bir şekilde tezgâhın üzerine tırmandı. En üst rafa uzanarak bir kavanoz indirdi ve para rulolarını ortaya çıkarmak için kavanozu uzattı.

"Burada neredeyse bin sterlin var. Konuşurken merdivenlere doğru gergin bakışlar fırlatmaya devam etti. "Sanırım mali sıkıntı içinde ve bana söylemeye korkuyor. Dan, ya kovulduysa?"

Dan yine terliyordu. 'Tamam, nerede o? Ne bulabileceğime bakacağım.'

'Bana hiçbir şey ; ona sormaktan vazgeçtim çünkü onu daha fazla strese sokuyorum. Ve başka bir şey daha var. Evini boşalttı. dondurucu.'

Kapı aralığından geri döndü. "Ne yaptı?"

'Tüm et, tavuk, balık; onun yediği ama benim yemediğim her şey. Hepsini dışarıdaki çöp kutusunda buldum. Sanki beni terk etmeyi planlıyor.

Bu aşamada Ella'nın yüzünden yaşlar süzölmeye başlamıştı. Daniel uzandı ve bir elini onun omzuna koydu. Kendini rahat hissettiği en yakın sarılma buydu.

"Xav sana tapıyor," dedi dürüstçe. "Eminim yanılıyorsun," diye yalan söyledi. "Bırak da gidip konuşayım.

Ella endişeyle Daniel'ın merdivenleri tırmanışını izledi. Xav onu sahanlıkta karşıladı. "Ne oldu?" diye sordu.

Xav günlerdir tıraş olmamış gibi bok gibi görünüyordu ve tişörtünün önünde ve koltuk altlarında lekeler vardı. Dizlerine kadar bol gelen bir eşofman altı giymişti ve ayakları çıplaktı.

"Size yöneltilmesi daha doğru bir soru, diyebilirim. Daniel onu takip etti

diğer adam küçük bir oturma odasına girdi. Ella, nane çayı içmek ve pembe dizileri izlemek için kıvrıldığı yere "rahat" diyordu.

'Bütün hafta sonu kendimi kötü hissettim. İçeri girmeye cesaret edemedim. Xav bir koltuğa çöktü. Daniel ona altıncı sınıf erkek soyunma odalarını hatırlatan yıkanmamış bir erkek vücudu kokusu aldı.

"Ella senin için çok endişeleniyor," dedi. "Neler oluyor, dostum?" "İşlerini düzene sokmaktan asla zarar gelmez. Xav'ın gözleri düz ve soğuktu, Ama en azından Dan'in neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranmadı. "Peki, ne istiyorsun Dan? Tal seni başka bir ayak işine mi yollasın?

Daniel da giderek artan bir tedirginlikle yerine oturdu. "Ortak arkadaşımızla ilgili," dedi.

"Başka ne var? Bunu burada konuşamayız. Karım kapıda dinliyor.'

Dan daha önce Xav'ın Ella'yı eleştirdiğini hiç duymamıştı. Tekrar ayağa kalktı ve merdivenlerin başına doğru yürüdü. Bir dakika sonra geri döndü. "Mutfakta telefonla konuşuyor," dedi başını arkaya atmış ve gözlerini kapatmış olan Xav'a. "Megan gitti. Nerede olduğunu biliyor musun?

O masmavi gözler fıldır fıldır açıldı. "Nereye gitti?

Daniel, Xav'ın sarhoş olmasının mümkün olduğunu düşündü. Bayat ya da başka türlü alkol kokusu alamıyordu ama bu serseri tanıdığı Xav değildi.

Daniel, 'Bilmiyorum, bu yüzden sordum' dedi. Felix'e haber vermeden bir haftalık izin aldı ve gitti. İkiz evleneceğiniz için sana bir şey söylemiş olabileceğini düşündüm.

Dan bir an için çok ileri gittiğini , sonra Xav ayağa kalktı ve odadan çıktı, çıkarken beceriksizce kapı çerçevesine sürtündü. Birkaç saniye sonra geri geldi, bir elinde cüzdanı, diğerinde bir kartvizit vardı.

Dan kartı aldı. "Travelodge," diye okudu. 'Abingdon Yolu'ndaki. Oraya ne zaman taşındı?'

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Xav. 'Cumartesi günü kapıdan içeri soktu. Ella açmadığı için çok şanslıydım.

"Yani, hala orada mı?

Xav'ın gözleri düştü. "Nereden bilebilirim ki?

"Bence bir tur atmalıyız. Sen sürebilir misin?"

Xav başını kaldırdı. 'Ve ne? Ona ne diyeceğiz? Onun hakkı var

işten izin almak için.'

Ona söylemek zorundaydı. Bundan kaçış yoktu. "Dostum, başka bir şey daha var," dedi. "Eğer henüz bilmiyorsan.

Xav'ın gözleri kısıldı. "Ne?" dedi.

Dan ona, "Megan'ın babasına bir şey oldu," dedi, "*Şimdi onu yakından izle, gözlerindeki titreşimi izle.*

"Ne? Xav tekrar söyledi.

"Erken saatlerde saldırıya uğradı. Oldukça kötü dövülmüş. Göz teması sabit kaldı. "Nerede? Oxford'da mı?

"Karavanında. Biri zorla girmiş.'

Xav'ın yüzünde önce şaşkınlık, sonra da şok ifadesi belirdi. "Kahretsin.

"Kesinlikle. Daniel, Xav'ın kendisi kadar şaşırmadığını gösteren hiçbir şey göremiyordu. "Bütün sabah yerel haberlerdeydi," dedi. "Duymamış olmana şaşırdım.

Xav çok hareketsizleşmişti; artık neredeyse hiç göz kırpmıyor gibiydi.

"Ben de pek dinlemem," diye itiraf etti Daniel. "Talitha anlattı.

Xav başını ellerinin arasına aldı. Konuştuğunda sesi boğuk çıkıyordu. 'Şu umursamaz, sorumsuz inek. Nasıl oldu da bu kadar hızlı organize edebildi?

Tamam, bu senaryoya uymuyordu.

"Sence Tal mi ? Dan denedi. "Yani birine mi ?

Xav başını kaldırıp ona baktı; elleri yumruk olmuştu. 'Tabii ki, çok iyi yaptı. O acımasızdır.'

"Bilmiyorum-" diye başladı Daniel.

'Megan'ı hapishanede saldırıya uğrattı, Tanrı aşkına, onu cezasının iki katı boyunca orada tutmak için komplo kurdu. O şeytani bir amcık Dan ve gerekirse hepimizi otobüsün altına atar.

"Senin yaptığını düşünüyor.

Xav'ın yüzü inanmazlıkla karıştı.

Daniel kendini destekledi. "O da öyle söyledi, senin yaptığını düşünüyor. Bunun senin parlak zırhlı şövalye parti parçan olduğunu düşünüyor.

Xav onunla alay etti. "Saçmalıyor. Adil oyun, ikna ediciydi.

Xav'ın girip Megan'ın babasını öldüresiye dövmesi mi?

Dan, Xav'ın şiddete eğilimli olduğundan hiç şüphelenmemişti. Felix, o farklıydı, Felix birkaç kadeh içtiğinde kendini izlerdin, gençken bile, ama Xav'ı değil.

"Neden? Daniel söyledi. 'Tal bunu neden yapsın ki? Her şeyi yavaşlatmak, Megan'ı oyalamak ve bir karşı teklif yapmak konusunda anlaşmıştık.

'Evet, ben odadayken. Ben gittikten sonra kim bilir neye karar verdiniz. Belki de Megan'ın babasının biraz hırpalanması gerektiğine karar verdiniz, böylece Megan'a bunun daha sonra olacaklar için bir ön ödeme olduğunu söyleyebilecektiniz.

Daniel derin bir iç çekti. Xav iyi bir yalancıydı; öte yandan Tal da öyleydi. Dürüst olmak gerekirse hiçbir fikri yoktu. Daha da kötüsü, birkaç gün önce sahip olduğu her şey üzerine bahse girebileceği grubun dayanışması dağılıyordu.

Peki grup olmadan elinde ne vardı? Hiçbir şey.

"Megan'ın nerede olduğunu kesin olarak bilmek iyi olur," dedi sonunda. "Onunla konuşmasak bile. Ve eğer konuşursak, ona babasından bahsedebiliriz.

"Ayakkabılarımı giyeyim. Xav büyük bir çaba harcıyormuş gibi ayağa kalktı ve kapıya yöneldi.

"Dostum," diye seslendi Daniel. "Bir duş al.

Abingdon Yolu'ndaki Travelodge'a gitmek otuz dakikadan biraz fazla sürdü ve Daniel zamanının çoğunu Megan'ın babasına yapılan saldırının arkasında kimin olduğuna ve Xav'ın gerçekte neyin peşinde olduğuna karar vermeye çalışarak geçirdi.

Cuma gecesi hem Megan hem de Xav havuz evinden ayrıldıktan sonra diğerleri ikisi arasında bir bağ olduğundan şüphelendiklerini söylediklerinde hiç şaşırma-mıştı.

Amber, "*Megan'dan her zaman hoşlanmıştı*," demişti. "*Bunu söyleyebilirim. Ve belli ki Megan da onun için aynı şeyleri hissediyor.*

Xav Megan'ın nerede kaldığını biliyordu - şimdi ikisi işbirliği mi yapıyordu? Xav, Ella'yı bırakıp Megan'la kaçmayı mı planlıyordu?

Travelodge'un dışındaki otoparkın yaklaşık dörtte biri doluydu.

"Megan'ın arabası. Daniel küçük mavi bir hatchback'i işaret etti. "O burada. Ne diyeceğiz?" diye sordu Xav'la birlikte resepsiyona doğru yürürken.

"Güzel soru," diye yanıtladı Xav. "Aklıma bir şey geldiğini söyleyemem.

Xav'ın Travelodge'un kapısını açmasını izleyen Daniel büyük bir hata yaptığını fark etti. Xav artık mantıklı düşünmüyordu. İkisinin bir planı yoktu ve zaten yeterince kötü olan işler daha da kötüleşmek üzere olabilirdi.

Resepsiyonun arkasındaki kadın başını kaldırdı ve gülümsedi.

"Bir misafirinizi görmeye geldik," diye duyurdu Xav. 'Megan Macdonald. Odasını arayabilir misiniz?'

Xav biraz temizlendikten sonra normal yakışıklı haline geri döndü ve resepsiyonistin gülümsemesi genişledi.

'Elbette, efendim. Bana tahammül edin.'

Resepsiyon görevlisi telefonu açtı. "Kim arıyor diyeyim?" diye sordu birkaç saniye sonra.

"Xav. Bir başka gülümseme alışverişi. Daniel pencerenin yanında beklemek üzere uzaklaştı. Bu büyük bir hataydı. Telefonunu eline aldı; Tal'i, hatta Felix'i bile aramak zorundaydı. Bu tek başına üstesinden gelebileceği bir şey değildi.

Resepsiyon görevlisi 'Yanıt alamıyorum,' dedi. "Deneyebileceğiniz bir cep telefonunuz var mı?

Xav Daniel'a döndü. "Deneyebileceğimiz bir cep telefonumuz var mı?

Elbette Megan'ın cep telefonu numarası onlarda vardı. Xav ona bunu sormuyordu, aramaları gerekip gerekmediğini soruyordu. Hayır, kesinlikle aramamalıydılar; Dan'e göre buraya gelmek aptalcaydı, hatta belki de tehlikeliydi.

Xav onun cevap vermesini beklemeden kararını verdi, kendi telefonunu çıkardı ve muhtemelen Megan'a ait olan bir numarayı çevirdi. Daniel'ın zil sesini duyabilmesi için telefonu havaya kaldırdı. Sesli mesaja geçti.

Resepsiyon görevlisi telefonu kapattı. "Mesaj bırakmak ister misiniz?" diye sordu.

"Arabası otoparkta," dedi Xav. "Mavi Nissan. Cevap vermemesinden biraz endişeliyim. Odasına birini gönderebilir misiniz?

'Gönderecek kimsem yok ama işleri bitince temizlikçilere sorabilirim. Herhangi bir sorun olduğunu fark etmişlerdir.

Yapabileceklerinin en iyisi buydu. Xav kıza teşekkür etti ve ikisi birlikte binadan ayrıldılar. Xav kendi arabasına doğru yürürken Daniel da Megan'ın arabasının park ettiği yere ilerledi. Ne aradığından tam olarak emin değildi.

ya da planlamak için. Belki ön cam sileceğinin arkasına bir not bırakırsınız?

Küçük mavi Nissan tamamen sıradan bir arabaydı: içi temiz ve düzenliydi, arabayı kullanan kadına dair hiçbir ipucu yoktu. Daniel karanlık iç mekânı görebilmek için gözlerini güneşten koruyarak içeri baktı, sonra tekrar Travelodge'a baktı. Hangisinin Megan'ın odası olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama gözlerinin onu izlediğini hissediyordu. O buradaydı, hastanede değil, polise soruşturmalarında yardım etmiyordu, ama burada, metrelerce ötedeydi. Pencereleeri taradı, bir çift göz aradı.

Xav seslendi, "Seni okula bırakmamı ister misin?"

Xav gitmeye hazır görünüyordu ve dönüş yolu uzundu. Daniel ona katıldı ve otoparktan çıkıp Abingdon Yolu'na girdiler. Xav arabayı otomatik pilota bağlanmış gibi sürüyordu, çenesi sıkılıydı ve hiçbir şey söylemiyordu.

"Şimdi ne olacak? Dan sessizliğin kendisini rahatsız etmesinin ardından sordu. "Hastaneyle temasa geçip nasıl olduğunu öğrenelim mi?"

Xav gözlerini yoldan ayırmadı. "Umurunda mı?"

Daniel bunu düşündü. "Pek sayılmaz. Gary Macdonald'ın sağlık durumu endişelerinin en küçüğü gibi geliyordu.

Okulun kapısında durdular. Xav sessizce oturdu, yoluna bile bakmadan arabadan inmesini bekledi.

"Xav," dedi Daniel. "Ne ?"

Arkadaşı ona bakmadı. "Yapmam gerekeni. Sana da aynısını yapmanı öneririm.

Amber? Amber, sen misin? Söylemek zorundayım Bu akşam gelen kutumda hayal kırıklığı yaratan bazı haberler var.

Amber A34 yolunda hızla ilerlerken arabanın hoparlöründen kendine özgü bir ses yükseldi.

"Ben de üzgünüm," dedi, "ama sanırım en iyisi bu.

'Ama, ama, yani, çok iyi idare ediyordun. Sen -nasıl denirdi- yeşil banklarda çalışan anneler için bir pin-up kızsın.

"Bunun iğrenç derecede cinsiyetçi olduğunu , değil mi?

Yine de bunu duymak güzeldi. Tam olarak böyle olmaktan gurur duyuyordu. "Oh, kahretsin, üzgünüm. Size söylemekte sakınca görmüyorum, demek istediğim, normalde asla kamuoyuna açıklamazdım - ve milyon yıl geçse de kamuoyuna açıklanmayacak - ama bir sonraki şirkette üst düzey bir iş için gözümüz sizdeydi.

yeniden düzenleme.'

Bunu biliyordu elbette; Westminster'ın yarısı bunu biliyordu. Eğitim istemişti, çevreyle yetinebilirdi.

"Minnettarım. Ama gerçek şu ki, önümüzdeki birkaç hafta içinde bazı sorunlar yaşayabilirim. Kişisel sorunlar. Ve hükümeti gerçekten utandırmak istemiyorum. Şimdi çekilmem daha iyi olur.

Duraklama üç saniye sürdü. "Anlıyorum. Peki, bu durumda Belki de haklısındır. Senin kararlarına güveniyorum Amber. İyi şanslar. Ve yaptıkların için teşekkür ederim.'

"Benim için bir onurdu, Sayın .

Görüşme sona erdi ve kariyeri de sona erdi. Koltuğunu korusa bile, bir daha asla yeşil bankların üzerinden bakanlık pozisyonlarına tırmanmaya cesaret edemeyecekti. Amber boğazının arkasında bir hıçkırık oluştuğunu hissetti. On altı yaşından beri istediği iki şey vardı: başbakan olmak ve Xav ile evlenmek. Ve Megan ikisini de ondan çalmıştı.

A34'ten dönerek Godstow boyunca kısa bir mesafe sürdü.

Talitha kendi arabasından inerken Trout Inn'e ulaşmak için yola koyuldu. Otopark çoktan dolmuştu ve nehir kıyısındaki barın bahçeleri akşam güneşinin tadını çıkaran insanlarla doluydu.

Talitha selam vermeden, hatta gülümsemeden Amber'a katıldı. Son birkaç hafta içinde arkadaş olmaktan çıkmışlardı.

"Manastırda buluşacağımızı söylemiştim. Talitha köprüye ve Çayır Limanı'na doğru yürüdü.

Hayır; Talitha'yla arkadaş olmayı uzun zaman önce bırakmıştı.

Amber başını barın güvertesindeki kalabalıktan uzak tutarak onu takip etti; burası sıcak bir akşamda buluşmak için pek de akıllıca bir yer değildi. Çalkalanan suları güneş ışığında gümüş renginde parlayan savağı ve ardından nehrin gezilebilir kısmını geçti. Kıyılarda tekneler demirlemişti ve havayı mangal kokuları dolduruyordu. Uzaktan çocukların ciyaklamalarını duyabiliyordu. Port Meadow, Oxfordlu aileleri bir mıknatıs gibi kendine çekiyordu.

Karşı kıyıda, iki kadın -Talitha Amber'ın yetişmesine izin vermişti- aşağıya, rıhtıma indiler. Oradan, eski otlaklar boyunca kısa bir yürüyüş onları Godstow Manastırı'nın kalıntılarına götürdü.

On ikinci yüzyıla tarihlenen ve bir zamanlar Henry II'nin metresi Rosamond Clifford'un evi olan manastır, etrafını çevreleyen taş bir duvar ve bir şapelin kabuğundan başka bir şey kalmayacak şekilde yıkılmıştı. Kadınlar bir zamanlar giriş kapılarının yere doğru yürüdüler. Felix'in boyu ve sarı saçları onu eski şapelin yanında kolayca fark etmelerini sağlıyordu ama ne Xav'dan ne de Daniel'dan bir iz vardı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Talitha ama Amber ona soru sorar gibi baktığında başını salladı.

"İşte Xav. Ona ulaştıklarında Felix omuzlarının üzerinden onlara bakıyordu.

Yüz metre arkalarında Xav berbat bir haldeydi: tıraş olmamıştı, üzerinde yıkanması gereken giysiler vardı.

Xav yeterince yaklaştığında Felix, "Dan'i getirebileceğini düşünmüştüm," dedi.

Xav başını salladı. "Ona ulaşamıyorum.

Talitha dudaklarını büzdü ve derin bir iç çekti.

"Megan'ın babasından haber var mı? Felix birinden diğerine baktı.

"Yaşayacak," diye yanıtladı Talitha.

"Bu konuda bir şey söylemek isteyen var mı? Amber, Xav'ın konuşurken gözlerini Talitha'dan ayırmadığını fark etti.

"Güzel soru. Tal Xav'ın bakışlarını tuttu.

"Neler oluyor? Amber sordu.

"Tal, Megan'ın babasını dövdüğümü sanıyor," diye yanıtladı Xav.

"Bence dövdü. "Neyi kaçırıyorum? Amber omuz silkmiş olan Felix'e döndü.

"Çocuklar, Megan'ın babasını kimin dövdüğü umurumda değil," dedi Felix. 'Herif pisliğin tekiydi, muhtemelen hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir sürü şeyle uğraşıyordu ve bunu herhangi biri yapmış olabilir. Eğer daha kötüye giderse, bana kalırsa bu sorun ortadan kalkmış olur. Tal, bizi ne için görmek istedin?

Dört tarafı ortaçağdan kalma taş duvarlarla çevrili çimenlik alanın ortasında, dikkat çekici bir şekilde duruyorlardı. Amber bir bankın yanına geçmelerini ya da daha az dikkat çekecek herhangi bir şey için su yolu boyunca yürümelerini önermek istedi ama henüz hepsi burada değildi. "Dan'i beklememiz gerekmez mi?" sordu. "Gerçekten geliyor mu?

"Tamam, ben başlıyorum. Talitha Amber'ı görmezden geldi. "İlk olarak, Megan hâlâ bölgede. JR'da, babasının bulunduğu koğuşta görülmüş.

"Emin misin? Xav sordu.

Macdonald'ın başka bir kızı yoksa tabii. Konuştuğum koğuş görevlisi, kızının onu kontrol etmek için bir kez geldiğini söyledi. Fazla kalmamış.'

Amber dedi ki, 'Yani bizden kaçıyor. Onu tam olarak suçlayamayız.

"Sanırım Ella'yı takip ediyor olabilir," dedi Xav. 'Geçen gün eve pazarla ilgili saçma bir hikayeye geldi. Bir wholefoods tezgahında bekliyormuş ve servis sırası ona geldiğinde, biraz tanıdığı tezgah sahibi kız kardeşinin uzun süre bizimle kalıp kalmayacağını sormuş. Beklerken Ella'nın hemen yanında duran ve Ella'ya tıpatıp benzeyen, sadece biraz daha yaşlı bir kadın olduğunu söyledi. Etrafa bakmışlar ama o her kimse gitmiş.

"Yani? Felix şaşkın şaşkın baktı.

Xav, "Ella, Megan'ın küçüklüğüne çok benziyor," dedi. "Yakın zamana kadar fark etmemiştim ama öyle.

Felix, "Dostum, baskı seni zorluyor," diye söze başladı.

"Hayır, o haklı," diye araya girdi Amber. 'Siz ikiniz tanıştığınızda fark ettim. Dürüst olmak gerekirse tüylerim diken diken oldu.

Xav şaşkınlıkla Amber'a döndü. "Hiçbir şey söylemedin.

'Hangi amaca hizmet edecekti ki? Çok mutluydunuz - neden bunu bozma riskine ki? Ama Megan Ella'nın etrafında dolanıyorsa, bu bir endişe kaynağı.

"muydu Tal? Felix sordu. "Çünkü gitmem gereken başka yerler var.

"Oh, dahası da var," dedi Talitha. "Daniel'i bulamıyorum.

Haberin dank etmesini bekledi.

"Pardon, ne? Xav söyledi.

Talitha ilk kez sinirlenmiş görünüyordu. 'Üç gündür onu arıyorum,' dedi. 'Mesajlarıma cevap vermiyor ve okul da çok ihtiyatlı davranıyor. Sonunda ailevi bir acil durumla ilgilenmek için beklenmedik bir süre izin almak zorunda kaldığını kabul ettirdim ama telefonda bana başka bir şey söylemediler.

Amber bu yeni haberi sindirmekte zorlanıyormuş gibi hissediyordu. Önce Megan, şimdi de Daniel mı?

Talitha, "Bana ailesiyle ilgili acil bir durumdan bahsedeceğinden emindim," diye devam etti. "Ben de ailesini aradım.

"Onlarla hala görüşüyor musun? Felix sordu.

Talitha, 'Onlar için birkaç kez oyunculuk yaptık,' dedi. "Waterperry'deki çiftlik hâlâ onların. Her neyse, ondan hiç haber almamışlar. Bu sözde ailevi acil durumdan haberdar olduklarını düşünmüyor musun?

"Başka bir ailesi yok," dedi Amber. "Erkek ya da kız kardeşi yok.

"Ben okula gittim," diye devam etti Talitha. 'İnsanları gözünüzün önündeyken başından savmak çok daha zordur. Onlara onun avukatı olduğumu ve bazı randevularını kaçırdığı için endişelendiğimi söyledim. Yer göstericiyi getirdiler ve o da benden kurtulmak için elinden geleni yaptı ama sonunda Salı sabahı Dan'den aldıkları bir e-posta mesajını görmeme izin verdiler.

"Ve," diye sordu Felix, Talitha nefes almak için durduğunda. "Her şeyden önce, onun telefonundan gönderilmiş.

tepki almak için etrafına bakındı, tepki alamayınca kızgınlığını belli . "Bir aile ziyareti için çağrıldığı yazıyordu.

Acil bir durum varmış ve birkaç hafta yokmuş. Lütfen acil toplantıları yeniden planlayabilir ve aldığı dersler için yer ayarlayabilirler mi? Belli ki utanmışlardı. "All Souls'un efendisinden beklenecek bir davranış değil bu.

"Sence bir yerlerde saklanıyor mudur? Xav sordu. "Ne kazanacak ki?

'Hayır, saklandığını sanmıyorum,' diye tersledi Talitha. 'O mesaj tamamen yanlış. Dan'ın konuşma tarzı bu değildi.

Yine de Amber diğerlerinin yetişmeye çalıştığını hissediyordu.

'Okul fark etmezdi,' diye devam etti Talitha. "Onu bizim gibi tanımıyorlar. Ve onun telefonundan gönderilmiş. Dan'ın nereden bilebiliriz ki?

Kimse konuşmadı.

"Her şeyden önce, Pazartesi sabahından beri ondan haber alan oldu mu? Talitha söyledi. "Onunla en son o zaman konuştum.

"Ben de," diye ekledi Felix.

Xav dedi ki, 'Onu Pazartesi öğleden sonra gördüm. Evime geldi.

Talitha neredeyse öfkeyle Xav'a döndü. "Neden? Ne istiyormuş?

"Megan'ın nerede olduğunu bilip bilmediğimi sormak, onun da bir kaybolma numarası yaptığını söylemek için. Tanrım, bu da ne, Harry Houdini gösterisi mi?"

"Odaklan," diye tersledi Talitha.

"Ona Travelodge'da kaldığını söyledim.

Talitha'nın yüzü gerginlikten iki büklüm oldu. "Neden bize söylemedin?

"Sormadın ki. Xav'ın sesi de yükseliyordu. 'Dan ortaya çıkana kadar firar bilmiyordum. İkimiz arabayla oraya gittik. Arabası dışarıdaydı ama ondan hiçbir iz yoktu. Ve ne olursa olsun, Megan'ın babasını ilk kez o zaman duydum. Herifin yanına bile gitmedim, o yüzden anlat Talitha.

Amber gergin bir şekilde etrafına bakındı. Kimse onları duyacak kadar yakın değildi ama vücut dilleri pek çok şeyi ele veriyor olabilirdi. "Birlikte olmaları mümkün mü?" diye sordu.

Felix dedi ki, 'Dan ve Megan mı? Ne için?' dedi.

"Hayır, size göre ben onun suç ortağıyım," dedi Xav. "İkimizin tam olarak ne planladığını düşünüyorsunuz?

"Dostum," dedi Felix, "bu hiç yardımcı olmuyor.

Xav'ın içinden enerji sızıyor gibiydi. "Yardımanın ötesinde olduğumuzu düşünmüyor musun?

Talitha, "Kes ," dedi. 'Yapmamız gerek-'

Felix Talitha'yı susturmak için elini kaldırdı. "Size söylemem gereken bir şey var çocuklar.

"Ne? Talitha sözünün kesilmesinden hoşlanmıyordu.

"Bir haftadan biraz fazla bir süre önce Megan'ın arabasına bir takip cihazı yerleştirdim. Felix grubun etrafına baktı, sanki herhangi birinin itiraz etmesine cesaret ediyormuş gibi. "Onun neyin peşinde olduğunu bilmemiz gerektiğini hissediyordum.

"Neden bize söylemedin? Yine Talitha.

"Çünkü o da bize güvenmiyor," yanıtladı Xav.

"Hayır, haklısın Xav. Bilmiyorum. Cihazı kurduktan birkaç saat sonra geceyi senin evinde geçirdiğini bize söylemedin. Bize söylemediğin başka ne var?"

Talitha'nın ağzı açık kaldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?

"Bana söyledi," dedi Amber. 'Geri çekil, Felix. Sen de Tal.'

Felix sahte bir teslimiyetle iki elini havaya kaldırdı.

"Peki, şimdi nerede? Talitha sordu.

Bunun üzerine Felix telefonunu çıkardı ve birkaç saniye ekrana baktı. "Blackbird Leys," dedi, Oxford çevre yolundaki bir sitenin adını söyleyerek. 'Arabası son yirmi dört saattir aşağı yukarı sürekli olarak orada. Travelodge'dan ayrılmış olmalı.

"Yeni yatak odası mı? Talitha söyledi. "Ev söyledi. Felix omuz silkti.

'Tamam, bize anlattığın için teşekkürler,' dedi Talitha. 'Yardıma olacak. Ona göz kulak olursun, değil mi? Şimdilik Dan'i bulmamız gerekiyor. Ben onun emrine gidiyorum, bakalım içeri girmenin bir yolunu bulabilecek miyim? Amber, sen de gelsen iyi olur. Bir hükümet bakanını korkutucu bulmazlarsa, tek başıma pek şansım olmaz.

Amber, "İstifa ettim," dedi.

Felix ve Xav şaşkınlıklarının yüzlerine yansımaya izin verdiler. Talitha gözünü bile kırpmadı.

"Bu kamuoyunun bilgisi dahilinde mi?" diye sordu.

"Henüz değil.

"O zaman gitmeye hazırız.

Kutsal Masumlar tarikatı, Cowley Yolu'nun biraz gerisinde ama okula yürüme mesafesinde bulunan on altıncı yüzyıldan kalma bir evde yaşıyordu. İki kadın ön kapıdaki dahili telefonda içeri girmeye çalıştılar; büyük, ferforje demir kapı sessizce açıldıktan sonra arkalarındaki yerine kayarak geri dönüyordu.

"Daha önce buraya gelmiş miydin? Amber kendini fısıldarken buldu.

Avlu, lavanta dizilerine ve özenle kesilmiş çitlere rağmen sade, bir ortaçağ evinin bahçesinden çok bir hapishanenin avlusunu andırıyordu. Onları üç taraftan çevreleyen taş duvarın boyu yirmi metreye yakın görünüyordu ve Amber duvarın uzunluğu boyunca çoktan yıkılmış iç duvarların ve kemerlerin dış hatlarını görebiliyordu. İleride, ortasından bir kemerin geçtiği üç katlı, değirmen benzeri bir bina uzanıyordu.

"Asla. Talitha da bu yerden rahatsız olmuş gibiydi. "Bana ziyaretçi kabul edilmediğini söyledi.

Belki de sessizliktendi. Devasa taş duvarlar şehrin sesini bastırıyor, motorlu taşıtların hayal bile edilmediği bir zamanın yanılsamasını veriyordu.

Amber, "Pek de ev gibi sayılmaz," dedi. "Herkes nerede?

Çakılların üzerinde ilerlerken arılar etraflarında dans etti ve yavaş yavaş trafik dumanının kokusu lavanta kokusuna dönüştü, ancak kemerin gölgesine adım attıklarında böcekler geri çekildi. "Buraya kadar gideceğiz," der gibiydiler, "ama daha fazla değil.

Günün tüm sıcaklığı sanki güneş kapatılmış gibi kaybolmuştu ve Amber kemerli geçidin kenarlarına sıkışmış iki ahşap kapıya endişeyle baktı. Talitha'nın fark etmeyeceğini umarak ona biraz daha yaklaştı.

Daha küçük olan ve uçsuz bucaksız taşları yumuşatacak herhangi bir bitki örtüsü bulunmayan ikinci avlu, daha çok bir ibadethaneye benziyordu.

Ancak bu kez duvarların yerini binanın kanatları almıştı. Düzinelerce siyah, pervazlı pencere onlara doğru bakıyordu.

Tam karşıdaki kapıdan, kahverengi ile gri arasında bir renkte uzun bir cübbe giymiş, keşiş gibi giyinmiş bir adam çıktı. Elli yaşlarında görünüyordu, traşlı ve kısa kesilmiş saçları vardı. Gözleri gri, teni solgundu; geniş ve uzun kollarının arasından görünen elleri Amber'a balmumu heykellerde gördüğü elleri hatırlatıyordu ve tırnakları alışılmadık derecede uzundu. Yakınlaştıklarında, konuşmadan birinden diğerine baktı.

Amber, "Bizi içeri aldığınız için teşekkür ederiz," dedi. Keşiş onu duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi.

Talitha bir süre sonra, "Kapıda da açıkladığım gibi, Daniel Redman'ı arıyoruz," dedi. "Biz onun eski arkadaşlarıyız. Ben aynı zamanda onun avukatıyım. Sanırım küçük bakan Amber Pike'ı tanıyorsunuzdur?"

Keşişin gözleri Amber'in yüzüne kaydı. "Korkarım size yardımcı olamayacağım," dedi, kekelemenin en hafif ipucunu taşıyan bir sesle. "Belki de çıkarken kapıların sıkıca kapanmasını sağlayacak kadar iyi olursunuz?"

Talitha keskin bir nefes aldı. "Burada mı yaşıyor?" diye sordu. Keşiş başını eğdi.

"Okula gittik. Bize birkaç gündür gelmediğini söylediler. Hasta mı?"

"Korkarım bunu söyleyemem.

Talitha keşişe bir adım daha yaklaştı. Topuklu ayakkabılarıyla neredeyse onun boyundaydı. '*Korkarım* bu yeterince iyi değil. Daniel'in iyiliği için endişeleniyoruz. Eğer bana bir şey söyleyemeyecekseniz, onunla doğrudan konuşabilmemiz için odasına götürülmesinde ısrar edeceğim.

Keşiş yerinde durdu. "İmkansız. "Neden?"

'Bu kutsal bir emirdir. Sınırlarımız içinde kadınlara izin verilmez. Daniel'in bir telefonu var, ancak o buradayken telefonun açık olması kurallarımıza aykırı. Size onun numarasını aramanızı ve mesaj bırakmanızı öneririm.

"Birçok kez denedik," diye araya girdi Amber. Onun için çok endişeleniyoruz. Haftalardır onu düzenli olarak görüyorduk ve aniden ortadan kayboldu. Dönem sonundan önce okulu terk etmesi duyulmamış bir şey.

ve eğer hasta olsaydı, eminim bize söylerdi.'

Adam ilk kez tereddütlü görünüyordu. Gözleri düştü ve tekrar yükseldiklerinde inançlarının bir kısmını kaybetmişlerdi.

"Odasına gidemeyeceğimizi anlıyorum," diye devam etti Amber, "ama başka birinin gitmesi mümkün mü? İçimizi rahatlatmak için?"

Keşiş, 'Korkarım bu anlamsız olur,' dedi. "Kardeş Daniel burada değil.

Talitha'nın yeniden konuşmaya başlamak üzere olduğunu hisseden Amber elini koluna koydu. "Peki bize onun nerede olduğunu söyleyebilir misin?" dedi. "Ya da ne zamandır kayıp olduğunu?"

"Korkarım ikisi de değil, çünkü bilmiyorum. Pazartesi akşamı yemekte görülmüş ama bundan daha fazlasını söyleyemem.

Pazartesi akşamı - Xav ile birlikte Megan'ı aramak için Travelodge'a gittikten hemen sonra.

"Polisle konuştunuz mu? Talitha sordu.

Bir kaç çatma çizgisi keşişin rahatlığını bozmuştu. 'Hayır. Şu aşamada telaşlanmamız için bir neden yok. Kardeşlerimiz istedikleri gibi gelip gitmekte özgürler. Daniel'in biraz yalnızlık ve düşünme ihtiyacı hissetmiş olması ve bu nedenle kullandığımız birkaç inziva yerinden birine gitmiş olması mümkündür. Amber Talitha'yla bakışlarını paylaştı ve diğer kadının ne düşündüğünü tam olarak anladı. Daniel'in bir şey olduğunda kaçması tipik bir davranış olmaz mıydı?

Hepsi çok mu fazla?

"Bize herhangi bir ayrıntı verebilir misiniz? Amber sordu, 'Böylece iletişime geçmeye çalışabiliriz?

'Korkarım ki hayır. Kardeşlerimiz inzivaya çekildiklerinde, bilinçli olarak modern dünyadan uzak durmayı seçmiş oluyorlar.

"Ya zarar vermek için geldiyse? Talitha sordu.

Keşiş, "O zaman Tanrı'nın elindedir," diye cevap verdi.

Bu Talitha için çok fazlaydı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bir sonraki hamlesini planlıyormuş gibi etrafına bakındı. Bu keşişi iterek geçmenin dışında yapabileceği bir şey yoktu. "Hadi Amber, burada işimiz bitti.

Amber kendini rahat hissettiğinden daha hızlı bir şekilde patika boyunca geri çekildiğini hissetti.

Keşiş arkalarından, "Size bir şey söyleyebilirim," diye seslendi.

İki kadın patikadan döndüler.

Keşiş, 'Daniel kişisel eşyalarının çoğunu geride bıraktı,' dedi. "Cüzdanı ve telefonu odasında duruyor.

Takip eden günlerde Talitha Daniel'i ne kadar özlediğini öğrenince çok şaşırdı. Bu biraz okula gönderilmiş sinir bozucu küçük bir kardeşe sahip olmak gibiydi - Tanrı'ya şükür, sonunda - ama ilk bir saatlik coşkudan sonra, yemekler hazır olduğunda her zaman sizi bulmaya nasıl geldiğini, çikolatalı dondurmadan ilk kepçeyi sizin almanızı sorun etmediğini ve yanlışlıkla, tamam, bilerek, DS'sini kırdığınız zamanı ailenize anlatmadığını hatırladınız.

Anaokulundaki ilk günlerinde Daniel yemekhanede onun yanına oturmuş ve saçlarını beğendiğini söylemişti. Çikolata düğmelerini onunla paylaşmış ve o zamandan beri hayatında sürekli bir varlık olmuştu. Bir süre -üniversite yılları ve hemen sonrası- birbirlerinden uzak kalmışlar ama iletişimlerini hiç koparmamışlardı ve sosyal medyanın gelişiyile birlikte her gün, hatta günde birkaç kez iletişim kurabiliyorlardı. Daniel'e kocasından daha yakın olduğunu fark etti.

Kendisine haber vermeden gittiği gerçeğini bir türlü kabullenemiyordu.

Perşembe akşamı Daniel'in emrinden ayrıldıktan sonra Talitha özel dedektifine dini inziva yerlerini araştırması talimatını vermişti ama bunlardan çok azı halka açıktı, daha da azı telefonlara cevap veriyordu ve hiçbir, ama hiçbir, yanlarında kimlerin kalabileceğine dair ayrıntıları açıklamıyordu. Cuma günü oyun bittiğinde, Daniel'in inzivaya çekildiği yeri bulamayacağına gönülsüzce karar vermişti. Eğer gerçekten bir yere gittiyse. Nedense gittiğini sanmıyordu, çünkü bu Daniel'in ona söyleyeceği bir şeydi.

Cumartesi günü bir ara bunun kendi hatası olduğu sonucuna vardı; Dan'in Megan'ın dönüşünü ne kadar kötü karşıladığını fark etmeliydi. Duygusal açıdan hiçbir zaman güçlü olmamıştı ve son birkaç haftanın stresi ona fazla gelmişti. Onun farkına varmalı, onunla daha fazla ilgilenmeliydi. Ama o her zaman en az ilgi isteyen kişi olmuştu.

hiç endişelenmemişti çünkü kendi içine kapanıktı, okulu ve Tanrısı vardı. Bunun ötesini görmeliydi. Arabayı Daniel kullanıyordu. Her ne kadar suçu paylaştıklarını söyleseler de, elleri direksiyonun üzerindeydi.

Pazar günü geç saatlerde, bilinçaltının en derin yerinde gizlenen düşünceyi artık görmezden gelemezdi. Daniel ona her şeyi anlatmıştı ve anlatmaması için düşünebildiği tek bir neden vardı. Teker teker diğerlerini aradı ve ertesi akşam kendisiyle buluşmalarını söyledi.

Bu tek başına yapabileceği bir şey değildi.

Daniel'in ailesi Waterstock köyünden çok da uzak olmayan Thame Nehri'ndeki küçük bir adada, ortaçağdan kalma bir değirmen evinde yaşıyordu ve Amber oraya daha önce birçok kez gitmişti. Gerçi kızlar doğduğundan beri gitmemişti, çünkü derin sulara gömülen dik bahçe duvarlarını düşünmek bile artık endişelenmesi gereken küçük çocukları olduğu için ona dehşet veriyordu.

Talitha'nın evden uzağa park etmesi yönündeki talimatını hatırlayarak şeride yanaştı. Beş dakika erken gelmişti ama Felix onun önündeydi. O arabadan inerken Xav yanaştı.

"Dan'in ailesiyle yüzleşebileceğimden emin değilim," dedi, üçü yolda toplandığında. "Ve biz bir şey öğrenmeden onları neden endişelendirelim?"

"Planın onları ziyaret etmek olduğunu sanmıyorum. Xav, Amber onu son gördüğünden beri çaba göstermişti. Tıraş olmuş ve daha temiz görünüyordu; yine de yorgun görünüyordu. "Neden yolun aşağısına park edelim ki?" diye bitirdi.

Köşeden beyaz bir Range Rover görüldüğünde Felix, "Tal geldi," dedi.

"Ne? Onlara yaklaşırken Talitha'dan gerginlik yayılıyor gibiydi; her zamanki gibi saldırganlığı Amber'a yönelmişti.

Amber, "Böyle kıyafetlerin olduğunu bilmiyordum," diye cevap verdi. Talitha'nın üzerinde pamuklu kargo pantolonu ve solmuş bir tişört, ayaklarında ise aşınmış yürüyüş botları vardı. Kraliçe'yi önlük ve kadife çiçeği içinde görmek gibi bir şeydi bu.

Felix Talitha'nın ayakkabılarına baktı ve gergin bir kahkaha attı. "Ne oldu?" diye sordu ona. "Neler oluyor?"

Talitha doğrudan bakamıyor gibiydi. "Benimle gelmeniz gerekiyor," diyerek değirmene doğru yola koyuldu.

Şaşkınlık içindeki Amber ve iki adam kısa bir yol boyunca ilerledikten sonra kendilerini Thame Nehri'nin karşısına geçiren halka açık patikaya çıktılar. Daniel'in ailesinin evinin o kadar yakınından geçtiler ki, annesi mutfak penceresinde olsaydı onları görebilirdi.

ve küçük adanın karşı tarafındaki başka bir köprüye.

İkinci köprünün tepesinde, savağın gürültüsü hâlâ kulaklarındayken Talitha durdu.

"Çocukluğumun yarısını burada geçirdim," dedi etrafındaki ağaç çemberine, kaybolan patıkaya, ötesindeki tarlalara ve çayırlara bakarak. "Dan'in ailesinin benim ailem olmasını dilerdim çünkü beni kendi ailemden daha çok seviyor gibiydiler.

Amber, Talitha'nın hayatının mükemmel olmadığını itiraf ettiğini bir kez bile duymamıştı.

Talitha konuşurken suyun üzerine doğru eğilerek, "Dan'in annesi çok şaşırtıcı hikâyeler anlatırdı," dedi. "Bize buradaki ağaçlarda perilerin yaşadığını ve geceleri ortaya çıkıp defne yapraklarından yelkenliler, örümcek ağlarından yelkenliler yaptıklarını ve bu derede yarışlar düzenlediklerini anlatırdı. Bize kıyıda defne yaprakları ve gece çöktüğünde perilerin kullanması için geride bırakılmış tekneler olacağını söyledi. Bunu uydurduğunu fark ettiğimde on yaşında olmalıydım.

Amber kendi şaşkınlığının iki adamın yüzüne de yansıdığını gördü; bu tanıdıkları Talitha değildi.

"Yazın Sicilya'da olmadığım zamanlarda buradaydım," diye devam etti Talitha. 'Kendi başımıza su kenarında oynamamıza izin verilmezdi ama Dan'in annesi meşgulken gizlice kaçardık. Bu adanın her santimini biliyorum.

Amber, Felix'in saatine baktığını gördü. Yine de bir şey söylemedi. Hassasiyetiyle tanınmayan Felix bile bunun önemli olduğunu anlayabiliyordu.

"Tal. Xav kilo vermiş görünüyordu, hatta o günden bu yana geçen birkaç gün içinde

Amber onu görmüştü. "Her neyse, söyle bize.

Talitha yukarı bakmamıştı. Dedi ki, 'Bu köprü buradan görüldüğünden daha uzun. Ve tam altımızda eski bir demir kanca var.

Amber, Felix'in gözlerinin kocaman açıldığını gördü.

"Bu köprünün altında oynardık," dedi Talitha. 'Kancaya bir ip bağlar ve onu salıncak olarak kullanırdık. Ailelerimiz çok kızardı, hatta benimkiler bile, ama hiç bilmiyorlardı.

Felix tökezleyerek Amber'ın göz hizasından uzaklaştı ve köprünün diğer tarafına doğru eğildi. Xav'a baktı ve onun sertçe yutkundüğünü gördü.

Ne biliyorlardı ki o-

"Bir keresinde bana -" diye devam etti Tal, "şaka yapıyormuş gibi davrandım, ama içten içe öyle olmadığını biliyordum - eğer kendini öldürmek isteseydi, bunu burada, köprü'nün altında yapardı, çünkü kimse bu köprü'nün altına bakmazdı.

Amber Xav'ın yaklaştığının farkındaydı. Xav'dan Felix'e ve Talitha'ya bakarak, her birinin yüzünde aynı dehşet ifadesini görerek, "Hayır," demeyi başardı.

"Şimdi onu bulmam gerekiyor," dedi Talitha. 'Hepinizi buraya sürüklediğim için özür dilerim, bunu tek başıma yapabileceğimi sanmıyordum.

Uyurgezer gibi bankaya doğru ilerledi. "Burada bekle," dedi. "Ben aradığımda polisi ara.

"Oh, hayır bilmiyorsun. Felix ona yetişti. 'O köprü'nün altına tek başına gitmiyorsun. Xav, Amber'a göz kulak ol.'

Talitha başını salladı. 'Ben bunun için giyindim, sen değilsin. Düzgün bir takım elbiseyi mahvetmenin ne anlamı var?

"Daniel iyi bir takım elbiseye değer. Amber Xav'dan uzaklaştı ve banktaki diğer ikisine katıldı. "Hepimiz gidiyoruz.

Su Amber'ın beklediğinden daha soğuktu ve çamur daha derindi. Adamlar gibi o da ayakkabılarını çıkarmıştı ve engebeli, çakıl taşlarıyla kaplı nehir yatağında ilerlerken Xav'a tutundu. Felix ve Talitha bir adım öndeydi.

Felix köprü'nün taş ayağına ulaştı. Birkaç adım daha atarsa hemen altını görebilecekti. Bir eliyle kendini taşa yaslayıp diğer eliyle Talitha'ya tutunarak ilerledi, su dizlerinin üzerindeydi. Xav ve Amber onu takip etti. Amber sallanan gölgeyi gördü ve nefesi kesildi, sudan kaçmak üzereyken Xav'dan uzaklaştı. Sonra gölge hareket etti, bu Dan'in değil Felix'in gölgesiydi. Tekrar Xav'ın elini tuttu.

Amber eski köprü'nün altındaki karanlık, balçık dolu mağarayı son gören kişiydi. Burası korkunç bir yerdi ve Daniel'ın bu hayatta gördüğü son şey olsaydı korkunç olurdu.

Öyle değildi. Demir kanca tam olarak Talitha'nın söylediği ve çocukluk salıncakları yerinde duruyordu. Daniel hiçbir yerde görünmüyordu.

On beş dakika boyunca öfkeli ve Felix'in matarasının içindekilerin çoğunu içmesi gerekti ama sonunda Talitha tekrar konuşabilecek kadar sakinleşti.

"Onu bulamadığımıza sevindim," dedi yüzündeki rimel izlerini silerken. "Ama yanılmıyorum. Daniel bizi terk etmezdi. Şimdi değil, her şey olup değil.

Ve cüzdanı olmadan hiçbir yere gidemezdi. "Bir de pasaport meselesi var," diye hatırlattı Amber ona. "Çılgın keşiş Evinde bize kardeşlerin hiçbirinin pasaportu olmadığını söyledi,' diye açıkladı adamlara. 'Dan'ın odasında eski bir tane bulmuş, biz öğrenciyken sahip olduğu pasaportun aynısı. Köşesi bile kesilmemiş, yani yeni bir pasaport için hiç başvurmamış. Ülkede bir yerlerde olmalı.

"Bu salakların polisi aramadığına inanamıyorum," dedi Felix. 'Polisin şu anda bu işe karışması bizim çıkarımıza değil.

"Talitha da tam olarak bu noktaya değindi," dedi Amber. "Pek de iyi gitmedi.

Talitha içini çekti. "Ben sadece cüzdan ve telefonun uzun bir seyahat planlamadığını gösterdiğini ve bunların odasındaki varlığının endişe kaynağı olduğunu belirttim. Peder Ted, kardeşlerin inzivaya çekildiklerinde yanlarına sadece dönüş yolculuğunu karşılayacak kadar para aldıklarını söyledi. Daniel'in mahremiyetini ihlal etmek için herhangi bir neden göremiyordu.

"Bu inziva yerlerinin izini sürebilir miyiz? Felix sordu.

Talitha ona, 'Hiç yok - zaten denedik,' dedi. 'Ve bu anlamsız - o geri çekilmeye gitmedi.

Lıkralı bir koşucu patıkada belirmeden birkaç saniye önce koşan ayak sesleri duyuldu. Geçmesine izin vermek için kenara çekildiler.

"Burada Poohsticks oynardık," dedi Talitha, koşucu gittiğinde. 'Dan dal toplamak için yıllarını harcardı ve köprüye yaklaşıp yaklaşmaz çoğunu elinden alırdım. Her seferinde gözyaşlarına boğulurdu ama annesine asla söylemezdi. Ben de bunu yapmaya devam ettim.

"Sen kan emici bir avukat olmak için doğmuşsun. Felix yere eğildi ve iki dal aldı. Daha uzun ve kalın olanı Talitha'ya verdi. Bir süre sonra Xav da biri biraz eğilmiş iki dal buldu ve birini Amber'a uzattı. Dört arkadaş köprünün tepesinde durup aşağıya, suya baktılar.

Felix, 'Tam olarak hızlı akan bir yer değil,' dedi.

Talitha ona, 'Asla öyle değil,' dedi. "Orası bir durgun su.

Felix, "Bir, iki, üç, başla," diye anons etti ve dört sopa suya düştü. Dördü birden döndüler ve kendilerini köprünün karşı tarafına geçirecek adımları atmaya başladılar.

"Bu Amber'ın," dedi Xav, kırık bir dal ve ardından üç tane daha belirlediğinde. "Aferin, Am, her zaman karanlık at.

Talitha küçük bir sesle, "Keşke bunu daha önce yapsaydık," dedi. "Altı kişiyken.

Amber göz ucuyla Felix'in Talitha'ya bir adım daha yaklaştığını ve bir kolunu beline doladığını gördü. Bir saniye sonra Xav'ın kolunun kendi omuzlarına dolandığını hissetti. Ona doğru eğildi ve başını onun göğsüne yasladı. Gözlerini kapatıp, hafızasından hiç çıkmayan Xav'ın kokusunu içine çekerek, sadece bir saniyelğine, hayatın çok farklı olduğunu hayal etmesine izin verdi.

O gece daha az sarhoş olsaydı, Xav'a bunu yapmaması için yalvarabilirdi; fikrini değiştirmesini sağlayabilirdi, bunu biliyordu ve o olmasaydı, bu gerçekleşmezdi. Şimdi altı eski arkadaş olabilirlerdi, eski günleri yâd ediyorlardı. Gözlerinin arkasında yaşlar toplandı.

"Peki nerede o zaman Tal?" diye sorduğunu duydu Felix'in.

Talitha, 'Bir şey oldu' dedi. Onun burada olduğu konusunda yanılmışım ama bu konuda yanılmıyorum' dedi.

Amber gözlerini tekrar açtı. "Yani bir kaza gibi mi?" dedi. "Kaza olsaydı çoktan bulunurdu. Talitha'nın sesi

Duygusallıkla gerilmişti ve başını sudan kaldırmıyordu.

Felix, "Çekingene davranmak sana yakışmıyor, Tal," dedi.

Talitha derin bir nefes alırken omuzları çöktü. "Son birkaç gün içinde Megan'ın babası feci şekilde dövüldü ve Daniel ortadan kayboldu," dedi. "Bu iki adamın ortak noktası ne, daha doğrusu kim?

Xav, "Megan da ortadan kayboldu," diye işaret .

Talitha sonunda döndü ve Amber'ın deyimiyle mahkeme suratını takındı. "Megan'ın hayatta olduğunu biliyoruz çünkü hastanede görülmüş. Dan'ın hayatta olup olmadığını bilmiyoruz.

"Arabası hâlâ Blackbird Leys'de," dedi Felix, "ama bir sokaktan diğerine taşınmış. O yaşıyor.

"Megan Dan'i incitmez," dedi Xav.

Talitha, "Affedersiniz ama Megan Dan'in içini açtırmaya ve böbreklerinden birini söktürmeye hazırdı," diye cevap verdi, "o yüzden katılmıyorum. Ayrıca Amber'ın çocuklarından birini kaçırmaya ve babasını öldürtmeye de hazır. Sanırım yapamayacağı çok az şey olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

"Uzun zamandır hapiste," dedi Felix. "Kimse hapishaneden değişmeden çıkamaz.

Xav, 'Dan'e hâlâ zarar vermez,' diye karşı çıktı. "Ona ihtiyacı var.

Talitha derin bir nefes aldı. "Belki de planının işe yaramayacağını, onun iyiliklerini kabul etmeyeceğimizi anlamıştır. Belki de bu B planıdır." Grubun etrafına bakındı. "Çocuklar, onu geçen Cuma gecesi gördünüz. Çok öfkeliydi. Öyle ya da böyle, kendi hakkını alacak.

"O zaman bizi polise şikayet eder," dedi Felix. 'Eğer hepimize kazık atmak istiyorsa, bunu yapmanın yolu bu, değil mi?

Talitha başıyla onayladı. 'Kanıtı hala öyle, ama ya yoksa? Ya o yirmi yıl boyunca kaybolduysa ya da yok edildiyse? Xav, o su kulesi neye benziyordu?"

"Tam olarak su geçirmez değil," diye itiraf etti Xav. "Soğuk ve nemli.

'Peki, şu senaryoya ne dersiniz: Megan hapisten çıkar ve yıllar boyunca onu ihmal etmemizin intikamını almaya kararlıdır. Artık elinde kanıt yok, ama biz bunu bilmiyoruz, bu yüzden kanıt çalışıyor. İyilikler talep ediyor ve bizim de ona uymamız için parmaklarını çapraz tutuyor. Bunu yapmayacağımızı anladığında, hatta şüphelendiğinde, başka bir plan yapıyor.

"Buradaki kusur," dedi Felix, "Megan'ın bildiği tek şey, bizim de buna uyacak olmamız. Ona aksini söylemedik.

Xav bitkin bir sesle, "Bu tam olarak doğru olmayabilir," dedi.

"Ne demek istiyorsun? Talitha sordu.

"Geçen Pazar gecesi onu görmeye gittim," diye itiraf etti Xav. Travelodge'da. Bu, bizimle yüzleşmesinden iki gün sonraydı. Ona Ella'dan boşanmayacağımı söyledim.

"Ne yaptın? Felix bembeyaz kesilmişti.

"Ona üzgün olduğumu ama bana şantaj yapılmayacağını ve hiçbirinizin de yapmayacağını düşündüğümü söyledim. Bunun olmasına izin vermeden önce itiraf edeceğimi söyledim.

Felix ve Talitha dehşet dolu bakışlar attılar ve Amber Felix'in yumruğunun sıkıldığını gördü.

"Xav-" diye başladı Amber. Ondan bir adım uzaklaştı.

"Dan'i sen öldürttün. Talitha'nın gözleri dehşetle irileşmişti. Bir an için Xav'a saldıracak gibi oldu. "Dan senin yüzünden öldü.

"Sakin ol, Tal. Felix girdi.

"Dan'de duracağımı mı sanıyorsun? Talitha Xav'a bağırdı. "Önce ona gitti çünkü ulaşılması en kolay kişi o ve bir kuzu kadar yumuşak başlı. Başını Amber'a çevirdi. 'Sırada sen varsın, Eski Bakan. Artık güvenliğin olmadığı için kolay hedef olacaksın. Sonra, bilmiyorum, muhtemelen ben. Bizi teker teker seçiyor.

"Tamam, dur. Dur. Felix Talitha'yı kollarının üst kısmından tuttu ve nazikçe sıktı. "Ciddi misin?" dedi Xav'a döndüğünde. "İtiraf etme konusunda mı?

"İstiyorum. Xav'ın sesi titriyordu. 'Üzgünüm çocuklar, gerçekten üzgünüm ama tüm bunlar - Dan'in cesedini bir köprü'nün altında aramak - artık bunu yapamam. Hiçbirinizi bu işin içine atmayacağım. Megan'la arabada sadece benim olduğumu, bana aşık olduğu için sessiz kalmayı kabul ettiğini söyleyeceğim.

Köprüyü terk edene kadar bir adım geri gitti, sonra bir adım daha. Onları terk ediyordu. Grup dağılıyordu. Önce Dan, şimdi de Xav.

"Bunu kabul etmeyecektir. Talitha'nın sesi çaresizdi.

Xav yürümeye devam etti. "Muhtemelen hayır," dedi. 'Ama onun sözüne karşı benimki olacak. Ve seninki, eğer hala bununla yaşayabileceğine karar verirsen. Onu değiştirmene geri götürecek patıkaya ulaşmıştı. 'Aslında bizim yaptığımız da bu: Artık kendisiyle yaşayamayanlarımız polise gidip arabada olduğunu itiraf ediyor. Yapabilenler ise, sizi ele vermeyeceğim.

Felix, "Dostum, bunu yapma," dedi.

"Sana bir hafta veriyorum," diye seslendi Xav. 'Gelecek hafta bu zamana kadar hiçbir şey yapmayacağım. Bu size kararınızı ve halledilmesi gereken her şeyi halletmeniz için zaman tanır. Sonra ben içeri gireceğim.

"Xav, bizi kurtların önüne atıyorsun. Amber, Xav'ın peşinden bir adım atarken gözlerinin arkasına yaşlar dolduğunu hissetti. 'Eğer davayı yeniden açarsan, polis hepimizi yakalayana kadar durmayacaktır. Felix ve benim çocuklarımız var.

Xav, "Talitha ve benim de çocuksuz da olsa bir hayatımız var," dedi. "Sadece ben artık kendi hayatımı yaşayamıyorum.

Bir elini vedalaşmak için kaldırdı, hareketsiz bir dalga selama benzer bir şeye dönüştü ve sonra dönüp uzaklaştı. Bir saniye sonra gitmişti.

Xav önceki haftayı hayatını iptal ederek geçirmişti: mal varlığını taşımak, vasiyetini güncellemek, ipoteğini ödemek. Ella para konusunda umutsuzdu ama onu korumak için elinden geleni yapmıştı. Cuma günü, üstesinden gelmesi imkânsız kişisel zorlukları gerekçe göstererek işinden istifa etmişti.

Evi fiziksel olarak boşaltmak, kıyafetleri ve spor malzemelerini Oxfam' götürmek daha zor olmuştu ve Waterstock'tan eve döndüğünde Ella'yı oturma odasında yere bağdaş kurmuş, yüzü kızarmış ve dışarıdaki çöp kutusundan aldığı bir fotoğraf albümünün sayfalarını çevirirken hıçkıra hıçkıra ağlarken bulduğunda pek de şaşırmamıştı.

Halının üzerinde ona katıldı, kolları ve bacaklarıyla onu sardı, o yaz olmasaydı bir gün kendi çocuğuna yapacağı gibi.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadı kulağına.

"Bunu bana hiç göstermedin bile," diye mırıldandı. 'Neden ben görme fırsatı bulamadan çöpe attın?'

Gençlik yıllarına ait, şimdi baktıkça yüreğini yakan resimler: bir tepenin üzerinde, Oxford'un en seçkin bölgelerinden birinde bir ev, fenerler ve mumlarla dolu bir bahçe; neredeyse büyümüş, parlak renkli kıyafetleri ve tenlerindeki parıltılarla vahşi ve güzel çocuklar. Bir ateş çukuru, titreyen ışıktaki parlayan arkadaşlarının yüzleri, Xav'ın omzunda uyuklayan Amber'ın çilek sarısı saçları neredeyse yere düşüyordu; Felix, genç bir İskandinav tanrısı gibi uzun ve altın rengi; ve Daniel, solgun ve güzel, neredeyse on yedi yaşında kadınsı; Talitha da, dağınık, koyu saçlarında düğün çiçeklerinden bir taç; ve biraz uzakta, gümüş saçlı ve ince Megan.

"Keşke seninle daha önce tanışsaydım," dedi Xav, ayağa kalkarken, albüm şimdi elindeydi. "Keşke seni daha uzun süredir tanıyor olsaydım."

Talitha ve Felix o akşam onu fikrini değiştirmesi için ikna etmeye çalıştılar. Büyük fedakarlığın hiçbir işe yaramayacağını savundular; o hala

Suçluluk duygusuyla ya ayacaktı ama kefarecini ödeyemeyeceği bir yerde. Telafi etmenin birden fazla yolu olduğunu söylediler: Bir hayır kurumunda çalışabilir, parasının çoğunu daha az şanslı olanlara bağı layabilirdi. O son derece yetenekli bir adamdı, sunabileceği çok şey vardı ve kendini tuvalet temizliği ve sebze soyma gibi bir hayata kapatmak asıl suçtu. Onlara yaptığı hazırlıkları anlattı ve onlara da aynısını yapmalarını tavsiye etti.

Onlar ayrıldıktan bir saat sonra Amber onu aradı. Hı kırıklar arasında diğerlerinin söylediği her şeyi tekrarladı. Adam ona  zg n olduğunu söyledi ve telefonu kapattı.

St John Caddesi'ne karanlık çöktüğünde, Banbury'nin eteklerindeki evlerinden anne ve babasını aradı ve onlarla yıllardır hatırlayabildiği en uzun sohbeti yaptı. Onları sevdiğini söyledi; ikisi de ona neyin yanlış olduğunu sordu.

Salı sabahı erkenden, güneş doğmadan bir süre önce uyandı. Yatak odasının yarı aydınlığında yatarken, karısı yanında usulca nefes alırken, sanki biri rüyasında ona fısıldamı  gibi Megan'ın kanıtı nereye sakladığını biliyordu.

Xav diğerklerine hiçbir şey söylemedi, çünkü artık bunun kendisi için bir fark yaratıp yaratmayacağını bilmekten çok uzaktaydı. Bütün gün boyunca başka bir şey düşünemedi ama evden çıkmak için de hiçbir harekette bulunmadı. Hava kararmaya başladığında, arabasıyla şehrin birkaç mil dışına, şehrin güney tarafındaki ormanlık alana gitti. Park etti ve onu hedefine götürecek olan uzun yürüyüşe başladı.

Will Markham'ın ailesi artık Boars Hill'de yaşamıyor olabilirdi ama ev muhtemelen hâlâ oradaydı ve bahçe de değişmemişti. Eğer öyle olmasaydı, arazi , ağaclar kesilmiş ve bir site kurulmuş olsaydı, o zaman yanılıyordu. Ama öyle olmamıştı ve o da değildi.

Ağaçların tepesinde çatı görüldüğünde nefes nefese kalmıştı ama yirmi bir yıl önceki o gecenin her ayrıntısını hatırlıyordu.

Will on yedinci yaş gününü kutladığında Haziran ayının ortasıydı ve aile evine yapılan bir çadır eklentisi, altıncı sınıfın tamamını ve komşu okullardan gelenlerin büyük bir kısmını davet edebileceği anlamına geliyordu. O gece yaklaşık üç yüz on altı ve on yedi yaşındaki genç evdeydi. Birçoğu gece yarısı evlerine gitmişti ama Xav ve küçük bir grup, evin yaklaşık çeyrek mil aşağısında, bahçenin dibindeki ateş çukurunun etrafında toplanmıştı. Diğerleri birer birer uzaklaşmış, sadece o ve Megan kalmıştı. Megan'ın hoşlandığı erkekler hakkında onunla alay ediyordu. Megan onun her önerisini reddetmişti ama birisinin olduğu fikrini reddetmemişti ve nedense Megan'ın hoşlandığı çocuğun kimliğini öğrenmek çok önemli hale gelmişti.

Ateş sönmeye başlayınca oradan ayrılıp ormana doğru ilerledi; Xav da bir battaniye ve fener alıp onu takip etti. Çevre çitinin yanında, açık araziye açılan bir kapıdan birkaç metre ötede, büyük bir kayın ağacının yanında durmuşlardı. İkisi oturmuştu ve Xav'ın içinde şöyle bir his vardı

bir şey, özel bir şey üzereydi. "Bak," dedi. "Bu bir buluşma ağacı.

Ağacın devasa gövdesinin etrafındaki kabuk parçalarını kazıyan çiftler, kalpleri kazıyarak iki harf kümesi oluşturmuşlardı. Xav titrek bir kalbi işaret etti. "Felix ve Ari Hughes," dedi. "Noel'de burada yaptığımız toplantıyı hatırlıyor musunuz?

"Ne kadar sürdüler, altı hafta mı?

Xav anahtarlarını buldu ve kabuk kolayca çıktı. "Devam et," dedi ve anahtarları Megan'a uzattı. "Bana bir ipucu ver.

Megan, Felix'in aylar önce kazıdığından çok daha düzgün olan bir kalp taslağını ve ardından kendi baş harflerini kazıdı: *MM*. Xav bekledi, kalp atışlarının bir parça hızlandığını hissetti ve sonra durdu.

"Kendi baş harflerini kazıyabilir. Anahtarları geri verdi.

Belki bu kadar çok içmeseydi ne demek istediğini anlayabilirdi ve bir şekilde anlamıştı da. Ama daha on yedi yaşında bile değildi ve kızlar yabancı bir ülkeydi, bir gün kendini rahat hissedeceği bir ülke, ama o zamanlar, bir elinde turist haritası, diğerinde deyim kitabı, garip ana caddede dikkatle ilerliyordu. Gözlerini ona dikmiş, kelimelerin gelmesini bekliyordu ama kelimeler onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Kendini aptal gibi hisseden Xav anahtarları cebine koydu ve bir saniye sonra Megan ayağa kalkarak eve doğru yola koyuldu.

Ertesi gün ailesiyle birlikte yurtdışına gitti ve Megan'ı okulda altıncı sınıfın başlangıcına kadar bir daha görmedi, o zaman Megan alışılmadık derecede soğuk ve mesafeli olmaya başlamıştı. Yarıyılta ilk kez seks yapmak için yanıp tutuşuyordu ve Amber'ın ona karşı istekli olduğunu duyduğunda, altıncı sınıfın en güzel kızlarından biriydi, elbette hayır diyemezdi. Böylece Amber'la sevgili olmuşlar, Megan yarım kalmış bir iş haline gelmişti.

Hâlâ öyleydi.

Markham bahçesinin dibindeki kapının kilidi açıktı ve Xav sessizce içeri girdi. Ateş çukuru hâlâ oradaydı ve etrafındaki oturakların soluk taşları ay ışığında parlıyordu. Dev kayın ağacı gece yarısı mavisini gökyüzünde göze çarpıyordu. Dibindeki uzun otların üzerine diz çökerek el fenerini oymalara tuttu. Ondan çok daha fazlası vardı.

Hatırlıyordu ama Will'in küçük kardeşleri vardı; başka gençlik partileri, baş harflerini kazıyacak başka çiftler de olabilirdi. Xav, yirmi yıl önce kendisinin temizlediği ağaç kabuğu parçasını bulana kadar fener ışığını gezdirdi.

Hatırladığı kalp şeklinde sadece bir çift baş harf, iki büyük Ms harfi vardı ama şimdi ikinci bir harf daha vardı. Yirmi bir yıl sonra Megan nihayet sevdiği çocuğun baş harflerini ağaca kazımişti. *XA*. Onun. Ve aşağıyı gösteren küçük bir ok.

Gövdenin yere en yakın kısmı ot ve eğrelti otlarının arasında görünmüyordu ama Xav kök yapısını ortaya çıkaracak kadar çekince küçük bir oyuk gördü. Yere yatarak fener ışığını yaktı ama karanlık bir delikten başka bir şey görünmüyordu. Kolunu yukarı çekti ve eliyle itti. Yumuşak zemin, çürüyen yapraklar, parmaklarını tırmalayan keskin bir şey, belki de eski bir yuva olduğunu düşündüğü dallardan oluşan bir ağ ve ardından soğuk, pürüzsüz plastik.

Ağacın altından çıkardığı kilitli poşet de, A4 boyutundaki kahverengi zarf da hiç dikkat çekici değildi. İçinde bir makara fotoğraf filmi ve yirmi yıl önce Talitha'nın havuz evinde hep birlikte imzaladıkları suç itirafı vardı. Ve ikinci, daha küçük bir zarf, ona elden gönderilmişti. Xav plastik torbayı cebine soktu ve mektubu okumak için ateş çukurunun yanına oturdu.

Sekiz saat sonra, Bayan Markham tarafından ateş çukurundaki külleri temizlemesi için görevlendirilen bahçıvan, Xav'ın cesedinin bulunmasıyla gününü tamamen mahvetti.

Amber St John Sokağı'nda durduğunda yolculuk hakkında hiçbir şey hatırlamıyordu. Yolda ölmüş ve garip bir arafta sıkışıp kalmış olması tamamen imkânsız değildi çünkü etrafındaki dünya bildiği dünya değildi. Zarif Regency terası keskin hatlarını kaybetmiş, kenarları bulanıklaşmış ve sabah oldukça serin olmasına rağmen yolun asfaltı sanki sıcak bir pus içindeymiş gibi parılıyordu.

Xav ölmüş olamazdı; bu Ella'nın yaptığı acımasız bir şakaydı.

Amber arabasını kilitlemeyi düşünmeden bıraktı ve caddenin karşısına geçti, kendi kendine bunun bir şaka olduğunu, Xav'ın kapıyı açacağını, özür dilerken dilinin sürçeceğini ve söyledi, çünkü kâbus sona ermişti, Xav tam önünde duruyordu ve ölmemişti.

Zile bastı. *Kapıyı aç Xav, aç şu lanet kapıyı.* Kapı açıldı ve Ella basamaklarda Amber'ın üzerinde yükseldi, güzel yüzü lekelerle doluydu.

O zaman gerçektir; Xav ölmüştü.

Amber birkaç dakika sonra, ikisi de artık Xav'ın olmayan evin ön odasında otururken ve elleri diğer kadın tarafından o kadar sıkı kavranıyordu ki yüzükleri parmaklarına batıyordu. Ella hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya devam ederken Amber etrafına bakınıp mendil, mutfak rulosu, havlu, herhangi bir şey aradı ve kendisinin de ne zaman yıkılıp çılgınlık atabileceğini merak etti.

"Hiçbiri mantıklı gelmiyor," diye sonunda başardı Ella. 'Orada ne yapıyordu? Orada kimseyi tanımıyoruz.

Nereye kadar? Ella, baştan başla. Polis ne dedi?' Amber etrafa bakmaya devam etti, bu kez üniformalı bir polis memurunun mutfakta pusuya yatmış olabileceği umuduyla. "Genellikle birini yaşlı bir akrabasının yanına bırakırlar.

Ella kendini toparlamak için gözle görülür bir çaba gösterdi. "Onu gönderdim. Her şeyi o kadar gerçek kılıyordu ki Amber. Onu bir daha göremezsem gerçek olmaz diye düşündüm. Daha fazla hıçkırık, sonra, 'Bir hata olabilir, değil mi? Yanlış kimlik. Sence bu mümkün mü?"

Amber bunun mümkün olduğunu düşünmek için her şeyini verirdi.

"Bu pek olası değil, Ella. Polis genellikle bu tür şeylerden oldukça emindir. Ne dediler?"

"Benden Bayan Attwood olduğumu teyit etmemi istediler ve sonra çok üzgün olduklarını ama kocamın bu sabah erken saatlerde öldürüldüğüne inanmak için sebepleri olduğunu söylediler. Durdu, gürültüyle burnunu çekti. 'Ama bu o olamaz. Boars Hill'de kimseyi tanımıyorduk. Neden bu kadar geç saatte Boars Hill'deki bir eve gitsin ki?"

Ella haklıydı, Boars Hill'de kimseyi tanımıyorlardı. Amber yirmi yılı aşkın bir süredir Oxford'un en pahalı yerleşim yerlerinden birine adım atmamıştı. Will Markham'ın on yedinci doğum günü partisinden beri.

"Cesedi teşhis etmemi istiyorlar - en yakın akrabası olarak bunu yapmam gerektiğini söylüyorlar ama yapamam Amber. Daha önce hiç ceset görmedim. İlk gördüğüm nasıl Xav'ın olabilir?"

"Ella, ona ne olduğunu söylediler mi?"

Bunun bir trafik kazası olması mümkün müydü? Xav'ın arabasını dışarıda görmemişti. Bir trafik kazası korkunç olurdu ama normal düzenin tamamen dışına çıkmazdı.

"Kafa travması dediler. Ella hem nefes almakta hem de konuşmakta zorlanıyordu; astım hastası olması muhtemeldi. "Onu büyük bir evin bahçesinde bulmuşlar. Bazı taş oturakların yanında. Düşüp başını kötü bir şekilde çarpmış ve yardım beklerken ölmüş olabileceğini düşünüyorlar. Buna dayanamıyorum Amber, bütün gece orada yatmasına, kan kaybından ölmesine.

Daha sonra Amber da bunu düşünmekte zorlanacaktı. Şimdilik taş oturma alanında, bir ateş çukurunun etrafında oturup ot içtiklerini düşünüyordu, çünkü Will'in ailesinin kokusunu alamayacağı kadar uzakta olduklarını düşünüyorlardı.

"Ella, başka kimseye söyledin mi?" diye sordu. 'Talitha ya da Felix? Peki ya ailesi?"

Ella başını salladı. 'Hayır, ben seni aradım. Sen her zaman onun en iyi arkadaşıydın. Amber'ın daha fazla acıtamayacağını düşündüğü kalbine yeni bir bıçak darbesi. Onun

en iyi arkadaşım. Bunu gerçekten söylemişti. Karısına.

"Benimle gelir misin? Ella söyledi. "Onu görmek için yani. Tek başıma gidemem. Sen gelmezsen ben babasına yaptırırım.

Cesedi teşhis etmek istiyordu. Amber daha önce Ella'nın ne kadar genç olduğunu, hayatın sert yanlarına karşı ne kadar hazırlıksız olduğunu hiç fark etmemişti. O tatlı yaşlı adamın oğlunun cesedine bakmasını sağlayacaktı.

"Geleceğim," dedi. 'John Radcliffe'de mi? Git ve giyin. Şimdi oraya gidiyoruz. Amber diğer kadını ayağa kaldırdı. "Üst kata," dedi. "Giyin, seni yukarı çıkaracağım.

Ella odadan çıkar çıkmaz Amber Talitha'nın numarasını çevirdi. "Kiminle olduğu umurumda değil," dedi Talitha'nın sekreterine. "Hemen şimdi sözünü kesmeli ve ona küçük bakan Amber Pike'ın telefonda olduğunu ve bunun son derece acil bir mesele olduğunu söylemelisin.

Bekledi. Ona kadar saydı. Talitha'nın en acil çağrılara bile cevap vermeyi reddetmesini yadırgamazdı. Biraz daha saydı.

"Amber, ne oluyor lan? Talitha yirmi üç saniye sonra şöyle dedi.

Düşünme, kelimelerini seçme, sadece söyle. "Xav öldü.

"Ne?

'Tekrarlamayacağım. Bana tekrarlatmayın.' Sessizlik.

Garip bir . Sonra, "Bana gerçekleri söyle.

"Sabahın erken saatlerinde, Will Markham'ın Boars Hill'deki eski evinde. Taş oturma alanında başından yaralanmış halde bulundu. Polis düşmüş olabileceğini düşünüyor.

Talitha'dan başka biri olsaydı hıçkırıklarını tutuyormuş gibi çıkabilecek garip bir ses daha. "O düşmedi. Amber, düşmediğini biliyorsun, değil mi?"

Talitha'nın artık çenesini kapatması gerekiyordu. Xav'ın ölümü yeterince kötüydü; bunun korkunç bir kazadan başka bir şey olabileceği düşüncesi Amber'ın aklının alamayacağı kadar fazlaydı.

"Hayır, Tal, hiçbir şey bilmiyoruz. Bir süre daha sakın olmak zorundaydı. 'Ella'yı cesedi teşhis etmeye götürüyorum. Gidip onu görmeliyim, ona bakmalıyım - çocukluğumuzdan beri tanıdığım ve bir zamanlar evleneceğimi düşündüğüm adama - ve cesedini görmeliyim. Ailesi

O tatlı, yaşlı çift henüz bilmiyor. Muhtemelen onlara söylemek zorunda kalacağım. Bu onları öldürecek. Torunları bile yok.'

"Amber, Tanrı aşkına, kendine gel. Talitha'nın sesi daha çok kendine benziyordu. "Önce Dan, şimdi de Xav. Bu bir kaza değildi. Tanrım, bu sabah Felix'le konuştun mu? Ya o ...'

Düşündüğü her neyse, Talitha sözünü tamamlayamadı. Bir süre sonra, "Onu şimdi arayacağım," dedi. 'Sen Ella'yı morga götür. Polis büyük ihtimalle orada olacak, o yüzden ne söylediğine çok dikkat et.

"Bu sabah benimle konuşmak isteyecekler mi? Kötü panik yine başını kaldırmıştı. 'Ne soracaklar? Tal, bunu yapabileceğimden emin değilim.

Evet, görebilirsin. Xav'ı en son Pazartesi günü Waterstock'ta görmüştün. Dördümüz bir araya geldik çünkü Daniel için endişeleniyorduk. Bu kayıtlarda var ve tüm doğru şeyleri yaptık, bu yüzden bundan bahsetmemek için bir neden yok. Orada buluştuk çünkü Oxford'da yaşamayan sen ve Felix için uygun bir yerdi ama Dan'in ailesini endişelendirmek istemediğimiz için eve girmedik. Ondan önce onu ne zaman gördüğünüzü hatırlamıyorsunuz, günlüğünüze bakmanız gerekecek ve onun herhangi bir konuda özellikle endişelendiğini hatırlamıyorsunuz. Bunu yapabilir misin?"

Hayır, yapamazdı; odadan çıkabileceğinden emin değildi. "Sanırım," dedi, "ama Tal, buna dayanmam. Bu Xav.'

"Biliyorum, . Ama beni dinle Amber, dikkatli olmalısın.'

"Olacağım, aptalca bir şey söylemeyeceğim.

"Öyle demek istemedim. Hala yakın korumanız var mı?"

Amber bir an için konunun aniden değişmesine şaşırdı. "Hayır, istifa ettim, unutma.

Talitha çekti. "Kendine dikkat gerekecek," dedi. 'Eğer Megan seninle bağlantı kurarsa, onunla yalnız buluşma.

"Megan mı? Sence Megan'ın bu işle bir ilgisi var mı?"

"Amber, büyü artık! Eğer Xav bir kaza geçirmediyse - ki geçirmediğine bahse girerim - o zaman tabii ki Megan yaptı. Onu evinize almayın ve çocukların yanına yaklaşmasına izin vermeyin. Okullarını arayın, personelin bir risk olduğunu bildiğinden emin olun.

Amber daha fazla korkmanın mümkün olduğunu düşünemezdi.

"Xav'a zarar vermezdi, onu seviyordu.

"Cehennemde öfke yoktur Amber. Onu çevirdi. Planlarının suya düştüğünü gördü. Bana mantıklı olacağına söz ver.'

Kızlar, aman Tanrım - okulu aramak zorundaydı. "Söz veriyorum.

Felix'i arıyorum. Arabasını takip ediyor olmalıydı. Sana haber veririm. Şimdi, ciddiğim Amber, çok dikkatli ol.'

"Felix? Felix, hala orada mısın?"

Hat sessizliğe gömülmüştü. Talitha pencereden başını çevirdi ve çığlık atmak üzere olup olmadığını merak etti.

"Ben buradayım. Hattaki adamın sesi Felix'e hiç benzemiyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, ben iyiyim. Ben- Kahretsin,

Tal.' "Biliyorum.

Sessizlik, ama onun hızlı ve gürültülü nefes alışını duyabiliyordu.

"Felix, Megan olup olmadığını bilmemiz gerek. Dün gece onun arabasını mı takip ediyordun?"

Bir duraklama daha. saniye sonra, "Akşam erken saatlerde birkaç kez kontrol ettim," dedi. Araba hareket etmemişti. En azından hareket etmiş gibi görünmüyordu ama sinyal zayıftı. Akü bitmek üzere olabilir.

"En son ne zaman kontrol ettiniz?"

Emin değilim. Yaklaşık on. Bekle, son yolculuğu bulabilirim.'

Talitha bekledi. Arka planda sesler duydu; telefonun düşürülmesi, bir çekmecenin açılması, mırıldanılan bir küfür, sonra-

"Oh, Tanrım, Tal.

"Ne? Daha fazla korkamayacağınızı düşündüğünüzde, korkabileceğinizi, korkunun sınırı olmadığını öğrenirsiniz.

"Megan'dı," dedi Felix. 'Saat on biri birkaç dakika geçe St John's Sokağı'ndaydı ve sonra arabasıyla Boars Hill'e gitti. Onu oraya kadar takip etmiş.

Tal oturmak zorunda kaldı. Telefonda bağırarak, dün gece uygulamayı neden kontrol etmediğini sormak için ağzını açtı, çünkü etseydi tehlikeyi görecekti, Xav'ı uyaramayacaktı.

Bir anlamı yoktu. Olan oldu.

'Polise haber vermeliyiz,' dedi. Demek kadarmış. Yolun sonuna geldik.

Felix, "Yapamayız." dedi. Arabasına neden takip cihazı yerleştirdiğime dair iyi bir neden bulamazsanız olmaz.

'Onu durdurmalıyız. Sırada bizim için geliyor.'

Bu düşünce aklından geçer geçmez Talitha tekrar ayağa kalkmış, pencerenin önünde Megan'ın aşağıdaki sokakta olup olmadığını görmek için dışarı bakıyordu.

"Biliyorum," dedi Felix. 'Ve yapacağız, ama panik yapamayız. Biraz zaman ayıracağız, sonra konuşuruz. Amber'a da söyleme. Bu onu çileden çıkarabilir.

Dışarıda Megan'dan hiç iz yoktu. "Şimdiden sallanmaya başladığını söyleyebilirim. "Bir sebep daha. , Tal. Sen ve ben, biz sert adamlarız. Bunu yapabiliriz.'

Xav ölüyken yıllardır olmadığı kadar güzel görünüyordu. Megan'ın dönüşünden beri uzamaya bıraktığı saçları koyu bukleler halinde başının etrafına dökülüyordu. Yüzü onu öldüren yaradan etkilenmemiştir ve omuzları mermerden oyulmuş olabilirdi. Perde geri kayarken Amber Ella'nın elini tuttu ve sonunda Xav'ın yanında olan iki kişinin sevdiği ilk ve son kadın olmasında acı-tatlı bir tesadüf olduğunu düşündü.

"Bayan Attwood, bu sizin kocanız mı? Morga girerken onlara eşlik eden dedektif, arkalarında saygılı bir mesafede duruyordu.

Ella nefes nefese kaldı, başını salladı ve ağlamaya devam etti. Amber, "Bu Xav Attwood," dedi.

Dedektif kafeteryadaki masanın üzerinde şeker taneleriyle oynuyordu ve Amber onun ellerini tokatlamak, daha saygılı olması için ona bağışlamak istedi.

"Bayan Pike, Bay Attwood'a zarar vermek isteyebilecek herhangi biri aklınıza geliyor mu?

Ve böylece başlıyor.

"Ona zarar vermek mi? Amber kendini hafifçe şok olmuş gibi gösterdi. "Bunun bir kaza olduğunu sanıyordum. Dedektifin omzunun üzerinden Ella'nın ikinci bir dedektifle konuştuğunu görebiliyordu ve kendi kendine, ikisinden de karakola gitmelerinin ya da resmi bir sorguya girmelerinin istenmemiş olmasının iyi bir şey olduğunu söyledi. Henüz.

"İlk aklımıza gelen buydu," diye onayladı dedektif. "Bay Attwood muhtemelen içkiyi fazla kaçırmış, bahçede tökezlemiş ve kafasını taşlardan birine çarpmış.

Amber bekledi. Dedektif sağ işaret parmağının şeker tanelerinin yapıştığı yerini inceledi.

"Ancak bu teoriyle ilgili iki sorun var," dedi. "Birincisi, Bay Attwood'un kanında alkol bulunmamıştır ve ikincisi, otopside başının arkasında üç farklı çürük tespit edilmiştir. Kimse üç kez düşmez

bir sıra.'

"Sanırım değil. Amber son umut kırıntısının da uğup gittiğini hissetti. Talitha haklıydı elbette; o her zaman haklıydı. Xav öldürölmüştü.

"Yani, yapabilir misin? Ona zarar vermek isteyecek birini düşünebiliyor musun?"

Amber başını salladı. "Kimse yok," diye yalan söyledi. "Xav'ı sevmeyen biriyle hiç tanışmadım.

Dedektif not defterine baktı. "Onu Pazartesi günü Waterstock'ta gördüğünüzü söylüyorsunuz. Size nasıl görünüyordu?"

İşkence görmüş. Kırılma noktasında. Tüm hayatını çöpe atmanın eşiğindeydi. "İyi görünüyordu," dedi Amber. "Normal. İşiyle meşgul, tonlarca para kazanıyor, normal Xav.

Çenesinin etrafında yeni bir acı, gözyaşları tekrar tehdit ediyor.

"İlginç," dedi dedektif, "çünkü karısı tam tersini söylüyor. Haftalardır kendinde olmadığını iddia ediyor.

Amber kendine ağırdan almasını, düşünüyormuş gibi görünmesini söyledi.

Sanırım onu en iyi o tanıyor. Belki de onun görmesine izin verdiği şeyleri geri göstermedi.'

"Ve sadece dört gün önce işinden istifa etmişti. Bunu bilmiyordu. "Ben de bilmiyordum.

O zaman ciddiydi; Xav işlerini yoluna koyuyordu. Hayır, hayatını kapatıyor, onu terk etmeye hazırlanıyordu.

"Karısı hafta sonunu eşyalarını toplayarak geçirdiğini söylüyor. Onu terk etmeyi planladığını düşünmüş.

Bir bakıma öyleydi de. Amber başını salladı. "Benim için yeni bir haber.

"Siz Bay Attwood'un eski bir kız arkadaşısınız, değil mi?"

'Xav ve ben okulda çıktık. Bu yirmi yıl önceydi. "Yani ikiniz son zamanlarda görüşmüyor muydunuz?"

Amber bir soruya dürüstçe cevap verebildiği için rahatladığını hissetti. "Eğer bir ilişki yaşadığımızı kastediyorsanız, hayır kesinlikle yaşamıyorduk.

'Yine de daha geçen hafta kişisel nedenlerle istifa ettiniz. Bay Attwood'un aynı şeyi yapmasından birkaç gün sonra. Hükümeti utandıracak bir şey olmasından mı endişelendiniz?"

'Xav ve benim bir ilişkimiz yoktu. Bildiğim kadarıyla onun da kimseyle ilişkisi .

Komik, ama elimizden alınana kadar, insan doğruyu söyleyebilmenin basit tatminini asla takdir edemedi.

"Peki neden istifa ettiniz?

"Kızlarımın çocukluğunu çok fazla kaçıırıyordum - onlar büyüdüğünde ön sıralara dönebilirim.

"Bay Attwood'un gece yarısı neden Domuzlar Tepesi'ndeki evin bahçesinde olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Dürüstçe cevaplayabileceği bir başka soru. "Korkarım veremem. Orada büyüyen çocuklardan birini tanıyorduk, Will, en büyükleri, ama onu yirmi yıldır görmedim. Xav'ın onunla hâlâ görüşüp görüşmediğini bilmiyorum.

"Will Markham Birleşik Devletler'de. Dedektif tekrar not defterine baktı. "Bay Attwood son iki hafta içinde sizi endişelendiren ikinci arkadaşınız, öyle değil mi? All Souls Okulu'nun baş öğretmeni Dr. Daniel Redman'ın kayıp olduğu okul personeli tarafından bildirildi.

"Dan için endişeleniyorduk," dedi Amber, "ama evi bize onun bir inzivaya çekildiğini söyledi.

"Biz mi?

"Bir grup eski arkadaş. Tal ve Felix'in adını verdi, şimdi sadece ikisi kalmıştı.

"Onun kaybolduğunu neden polise bildirmediğinizi merak ediyorum.

Bunu düşündük. Ben istedim. Ancak Tal, Dan'in sadece biraz kendine zaman ayırmaya ihtiyacı varsa, yaygara kopararak onu büyük bir utanca sürükleyebileceğimizi savundu. Biraz zaman tanımaya karar verdik.

'Bay Attwood'un adını polis bilgisayarında arattım ve sizin ve Daniel Redman'ınkiyle bağlantılı çıktı. Hepiniz Megan Macdonald ile arkadaşınız, değil mi?'

"Uzun zaman önce.

Dedektif defterini bıraktı ve Amber'a uzun uzun baktı. "Onun da kayıp olduğunu biliyor muydunuz?

Talitha arabayı garaj yoluna çekip evinin kocaman siyah pencerelerini gördüğünde, boş bir eve dönmekten nefret ettiğini fark etti ve bunu kabullenmesinin neden bu kadar uzun sürdüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

Mark'la tanıştığında, eski evliliğinden olan üç oğlunun onun lehine bir puan olduğunu söylemişti kendine. Gürültülü, pis kokulu, sık sık iğrenç, bazen de komik olan bu çocuklar ona ihtiyacı olan tüm çocuklardı ve bir gün ona torunlarını armağan edeceklerdi, ama yine de fazla yakınlaşmak zorunda kalmayacaktı çünkü onlar onun - bilirsiniz - *gerçek* torunları olmayacaktı.

On beş günde bir yapılan ziyaretler ve hafta ortası yatıya kalmalar ihtiyacı olan tek aile yaşantısıydı ama şimdi Mark yokken, sık sık olduğu gibi, evin sonsuz taş zeminlerinde içinde bir ağırlıkla dolaşıyordu.

Arabada bir süre daha oturdu. Yedi yaşındaki en küçükleri Gus, yatak odasının penceresine Marvel çıkartmaları yapıştırmıştı ve bu durum Mark'ı kızdırmıştı; cafcıflı resimler evlerinin minimalist cephesini ucuzlatıyordu ama Mark oğlunun tarafını tutmuştu. Şimdi kendini Gus'ın sıcak, tıknaz vücudunu kanepede kendisinininkinin yanında özlerken buluyordu. Gus bir sarılma makinesiydi, yeterince uzun süre hareketsiz kalan sıcak her şeye sokulmaya hazırды ve ona karşı hiçbir zaman özellikle sabırlı olmamıştı.

Kendi çocuğuna sahip olmak için çok mu geç olduğunu merak ediyordu?

Ofisten çıktığından beri bardaktan boşanırcasına yağın yağmur ön camı bulanıklaştırıyordu. Talitha arabadan çıktı, son birkaç adımı koştu ve kendini içeri attı. Amber ve Felix'e verdiği tavsiyeyi hatırlayarak kilidi kontrol etti ve tam zinciri kapıya takıyordu ki bir şeylerin ters gittiğini fark etti. Aceleyle hırsız alarmına gidip alarmın çalmasını engelleyecek kodu girmesi gerekiyordu ama henüz alçak sesli alarm çalmamıştı. Alarm devre dışı bırakılmıştı.

Alarm kodunu sadece , Mark ve hizmetçileri biliyordu.

Mark'la daha önce Berlin'deki otel odasından konuşmuştu ve temizlikçi normal saatleri dışında asla gelmezdi. Öte yandan, o sabah alarmı çalıştırmayı unutmuş olması da mümkündü; şu anda aklında çok şey vardı.

Talitha'nın paltosunu küçük vestiyere asarken yağmur damlaları düştü. Her zamanki gibi bir kanca bulmak neredeyse imkânsızdı ve sayısız palto ve ceket, kapının zorlukla geri itebildiği büyük, şekilsiz bir kütle oluşturuyordu. Bu kadar çok ıvır zıvırı burada bırakmaları konusunda çocuklarla konuşması gerekecekti.

Topukları koridorda yankılandı ve el çantasının askısının tokası mutfak tezgâhının granitine çarptı. Buranın ne kadar gürültülü bir ev olduğunu daha önce hiç fark etmemişti. Arka duvarın tamamını kaplayan pencereler, dışarıdaki karanlığa karşı devasa bir aynaya dönüşmüştü ve arkasındaki asma kat galerisi mükemmel bir şekilde yansıtılıyordu. Biri aralık beş yatak odası kapısı görebiliyordu.

Bir şey - bir dal, çöp - mutfak penceresine çarparak onu sıçrattı.

"Alexa," dedi. "Panjurları kapat."

Bir saniyelik sessizliğin ardından dikey olarak asılı duran panjurlar mırıldanarak yerine oturdu. Geceyi kesmek işe yaramalıydı ama mutfığa kapanır kapanmaz, pencereleri ayna olarak kullanamaz hale gelir gelmez Talitha birinin onu izlediğine dair inkar edilemez bir hisse kapıldı. Döndü. Galeride hâlâ kimse yoktu elbette ama açık kapı bir sorundu. Çocuklar burada değilken yatak odasının kapısı kapalı tutulurdu. Yukarıda biri vardı.

Mutfaktan çıkarken bıçak bloğunun yanında durdu. Yedi bıçağın hepsi de tam olması gerektiği yerdeydi, ki bu da kendi başına iyi bir şeydi ve kesinlikle evin içinde bir tane taşımayacaktı çünkü bu fikir çok saçmaydı.

Ama bu onun bildiği hayat değildi, bu Dan'in ortadan kaybolduğu ve Xav'ın öldürüldüğü bir dünyaydı. Mark'ın sebze doğramak için kullandığını gördüğü orta boy bir bıçak seçti, çünkü daha büyük et bıçakları gerçekten saçma olurdu ve bu neredeyse elinde gizlenebilirdi.

Zemin kat boştu. Çoğunlukla açık planlı, saklanma yerlerinden yoksun, incelemesi kolaydı. Oturma odasındaki deri koltukların arkasında çömelmiş bir suikastçı yoktu; ön kapının yanındaki vestiyerdeki palto yığını tam olarak bir palto yığınıydı; Mark'ın çalışma odası dağınıktı, ama her zaman bıraktığı gibi Mark'ın dağınıklığıydı. Üst kat daha zor olacaktı.

Merdivenleri çıkarken bıçağın sapı terden kayganlaştı. Talitha, Mark'la paylaştıkları odadan başlayarak sırayla yatak odalarını kontrol etti, banyodakileri de unutmadı, dolap kapaklarını açarken geri çekildi, bu arada üst katta evden kaçmanın kolay bir yolu olmadığını farkındaydı. Üst katta, o Tuzağa düşmüş.

Tam olarak kapanmayan kapı en büyükleri olan Rupert'a aitti. Eşikte durdu ve bıçağı düzgünce eline kaydırды. Kalbinin atışları neredeyse acı verici bir hal almıştı.

Tamam, hadi!

Kapı duvara çarparak geri çekildi; görüş alanının dışında tiz bir ses bağırdı. Talitha çığlık atarak ileri atıldığında yatakta on altı yaşında bir oğlan çocuğu gördü. Yere bir akıllı telefon düşmüştü ve çocuğun kulaklığında onun gelişinin sesini engelleyen bir kulaklık vardı.

"Rupert, ne oluyor lan? Gerginliğin aniden boşalması Talitha'nın bağırmasına neden oldu. "Burada ne işin var senin?"

Zayıf, siyah saçlı çocuk kocaman açılmış gözleri ve acınası ifadesiyle ona baktı. "Özür dilerim, özür dilerim, kendimi içeri aldım.

Kalbi hâlâ çarpan Talitha bıçağı fark ettirmeden cebine soktu. "Hafta sonuna kadar seni beklemiyoruz. Annenin haberi var mı? Burada mısın?"

Rupert'ın yüzü özür dilemekten asık surata dönüştü. Aptal herif başının belada olduğunu düşünüyordu; onu gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.

"Stan'le kaldığımı sanıyor," dedi. "Onunla tartıştım.

Stan, Rupert'ın pek de hoş olmayan arkadaşlarından biriydi. "Peki neden eve gitmiyorsun?" "Annem Stan'in annesiyle çok iyi arkadaş. Beni dolaştırır ve özür dilerim, böylece garip olmaz.'

Stan'in annesi okul aile birliği başkanıydı ve güneşin etrafında

diğer anneler daha küçük gezegenler gibi daire çizdiler.

"Ya kontrol etmek için telefon eder ve orada olmadığını öğrenirse? Tal sordu. "Paniğe kapılır.

"Bana nasıl davranmam gerektiğine dair talimatlar içeren üç mesaj attı. Rupert telefonunu kaldırdı. "Cevap verdim. Hayatta olduğumu biliyor ama nerede olduğumu bilmiyor.

Talitha onun yanındaki yatağa uzandı. "Peki içeri nasıl girdin?" diye sordu.

"Buraya son geldiğimde yedek bir anahtar bulmuştum. Rupert'ın gözleri düştü. "Sende başkaları da var, kaçırmayacağını biliyordum.

"Büyüleyici. Peki ya hırsız alarmı?"

Omuz silkti. 'Aylardır biliyorum. Hepimiz biliyoruz.'

Talitha sesini yükseltti. "Alexa, hırsız alarmı kodunu değiştirmemi hatırlat. Alexa bir hatırlatma planladığında Talitha gülümsemesine izin verdi. "Aç mısın?" diye sordu.

Rupert'ın gözleri parladı. "Biraz cipsim vardı," diye teklif etti. 'Baban dondurucuya lazanya koymuş. Bir tane ister misin?

Rupert ayağa fırladı ve onu ayağa kaldırdı. Yakında ondan daha uzun boylu olacaktı; şimdiden çok daha güçlüydü. Talitha onun omzuna dokundu. "Seni görmek güzel," dedi.

Rupert odadan çıkarken Talitha panjurları çekmek için pencereye doğru yürüdü. Üst katta otomatik değillerdi. Dışarıdaki sokakta bir hareket fark ettiğinde yarıya kadar inmişlerdi. Yatak odasının ışığını kapattı ve pencereye geri dönmekten önce gözlerinin alışması için birkaç saniye verdi.

Dışarıda, kaldırımında, bir sokak lambasının altında duran, çoğunlukla bir şemsiyeyle biri vardı, ama uzaklaşmadan bir saniye önce yüzü ortaya çıktı. Megan.

"Bunu yapmayacağımızı söylemiştik," Felix'in sesi sanki bir atkının arkasından konuşuyormuş gibi boğuk çıkıyordu.

"Sanırım Megan evimin dışında," diye yanıtladı Talitha. "Bekle.

Telefon sert bir yüzeye çarptı. Talitha bekledi.

Felix telefonu tekrar açtığında, 'Eğer öyleyse, yaya olarak gidiyordur,' dedi. 'Arabası Blackbird Leys arazisine geri döndü. Farklı sokak ama aynı bölge.

"Yaya olarak gidiyordu.

Yine de pek mantıklı değil. Blackbird Leys'den Summertown'a uzun bir yol var. Bu havada neden yürüyelim?"

Gerçekten neden? Şimdi düşününce saçın yanlış olduğunu anladı.

Kısa ve sarışındı, tıpkı eski Megan gibi.

"O olmayabilir, sanırım? Kadını sadece bir anlığına görmüştü.

"Gelmemi ister misin? Felix teklif etti.

Talitha gerginliğin vücudundan kayıp gittiğini ve onu bitkin bıraktığını hissedebiliyordu. "Hayır, sorun yok. Rupert benimle.

"Kapıları kilitli tutun.

Akşam yemeğinden sonra Talitha ve Rupert kanepede birbirlerine sokulmuş - Rupert'ın da çok iyi sarıldığı ortaya çıkmıştı- eski Marvel filmlerinden birini izliyorlardı ki Hulk'un bir saldırı helikopterini indirdiği sesin üzerinde kapı zili duyuldu. Rupert inledi. "Anne," dedi telefonundaki bir uygulamayı açarak.

Talitha filmi durdurdu.

"Annem değil. Rupert'ın sesi şaşkıncı. "Arkadaşlarımı Bul hala evde olduğunu söylüyor.

Talitha ona, 'Burada bekle,' dedi.

Koridor karanlıktı, geceleri kimsenin karanlıkta dolaşmasına gerek kalmaması için yapılmış güvenlik aydınlatmasının en sönük ışıkları dışında. Talitha ışıkları yakmak için harekete geçmedi, çünkü o zaman ön kapının camından içeriye daha az görecekti ve eşğinde kimin durduğunu seçemeyecekti.

Oturma odasından filmin yeniden başlama sesi geldi ve bu iyi bir şeydi, çünkü Rupert'ın kapıdan seslendiği hiçbir şeyi duymayacağı anlamına geliyordu.

Her ne olduysa, her ne bahane öne sürdüyse, Megan

Geliyor.

Talitha koridorda ilerlerken kapının eşiğindeki figürün karanlık hatları yavaşça şekillendi. İki adım ötede saçları, omuzları ve tanıdığı bir yüzün kıvrımlarını gördü.

Rupert, üvey annesinin oturma odasına dönmediğini fark ettiğinde jenerik akmaya başlamıştı. Kapıda kimin olduğunu da öğrenememişti. Talitha'yı mutfak tezgâhında, her zamanki gibi dizüstü bilgisayarının başında bulmayı umarak ayağa kalktı ama büyük açık planlı oda boştu. Tam üst kata deneyecekti ki evin bir yerinden bir kapı çarptı; soğuk bir cereyan hissetti ve ön kapının açık olduğunu fark etti.

"Tal?" Koridorda temkinli adımlarla ilerledi.

Dışarıda hâlâ yağmur yağıyordu. Rupert'ın elinde telefonu vardı -tabii ki vardı, on altı yaşındaydı- ve gözlerini kapıdan ayırmadan babasının numarasını buldu. Parmağı arama tuşunun üzerinde geziniyordu ama kendini beklemeye zorladı.

Eşikte, Talitha'nın arabasının garaj yolunda park ettiğini görebiliyordu; hiçbir yere gitmemişti.

"Tal? Neler oluyor?" Yolun çakılları ayaklarını ısıırıyordu. Ayakkabı giymeyi akıl edememişti ve burada daha fazla kalırsa yağmur onu ıslatacaktı. Şimdiden gözlerine akıyor, boynundan aşağı damlıyordu.

Uzun süre dışarıda kalmasına gerek yoktu.

Üvey annesinin cesedi arabasının yanındaki çakılların üzerinde yatıyordu.

"Tesadüflere inanır mısınız, Bay O'Neill?"

"Elbette," dedi Felix.

"Yani, en eski iki arkadaşınızın ölümünü ve üçüncüsünün birkaç gün içinde ortadan kaybolmasını tesadüfe mi bağlıyorsunuz?"

"Hayır, bu çok saçma olur," dedi. "Megan Macdonald Tal ve Xav'ı öldürdü, muhtemelen Dan'i de.

Felix'i sorgulayan iki dedektiften daha kıdemli olanı Megan'ın bir fotoğrafını masanın üzerinden ona doğru kaydırды. "Bu Megan Macdonald mı?" dedi.

Fotoğraf hapishanede, bembeyaz bir fonda çekilmişti. Megan'ın saçları kafa derisine yapışmış, nemli ve muhtemelen yıkanmamıştı; makyajsız yüzünde cildi küçük lekeler ve egzama lekelerinden oluşmuş gibi görünüyordu.

"Bu o. Fotoğraflı geri itti. "Onu buldunuz mu?" "Bazı ipuçlarını takip ediyoruz. Bana Bayan Macdonald'ın neden en eski iki arkadaşını öldürmek için.'

Üç. Dan'in cesedini bulamamış olmanız onun hayatta olduğu anlamına gelmez.

Dan ortadan kaybolmaz.'

Dan kesinlikle kaçıp giderdi ama bu ahmakların bunu bilmesine gerek yoktu. "Megan neden birini öldürmek istesin ki?"

"Onda doğru olmayan bir şeyler var. O hiçbir zaman doğru olmadı. Yirmi yıl önce ne yaptığına bakın. Çok vahşiceydi. Ve yirmi yılını hapiste geçirdi - bu herkesi delirtmeye yeter.

Pek inandırıcı olmasa da elindeki tek şey buydu.

Ağır bir iç çekişle cevap verdi. Sonra, 'Yine de çoğu insan hapishaneden girdiği gibi akli başında olarak çıkar. Megan Macdonald hiçbir zaman normal zihinsel kapasiteden başka bir şeye sahip olarak değerlendirilmedi.

"Zeki biri, vermeliyim.

'Tamam, bir an için senin teorinle devam edelim. Neden bu kadın

en eski arkadaşları? Neden sokaktaki rastgele bir yabancı değil?"

"Bize kızgındı. Ona ihanet ettiğimizi düşünüyordu.

"Nasıl yani?"

Felix önceki gecenin çoğunu uyanık geçirmiş, tam da bu soruya vereceği cevabı planlamıştı. "Megan tutuklandığında büyük bir şok yaşadık," diye başladı. "Yaptığı şeye inanamadık. Sanırım ona sırtımızı döndük. Ailemizden onu hayatımızdan çıkarmamız için çok baskı gördük ve sanırım öyle de yaptık. Onu son gördüğümüzde, çok uzun zaman önce değil, onu terk ettiğimiz için bize çok kızmıştı.

"Peki ya sen?"

Felix kasıtlı olarak gözlerini masaya indirdi. "Sanırım öyle. Ne ziyaret ettik ne de yazıştık. Sanırım Talitha, nitelikli bir avukat olur olmaz Megan'ı temsil edeceğine ve cezasını hafifletmeye çalışacağına dair çocukça bir söz verdi ama yapmadı. Daniel, Megan'ın hapiste olduğu Durham'da üniversitedeydi ve o bile onu görmeye gitmemişti.

Peki ya Xav Attwood? Neden onu öldürmek istesin ki?"

Felix risk alarak yukarı baktı; dedektifin gözleri kan çanağına dönmüştü. "Açıklaması en kolayı bu," dedi. 'Okuldayken ona büyük bir aşk besliyordu. Sanırım onu bekleyeceğine dair söz bile vermiş olabilir. Bu yüzden, ortaya çıktığında ve onun evli olduğunu ve karısını terk etmeye niyeti olmadığını öğrendiğinde, çılgına döndü.

Dedektif, "Serbest bırakıldığından beri onu çok gördüğünüzü söylemişsiniz, değil mi?" diye sordu. 'Sizin davanızda hafta içi her gün. Neden böyle oldu?

Felix sandalyesinde arkasına yaslandı, ancak bu yapmak istediği son şeydi. "Hiçbirimiz özellikle istemedik. Ama o sinsice hayatımıza geri döndü. Hayır cevabını kabul etmiyordu. Dürüst olmak gerekirse utanç verici olmaya başlamıştı, ailelerimizle sorunlara neden oluyordu.

"Yine de ona iş mi verdiniz?"

"Onun için üzuldüm.

'Şirketiniz için ne kadardır çalışıyor? Beş haftadır mı? Felix düşünür gibi yaptı. "Kulağa doğru geliyor.

"İyi gidiyor, değil mi?"

"Evet, dürüst olmak gerekirse fena değil. Mali durumu çabuk kavradı. Her gün zamanında geldi. İyiydi.'

'Yani, muhtemelen size zarar vermek istemezdi? Onun işvereni olduğunuza göre.'

'Eminim o da diğerleri kadar benden nefret ediyordur. Belki de sırada ben varım. "Onu en son ne zaman gördün?

Dikkatli olması gereken, verdiği her bilginin diğerlerinin söyledikleriyle karşılaştırılabileceği yer burasıydı. Ama şu anda başkaları yoktu. Sadece o ve Amber. Ve Megan.

"Emin değilim," dedi. 'Geçen hafta işe gelmedi. İzin almıştı ama sadece bir haftalığına, yani Pazartesi günü dönmesi gerekiyordu. Kendine düşünme zamanı vermek için başını ellerinin arasına aldı. "Üzgünüm," dedi. "Bütün bunları kabullenmekte zorlanıyorum. Xav benim sağdıcımdı, onu çocukluğumuzdan beri tanırım. Tal de iyi bir dosttu.

Sessizlik, sonra, "Acele etmeyin, Bay O'Neill. Önüne bir bardak su konuldu. "Aslında, neden kısa bir ara vermiyoruz?

Görüşmeye ara verildi ve Felix yalnız bırakıldı. Ellerinin tersiyle gözlerini sildi - nemli çıktılar, kimin aklına gelirdi ki? - ve suyun bir kısmını yuttu. Ilıktı ve çok fazla florür içeriyordu. Dedektifler geri geldiğinde bir karar vermişti.

'Sana söylemem gereken bir şey var,' dedi.

İki adam yerlerine yerleşti, kayıt cihazını çalıştırdı ve beklemeye başladı.

"Yirmi yıl önce Megan için bir vakıf fonu kurduk.

Baş dedektifin yüzü hiç şaşırılmamıştı. "Vakıf fonu mu?

"Kimin fikriydi hatırlamıyorum ama mahkum gün bunu düşünmüştük.

"Pardon, "biz" kim?

"Çete, beşimiz. Ben, Xav, Tal, Amber ve Dan. O gün mahkemede iddik ama Megan'ın bunu bildiğini hiç sanmıyorum. Üniversiteyi bitirip para kazanmaya başladığımızda, her yıl gelirimizin yüzde onunu bir kenara ayıracak ve serbest bırakıldığında Megan için bir fona yatıracaktık.

İki dedektif arasında bir bakış. "Bu son derece cömertçe. "Biz çocuktuk.

Ve olanlardan dolayı çok üzgündük. Biz ,
Hem de çok. Çoğu zaman sadece öğretmen maaşı alan Dan bile. Xav

bizim için yönetti ve serbest bırakıldığında oldukça büyük bir miktara ulaşmıştı. "Minnettar olmalı.

Felix bakışlarını tekrar yere indirdi. "Ona söylemedik. "Neden söylemedik?

Başını kaldırdı ve bakışlarını sertleştirdi. 'Artık çocuk değildik. Gençken yaptığımız bir şey bize çocukça ve gereksiz geliyordu. Çok fazla paraydı. Dürüst olmak gerekirse hepimiz parayı ona vermek konusunda isteksizdik. Topuklu ayakkabı giyyorduk, bunu inkar etmiyorum. Her neyse, mesele şu ki, onu buldu.'

"Nasıl buldun?

"Bir vakıf fonuna düzenli olarak katkı yaptığımı fark etti ve fona erişmeyi başardı. Gerçekten çok zeki biri. Ama minnettar olmak yerine öfkelendi, çünkü parayı sakladığımızı biliyordu.

"Sanırım ne demek istediğini anlayabiliyorum.

'Evet, ben de. Yaptığımız şeyi savunmuyorum. Ama o sadece bulmadı, çaldı da. Yani, ona erişti. Para gitmiş. Para . Yani, neredeyse ve ne planladıysa, çok iyi kaynaklara sahip. Dedektif, "Şirketinizin bilgisayar sistemine erişmemiz gerekecek," dedi.

dedi.

Felix gerekli olmadığını bildiği izni başıyla onayladı. Er ya da geç polisin şirket hesaplarına gireceğini gece fark etmişti. Bu önemli değildi. Vakıf fonu dışında -ki bunu da kabul etmişti- onu suçlayabilecek hiçbir şey yoktu.

"Başka bir şey daha var," dedi. "Onu son gördüğümüzde bize söylediği bir şey.

"Onu en son ne zaman gördüğünü hatırlamadığını sanıyordum.

"Olayı hatırlayabiliyorum," dedi onlara kararlılıkla. "Benim tarih. Belki de sondan ikinci seferdi, bilmiyorum, tamam, ama bence bu önemli. Bize babası ve birkaç arkadaşı tarafından toplu tecavüze uğradığını söylemişti. Altıya kadar düşmüştük. Yirmi yıl önce bu konuda hiçbir ipucu vermemişti, ama bu onun neden raydan çıktığını açıklıyordu. Bilirsiniz, A seviyelerinde o kadar muhteşem bir şekilde başarısız olmak, o aptal araba kullanma şeyini yapmak? Travma geçirmişti. Muhtemelen travma sonrası stres bozukluğu yaşıyor, düzgün düşünemiyor. Keşke şimdi bilseydik. Polisin bilmesini sağladık ve önlem alınırdı.

ama biz .' İki dedektif de not alıyordu.

"Babası kısa bir süre önce saldırıya uğradı," diye etti Felix. Karavanında dövüldü. Haberlere çıkmıştı. Sanırım bunu bizim paramızı kullanarak ayarladı. Vakıf fonunun parasını, kendisini hayal kırıklığına uğrattığını düşündüğü herkesten intikam almak için kullanıyor.

"Nerede olabileceğine dair bir fikriniz var mı?

Felix başını salladı. "Bağlantıları olabilir, içeride tanıdığı insanlar olabilir. Bölgede babası dışında bir akrabası olduğunu sanmıyorum ve o da hâlâ hastanede.

"İşimiz neredeyse bitti Bay O'Neill. Önünüzden geçecek birkaç şey daha var. Bayan Macdonald hangi arabayı kullanıyordu?"

Felix gözlerinin dalmasına izin verdi ve kendini ofisinin penceresinde durmuş, otoparka bakarken hayal etti. "Bir Nissan Micra. Oldukça eski bir model. Metalik mavi.

Bir başka fotoğraf masanın üzerinden Felix'e doğru kaydı. Gece çekilmişti, bir araba, mavi olabilirdi ama bunu söylemek zordu, şehirden çıkıp Boars Hill'e doğru gidiyordu.

"Bu mu?" diye sordu dedektif.

Plaka numarası görünmüyordu. "Benzer görünüyor," dedi Felix.

Dedektif, "Bayan Macdonald arabayı kendi adına kaydettirmemişti, dolayısıyla aslında yasadışı araç kullanıyordu," dedi. "Plaka numarasını bilmeniz yardımcı olabilir.

Felix gözlerini kapadı ve bir an için düşündü. "PD54 RZM," dedi.

"Sesin çok emin geliyor.

'Benim de rakamlarla aram iyidir,' dedi. "Bu aynı araba mı?

Öyle. Bay Attwood'un öldürüldüğü saatlerde Boars Hill'e çıkarken ve sonra tekrar aşağı inerken kameralara yakalandı.

Felix artan bir heyecan hissetti. "Bu kanıt mı?

"Tam olarak değil, arabayı kimin kullandığını göremiyoruz. Ama bu güçlü bir ikinci derece kanıt.

"Bir şey daha var efendim. Diğer dedektif şeffaf plastik bir kanıt torbası çıkardı. "Bunları tanıdınız mı?

Megan'ın güneş gözlüğü, Talitha'nın öğle yemeğinde taktığı gözlükle aynı.

Parti.

"Onlar Megan'ın" dedi.

"Emin misin?"

"Kesinlikle. Çoğu zaman saçına takardı ama çıkardığında uçlarının çığnendiğini görebiliyordum. İşaret etti. "İşte böyle.

Çanta çıkarıldı.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz, Bay O'Neill. İrtibatta olacağız."

Kayıt cihazı kapatıldı ve üç adam da ayağa kalktı. Kapıda, Felix geri döndü.

"Bana güneş gözlüklerinin nereden geldiğini söyleyebilir misiniz?" dedi.

Kısa bir bakış alışverişi yapıldı. 'Neden olmasın. Onları Talitha Slater'ın evinin girişinde bulduk. Cesedinden çok uzakta değil.

Güvenlik kapılarının açılma sesi Amber'ın başparmağının üstünden bir deri parçasını kesmesine neden oldu. Acı başlamadan bir saniye önce bir kan kabarcığı belirdi ve her zaman olduğu gibi, küçücük bir kesik bile göz kırpacak kadar acı verirken gerçek acıyla nasıl başa çıkabileceğini merak etti. Tal, Xav ve Dan gibi o da bunu yakında öğrenebilirdi.

Sakinleşmesi gerekiyordu; kör panik onu kesinlikle öldürecekti. Kapılar Dex'i içeri almak için açılmıştı; şu sıralarda eve dönmesi gerekiyordu.

Yemek yapıyordu - stresli olduğunda ve zamanını doldurmak için basit, üretken bir yola ihtiyaç duyduğunda bunu sık sık yapardı. Her seçim gecesi -ki Amber milletvekili olduğundan beri dört seçim gecesi geçirmişti- soyma, doğrama, kızartma ve güveç yapma işleriyle uğraşırdı. Sonuçlar açıklandığında dondurucusu dolmuş ve mutfağı fırın patlamış gibi olurdu.

Tezgâhın üzerine kan damlayınca bir kâğıt havlu buldu ve yaranın etrafına sardı. Ancak o zaman Dex'in eve girmediğini fark etti. Arabasının tekerlek seslerini de duymamıştı ve arka kapının dışındaki güvenlik lambası da yanmıyordu. Ve böylece korku geri gelmişti.

Amber mutfaktan çıktı, yolda çantasını aldı, çünkü içinde iki telefonu da vardı ve artık yanından hiç ayırmıyordu. Yemek odasında, yola bakan büyük cumbalı pencereye yaklaştı. Dexter'ın arabasından iz yoktu. Onu aramak için çantasına uzanıyordu ki, kullan-at telefon çalmaya başladı. Felix arıyordu. Tabii ki Felix'ti - sadece o ve kendisi kalmıştı.

Hayır, hayır, bunu düşünemezdi, şimdi değil.

"Merhaba.

Felix hiç söze girmeden, "Seninle konuşmam gerek," dedi.

Amber hâlâ kocasının gelişini dinliyordu. "Seni sonra aramam gerekebilir.

Hayır, telefonda olmaz. Ne hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun? Belli bir kişi ilk döndüğünde?"

Telefonla konuşmak yoktu çünkü kimin dinlediğini asla bilemezsiniz. Özellikle Amber dikkatli olmak zorundaydı.

"Tek başına mısın? Felix söyledi. "kimse var mı?" "Hayır, ama sanırım Dex gelmek üzere.

Felix derin bir iç çeker gibi oldu. "Tamam, güzel. Dinle, seni görmem gerek. Buraya gelebilir misin?"

Bu gece olmaz. Şimdi olmaz.

"Yapabileceğimi sanmıyorum.

Bir duraklama daha, bir nefes alma daha. Felix de üzgündü, belki de korkuyordu ve bu her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Felix'in onların sert adamı olması gerekiyordu. O düşerse, hepsi düşerdi.

Gerçi hepsinin vardı. Sadece ikisi kaldı. "Am, bu önemli.

Adamın sesinde saklamak için çok uğraştığı titremeyi duyabiliyordu. "Sen ve ben konuşmalıyız," diye devam etti. 'Bundan sonra ne yapacağımıza karar vermeliyiz. Bir şeyler oldu.

Elbette bir şeyler olmuştu. Hapisten çıkan Megan intikamcı bir öfkeye dönüşmüş, önüne çıkan herkesi alaşağı etmişti. Dan'ı, Tal'i ve hatta sevdiği Xav'ı öldürmüştü, bu yüzden hayatının aşkını çalan ve onu hapishanede çürümeye terk eden en iyi arkadaşına merhamet etmeyecekti.

"Ne oldu?" diye sormayı başardı.

"Am, sana bir daha söylemeyeceğim. Başın belada. Kızlar nerede?"

Ani konu değişikliği onu şaşırttı. "Ne?

Pearl ve Ruby, neredeler? Sarah ve Luke'u ailesine gönderdim. Buraya yaklaşmalarını istemiyorum.'

Kalbine bir bıçak saplandı, şimdiye kadar hissettiği her şeyden daha keskin ve soğuktu. "Ben de," dedi. 'Dex'in annesinin Finchley'deki evindeler. Ona önümüzdeki birkaç gün evde meşgul olacağımı söyledim. Dex ne zaman döneceğinden emin değildi ama şimdi burada.

Belki de değildi - kocasının eve girdiğini hâlâ duymamıştı. Amber birden evin ne kadar büyük ve yakındakilerden ne kadar uzak olduğunu farkına vardı.

"Bu iyi," dedi Felix ona. 'Pekâlâ, buraya gelebilir misin? Fabrikaya gel - orada güvende oluruz. Ben ve temizlikçilerden başka kimsede anahtar yok ve onlar da şimdiye kadar işlerini bitirmişlerdir.

Güvenli. Artık bunun ne anlama geldiği hakkında

hiçbir fikri yoktu. "Amber, dinliyor musun?

Elbette. TAMAM. Eğer önemli olduğunu düşünüyorsanız.'

"Ve Am, kimseye güvenme. Kimseyle konuşma ve araba kullanmayı bırakma. Sadece buraya gel, tamam mı?"

Felix aramayı sonlandırdı ve evin sessizliği Amber'ın etrafını sarmış gibiydi. Az önce Felix'e söylediklerine rağmen yalnızdı. Dexter uyurken bile birkaç saniyeden fazla sessiz kalamazdı. Daha önce kocası gibi horlayan ve uykusunda konuşan bir adam tanımamıştı. Bu baskıcı, doğal olmayan sessizlik onun evde olmadığı anlamına geliyordu.

Ceketini aldı ve arka kapının kilidini açmak üzereydi ki Dex'in neden evde olduğunu düşündüğünü hatırladı. Kapıların açılıp kapandığını duymuştu.

Cezaevleri ve Denetimli Serbestlik Bakanı olarak atandığında kurulan devasa, son teknoloji ürünü kapılar, otomatik girişe izin veren bir avuç arabanın plakasını tanıyordu. Kapıları başka bir zaman açmak için altı haneli bir anahtar kodu gerekiyordu ve doğum günü, kocasının ya da çocuklarından birinin doğum günü gibi bariz bir şey kullanmadığı sürece tahmin edilmesinin imkânsız olduğu söylenmişti. Kullanmamıştı, bu yüzden kapılar açılmış olamazdı; yan kapının sesini duymuş olmalıydı.

Amber cesaretini toplayarak dışarı çıktı. Kapıyı kilitletiğinde, ceketini rüzgârın şiddetiyle neredeyse omuzlarından çekiliyordu. Yere saçılan dallar fırtınanın bir süredir devam ettiğini gösteriyordu. Kapılar tam da olması gerektiği gibi kapalıydı ve garaj kapısının açık olması konusunda endişelenmeyecekti, çünkü genellikle Dex için o şekilde bırakıyordu. Arabası dışa dönmüştü, uzaklaşmaya hazırdı, bu ona güvenlik ekibi tarafından telkin edilmişti. Saniyeler içinde sürücü koltuğuna oturdu.

Mlkten ayrılan Amber, evinin önündeki A yoluna saptı. Yüz metre kadar gitmiş, saatte elli mil hıza ulaşmıştı ki korkunç hatasını fark etti. Arabanın kilidini uzaktan açtığında, araba alışıl gelmiş kilit açma takırtısıyla değil, sadece i ışıkların yanmasıyla tepki vermişti. Arabası kilitli değildi. Aynı anda, ona ait olmayan bir kokunun farkına vardı: giysilerdeki yağmur, kimyasal olarak yaratılmış bir şampuanın iek kokusu ve bir miktar vücut kokusu.

Ayağı gaz pedalında dondu ve dikiz aynasında ne görmek üzere olduğunu çok iyi biliyordu. Arkasındaki yol gözden kaybolduğunda ve solgun bir yüzde bir çift kara göz belirdeğinde neredeyse rahatlamıştı. En kötüsü olduğunda, en azından korku sona erer.

"Merhaba Amber," dedi Megan arka koltuktan. "Srmeye devam et.

. Hayır, ciddiym Amber, sürmeye devam etmelisin. Bu yolda kenara çekmeyi aklından bile geçirme.

Megan'ın yüzü bir an için aynadan ayrıldı ve yerini arkasına bakarken başının arkasına bıraktı. "Durursan ve başka bir araba gelirse ikimiz de yanarız," diye tersledi. 'Gözlerini yoldan ayırma, sürmeye devam et ve Tanrı aşkına, kendine gel. Nefes nefese kalıyorsun.

Amber Megan'ın ne dediğini duyabiliyordu ama beyni bunu işleyemiyordu.

"Ne halt istiyorsun?" diye sormayı başardı.

Sesi ince ve doğal olmayan bir şekilde tizdi, bir tüpün içinden sıkılmış olabilirdi. Yine de aptalca bir soruydu. Megan'ın ne istediğini biliyordu.

Hepsini öldürmek istiyordu. Felix onun yolda olduğunu biliyor olmalıydı ve bunu söylemediği için ona lanet ediyordu. Er ya da geç, bir mola yerine ya da sapağa vardıklarında, kenara çekmesi söylenecekti ve hepsi bu kadar olacaktı.

"Sadece konuşmak için. Megan'ın sesi sakın ve alçak perdeden geliyordu; insanların

Panikleyen bir hayvanı sakinleştirirken kullanın. "Bir saniye beklegeliyorum. İleri doğru hareket etti; Amber irkildi ve araba direksiyonu kırdı.

"Tanrı aşkına," diye tersledi Megan. "Sadece ön tarafta sana katılmaya geliyorum.

Amber göz ucuyla Megan'ın koltukların arasındaki boşluktan geçmesini izledi. Neden en çok ihtiyaç duyduğu anda, yakın koruma subaylarının ona kendini savunma hakkında anlattıklarından hiçbir şey hatırlamıyordu?

Megan iki elini onun yüzünün önünde salladı. "Bak," dedi Megan. 'Silah yok, bıçak yok, hiçbir şey yok. Sana zarar vermeyeceğim.

"Ne istiyorsun? Amber'ın gözleri yaşardı. 'Yaptığımız şey için gerçekten üzgünüm. Hatalı olduğumuzu biliyorum ve bizden nefret ettiğin için seni suçlamıyorum ama bir canavara dönüşüyorsun.

Bundan daha cesur olması gerektiğini biliyordu ama Pearl ve Ruby - onları bir daha asla göremeyebilirdi.

Koluna bir el kondu ve bir örümcek ya da eşek arısından kurtulur gibi eli silkti.

"Amber, beni dinle-

"Benim küçük kızlarım, Megan. Bunu kızlarıma nasıl yaparsın?"

"Amber, kendine . Korkman gereken kişi ben değilim."

Yana doğru keskin bir bakış atma riskini göze aldı. Megan'ın yüzü okunamıyordu ama nedense saldırmak üzere olan soğukkanlı bir katil gibi görünmüyordu. Aksine, o da korkmuş görünüyordu ve bu hiç ama hiç mantıklı değildi.

"Ne demek istiyorsun? Amber söyledi.

"Nereye gidiyoruz? Megan cevap verdi. 'Şu anda, beni görmeden önce nereye gidiyordun? Hadi ama, bu zor değil.

Amber bir an için düşünmek zorunda kaldı. Elbette Felix'le buluşacaktı, hepsi bu, fabrikada.

Megan, 'Tal'in sana verdiği kullan-at telefonda bir arama yapmışsın. Arabadan seni görebiliyordum. Felix miydi?"

Amber başının düşüp kalkmasına izin verdi.

"Ve seninle bir yerde buluşmak istiyor?"

Yine başını salladı - başka ne yapabilirdi ki? Megan ani bir düşünceye kapılmış gibi koltuğuna geri yaslandı ve telefon çalınca ikisi de irkildi. Amber'in kullan at telefonuydu. Felix arıyordu.

"Cevap verme ona," diye tersledi Megan. Karşıya eğildi ve aramayı sonlandırdı. Birkaç saniye sonra Amber'ın kendi telefonu arabanın dahili sistemi aracılığıyla çalmaya başladı. Yine Felix. Şimdiye kadar fabrikada olmalıydı. Amber gelmediğinde bir şeyler yapardı, değil mi? Onu terk etmezdi.

Megan reddetme düğmesine bastı.

Elbette basacaktı; bu Felix'ti.

"Amber yavaşla, bu tehlikeli.

Hız göstergesi saatte altmış iki mili gösteriyordu, bu dar ve karanlık yol için çok hızlıydı. Amber gaz pedalına hafifçe bastı.

"Tamam," dedi Megan. 'Sakin olmanı ve beni dinlemenı istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

O bunu yapabilirdi. O başının titremesine izin - o gibi yapardı

kabul.

"Gidiyordum," dedi Megan. "Tehlikeli bir kamyon şoförüne beni kamyonunun arkasında Fransa'ya kaçırmayı için para verdim. İngiltere'den çıkan kamyonlar kimsenin umurunda değil - tek umursadıkları diğer yönden gelenler. Geçen Salı günü Dover'daydım, gitmeye hazırdım ve bir daha benden haber alamazdınız.

Bu doğru olamazdı, hiç mantıklı gelmiyordu. "Peki neden gitmedin?" diye risk aldı.

"Haberlerde birinin babama ne yaptığını duydum. Biri gece yarısı karavanına girmiş ve onu dövmüş. Geri dönmek zorunda kaldım.

Hâlâ mantıklı gelmiyor. "Babandan nefret ederdin.

"O piç kurusu umurunda bile değil ama bir şeyler döndüğünü biliyordum. Talitha bile bu kadar çabuk bir suikast düzenleyemezdi. Bu başka bir şeydi.

Amber kelimeleri duydu ama anladığı kadarıyla yanlış sırada söylenmiş olabilirlerdi.

"Ben hasta değilim Amber," diye iç geçirdi Megan. 'Dan'ın bana böbreklerinden birini vermesini asla istemezdim - onunla dalga geçiyordum. Seninle de. Sanki senin çocuklarından birini isteyecekmişim gibi.

Kadın çıldırmıştı. O taleple Amber'ı kırmıştı; şimdi de bunun bir şaka olduğunu mu söylüyordu? Birdenbire her şey çok fazla gelmeye başladı. Amber ellerini direksiyondan çekti ve ayağını gaz pedalından çekti.

"Bunu yapamam. Başını iki yana salladı. "Yapamam.

Megan direksiyonu tuttu. 'Tamam, tamam, kenara çek. Önümüzde bir durak var. Bak, dört yüz metre, oraya çek. Ama bana kaçmayacağına söz vermelisin.'

"Söz veriyorum. Her şeye söz verirdi. Bunun Megan'ın başından beri Amber'ın kafatasını parçalamadan önce arabayı park ettirme planı olup olmadığı bile önemli değildi. Artık umursamıyordu.

Megan tekrar tekrar arkasına ve saatine bakarken Amber son birkaç metreyi de sürdürdü ve arabayı bir rampaya soktu. Motorun durmasına ve gözlerinin kapanmasına izin verdi.

"Beni dinle. Megan'ın sesi yüksek ve çok yakından geliyordu. 'Ben

Seninle, hepinizle uğraşıyordum. Beni o yerde çürümeye terk etmene, onca yıl beni bir saniye bile düşünmemene çok kızmıştım.

Bir hareket duyan Amber korkuyla gözlerini açtı. Megan doğrudan ona bakıyordu.

Amber utanç içinde tekrar gözlerini kapatırken Megan, "Ve dürüst olmak gerekirse," diye devam etti, "beni orada tuttuğu için Talitha'yı seve seve öldürebileceğim zamanlar oldu.

"Bunu , yemin ederim," diye hıçkırdı Amber.

Bir el nazıkçe koluna indi ve bu kez eli sallamadı. "Biliyorum," dedi Megan. 'Ama bu önemli, hiçbir şey yapmayacaktım. Amber, lütfen bana bak.'

Amber gözlerini açtı ama gözleri yine yaşlarla dolmuştu ve Megan bulanıktı.

Megan, 'Son yirmi yıldır neler yaşadığınızı biliyorum, yaptıklarımızın sizi yiyip bitirdiğini biliyorum. Siz de cezalandırıldınız.

Evet, bu doğrudu, vardı. "Ama senin gibi değil. Amber, Megan'ın gülümsediğini görmek için tam zamanında gözlerini sildi.

'Hayır, aynı değil,' dedi. 'Muhtemelen daha kötü. En azından yaptıklarımızın bedelini ödedim. Bunda biraz teselli var.

Amber, Megan'ın iki elini birden tuttuğunu hissettiğinde gözyaşları yeniden tehditkâr bir hal almıştı. "Çok üzgünüm," dedi tekrar.

"Beni dinle. Megan Amber'ın ellerini sıktı. "Filmi ve mektubu Xav'ın onları bulacağını bildiğim bir yere koydum. Markham'ın bahçesindeki o ağacı hatırlayacağını biliyordum. Bunca yıldan sonra filmin banyo edilip edilemeyeceğini bile bilmiyordum ama asla denemeyecektim. Xav'a da bir mektup bıraktım, şimdi sana anlattıklarımı aynen açıklıyordu. Her şey bitmişti, Am. Parayı almıştım ve bu konuda kendimi suçlu hissetmeyeceğim ama bir daha hiçbirinizi rahatsız etmeyecektim. Bir kere Talitha çok şey yapabilirdi. Ona asla güvenmeyecektim.'

Amber kendisine söylenenleri anlamaya çalışıyordu. Eğer Xav kanıtı Markham'ın bahçesinde bulduysa - bir ağaçta mı? - o zaman şimdi polisin elinde olmalıydı. Ama bu da işe yaramadı, çünkü eğer polisin elindeyse, her şeyi biliyor olmalıydılar. Megan yalan söylüyor olmalıydı.

Megan'a, "Talitha öldü," dedi. "Onu sen öldürdün.

Koyu renk gözler doğrudan Amber'ınkilere baktı. 'Hayır, ben değil. Ondan nefret etmediğimi söylemiyorum ama Xav'ı öldürebileceğimi mi düşünüyorsun? Daniel'ı bile mi?'

O bilmiyordu. "Artık seni tanımıyorum. Neler yapabileceğini bilmiyorum.

Amber'ın elleri serbest bırakıldı. 'Peki neden şimdiye kadar yapmadım? Neden arka kapının önünde kafana ağır bir şeyle vurmaya hazır beklemiyordum?'

Çok kolay olurdu. 'Xav'ın öldürüldüğü gece araban Boars Hill'e doğru giderken görülmüş,' dedi. "Polis senin yaptığını biliyor.

Megan sanki Amber ona vurmuş gibi irkildi ve bir an için düğüncelere dalmış gibi idi.

"Geçen Pazar arabamı Travelodge'da bıraktım," dedi sonunda. 'Anahtarları şoför tarafındaki halının altına bıraktım. Onu yanımda götüremeyeceğimi biliyordum ve beni bulmak için kullanılmasını istemedim. Bu ikincil bir zarardı.

İşlenecek çok şey var ve yalanla gerçeği ayırt etmenin bir yolu yok.

Megan başını ellerinin arasına aldı, belki de kendine düşünmek için zaman, daha fazla yalan uydurmak için bir şans veriyordu ve Amber bir arabanın yaklaştığını duydu. Aracın -küçük mavi bir hatchback- yaklaştığını ve tekrar hızlanmadan önce hızını kaybettiğini görmek için tam zamanında etrafına baktı.

"Harekete geçmeliyiz. Megan başını kaldırdı. "Araba sürebilecek durumda mısın?'

Amber motoru çalıştırdı ve duraktan çıktı. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Emin değilim.

Rüzgâr hâlâ şiddetliydi. Birkaç saniyede bir ağaçlardan savrulan parçalar küçük silahlar gibi yolun karşısına fırlıyordu. Arabasının telefonu yine Felix'in sesini duydu; Amber bu kez cevap vermek için hiçbir girişimde bulunmadı.

Sola dönen bir dönemeci geçtiler ve Amber kenara çekilmeyi bekleyen küçük mavi bir araba gördü. Yol iki araç dışında boş olmasına rağmen acele etmedi ve sonra bir virajda farları kayboldu.

"Neden buradasın ki? Amber yarım mil gittikten sonra sordu. 'Eğer bana zarar vermek istemiyorsan, neden çitlere tırmanıp

ve arabama gizlice mi girdin?'

Megan kısa, neşesiz bir kahkaha attı. "Öncelikle, tepesinde kafes olan on iki metrelik bir çite tırmanmadım. Tuş takımında annenin doğum gününü kullandım ve işe yaradı. Hepimiz arasında, yirmi yıl sonra bile şifrelerini değiştirme olasılığı en düşük olanın sen olduğunu düşündüm. Araban açıktı. Ve ben buradayım çünkü biri seni öldürmek istiyor ve bu gece bunu planlıyor. Bunun olmamasını tercih ederim. Malum sebeplerden dolayı polise gidemedim, o yüzden kendim gelmek zorunda kaldım.

Amber kafasındaki sisin yeniden toplandığını hissetti. Megan öldürmediyse onu kim öldürmek istiyordu?

"Kim?" diye sordu.

Megan, "Felix, tabii ki" dedi.

"Delirdin mi sen?"

"Felix'in haftalardır arabamın anahtarlarına erişimi vardı. Kolaylıkla bir kopyasını almış olabilir.'

Felix Megan'ın arabasına da bir takip cihazı yerleştirmişti, arabanın nerede olduğunu her zaman biliyordu.

Megan, "Telefonda sana ne dedi?" diye sordu.

Onu görmek istemesi ve telefonda konuşamamasıyla ilgili bir şey. Onunla buluşması için onu zorlamıştı ve Felix'in, bunu -belki de- yapması gerektiği kadar sorgulamadığını söylediğinde diğerlerinin zıplamasını beklemek karakterine çok uygundu.

"Tehlikede olduğumu söyledi," dedi Megan'a. "Konuşmamız gerektiğini söyledi. Bir düşün, Am. Tanıdığımız en zeki insanlardan biri olan Talitha gece geç saatlerde birinin kapı zilini çalmasının ardından evinin güvenliğini tehlikeye attı. Risk altında olduğunu bildiği bir zamanda. Cidden bana kapıyı açacağını mı düşünüyorsun?"

Yapmazdı. Tabii ki .

"Onu kandırdın. Amber boşa kürek çektiğini biliyordu. "Zili çaldınız ve saklandınız.

"Ve o da buna kanar mıydı? ama. Talitha'nın kapısını çalan kişi onun güvendiği biriydi. Bana güvenmedi.'

Talitha içinde bulundukları tehlikeye o kadar inanmıştı ki Amber'e tedbirli olmanın önemini vurgulamıştı.

"Babama yapılan saldırının sizinle bir ilgisi vardı," dedi Megan. 'Talitha'nın bu kadar çabuk bir Şey ayarlama Őansının zayıf olduğunu biliyordum, bu yüzden adamlardan biri olduğunu düşündüm. Dan'de o cesaret yoktu, kas gücü de yoktu, o yüzden diğer ikisinden biri olmalıydı. Xav ve Felix'ten hangisinin Şiddete en yatkın olduğunu söyleyebilirsiniz?

Felix, tabii ki. Amber Xav'ın hiç bu kadar fkelendiğini görmemişti.

Megan, Amber'ın sessizliğinden doğru sonuca vardığını düşündü. "Onunla nerede buluŐacaksın?" diye sordu.

"Fabrika.

"Şey, biz gitmiyoruz.

Hayır, değillerdi, Amber fark etti. Felix'in yanına bile yaklaŐmayacaktı. Her nasılsa, son birkaç dakika içinde güvenini eski bir arkadaşından diğerine aktarmıŐtı.

"Nereye gidiyoruz?" diye tekrar sordu.

'Bizi bulamayacağı bir yere. Bir plana ihtiyacımız var Amber.'

Fabrikaya gitmek üzere evden çıkmadan önce Felix telefonundaki takip uygulamasını kontrol etti ve Megan'ın arabasını yirmi dört saattir hareketsiz durduğu Blackbird Leys arazisinde görmeyi bekliyordu. Arabayı Amber'in ailesiyle birlikte yaşadığı Drayton St Leonards'ın sadece birkaç mil dışında, A329'da gördüğünde kalbinin durabileceğini düşündü.

Amber'in ev telefonunu, kişisel cep telefonunu ve Tal'in ona verdiği kullan at telefonu aradı. Cevap vermedi.

Çok geç kalmıştı.

Echo Yard. Amber tabelayı okudu ve neden Echo Yard'da olduklarını merak etti. Eğer Felix burada Megan'ın babasını neredeyse öldürüyorsa, içeri nasıl biliyordu. Yine de soru sormak için çok geçti. Megan çoktan devasa çelik kapılara yaklaşıyordu.

Sonunda kaçmak için bir şansı olduğunun farkında olan Amber, bunu denemeyeceğini bile biliyordu. Bir ara, son birkaç mil boyunca, kafasında formüle etmeye bile gerek duymadığı bir karar vermişti. Megan'a Felix'ten daha çok güveniyordu; bu kadar basitti.

Yine de burada olmak iyi bir fikir değildi. Amber, Megan'ın kilit kodunu girmesini ve ardından kapıların kayarak açılmasını izledi. Eski arkadaşının işaretini takip ederek ilerledi ve avluya girdi. Ağır kapılar arkasından tangırdayarak kapandı. Megan arabanın önünden yürüyerek ona yol gösterdi.

Gece vakti bu yer çok sinir bozucuydu. Etraftaki devasa ağaçlar saman çöpü gibi savruluyor ve gölgeleri her yere yayılıyordu. Araba ilerledikçe, heykeller ay ışığında solgun bir beliriyor ve kilitli kulübenin duvarlarından taş sivilceler gibi gargoyeler fişkırıyordu, düzinelerce iğrenç yüz ona bakıyordu. Diğerleri ağaçlardan sarkıyordu, yukarıdan bakan şeytanlar gibi. Saçları rüzgârda bir bayrak gibi dalgalanan Megan bu doğaüstü yerde tamamen evindeymiş gibi hepsini görmezden geldi ve Amber'a arabayı kulübenin arkasına sokmasını söyledi.

'Yoldan görünmeyecek,' diye seslendi sürücü penceresinin camından.

Araba park edildi, motor kapatıldı, Amber aşağı indi. "Burada başka kimse var mı?" diye sordu. Avlu ses ve hareket doluydu; sadece o ve Megan olduğuna inanmak imkânsızdı.

"Diğer sahipleri sitede uyumuyor. Megan karavana doğru yola koyuldu. "Babam diğer her şeyin yanı sıra gece bekçisidir.

Amber iki telefonuna da bir göz sonra takip etti; birkaç

Felix'ten her birine çağrı.

Karavan kilitli değildi. Megan içeri girdikten sonra her pencereyi kontrol ederek dayanıksız perdelerin sıkıca çekili olduğundan emin oldu ve lavabonun üzerindeki alçak şerit aydınlatmayı açtı.

Karavan küçüktü; iki kişilikti, Amber büyükanne ve büyükbabasının karavanıyla anılarından yola çıkarak bunu tahmin etmişti. Bir mutfak alanında duruyordu. Sağında, bir pencerenin altında bir masa ve sandalye duruyordu ve bir iç kapı muhtemelen banyoya açılıyordu. Solunda küçük bir yemek masası ve onun ötesinde de çift kişilik bir ranza vardı.

Megan, "Otursana," diyerek yerdeki boşluğu dolduran iki çantanın etrafından dolaştı. Daha küçük, üzerinde spor logosu olan bir başka çanta dar masanın üzerinde duruyordu.

"Burada mı yaşıyordun? diye sordu Amber. Daracık alanda bayat giysiler ve ıslak köpeğin üzerinde bir yerlerde yüzen hafif bir Megan kokusu vardı.

"Son birkaç gecedir. Megan kendini dar bank koltuğuna sıkıştırdı. "Babama ne olduğunu öğrenene kadar sadece bir gün kadar kalacaktım. Sonra Daniel'in ortadan kaybolduğunu duydum. Bu arada onlar benim değil. Formika masanın üzerindeki yarısı dolu Bell viski şişesini ve iki kirli bardağı başıyla işaret etti. "Onlar babamın. Mümkün olduğunca az dokunmaya çalışıyorum. Sen de dokunmamalısın - parmak izlerinin burada bulunmasını istemezsin.

Bu gerçekten sorun olmazdı. Lavabonun etrafındaki kirlere adınızı yazabilirdiniz ve zemin daha kötüydü. Köpek tüyü ve kum kümeleri her köşede toplanmıştı ve küçük halı karesi döküntülerle doluydu. Boş bira kutuları süzgeç tahtasının üzerinde düzensiz bir yığın halinde duruyordu ve paket servis yemeğinin kalıntıları aşırı dolu çöp kutusundan yuvarlanıyordu. Rüzgârın üzerinde sinek vızıltılarını duyabiliyordu ve Megan'ın karşısına oturduğunda Amber saçına küçük ve hafif bir şeyin çarptığını hissetti. Böceği fırçalayarak uzaklaştırdı ve ürperdi.

Megan'ın ağzı büzüldü. "Söylenmemiş soruna cevap vermek gerekirse, hapisane çok daha kötü," dedi.

Amber yere baktı. "Özür dilerim.

"Ve bu senin son özrün olmalı. Megan spor çantasını ona doğru çekti ve fermuarını açtı. "Bunu görmelisin.

Çantanın içindekiler formikanın üzerine döküldü. Giysiler, hepsi

siyah, büyük bir çift spor ayakkabı, kot pantolon, kapüşon, eldiven ve garip bir şekilde bir kar maskesi. Ayrıca . . .

Amber uzun, pürüzsüz tahta parçasına bakarak, "Bu bir beyzbol sopası," dedi.

'Sapın hemen altındaki logoya bakın. Ona dokunmayın.

Amber kendisine söyleneni yaptı. "Beit Hall," diye okudu. 'Felix'in Imperial'daki ikamet salonu. Bunlar Felix'in eşyaları mı?'

"Onu fabrikadaki dolabın arkasında bulduğuma göre, evet diyebilirim," diye cevap verdi Megan. 'Dün gece kendimi oraya bıraktım. Sanırım babamı öldürseye dövmek için kullanılan silah bu. Ve büyük ihtimalle Dan, Xav ve Tal'i de.

Amber geri çekildi. Eğer önündeki şeyin üzerinde kan lekeleri varsa, onları görmek istemiyordu.

"Ve sen onu aldın mı?" diye sordu. 'Bilecek. Peşimizden gelecektir. Avluyu çevreleyen devasa çelik çitleri düşündü. Onları güvende tutabilirdi; aynı şekilde onları tuzağa da düşürebilirdi.

'Amber, zaten senin için geliyordu. Sen kolay.'

Hâlâ öyleydi. Felix'in beyni şaşmaz bir şekilde mantıklıydı. Eğer Megan'ı , er ya da geç, muhtemelen daha erken, burayı düşünecekti. Megan'ı aramak için buraya gelecek ve Amber'ı da bulacaktı.

Megan, 'Hadi Am, kendini toparla. Sana en iyi halinle ihtiyacım var.

Söylemesi kolay ama Amber en iyisini uzun zaman önce kaybetmişti. Hepsi kaybetmişti. "Bunu neden yapıyor?" dedi. 'O bizim arkadaşımız, neden canını yakıyor?

Bize mi?'

Felix onlara zarar vermekten çok daha fazlasını yapıyordu ama *öldürmek* kelimesini kullanmak nedense çok zordu. Tüm bunlar bir yanlış anlamadan doğan bir dizi korkunç kazaymış gibi davranmak çok daha kolaydı, çünkü bu şekilde her şeyin yoluna girme ihtimali hâlâ vardı.

"Çünkü baskı altında çatlayacağını ve itiraf edeceğini düşünüyor," dedi Megan. 'Büyük ölçüde benim sorumlu olduğum bir baskı. Yani Xav ve Dan'in başına gelenler için kendi payıma düşen suçu kabul ediyorum.

Amber loş ışıkta bile Megan'ın gözlerinin de parladığını görebiliyordu.

"Talitha'ya değil ama," diye devam etti. "O kaltak bunu hak etti.

"Suçlu sen değilsin," dedi Amber. 'O yaz olayları biz başlattık. Er ya da geç hepimizi yakalayacaklardı. Gözleri Bell's şişesine gitti. Bir içkiye hiç bu kadar ihtiyacı olmamıştı.

"Felix'in psikopat beyninde, sadece birinizin polise gitmesi yeterliydi ve bu hepinizi alaşağı ederdi. Megan söyledi. 'Yıllardır mücadele ediyor, Am. İçki içmesi kontrolden çıktı ve şirketi batmanın eşiğinde. Bazı aptalca kararlar aldı. İşleri yoluna koymak için benim gibi birine ihtiyacı olduğunu söylerken tamamen şaka yapmıyordum.

"Hepimiz mücadele ediyoruz," dedi Amber. 'Hiçbirimiz normal insanlar değiliz.

"Hayır. Dan'le tekrar tanışır tanışmaz onun sağlam olmadığını anladım. Yıllardır akıl sağlığı sorunları yaşadığını söyleyebilirim.

"Ama o değildi," dedi Amber. 'İlk çatlayan Dan değildi. Polise gidecek olan Xav'dı. Bize haber bile verdi.

Megan üzüntüyle başını salladı. 'İşte buradasın. Felix bunun olmasına izin veremezdi. Ama Felix ve Daniel arasında ne olmuş olabileceğini bilmiyoruz. İlk ölen Daniel olsaydı hiç şaşırmazdım.

Ama neden Talitha? Polise gitmiş olması mümkün değil. Asla olmaz.'

"Sanırım Felix güvende olabilmesinin tek yolunun geriye kalan tek kişi olması olduğunu fark etti.

Daha fazla kıpırdamadan oturmak imkânsızdı. Amber ayağa kalktı, Megan'ın çantalarının üzerinden geçti ve karavanın uzak duvarına doğru ilerledi. Perdeyi birkaç santim geriye çekti. Çitin ötesindeki yol boştu.

"Gerçi geriye kalan tek kişi o olmayacak. Megan'la tekrar yüzleşmek için arkasını döndü. "Beni yakalasa bile, hala sen varsın.

"Benimle uğraşmak kolay," dedi Megan. 'Suçu ben üstleneceğim. Elinde fabrikadan topladığı DNA'lar olacak: başıboş saçlar, kalemlerdeki parmak izleri, çöp kutusundaki tek tük mendiller. Beni terk eden arkadaşlarımdan intikam almak istediğimi söyleyecek, ben de muhtemelen birkaç on yıl daha içeride kalacağım. Hapishanede öleceğim.'

"Bu yüzden bana canlı ihtiyacınız var. Amber dedi ki. 'Bana senin üzerinde ihtiyacın var.

yan.'

Megan itiraz etmedi ama Felix'in kıyafetlerini ve sopasını spor çantasına yerleştirmeye başladı. Kar maskesini geçici bir eldiven olarak kullanarak dikkatlice yaptı. "Bu onun suçlu olduğunu kanıtlayacak," dedi. 'Parmak izleri sopanın üzerinde olmalı. Onu babama, Xav'a ve Talitha'ya bağlayan DNA'lar olacak. Belki Dan'le de. Ama sen çözmemiz gereken bir yarım kalmış işsin.

Bu da ne demek oluyor?

"Bir planım var Amber, ister misin?

Başka seçeneği olmayan Amber başını salladı.

"Buradan çıkıyoruz ve doğruca Oxford'daki polis karakoluna gidiyoruz," dedi Megan. "Onlara yirmi yıl önce olanlarla ilgili gerçeği anlatacağız. Yani seçim şuydu: İtiraf edip hapis yatmak ya da bir zamanlar arkadaşı olan adam tarafından sopayla öldürölmek. O anda Amber hangisini seçeceğınden tam olarak emin değildi. İkincisi hızlı olacaktı ve ölecekti. itibarını sağlam bırakarak.

"Ve gerçek dediğimde," diye devam etti Megan, "onun bir versiyonunu kastediyorum. Amber masaya doğru geri yürüdü.

"Dinliyorum.

"Onlara diğerlerinin - Dan, Xav, Felix ve Tal - o gece benimle arabada olduklarını söyledim," dedi Megan. "Ama sen değöl. İçkiyi fazla kaçırmıştın ve biz gitmeye karar vermeden saatler önce sızmıştın.

Gerçeklerden o kadar da uzak değildi. O gece neredeyse tamamen kendinden geçmişti.

"Onlara suçu üstlenmeyi teklif ettiğimi söyleyeceğim çünkü A seviyelerimi batırdığımı biliyordum," diye devam etti Megan. "Anlaşmaya göre hepsi bana destek olacaktı. Tal babasının şirketine beni temsil ettirecek, çok ağır bir ceza almadığımdan emin olacak ve sonra dışarı çıktığımda hepsi benimle ilgilenecekti.

"Sana nasıl bakacağım?

'Bana bir iş ver, yaşayacak bir yer bulmama yardım et, bana biraz para ayarla. Detaylar konusunda muğlak olabilirim - uzun zaman önceydi. Önemli olan, çok yakın zamana kadar, belki geçen hafta ya da daha fazla, bu konuda hiçbir şey bilmiyor olmanız. Bir tarih belirlemeliyiz, mesela benimle Talitha'nın eski evinde buluşmanızı sağladığım zaman.

Bu mümkün değildi. Bu asla işe yaramazdı. Yine de hissedebildiğı küçük bir umut ışığıydı bu, değöl mi?

"Dehşete kapılmıştın," diye devam etti Megan. "Buna inanmadın. Bunu kendine saklamayacağını biliyorduk - diğerleri tam bir paniğe kapıldı ve Felix meseleyi kendi ellerine almaya karar verdi.

"İstifa ettim," dedi Amber. 'Bu uygun olurdu. Eski arkadaşlarımın ne yaptığını öğrendiğimde hükümetten istifa etmek zorunda kalacaktım.

Megan soğuk bir gülümseme verdi. 'Evet, bu aslında oldukça işe yarıyor. Peki, sen ne düşünüyorsun? Yapabilir misin?'

Emin değildi. "Neden bundan kurtulmama izin verdin? diye sordu Amber.

Megan ayağa kalktı. 'Çünkü yeterince hayat mahvoldu, Am. O gece gerçekten aklını kaçırmıştın. Ne yaptığının farkında bile değildin. Hepimiz arasında en az suçlanacak kişi sendin.

Amber başını salladı. Her ne kadar bunun doğru olduğuna inanmak istese de, A40 boyunca yaptığı o yolculuğun her anını hatırlayabiliyordu.

"Ve iki küçük kızınız var.

'Sana ne olacak? Polise yalan söylediğini, yalancı şahitlik yaptığını itiraf edeceksin'.

Megan omuz silkti. 'Bir süreliğine içeri dönmek zorunda kalabilirim. Uzun sürmeyeceğini sanmıyorum, Tal artık etrafta olmadığına göre. Tekrar dışarı çıktığımda paramı alıp gideceğim.

Gerçekten bu kadar basit olabilir mi?

"Felix bundan kurtulmamıza izin vermez," dedi Amber. 'Eğer onu indirirsek, beni de kendisiyle birlikte sürükler.

"Deneyecek," diye kabul etti Megan. 'Ve başarılı da olabilir. Ama onun sözüne karşı bizim sözümüz olacak ve şimdi neden yalan söyleyeyim ki?

Bu onun kariyerinin sonu olacaktı. Tüm hayatı değişecekti. Ama yine de bir hayatı olacaktı.

"Haklısın," dedi Amber. 'Ben . Hadi gidelim.

Megan spor çantasını aldı ve Amber kapıyı açtı, büyük bir rüzgâr neredeyse yüzüne çarpacaktı. Gece daha da vahşileşmişti. Megan aşağı atlayana kadar bekledikten sonra yarı koşar adımlarla arabaya doğru yola koyuldu. Megan içeri girmeden önce motoru çalıştırmıştı. Arabayı geri vitese takarak kulübeden uzaklaştı ve kapılara doğru sürmeden önce aracı geri çevirdi. A

Birkaç metre ötede durdu ve Megan'ın atlayıp kapıları açmasını bekledi. Diğer kadın hareket etmedi.

Amber "Ne ?" dedi.

Megan ön camın ötesindeki karanlıkta bir şeye bakıyordu. Amber'a, 'sonuna kadar aç,' dedi. 'Ve şunlardan emin ol kapılar kilitli.'

Kalbi güm güm atan Amber, Megan'ın talimatlarını izledi. Arabanın farlarının parlak ışığında, Megan'ın sadece şüphelendiği şeyi açıkça görebiliyordu. Kapıların en iç basamaklarının etrafına ağır hizmet tipi bir zincir sarılmış ve asma kilitle kilitlenmişti. Megan'ın anahtar şifresini bilmesinin onlara en ufak bir yardımı olmayacaktı. Kapana kısılmışlardı.

"O burada. Megan kapıların ötesine, diğer tarafta park etmiş bir arabaya bakıyordu. "O benim arabam. Sana onda olduğunu söylemiştim.

Daha önce Amber'ın aklına Megan'ın hangi arabayı kullandığını sormak hiç gelmemişti. Şimdi, küçük mavi bir hatchback gördü, biraz - hayır, çok - onları yolda geçen arabaya benziyordu. Bunca zamandır takip mi ediliyorlardı?

Megan'ın solgun yüzü ağarmıştı; gözlerini kilitli kapılardan ve karşılarındaki küçük mavi arabadan ayıramıyordu. Sürücü koltuğunda kimse yoktu.

"Ne yapacağız? Amber'ın kalbi göğüs duvarına çarpmaya başladı. "Karavana geri mi döneceğiz?

"O kilidi saniyeler içinde kırar," diye cevap verdi Megan. 'Burada daha güvendedeyiz.

Telefonunu ver. Hayır, o değil. Gerçek olanını.'

Megan 999 acil durum numarasının bir hanesini tuşlamıştı ki avlunun diğer tarafından bir çığlık duydular. İki kadın da dönüp arka pencereye baktı. Karanlık bir figür onlara doğru koşuyordu. Adam yerkürenin arkasında gözden kaybolunca bir an için onu gözden kaybettiler.

"Ben Felix," diye fısıldadı Amber.

Sarı saçları yağmurdan yüzüne yapışmış olan uzun boylu adam yeniden ortaya çıktı.

Bir şeyler bağırıyordu.

"Tek yapabildiği içeri girmek. Megan'ın sesi titriyordu. 'Denediğinde, olabildiğince hızlı bir şekilde ileri ve geri sür. Ben polisi arayacağım. Hikayemiz aynı kalacak, Amber. Kendini tut.'

Amber! Bekle! Amber, bekle!" Felix metrelerce uzaktaydı. Amber motoru hızlandırdı ve el frenini çekti.

Onlara ulaştı. Amber freni bırakıp arabayı ileri fırlatırken eli sürücü camına sertçe çarptı.

"Amber, Tanrı aşkına. Felix koşarak yanlarına geldi ve cama vurdu.

Amber gözlerini önden ayırmadı.

"Geri! Megan bağırdı. "Alo, alo, polis mi?"

Amber arkasında hiçbir şey göremiyordu ama söyleneni yaptı. Bir saniye sonra araba bir şeye çarptı ve gürültüyle durdu. Megan'ın telefonu önce gösterge paneline, sonra da yere çarptı ve Amber kendini ön cama dayadı. Felix onları yakaladı. Tekrar cama vurmadan önce gözleri kısa bir süre Megana kayd.

"Beni içeri alın, bunu de duyması gerek. Kapı kolunu çekiştirdi.

Megan ayak boşluğundan, "Çekil Amber," diye bağırdı. Düşen telefonun yerini bulmaya çalışıyordu. "İleri sür.

Araba ileri fırladı ve Felix gözden kayboldu. Amber acı dolu bir çığlığa benzeyen bir ses duydu. Kapıya birkaç santim kala durdu ve arkasına baktı. Felix gitmişti.

"O yerde. Megan da koltuğun üzerinden arkasına bakıyordu. "O telefonu bulamıyorum, bana diğerini ver.

Çantamda. Ona ben mi vurdum?"

"Hayır. Megan Amber'ın çantasını karıştırıyordu. "Bizi kandırıyor.

Megan'ın penceresine vurulması ikisinin de korkuyla sıçramasına neden oldu. Hep birlikte döndüklerinde Daniel'ın sırlıklam, solgun ve zayıf bir halde kendilerine baktığını gördüler.

Megan açık pencereden, sanki gözlerinin önünde eriyip gitmesinden korkuyormuş gibi Daniel'a uzandı.

İyi misin? Ne halt oldu? ?'

"Onu bayılttım. Daniel korkunç görünüyordu, yüzü zayıflamış ve pul pul egzama lekeleriyle kaplanmıştı. Nefes nefese kalmış, bitkin düşmek üzereydi. "Arabasını birkaç yüz metre ötede yolun dışında park halinde gördüm.

Bir öksürük nöbeti onu yakaladı ve birkaç saniye boyunca iki büklüm oldu.

"Günlerdir onu izliyorum," dedi nefesini toparladığında. "Zamanında geleceğime emin değildim.

Kapılara bir göz attı. 'O asma kilidin anahtarına ihtiyacımız var,' dedi. 'İkinizi de buradan çıkarmalıyız. Ben ararken ona göz kulak olabilir misin?

Megan pencereyi kapatırken, "Ben yaparım," dedi. "Amber, arabada kal.

Yanlış bir şeyler vardı. Megan'a göre Felix onun arabasını kullanırken Dan, Felix'in arabasını birkaç yüz metre ötede park halinde nasıl görmüş olabilirdi?

"Bekle Megan, emin değilim-

Çok geç kalmıştı. Megan arabanın kilidini açmış ve dışarı atlamıştı. O ve Daniel birbirlerine bakıyorlardı, Amber'ın yakalayamadığı sözcükleri değiş tokuş ediyorlardı. Kısa bir kucaklaşma oldu. Amber pencereyi tekrar açacak olan düğmeye bastı.

Daniel Megan'ı arabadan uzaklaştırırken, "Hadi," diyordu. "Kendine dikkat et. Ona o kadar sert vurmadım.

Meg!

Amber duymamıştı. Bir şeylerin halde ters gittiğini anlayınca arabayı tekrar geri vitese taktı ve onları takip etti. Megan arkasına baktı

ama durmadı. Birkaç saniye içinde Daniel'la birlikte Felix'in yere yığıldığı noktaya varmışlardı.

Amber koltuğunda dönerek arabanın geri vites lambalarının kırmızı ışıltısında ortaya çıkan tabloyu görebildi. İki eski arkadaşı Felix'in yüzükoyun yatan bedenine yaklaşıırken Daniel geri çekildi ve Amber daha önce fark etmediği bir şeyi gördü. Daniel sağ elinde bir şey taşıyordu, vücudunun biraz arkasında, sanki Megan'dan gizlemeye çalışıyordu. Karanlıkta bir çekiç gibi görünüyordu, muhtemelen Felix'e vurduğu şeydi. Onu hâlâ bir silah gibi taşıyordu ve bunu yapmaya neden ihtiyaç duysun ki?

-

Amber'ın eli arabanın kornasının üzerinde gezindi. Bu doğru değildi. Bir kere araba Megan'ın arabasıydı ve kapının hemen önüne park edilmişti, ama Dan yolun yukarısında Felix'in arabasını gördüğünü söylemişti. Felix buraya iki araba getirmiş olamazdı. Daniel araba kullanamazken buraya nasıl gelmişti? Gerçi kullanabiliyordu, yıllar önce öğrenmişti. Araba kullanmak unutulan bir şey miydi?

Megan'ı arabaya geri götürmek zorundaydı.

Megan Felix'e bakıyordu. Çömelip - Amber emin değildi, hâlâ hayatta olup olmadığını mı kontrol edecekti, asma kilit anahtarlarını mı arayacaktı? - Daniel sağ kolunu aşağı indirmeden önce yukarı ve geriye doğru savurdu. Megan darbenin etkisiyle yere yığıldı ve Daniel dönüp doğruca Amber'ın arabasına doğru koştu.

Amber arabayı vitesle taktı ve ayağını yere vurdu. Doğruca çelik kapılara doğru sürdü, son anda cesaretini kaybetti ve kapılara çarpmadan bir kalp atışı önce ayağını gazdan çekti.

Çarpmanın etkisiyle birkaç hava yastığı patladı ve Amber bir an için aracın yan tarafından gelen gürültünün çarpışmanın garip bir yankısı olduğunu düşündü. Sonra Daniel çekicini ikinci kez salladığında yolcu tarafındaki cam parçalandı. Üçüncü vuruşta metal ucun kırıldığını gördü.

Amber koştu. Sürücü kapısını hızla açarak çakıl yol boyunca, iki arkadaşının yüzükoyun yatan bedenlerinin yanından hızla uzaklaştı. Karavana ulaşabilirse, kilitler polisi arayabileceği kadar uzun süre dayanabilirdi. Devasa altın kürenin arkasına dalarken, Daniel'ın Megan'ın baygın bedenine ulaştığını görmek için arkasına baktı. Vurmak için çekici kaldırdı, sonra fikrini değiştirmiş gibiydi; çekiç tekrar yanına düştü.

"Amber!" diye bağırdı.

Karavan yirmi metre uzaktaydı ama karavana doğru koşarsa onu görürdü. "Amber, neredesin? Sadece konuşmak istiyorum."

Bir silaha ihtiyacı vardı. İki metre ötede bir melek heykeli vardı, yüksekliği bir metreden azdı. Ona ulaşabilirse, onu kaldırabilirse . . .

Daniel onun nerede olduğunu bilmiyordu. Hareket ediyordu ama yavaşça, saklanabileceği her yeri kontrol ediyordu. Şu an için onun izini kaybetmişti.

"Bunu yapmak zorundaydım Amber," diye seslendi. "Bu işte . Gittikçe yaklaşıyordu.

"Bir planım var. Seninle konuşmam gerek."

Felix burada iki araba kullanmış olamazdı, o halde Megan'ın mavi hatchback'inin direksiyonunda Daniel olmalıydı. Daha önce evinin önünde dolaşan ve onları buraya kadar takip eden Daniel'dı.

Talitha geceleri Megan'a kapısını asla açmazdı. Felix'e belki ama ölümden dönen eski dostu Dan'e hiç tereddüt etmezdi. Talitha Dan'i sevmiştı ve bu onun ölümüne neden olmuştu.

Amber yere eğildi ve küçük bir taş aldı. Daniel diğer tarafa bakana kadar bekledi ve sonra fırlattı. Taş gürültüyle gargoye kulübesinin yanına düştü ve Daniel topuklarının üzerinde döndü.

Amber saklandığı yerden geri geri çıkarak taştan meleklerle ulaştı. Ağır olmasına rağmen onu kaldırıp göğsünde tutmayı başardı. Bu sırada Daniel onun kulübenin arkasında olduğunu sanıyordu. Yolunu aydınlatmak için bir fener kullanarak çalıların arasına bakıyor, sarmaşıkları çekiştiriyordu.

Karavan on adım ötedeydi. Daniel doğruldu, döndü ve onu görünce Amber adımlarını hızlandırdı. Koştı, karavanın kapısına ulaştı ve basamakları çıktı. İçeri girdikten sonra Daniel'ı bir iki dakika tutabilecek sürgüleri çekti. Ancak o zaman telefonuna uzandı.

yoktu. İkisi de değildi. Onlar hala Araba.

Kapı bir çekiç darbesi şiddetiyle içeri doğru büküldü. Daniel'ın İkinci darbe üstteki sürgüyü kırdı; alttaki ise dördüncü vuruşunda gitti. Bir rüzgâr esti ve Daniel onu takip etti. Amber'la göz göze geldiler ve Daniel nefes almak için bir an durdu. Sonra sanki kavramasını sıkılaştırıyormuş gibi çekici salladı.

Amber masanın kenarının bacaklarının arkasına battığını hissetti. Kaçacak yeri kalmamıştı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye yalvardı, yastıklı koltuk boyunca geriye doğru sürünürken. "Kimseye söylemeyeceğim, söz veriyorum.

Daniel sanki bir fark yaratacakmış gibi kapıyı kapattı. Çığlıklarını duyacak kimse yoktu.

"Dan, benim iki küçük kızım var. Onları kaybetme riskini göze alarak hiçbir şey yapmayacağım, bunu biliyorsun. Söylemem.'

"Keşke sana inanabilseydim. Şimdi yavaşça hareket ediyor, nefesini geri almaya çalışıyordu. Gerçekten de çok hasta görünüyordu.

"Megan polisi aradı," diye denedi Amber. "Yoldalarmış. "Megan hâlâ hayatta," dedi Daniel. 'Bir süre sonra yanında bir elinde çekiç.' Silahı havada salladı. 'Bir çekiç

Üzerinde Felix'in kanı var. Ve Xav'ın, ve Tal'in. Senin de. O zamana kadar, Cumbria'daki inziva yerime dönmüş olacağım.

O zaman mükemmel beyaz dişlerini göstererek ona gülümsedi. Daha önce hiç bu kadar korkutucu bir şey görmemişti.

"Sinir krizi geçiriyordum Amber," dedi. 'Bu yüzden gitmek zorunda kaldım. Bana tüm eski arkadaşlarımdan öldüğü haberini verdiklerinde yıkılacağım.

Bank bitti ve Amber tekrar dik durabildi. Bir mucize olmasını umarak önce sağa sonra sola baktı, kaçırdığı avluya açılan bir kapı vardı ama bir yanda Gary Macdonald'ın giysileri, diğer yanda bir raf ünitesi duruyordu. Yatağı onun arkasındaydı.

Yatağın üzerinde bir pencere vardı. Ve Daniel henüz masanın etrafında manevra yapmamıştı.

Amber döndü ve kötü kokulu yatağın üzerine sıçradı, perdeleri kenara itti, pencere kilidiyle uğraştı. Pencere açıldığında gece havası yüzüne çarptı ve kendini pencereden içeri itti. Yerçekimi onu ele geçirdi ve yere düşmeye başladı.

Ayak bilekleri tutulmuştu.

Tekrar yukarı çekilirken acı kalçalarını yırttı. Bir tür kaldıraç, tutunacak bir şey bulmak için uzandı. Tekme atıp karavanın yan tarafına doğru kıvrıldı ama pencerenin kenarı, ona doğru çekilirken bir bıçak bıçağı gibi hissettirdi. Sonra kot pantolonunun kemerinde bir el hissetti ve yukarı doğru hareket etmeye başladı.

Dirseklerini açtı ama adam şimdi onu belinden yakalamıştı ve neredeyse karavana geri dönmüştü. Pencere çerçevesine tutundu. Bir an için onu çeken eller serbest kaldı ama sonra çekiç sağ eline çarptı ve altındaki kemiklerin parçalandığını hissetti.

Yatağa düştüğünde bir el saçlarını tuttu ve masanın üzerine doğru sürüklendi. Karavanın içinde uçuşan viski şişesine bir an göz attı. Kafa derisi yanıyordu ve sonra zemin onu karşılamak için hızla yükseliyordu ve son kez olacağını bildiği şey için serbest bırakıldı.

Onu öldürecek olan silah uzayda savrulurken hava başının üzerinde ıslık çaldı. Katı madde katı maddeyle karşılaştı ve ikisinden daha zayıf olanı yol verdi. Kemikler buruştu ve kırıldı; kan bir havai fişek gibi serbest kaldı.

İnsana ait olabilecek bir çığlık duyuldu ve ardından gelgit dönmeden önceki son dalga gibi son bir nefes bırakıldı.

Biri kafasına dokunuyordu. "Amber? İyi misin? Amber, konuş benimle. Her şey bitti.'

Megan'ın sesi. Solgun ve kan lekeli Megan onu yukarı doğru çekiyordu. Amber risk alarak yukarı baktı. Birkaç santim ötede Felix, Daniel'ın sırtüstü yatan bedeninin üzerine diz çökmüş, parmaklarını boğazına dayamıştı. Kanatlarından biri kan içinde olan aşk tanrısı heykeli Daniel'ın başının biraz uzağında duruyordu.

"O öldü," dedi Felix.

"Güzel," diye yanıtladı

Amber.

Telefon görüşmesini sonlandırdıktan sonra Felix yeniden nefes alabildiğini hissetti. Megan'ın kafa travmasıyla araba kullanabileceğine dair ciddi şüpheleri vardı, Amber'ın kırık elini saymıyorum bile, ama iki kadın Amber'ın evine dönmeyi başarmıştı. Ertesi günü orada geçirecekler ve ertesi gece Megan arabasıyla Heathrow Havaalanı'ndaki uzun süreli otoparklardan birine gidecekti. Oradan Kent'e giden toplu taşıma araçlarını kullanacak ve kendisini kıtaya götürecek olan kamyon şoförü arkadaşlarıyla temasa geçecekti.

Xav Attwood ve Talitha Slater'ın ölümleriyle bağlantılı olarak hayatının sonuna kadar aranacaktı ama hiç etkilenmiş görünmüyordu.

"İnsanları tanırım," demişti Felix'e, iki kadın uzaklaşmadan birkaç saniye önce. 'Nasıl ortadan kaybolacağımı biliyorum. Ve sizin sayenizde param var. Gülümsedi ve Felix'in çenesinin kıvrımına neredeyse şefkatli denebilecek bir jestle dokundu.

Felix elini kızın kendisine dokunduğu yere götürdü. Onun parmaklarını hâlâ hissedebiliyordu.

Ah, Megan, yaşayabileceği onca hayat arasında, en çok seninle olanı rüyalarına giriyor. Xav'a olan o çocuksu aşkını atlatacaktın, bundan emin olacaktı.

Felix, Daniel'in bedenini omuzlarından tuttu ve onu karavandan dışarı sürükledi. Gece yarısına daha birkaç dakika vardı.

Amber hayatına normal şekilde devam edecekti. Zamanla, bir kez daha kabineye yükselmesi mümkündü. Yine de Felix bu konuda bahse girmezdi. Amber'ın geleceğinde Parlamento Seçim Komitelerinden çok Okul Aile Birliği toplantıları olacağını hissediyordu. Amber'ın ailesiyle daha çok vakit geçireceğine inanıyordu.

Başı ağrıyordu ve saçlarına yapışan kanı hissedebiliyordu. Hâlâ yapması gereken çok şey vardı.

Kızlar gittikten sonra, kısa bir süreliğine fabrikaya dönmüş ve

arabasının bagajını sodyum hidroksit tozu ve bir yükleme arabasıyla doldurmuştu. Arabayı, küvetleri altın kürenin arkasına saklanmış olan üstü açılır banyoya taşımak için kullanmıştı. Gargoyle kulübesine bağlı bir hortum kullanarak küveti yarıya kadar suyla doldurmuştu. Yağmuru engellemek için hazırda bir dökme demir örtü bulunduruyordu.

Her şey düşünüldüğünde, bir cesetten kurtulmak için bir mimari hurdalıktan daha kötü yerler de vardı.

Daniel ağır bir adam değildi, ama vücudu karavandan dışarı ve avluya manevra yapmak için yine de garipti. Felix eski dostunu sanki bir tabutun içindeymiş gibi yüzüstü banyoya yatırdı ve ellerini göğsünün üzerinde kavuşturdu. En azından bunu yapabiliirdi.

Felix karakoldaki delil torbasında kırmızı güneş gözlüğünü gördüğünde her şey yerli yerine oturmuştu. Güneş gözlüğü Megan'ındı ama Talitha'nın evindeki öğle yemeği partisinden sonra ona geri verilmemişti. Daniel onları saklamıştı; Daniel onları Talitha'nın cinayetini Megan'ın üzerine yıkmak için kullanmıştı.

Kabarcıklar sanki Daniel hâlâ nefes alıyormuş gibi suyun yüzeyine doğru süzülüyordu ama Felix ne aldanmış ne de ürkmüştü. O bir bilim adamıydı. Daniel'in öldüğünü biliyordu ve şu anda yaptığı şey tamamen pratik ve gerekliydi. Megan, Daniel'in gözlerini kapatmıştı ve aptalca olsun ya da olmasın, Felix bundan memnundu.

İçinde beyzbol sopası olan spor çantası da Dan'in çeşitli eşyalarıyla birlikte banyoya girdi. Sonra her seferinde bir küvet olmak üzere sodyum hidroksit tozunu döktü. Bileşik vücudundaki proteinleri yiyip bitirirken Daniel'in eti cızırdamaya başladı ve suyun sıcaklığı yükseldikçe yukarı doğru bir buhar titreşimi yükseldi. Yağmurun en kötüsünü uzak tutmak için demir çarşafı küvetin üzerine koyan Felix karavana geri döndü. Viski şişesinin sağlam olduğunu çoktan fark etmişti.

Beş saat sonra, yoğun bulutlar şafağın sökmesini engellediğinde, Felix küvete geri döndü. Endüstriyel güçte eldivenler kullanarak tıpayı açtı ve koyu kırmızı sıvının akıp gitmesine izin verdi. Yağmur tüm izlerini temizleyecekti ve küvetin tabanının etrafındaki çimler bir ya da iki mevsim büyümeyi reddederse, kim bunu fazla düşünebilirdi ki?

Daniel'dan geriye kalan tek şey b         ve kırıl  an bir iskeletti; sodyum hidroksit kemi  i yok etmez. Felix eski dostunu kuca  ına aldı, kemikleri hareket ettirdik  e ufanıyor ve kırılıyordu ve onları kovalarla sı   bir hendek kazdı  ı gargoyle kul  besinin arkasına ta  ıdı. Kemikler topra  a g  m  ld  kten sonra, Daniel'ın kendi   ekicini kullanarak onları par  alara ayırmak kolaydı. İ  ini bitirdi  inde, kemikler insan olarak tanınmaz hale gelmi  ti. Felix topra  ın   zerinde birkaç kez d  nd  . Birkaç saat daha ya  mur ya  sa, kul  benin arkasına giren biri bile ola  and  ı bir   ey g  remezdi.

Felix'in ceketinin cebinde Gary Macdonald'a ait olan yarısı bo   bir   i  e viski vardı. Hi   dokunulmamı  tı. Tıpası yere d    t   ve tanıdık sıcak, turbalı kokuyu aldı.

  i  eyi ters   eviren Felix, i  indekileri eski dostunun mezarına bo  alttı.

'Artık uyuyabilirsin dostum,' dedi ve uzakla  tı.

Teşekkür

Oxford'u bilen okurlar, kurgusal All Souls' School ile oğlum Hal'in yedi yıl boyunca, son olarak da kıdemli bir kaymakam olarak katılma ayrıcalığına sahip olduğu gerçek hayattaki Magdalen College School arasındaki bazı fiziksel benzerlikleri hemen fark edeceklerdir. Ancak bu benzerlikler tamamen yüzeyseldir.

MCS, yüksek başarılı, ancak güçlü bir ahlaki kurala sahip, olağanüstü öğretmenlerin görev yaptığı ve parlak, yetenekli, çalışkan, eğlenceli ve nazik öğrencilerin katıldığı harika bir okuldur. Yıllar boyunca bu topluluğun bir parçası olmak büyük bir zevkti.

Pakt, tamamen kendi hayal gücümünden türetilmiş, gerçek hayatta yaşanmış hiçbir olaydan esinlenilmemiş bir kurgu eseridir. Bildiğim kadarıyla, MCS'nin her öğrencisi ve mezunu düşünceli ve dikkatli bir sürücüdür!

Felix'in kimya bilgisini inandırıcı kıldığı için Hal'e ve ona tüm farkı yaratan iş deneyimini kazandırdığı için Aston Chemicals'tan Dani Loughran'a minnettarım. Oxford'daki mekanları planlamama yardımcı olan arkadaşım Lucy Stopford'a ve ilk okuyucum olduğu için eşim Andrew'a da teşekkürler.

Sam Eades, Alex Layt ve Lucy Cameron'dan oluşan yetenekli üçlü, Trapeze ve Orion'daki tüm meslektaşları gibi harikaydı. Her zaman olduğu gibi, temsilcilerime sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunuyorum: Anne Marie Douulton, Peter Buckman, Rosie Buckman ve Jessica Buckman O'Connor.

Krediler

Trapeze, *Pakt*'ın Birleşik Krallık'ta yayınlanmasında emeği geçen Orion'daki herkese teşekkür eder.

Ajan

Anne-Marie Doulton

Editör

Sam Eades

Yayın Yönetimi

Georgia Goodall Charlie

Panayiotou Jane Hughes

Metin editörü

Rebecca Millar

Düzeltilmen

Melissa Smith

Ses

Paul Stark

Amber Bates

Sözleşmeler

Anne Goddard

Paul Bulos

Tasarım

Lucie Stericker

Debbie Holmes

Yapım Claire

Keep Fiona

McIntosh

Finans Jennifer

Muchan Jasdip

Nandra Rabale

Mustafa

Elizabeth Beaumont

Ibukun Ademefun Afeera

Ahmed

Satış

Laura Fletcher

Victoria Laws

Esther Waters

Lucy Brem

Frances Doyle

Ben Goddard

Georgina Cutler

Jack Hallam

Ellie Kyrke-Smith

Inês Figuiera

Barbara Ronan

Andrew Hally

Dominic Smith

Deborah Deyong

Lauren Buck

Maggy Park Linda

McGregor

Jemimah James

Rachel Jones

Jack Dennison

Nigel Andrews

Ian Williamson

Julia Benson
Declan Kyle
Robert Mackenzie
Imogen Clarke
Megan Smith
Charlotte Clay
Rebecca Cobbold

Pazarlama

Lucy Cameron

Tanıtım

Alex Layt

Operasyon

Jo Jacobs
Sharon Willis
Lisa Pryde

Haklar

Susan Howe
Richard King
Krystyna Kujawska
Jessica Purdue Louise
Henderson

Copyright

İlk olarak Büyük Britanya'da 2021 yılında Trapeze tarafından The Orion Publishing Group Ltd Carmelite House, 50 Victoria Embankment London EC4Y 0DZ adresinde basılmıştır.

Bir Hachette UK Şirketi Telif

Hakkı © Sharon Bolton 2021

Sharon Bolton'un bu eserin yazarı olarak tanımlanmasına ilişkin manevi hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin ve bu kitabın yukarıdaki yayıncısının önceden izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitap için British Library'den bir CIP katalog kaydı temin edilebilir.

ISBN (e-Kitap) 978 1 4091 9833 8

Dizgi Input Data Services Ltd, Somerset tarafından yapılmıştır

www.orionbooks.co.uk

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.